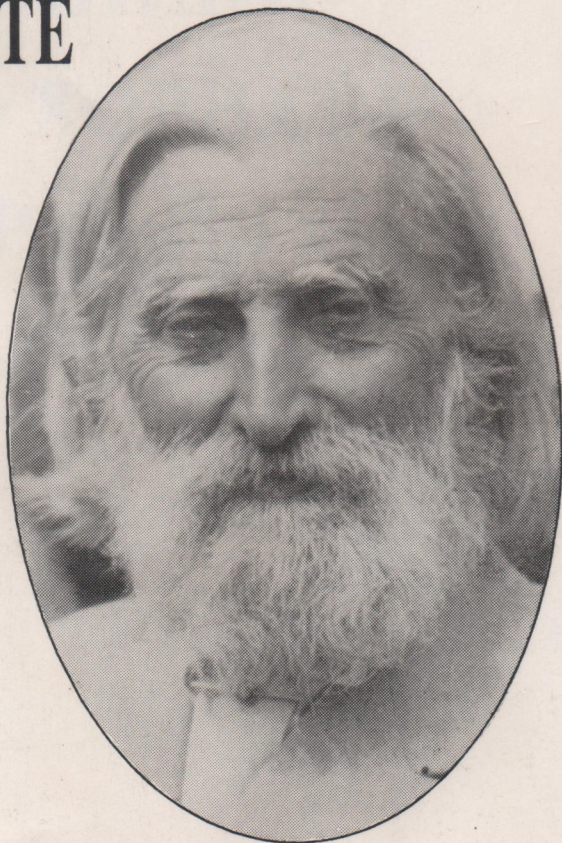

ДИМИТЪР ГРИВА

МАРИЯ МАЙСТОРОВА

СТРАНИЦИ ИЗ ДУХОВНАТА БИОГРАФИЯ НА БЪЛГАРИТЕ

Библиотека ВИДЕЛИНА

1

Издателство Иван Д. Данов.

Библиотека ВИДЕЛИНА

ДИМИТЪР ГРИВА

МАРИЯ МАЙСТОРОВА

**СТРАНИЦИ
ИЗ ДУХОВНАТА
БИОГРАФИЯ НА
БЪЛГАРИТЕ**

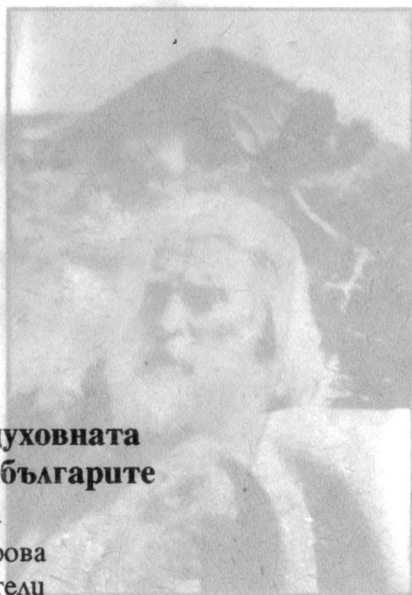

Издателство Иван Д. Данов

**130 ГОДИНИ
БЕИНСА ДУНО
1864 - 1994**

БЕНЕСА ДОН 1804 - 1904

**Страници из духовната
биография на българите**

©Димитър Грива

©Мария Майсторова

автори и съставители

©Александър Йосифов графика и корица

©Издателство Иван Д. Данов

ISBN 954 - 8239 - 06 - X

ВЪВЕДЕНИЕ

Речем ли да потърсим корените на духовните ни феномени, регулирали живота ни и определяли достойнствата на историческата ни съдба, ще трябва да се върнем назад в прабългарската епоха още в пракултурните дълбини на митичното време, когато по нашите земи заживяват и се оформят мощни духовни течения: тангризма, тракийския орфизъм и богомилското учение, всяко едно ясно ориентирано във времето и пространството. Три мощни духовни вълни играли решаваща роля във вътрешния и външния ни живот, в най-интимните и най-грандиозни страници на историята ни. В целия този процес от духовни течения, още от дълбоката първооснова на националната ни култура и до днес продължават усилията за по-вярно разчитане и тълкуване на старата ни традиция. И въпреки широката и все по-добра историческа осведоменост, натрупана от времето, различните духовни нива на проблемите, подсказват трудността при разкриването им.

Явления с по-висша еманация и синтези на творческия дух, със своята си логика за истина, изискват и по-широко езотерично тълкуване. Ако ролята на културата е да ги спасява, редно е да погледнем и към българските „спасени и недоспасени“ явления, в нелеката ни историческа съдба, с така накъсаната ѝ хронология. Трудно се обясняват взаимовръзки и взаимоотношения на отделни събития или направо чезнат и се размиват във времето, какъвто е случаят с богомилското учение без чието присъствие на Запад е абсурдно да си представим Реформацията и европейската цивилизация. Допустимо е да не сме дооценили някои събития и загубили шанса да се реализираме и пречистим в аурата на възможни светли идеи, да сме забавили развитието на националното ни мислене и култура. Трябва да се съгласим, че придобитите ценности в най-вис-

шата духовна сфера са съхранени в генетичния ни код и независимо от отдалечеността на времето и историческата забравя при известни условия се проявяват.

Приемем ли един път генетичният феномен като фактор на благословение в нашето развитие, необходимо е изново да променим културно-историческата си гледна точка. Отправим ли поглед назад към вътрешното съдържание и смисъла на духовните сили, движили живота ни, усетим ли сенките на дедите ни, които са ни наблюдавали през хилядолетията, непременно ще дойдем до простия човешки извод, че и днес ни наблюдават с надежда и укор, че пътят на духовната ни биография е път през тайнствата на историята ни.

Ние не познаваме философията на Тангра, но историческите ѝ следи с основание ни карат да смятаме, че тя е стъпила на здрави, непоклатими основи, отвеждаща българина към шеметни космически висини, внушаваща му грандиозни асоциации за света. Една философия, далеч от условностите на европейските религии и църкви, където висшите духовни принципи се смесват и объркват даже с гражданските закони; философия на онази езическа духовност, която днес с всичките си колебания и съмнения, със съвременната си формула за духовност, не я разбираме.

Прабългарите идват по нашите земи със свои забележителни реалности и белези: календара и юртата; високото духовно откровение и веротърпимостта. Наличието на календара определя най-ранното начало на българското летоброене отпреди 6000 години и говори за широки познания, за една истина, за светогледа на прабългарите. Подвижният им сглобяем дом - юртата, е строена по посока изток-запад. Тя е била една обсерватория, в която прабългаринът се е ориентирал за движението на небесните светила; за смяната на годишните времена и най-вече е поддържала вярата му в космическата мъдрост. Той идва до дълбокото разбиране за разграничаване на духовното от религиозното, останало и днес неосъзнато от немалко духовни среди по света, където най-доктринерски се смесва алтернативата атеизъм-вяра, около която продължава да се

гравитура, без да се държи сметка, че и тук нещата основно са се променили. Разграничаването на духовното от религиозното е един мироглед със своето самоопределение и ангажираност към два принципа - веротърпимост и антиклерикализъм, играли съдбовна роля в историята ни. При идването на българите на Балканите, Тангра не измества Перун и не се възпира разширяващото се християнизирание на полуострова. Тази веротърпимост е осигурила доверието и е стопила барьерата между местните племена и новодошлите българи, които още с покръстването на новата държава проявяват антиклерикалния си дух. От въпросите им към римския папа се разкриват непримиримите противоречия и конфликти с догмата и порядъка на църквата. Самата църква още по онова време се е отдалечила от християнската същност на духа.

Да си припомним и за орфизма, онова учение на древните траки, което ни връща две хилядолетия преди Новата ера, духовно свързано с тангризма, отличаващо се с нравствения си монизъм, с вярата в космичната мъдрост и безсмъртието на човека в свободния преход земя-небе. Орфей, този представител на светлите гении на човечеството, мъдрец, посветен в мистериите на Египет, владеещ висшето знание и магическите закони на музиката, създал мистичния център на една нова култура, върху която е стъпила класическа древна Гърция. Ако разлистим всички енциклопедии, ще срещнем навсякъде прецизираната версия на орфизма. Новите тълкувания на старите митове казват, че тракийският Орфей нито е бил син на Аполон или брат на Омир, нито му е било нужно да слиза в ада и да става съпруг на Евридика. Самите древни гърци са смятали Тракия за страна на светлината като отечество на музите, където се е намирало и светилището на Орфей, преподавало се е свещеното изкуство, разкривани са великите закони на живота и природата, както и древната орфическа проповед за преражданията и безсмъртието, със стремежа към безкрайното и съвършеното.

Говорим ли за този стремеж към космичното на праотците ни, дълбоко свързан с живителните сили на една космогония,

неподатлива на спекулации; за генетичните им връзки с откровението на Духа, ние не можем да не направим една уговорка, даже едно сравнение, защото и в древността митовете са имали различни нива, носили са различни нравствени стойности, оставали са различни следи и е редно да ги разграничим или най-малко да не допуснем грешки на аналогията. Ако за миг приемем, че боговете на нашите праотци са били като олимпийските, то ние през вековете и до днес щяхме да си посипваме главите с пепел и да се извиняваме пред света, че нашите богове са носили толкова човешки слабости, ама са били безсмъртни. А такъв главен бог като Зевс с порочните си деяния предиците ни не само не биха го приели, но не биха допуснали и сянката му да се мерне по пътя им. И все пак митичните видения подсказват, че орфическата лира притежава по-голяма власт от тази на Зевс Гръмовержеца...

Отминават вековете, но прахът на забравата не покрива следите на Орфическите тайнства. Легендите на траките не са като тези на гръцката митология. Нашият поглед е отправен към поведението, нравствените следи и духовните рефлексии на траките, наследили орфическото знание, като далечно предчувствие за учението на Христос. Траките са били миролюбци, вярвали са в преражданията, познавали са билките, с които са лекували; влияели са на природните стихии, въздействали са с музиката. Всички тия духовни прояви не рефлектират ли към едно друго време - времето на X век - векът, в който се оформи богомилската традиция, за да утвърди възгледите на началното християнство?

Реализацията на християнството, това е богомилското учение, а неговото разпространение е процес, чиято цел се тълкува като подготовка на човешкото съзнание за идващата нова култура на Шестата раса, расата на светещите, на децата на Светлината.

Изживеният опит показва, че всяка организация, оформила се в името на една възвишена идея, стига до познатия човешки порядък - зараждане, развитие, кулминация, упадък, без възможността постоянно да я отстоява, а в практиката си до-

ри се изправя често срещу нея. Така се получи и с Христовата идея при опита да се защити от организацията на християнските църкви.

Отдалечаването на църквата от същността на християнския дух, това, че средновековната църковна култура канонизира кръста на най-страшните мъчения - Христовите, като знак за учението на Любовта и милостта; създаването на йерархична пирамида, съперничаеща на военната; това, че църквата се раздели на различни вери и въвлече християнския свят в жестоки взаимни борби показва, че тя продължава да стои пред Разпятието далеч от Възкресението... При такава историческа обстановка, сред един народ, който по естество е духовен, но по дух и убеждение антиклерикал, се поражда и най-антиклерикалното учение - Богомилското. Близко до душевните дълбини на българския народ, сякаш родени от него и за самия него, то скоро разкрива надмощието си над европейското схоластично мислене.

Хиляда години по-късно, същите духовни рефлексии откриваме в Българското Възраждане. Западните учени го определят като чудо на Деветнадесетото столетие, но за нас то е памет от старата ни култура.

За Възраждането се е писало и говорило много. Бихме напомнили една мисъл, изказана от историк на далечна източна страна и записана от българския писател Николай Райнов: „Когато на един народ му е определено да преживее нещо велико, в него се раждат велики духове, за да го реализират“. Да си припомним също така ярко отразената богомилска традиция във възрожденската ни поезия. Ботев в своя вътрешен храм, със своята вяра и със своята най-антиклерикална и духовна молитва, опоетизира истински святото начало у себе си и народа си. Със същото духовно озарение, със същата тази твърда вяра, в която човек се чувства всякога пречистен ще продължи Вазов в „Молитва в планината“. Поетът вместо в църковния храм, се „отправя“ към планинския „храм неръководен“, „коленичи в благоговейна молитва върху канара висока; усеща Бога у себе си и в небето, и в слънцето, и във всеки

дъх, шум и шар, и листо, премъдър, вездесъщ и славен, разлян в живота на Всемира“. Същото отношение към божественото прозира в откровенията на следващите наши поети...

В края на XIX-то столетие у нас се заражда едно ново духовно учение. Християнско по дух, с дълбока българска езотерика и естествена хилядолетна взаимовръзка с тангризма, тракийския орфизъм и богомилството. През 1896 г. излиза книгата „Наука и възпитание“ от Учителя Беинса Дуно, в страниците на която той за пръв път изнася принципите, идеите и духовните закони на учението си.

Тук няма да се спираме на биографични бележки за Учителя, за пътя на школата; за светлите, но и доста мрачни събития, в които се направи опит да се унищожи Словото и самото учение; за тъжните години на узаконена бездуховност, в която се прекърши връзката учение-общество. Даже не ще потърсим отговор на въпроса дали в тези 100 години учението на Беинса Дуно е заело естественото място в българската култура? Това са въпроси за историците. За да се проникне дълбоко и преживее истината на една езотерична наука или учение, едва ли е достатъчно само интелектуалното усилие. В случая е необходима една по-висша духовна нагласа, едно ново сетиво от онази категория, с която можем да проникнем в света на пророците, светиите, учителите и апостолите...

Всичко, което поднасяме в следващите редове от духовната биография на Учителя и учението му е автентично, познато от дешифрираните стенограми на издаденото и още неиздадено Слово, като не сме си позволили каквито и да били коментари и тълкувания...

ГЛАВА I

ЗАВЕТЪТ

От свещените книги и Библията знаем за заветите на мъдреците и пророците към своите народи, и последвалите събития от това дали са били спазвани или не. Тук е редно да започнем с онези страници от Завета, в които Учителя се обръща към българите. През 1898 година, две години след като излиза книгата „Наука и възпитание“, Беинса Дуно отправя своето „Възвание към народа ми“. Следват редове от него:

„Пред вас стои голяма опасност, която се готви да разруши все що е свято посадено от ръката на вашия небесен баща. За това съм в тоя свят дошъл, да ви ръководя лично през тази най-опасна минута на живота. Покажете се мъже твърди и непоколебими, верни на призиването си, готови за бран. Направете потребните самопожертвувания да възтържествува истината, сега е случай благоприятен да се покажете род избран от юдино коляно, семе царско, народ, на който Господ на силите е вожд...

Посветете се, елате на себе си, съзнайте истината на живота, този, който ви е родил, бодърствува над вас. Името му знаете. Не се двоумете, не се колебайте, но отхвърлете вашето малодушие и маловерие настрани и елате към вечната величина на живота, да разберете вечния път на Бога, който ви е въздигнал от пепелището на нищожеството към славата и величието на безсмъртието...

Този народ има вопиюща нужда да се ръководи и управлява от свети и благородни Начала, нужни за неговия успех. Тия Начала ги е определил отдавна още Бог, който се грижи за подобренето на всички негови семейства; и тия Начала са всадени във вашата душа, при възраждането на народите Умът и сърцето трябва да вървят успоредно; любовта и добродетелта

взаимно; силата и разумът наедно да ръководят и управляват пътя на техните добри стремления. Вън от тия условия, всичко е изгубено за тях безвъзвратно. За това е необходимо да се спрете и обмислите положението, в което се намирате, за да избегнете общото разрушение, което виси вече над главите на всички...

Чуйте, верността е първата стъпка при влизането в новия живот. Тя е първото условие при тесните врата на приемане, първият плод на любовта, който има да поднесете пред огнището на отечествения олтар. Не остава време да се впускате в празни разpravии за миналото, което няма да ви ползува, ако не вземете пример от неговите погрешки да изправите настоящето. Вашето възраждане има голяма нужда от чисти добродетели...

Аз пристигам в тоя развратен свят, в минута важна, да упражня нужното влияние, да ви отвърна от тоя пагубен път, в който народите на земята са се втурнали да следват безразсъдно. Знайте, в случай, че отхвърлите благите ми съвети и се възпротивите на моите божествени диктувания, които ви давам, защото сте близки на сърцето ми, ще употребя и други мерки, много по-лоши, с които съм натоварен да приложа в замяна на вашето непослушание на светите Божии заповеди. Вие сте под мое покровителство и съм длъжен да ви ръководя, и възпитavam в Словото на истината...

Небето в знак на своето благоволение ви е дало един свят залог на великата милост и любов, който се пази помежду ни и от този ден, в който е даден отговор, започва вашето изкупление и ви предупреждавам да пазите това, което градя, да го не съборите, защото е свято и ако се опитате да светотатствувате, три злини ще ви допусна: глад, мор и разорение. И няма да ви пощадя, но ще се съдя с вас и ще помните винаги, че Бог е говорил. Пазете думите ми.

В тоя залог, който съм ви поверил почива бъдещето ви. Той е скрижалът на дома ви, надежда и живот за рода ви. Слушайте ме, доме славянски, да сте ми свидетели, че съм ви говорил."

В духа на Завета са изпълнени и следните редове от протоколите на Веригата, от срещите на Учителя с братята и сестрите през м. август 1909 година в гр. Велико Търново.

СВИДЕТЕЛСТВА НА ВЕРИГАТА

Изпълнете моите заповеди и повеления. Ето, моето Слово пристига, за да заверите свидетелството на Духа ми. Заверете истината на завета ми чрез живота си.

Дайте свидетелство на Духа, което ще се пази пред лицето Божие като залог за вашата верност към него. Засвидетелствайте истината на Бога чрез изповед, явно, пред неговия свидетел.

Отговорете с пълнотата на сърцето и ума си, и Бог, който вижда и знае всичко, ще ви даде според своята неизмерима благодат и вечна милост.

Изповядайте пред Бога и неговото лице истината, засвидетелствайте я пред небето.

Първо свидетелство: вярваш ли от сърце и душа в единствения, вечния, истинския и благия Бог на живота, който е говорил?

Второ свидетелство: вярваш ли в мене, твоя Господ и спасител, който ти говори сега?

Трето свидетелство: вярваш ли в моя вечен и благ дух, който извършва твоето спасение?

Четвърто свидетелство: вярваш ли в твоя покровител и във всички твои братя и сестри?

Пето свидетелство: ще изпълниш ли волята на единствения, истинския и справедлив Бог без колебание?

Шесто свидетелство: ще се отречеш ли от всичко в света заради неговата любов?

Седмо свидетелство: ще посветиш ли живота, здравето и всичко друго на неговата слава и за напредъка на неговото дело?

На същата среща бяха дадени и СВИДЕТЕЛСТВАТА НА ВЕРИГАТА, които са цитирани в глава "Заветът".

Осмо свидетелство: ще слушаш ли моя глас и моите съвети, които ти давам?

Девето свидетелство: готов ли си да изпълниш моите заповеди без всяко колебание?

Десето свидетелство: ще ходиш ли винаги пред моето паство с всичкото незлобие на сърцето си, без никога да ме огорчаваш?

БОЖИЕТО ОБЕЩАНИЕ

И тъй, във всичко, което обещавах пред мене, гледай да не изречеш някоя лъжа, защото ще понесеш смъртна вина. Знай, че стоиш пред мене, твоя Господ, който знае твоето лукаво и непостоянно сърце, пълно с всички пороци. Ето защо, то трябва да се обърне към мене и да се обнови чрез моя дух, да се обработи и възпита чрез моето слово.

Ти, който от сега ставаш мой и поверявах всичко в моите ръце - от сега нататък аз сам ще ръководя, ще промислям и ще отреждам всичко за тебе.

Аз ще те уча на всичко, което трябва да вършиш. Ще лягаш и ще ставаш под моите криле. Аз ще бъда страж над тебе и окото ми ще бди за съдбините на твоето сърце. Ще ме призоваваш рано и аз ще ти отговарям в утринните зари на зората. Преди да повикаш, ще ти давам моите божествени дарове.

Ще бодърствувам за всичките ти нужди. Но гледай, да не оскверниш името ми и да не опетниш благодатта ми.

Знай, че от злото се отвращавам, към неправдата негодувам, а от жестокосърдечieto се огорчавам.

След всичко това бъди винаги готов да изпълниш всяка моя заповед, която ще ти дам.

Когато лягаш, когато ставаш, когато се храниш, когато пиеш, каквото и да вършиш, за всичко трябва да благодариш на Бога в сърцето си.

Аз съм Господ, който ще те утвърди във всичко и мирът ти ще изгрее, както утринното слънце на живота.

Аз съм, който ви е водил в миналото, аз съм, който ще ви

води и в бъдеще. Уповавайте се на мене и ще се уверите в моята верност към вас. Няма да се лишите от моето благословение - ще ви упътвам, ще ви ръководя, ще ви благославям, ще ви уча през целия ви живот. Бъдете носители на светлина в живота си и с делата си прославяйте неговото име. Този хляб е символ на моята любов и така искам да пребъде вашия живот за вашите братя... *Последното томче от божественото слово, което завършва с беседата, изнесена на 20 декември 1944 г. - 7 дни преди да напусне този свят Учителя Беинса Дуно, учениците му го озаглавяват „Заветът на любовта“.*

ЗАВЕТЪТ НА УЧИТЕЛЯ

Обичай свършения път на Истината и живота. Постави доброто за основа на дома си, Правдата за мерило, Любовта за украшение, Мъдростта за ограда и Истината за светило. Само тогава ще ме познаеш и аз ще ти се изявя!

УЧИТЕЛЯТ, ХРИСТОС И НИКОДИМ

(Една мистерия около Голгота)

Ако се обърнем към Новия Завет и проследим последните дни от живота на Христос, ще видим, че не всички събития са разказани и тълкувани еднакво в 4-те евангелия. Само известни преживявания на учениците се повтарят в тях: за Юда, който предаде Учителя си; за Петър, който беше предупреден и за една нощ три пъти се отрече от Иисуса; за това, че учениците така се бяха уплашили, че не смееха да влязат в двора на Кайафа и да присъстват на разпита с Пилат. На Голгота са били само Йоан и жените. Единствено в Евангелието на Йоан се споменава за Никодим, за когото се казва:

„Между фарисеите имаше един човек на име Никодим, юдейски началник. Той дойде при Иисуса нощя и му рече: Учителю, знаем, че от Бога си дошъл учител, защото никой не може да върши тия знамения, които ти вършиш, ако Бог не е с него...”

По-нататък в гл. 19, ст. 38:40, за станалото през нощта Йоан добавя: „... Дойде и Никодим, който бе дохождал изпърво при него нощя, и донесе около сто литри смес от смирна...” Там присъствуваше и Йосиф от Ариматея с разрешението от Пилат за погребението.

Тъжно е, че поради страха си и други от учениците му не са били на Голгота, за да свидетелствуват това, за което се казва в евангелието на Йоан в гл. 21, ст. 24:25.

„Тоя е ученикът (Йоан), който свидетелствува за тия неща, който и написа тия неща; и знаем, че неговото свидетелство е истинно. Има още и много други дела, които извърши Иисус; но, ако се написваха едно по едно, струва ми се, че целия свят не щеше да побере написаните книги.“

Много неразгадани тайни останаха от събитията на Голго-

та. Кой беше разбойникът, на когото единствен Христос е казал: „Истина ти казвам, днес ще бъдеш с мене в рая.“ Не беше ли някой адепт сам приел тази съдба да бъде на кръста заедно с Божия син? Това, което е казал Лука и другите евангелисти за Йосиф от Ариматея може да се приеме със съмнение, защото Лука не е присъствувал на последните Христови страдания.

2000 години след тези събития, Учителят наново постави въпроса за Никодим и участието му в Христовата мистерия (Беседата „Прояви на съзнанието“, в томчето „Противоречия в живота“ - 1922 г. Младежки окултен клас): „... Всяка сутрин и вечер четете 3 гл. от евангелието на Йоана, от 1-13 стих, включително, като размишлявате върху разговора, който се е водил между Христа и Никодима. Постарайте се да го възстановите не само както е написан, но и с ония подробности, които не са изнесени, а се четат между редовете. Като размишлявате върху тези стихове, в ума ви ще изпъкнат нови образи, нови мисли и идеи. Никодим е седял при Христа с часове, през което време се е водил дълъг разговор. Ако бихте могли да възпроизведете поне една стотна част от тази беседа, щяхте да придобиете много нещо. Ако съзнанието ви е будно, ще можете да се свържете с миналото, и лесно ще възпроизведете разговора на Христа с Никодима. Ако не успеете, пак ще разберете нещо. Който е живял във времето на Христа, той ще може да се върне в миналото и ще възстанови целия разговор. Ако не е живял по това време, съзнанието му ще бъде затворено и нищо няма да си спомни.

5 години по-късно Учителят наново говори за Никодима в беседата „Явно говорих“ - 24 август 1927 г. - стр. 401 от томчето „Пътят на ученика“.

„... И Христос се откова сам. Как се откова? - Като излезе от тялото си и отиде при Никодим. Кой поиска тялото на Христа? - Йосиф от Ариматея. Христос не искаше да остави тялото си на земята. То беше живо. Той отиде да откове четирите гвоздеа от тялото си и го възкреси...“

От това откровение се разбира, че Никодим е бил един от

посветените ученици. Той не е канонизиран; може би заради това, че е бил от фарисейски среди или заради нощните му срещи с Христос, или това, че за него говори само един от евангелистите. В каноническата църковна йерархия, степен на посветен не съществува... Никодим остана скрит за канониците. Само в някои календари на католическата църква Никодим е вписан като мъченик. Това не е учудващо като се знае за каноническите промени, които са ставали на вселенските църковни събори.

На други места в беседите учителят продължава да говори за Никодим. В томчето „Ключът на живота“, изд. 1937 г. (беседата „Без прегради“ - стр. 101/102). Учителят напомня много подробно за онова, което говори Йоан за Никодим в 3 глава, 1:13 ст. в Евангелието:

„Докато не приеме новото в себе си, човек няма да влезе в Царството Божие. Тази мисъл Христос е изказал пред Никодима със следните думи: „Ако човек не се роди изново, не може да влезе в Царството Божие.“ Като не разбрал дълбокия смисъл на новораждането, Никодим запитал Христа как е възможно стар човек отново да влезе в утробата на майка си? Христос му отговорил: „Ти си учител Израилев и не знаеш ли това?“ Никодим не разбрал, как може човек да се роди отново, защото имал преграда за Божественото благо. Христос му казал, че за да разбере смисъла на думите, които му говори, той трябва да махне преградата, която сам е поставил. - Може ли сам да я премахне? - Това, което човек сам е съградил, сам може да го събори. Човек сам може да оправи своя живот“.

Кои са били около Христос и кои не? Кои са имали възможността чрез дълбоко съзерцание да разкрият разговорите между Христос и Никодим, ние не знаем. Но в протоколите от срещата на Учителя с братята и сестрите от Веригата на 14 август 1910 година в гр. Велико Търново е записано следното:

„Преди две хиляди години, когато онази тъмна маса искаше разпятието на Христа, вие всички тук сте били в онази тъпна и сте викали в едно с нея: „Разпни го!“. Но тъй като от толкова години насам Христос вече ви е докоснал, защото всичко тъй

вие сте сторили от незнание и понеже съзнанието се е родило във вас, то сега се събуждате, за да изправите грешката на миналото си...”

На много места в беседите Учителят говори за онези прераждания, в които човек идва на земята, за да коригира и изправи мисленето и делата от миналото. Някои наричат това закон на карма, но така или иначе всяко изправяне на погрешките води към духовно озарение.

УЧИТЕЛЯТ ЗА ХРИСТОС

Най-високото положение, което човек може да има по отношение на Бога, то е да бъде син Божий.

Разпъването на Христа беше една трагедия, но тази трагедия имаше своето разрешение - Възкресението. Когато Христос се роди в твоята душа, ти ще бъдеш полезен както за себе си, така и за околните. Това е Възкресение! Това значи пробуждане на човешката душа! Щом Христос оживее в душите на хората - всички ще оживеят, ще станат и ще си подадат ръка като братя. Днес Христос възвестява една култура без разпятия, култура на възкресението.

Той казва: „Ако пребъдете в любовта ми, вие ще правите чудеса по-големи от тези, които аз правя. С това той иска да каже, че Божественото е достояние за всички. За това всички трябва да се стремим да живеем като Христа. За да постигне това, човек трябва да бъде готов на всички жертви. Само така той може да получи Божието благословение.

В какво се заключава веруюто на Христа? - в любовта, в геройството му, в умението му да страда и накрая да излезе победител.

Ако се въплъти на Земята някой ангел или някой архангел, или някой херувим, или серафим - и те ще изпитат същите страдания, както и вие - не могат да ги избегнат. По същия закон и Христос ги изпита.

Христос дойде на Земята при най-неблагоприятни условия. До Христа човечеството беше в инволюционен период, а от Христа почна еволюция, възходящият път на човечеството.

Христос не е от човешка еволюция. Той е космическо същество. Христос е Светлината, която работи в цялата природа и е във връзка с тези, които ще образуват шестата раса.

Най-хубавото нещо на Земята са страданията. Ако можеше без тях, първо Христос щеше да спаси света без страдания.

Колкото време Христос беше на Земята, той преживя всичко.

Нямаше човешки живот, който да не е преживял. В туй седи неговото знание, че той преживя живота на всички хора.

Христос е Божията любов в света.

Христос - това значи съвършен. Той съдържа целостта на Божествената светлина.

Като дойде на Земята, Христос не заповядваше, но тури рамото си под гредата и я повдигна.

Христос казва: „Събирайте си съкровища за небето“ И дава начин как може да се принесе богатството от земята на небето. Вие грешите като очаквате царството Божие да дойде първо вън, в света, а после във вас. Законът е точно обратен - царството Божие трябва да дойде първо в отделния човек и после в света.

Когато Христос беше на Земята, искаше да провери закона на „Четвъртото посвещение“, за това извика Лазара, защото само той беше минал това посвещение. Той чу думите на Христа и излезе от гроба, върна се от онзи свят и каза: „Каквото ми заповядаш, Господи, ще изпълня!“

Това, което Христос е говорил се пази. Един ден неговите слова ще се възпроизвеждат. В природата нищо не се губи. Не само ще се чуят проповедите му, но и ще се вижда всичко, което е станало. Христос е говорил много, но много малко е записано в евангелието.

Какво трябва да научите от Йоана? Неговото евангелие е проникнато с такива идеи, каквито другите ученици не са изнесли, Йоан е писал в мистичен дух.

Като говори за „Небесни неща“, Христос е подразбирал великите мистерии на слънцето.

Има един стих в евангелието, който още не е опитан. Христос казва: „Ако думите ми пребъдват във вас и ако вие пребъдвате в мене, аз и Отец ми ще дойдем и ще направим жилище във вас и аз ще ви се изявя...“

Чрез молитвата Христос е влизал в разговор с невидимия свят, с всички йерархии в него, с Бога.

И все пак, когато аз говоря за страданията на Христа, в моя ум изпъкват две велики качества - неговото безподобно търпение и неговото смирение. Това е любов.

УЧИТЕЛЯТ ЗА ШКОЛАТА

Това дело е господне, всичко ще заквасим с него, и от него всички ще се ползват. Българският народ никога не е имал такава благословение, както сега. Христос е на този кораб, на който сме се качили, и няма за какво да се плашим...

Навремето Христос дойде преди две хиляди години да научи човечеството да не лъже, аз ще ви науча да не ви лъжат...

Всячески се борят това учение да го загасят, не ще успеят, защото това учение е ново и старо, то е Бжествено учение и ще залее света, защото е за цялото човечество, а не само за българите.

Отварянето на Школата, тук в България, е велик акт, велико събитие на Земята. В Школата се проявяват мощните сили на невидимия свят, на светлите напреднали същества, които работят за повдигането на цялото човечество...

Аз не дойдох на земята, за да основавам секта или църква, нито православна, нито евангелистка, нито будическа. Аз идвам да оповестя една нова епоха, която идва сега в света. И без да говоря, тази епоха пак ще дойде...

В България атмосферата е тежка. Българският народ се е свързал много с материалните работи и за да се повдигне, трябва да го развържем от материята...

Искам да запаля изгасналия светилник на българина, за да свети на ония народи, които живеят в тъмнина...

Ако българите приемат моето учение и го приложат, ще станат велик народ. Не го ли приемат, ще пропаднат...

Проповядвам ви като на свои братя и сестри, в името на Христа. Никога няма да изопача истината. Аз ви давам най-хубавото от себе си, запознавам ви с истината, за която никои друг от две хиляди години насам не ви е говорил...

Моята задача е да науча българите да се кланят на живия

Бог, който ни дава всички блага и да кажа една велика истина, която говори господ, когото много добре познавам...

Аз бих желал да проучвате примерите, които съм дал в беседите, защото във всеки пример е вложен един закон, един метод, с който човек може да работи за своето усъвършенстване. Всичко друго може да изчезне, но примерите - никога, защото те съществуват в живата природа...

Какви хубави идеали, каква велика програма, с какви задачи излязохте от небето едно време! Вие бяхте красиви и мощни, а сега като ви гледам, съжалявам ви. И ако можех да плача, бих ви оплакал. Бих плакал не за вашите страдания, а за вашите заблуждения, че не знаете как да бъдете щастливи на Земята и не искате да разберете, къде ви е щастието.

Щастието на другите хора е и мое щастие. Когато един човек се радва - и аз се радвам, понеже и аз и той сме едно...

Като проучвам историята на всички религии, няма учител, който да е дошъл в света и да е бил добре посрещнат. Във всички народи, без изключение, са ги посрещали като изменници и лъжци...

Моето слово е непресъхващ извор.

Дошъл съм да помогна на българския народ в пътя на неговата еволюция...

Един ден ще благодарите, че ви извадих от кръстопътя, на който бяхте застанали и ви показах правия път. Не мислете, че ще се освободите лесно от мен. Пак ще се срещнем и аз ще благодаря, че думите ми са паднали на добра почва и са дали добър плод...

Това учение е за душата и всички могат да се ползват от него...

Всичко онова, което съм казал в моите беседи, няма да загине. Ако вие не го приложите, ще го приложат други същества, които с голямо желание ще приемат и приложат моите думи, защото те са живи, те са за Бога и за Божествената любов...

Когато стоя като фар и показвам пътя на всички хора, по суша или по вода, зная, че осветявам пътя на хората, и съм

благодарен, че Бог ме е дарил с тази длъжност, нека се сипят хули и ругатни, но колкото е способен българският народ, аз ще стоя непоклатимо на поста си. Хулите и похвалите имат едно и също значение. Един човек, който може да те похвали днес, утре ще те охули, ще те поругае, ще ти каже най-горчивите думи. Има нещо по-високо от похвалите и укорите...

Никой така не обича душите ви, както аз ги обичам...

Ако бих имал нещо мое, всичко бих разделил с онзи, който се нуждае...

Има наука за човека, светиите, за ангелите, но има наука и за Бога...

Ако аз замлъкна да говоря, в света ще дойде нещо страшно. Под това разбирам, че когато умните хора млъкнат, когато поетите престанат да пишат поезия, когато певците престанат да пеят, това са страшни моменти за човечеството...

Често ви говоря неща, които изглеждат за вас отвлечени, без никакво приложение. Знайте, че това, което ви говоря сега, след 100-200 години ще има приложение, то ще живее. Някои неща не могат да се приложат още днес...

Аз искам да насоча мисълта ви към новото, да ви освободя от старите разбирания, които са разбирания на миналото, на млекопитаещите, на рибите. Въпреки това човек мисли, че стои много по-високо от животните. В едно отношение човек е по-високо от тях, но в друго отношение те са разрешили някои въпроси по-добре от него...

Половин час прекаран с Бога, струва повече от милион години, прекарани без Бога. Това означава да разбереш смисъл на живота и пред тебе да се разкрие цялото битие, да чуеш музиката и пеенето на небето, да схванеш хармонията на душата...

Българите, ако продължат да не почитат Божиите закони, добро не ги чака. Аз поех с идването си, върху себе си девет десети от страданията, които предстоят да се случат на българите, и за тях остават само една десета, затова те ще минат по-леко, иначе щяха да претърпят голяма катастрофа...

Напълнил съм цялата земя и въздуха с новите идеи и хората

ще започнат да ги приемат...

Ако един ден българският народ се намери в затруднено положение, само моите думи ще го спасят. Вие можете да преустроите живота си само върху тях. Аз не говоря за хатъра на когото и да е. Това, което говоря е нещо Божествено, свещено и всички можете да го опитате.

СТРАНИЦИ ИЗ КНИГАТА „НАУКА И ВЪЗПИТАНИЕ“

Преди човек да влезе в новата земя, към която Духът го ръководи, за да получи своето наследство и свобода, като пълнолетен, той трябва да научи основните принципи и закони на истинския живот...

Онази религия, която служи на живия Бог, ще запази същото място в душата, каквото е имала отначало. А ученията или религиозните системи, които нямат за върховна цел подобренето на духовния ни живот, ще изчезнат пред съда на разума.

Тук може да се повдигне друго възражение. -Добре, ще кажат някои — като поддържате, че науката и възпитанието са единствените средства, от които човек трябва да очаква своето спасение, къде остава вярата в Бога и религията, които през толкова хиляди години са ръководели човечеството и са напътствали в изпълнение на неговите длъжности към Бога и към ближния? На това питане ще отговорим направо. Истината е истина през всичките векове. Тя има същото влияние и сила върху душата, под какъвто вид, форма и образ да е представена, стига те да са действителни представители и същински въплъщения на висшето добро. Религията ще си стои там, дето е била до сега. Ако иска занапред да има какво-годе влияние в живота, тя трябва да промени своя настоящ наклон. Тя трябва да се съобрази с научните истини и да напусне старите си нрави и обичаи, които по неведение е допуснала за свой частен, а не Божи интерес. Необходимо е тя да започне да проповядва истината, такава каквато е - без да я изопачава. Тя трябва да започне да проповядва истината, която единствено просвещава, и която е в съгласие с целостта на живота и с разума - живата истина, която облагородява и възвисява човешката душа, и я укрепва в добродетелта...

При това, трябва да правим разлика между понятията вяра и религия. Вярата е духовна способност, една от силите на ума, която играе важна роля в живота на човека. Религията, напротив, е душевно произведение, произтичащо от известно настроение на душата към определен обект, от който се предполага, че зависи нейния вътрешен живот. Това произведение на човешката душа може да се мени по форма и степен, в зависимост от умственото и духовно развитие на човека. На този, именно, факт се дължи обстоятелството, че това, което е религиозно за едного, съвсем не е религиозно за друго. Така например, вярването в непогрешимостта на папата, един елемент от веруюто на католика, е до висша степен противорелигиозно за православния и протестанта. Този факт се потвърждава, впрочем, и от постоянните стълкновения на религиозните системи. Разбира се, всичко това произтича от разликата в убежденията на хората, чиито улове са различно настроени. Това обстоятелство ни навежда на заключението, че един и същ предмет може да се разглежда от различни точки и положение, които са свързани с интереси, нямащи нищо общо със самата същност на предмета. Обаче, тия частни интереси упражняват голямо влияние върху душевното настроение на човека и много пъти го заблуждават и отклоняват от пътя на духовното му растене. Ето защо е необходимо да подлагаме на преоценка всяко религиозно произведение, за да видим, дали почива на истината, или не. Щом намерим, че то не е съобразено с истината, наш дълг е да го отхвърлим, като човешка заблуда. Истинската религия трябва да се освободи от всички останки на миналото, от всичко онова, което се е натрупало в нея по силата на известни частни, чисто човешки съображения. В света няма вечни форми. Всичко се мени според вътрешните нужди. Всичко расте и се развива, съобразно онзи вечен закон на живота, който изменя и преобразява нещата в природата, в съгласие с общата дейност.

Не е така, обаче, с вярата. Тази сила на душата, благодарение на която човек, от самото начало на своето възраждане, е почнал да питае любов към онова невидимо същество, създа-

тел и крепител на цялата вселена, тя е извършила велики подвизи и дела. Тя е вдъхновявала душата на човека с велики и свещени мисли, с възвишени идеи за добро, истина, красота.

Що се отнася до душата, бихме могли да я уподобим на една сфера от психично-жизнена сила, която приема впечатления от целия космос, чрез всяка точка на своята безкрайно чувствителна повърхност. Умът, от своя страна, би могъл да се уподоби на една жизнено-магнитна игла, чийто връх се движи и привлича с неописуема бързина към всяка точка от свръхчувствителната сфера на душата. По този начин, вътрешните и външни въздействия се приемат и предават от един център на друг.

Онова, което е събудило съзнанието на човека и го накарало да тръгне по пътя на познанието, произтича от дълбока вътрешна нужда на неговия дух, вложена у него от върховните закони на живота. Тия закони заставят човека, чрез постоянна работа, да се стреми към съвършенство.

За да приключим с въпроса за науката, ще дадем едно последно определение. Науката, взета в най-дълбок смисъл, е произведение на човешкия дух, който е свързан с великия дух на битието. В човешкия дух е вложен отначало стремеж да усвои по вътрешен път пътеките на истината и да схване законите на природата, за да може да впрегне енергията и за своите нужди, да положи здрава основа за своето съществуване, добро и красота - възвишеният идеал на разума.

В която част на вселената да се пренесем, нашият характер ще се мери с една и съща мярка, сиреч с мярката на истината. Злото у кое да е духовно същество не може да се счита за добро, понеже както доброто, тъй и злото имат своите отличителни качества, които ги характеризират като такива...

Този троен състав на космичния свят, въплътен и в естеството на човека, е причина да се развият в неговото съзнание понятията за материя, ум и душа.

Хъксли е дал едно правило за преценка на научната истина. То гласи: не давай неограничено съгласие на никакви твърдения, освен на онези, чиято невинност е тъй очевидна, че са

вън от всякакво съмнение.

При произнасяне на тази първа заповед на науката, съмнението се настанило в нея. Науката го е пренесла от седалището на покаянието, дето то било турено между най-ужасните грехове. Тя, обаче, поставила на видно място сред първите задължения, които и приписва научната съвест. Това съмнение, което науката допуска в своята работа, и което Гьоте нарекъл научен скептицизъм, има обаче стремеж да превъзмогне себе си. То не е онова неверие, родено от тъпоумие и невежество, чийто стремеж е само да съществува и да извинява себе си за своята леност и равнодушие. Задачата на науката е да изработи прави съждения и истински възгледи за целокупния живот, който функционира в мирозданието. Нашият ум се нуждае от истински идеали, които да му вдъхнат сила да ръководи живота ни в пътя на знанието и мъдростта.

ДВА ВЕЛИКИ ЗАКОНА ЗА РАЗВИТИЕ

В природата има един общ план, един общ стремеж и една обща цел. Чрез тия три неща, природата се проявява като едно велико единство, като едно цяло, чиито части са свързани по силата на едно вътрешно сродство. Най-важното за нашия наблюдателен ум е да проследи тази връзка, това тясно сродство, което се установява на всяка крачка в природата, една от най-великите задачи на разума е да разбере смисъла на законите и естеството на силите, които създават тази пълна хармония, това единство в нейната система. Освен това, той трябва да ни запознае и осветли чрез положителни факти за отношението им спрямо нас, разумните същества. Той трябва да покаже задълженията, които се налагат на нас и на всички други същества, по силата на една вътрешна необходимост, съобразно законите на разумната природа, чиито действия по същина остават неизменни. Тия закони и сили, с всички условия, които съдържат в себе си, са оня крайъгълен камък, върху който е положена основата на живота. Тук, в недрата на тия условия, душата придобива онази тайнствена способност,

с помощта на която започва да изгражда своето жилище - организъмът. Чрез него тя започва да проявява своите скрити сили и способности при развитието си и да се подготви за една по-висока предстояща дейност. Върху тази здрава основа, умът може смело да изгради своето положително знание за истината - единствената храна за поддържане на неговото съществуване. Върху същата основа и разумът добива сила да гради своя величествен „храм на възпитанието“. И тук строител е духът на истината, който вече действа в душата на човечеството. Под покрива на този храм, човек трябва да се опира на три главни и основни начала: истина, добро и любов. От този храм всички трябва да излязат като благородни граждани на бъдещото царство. И това царство не е далеч. То работи вече в света, и рано или късно, то ще се въдвори на земята. То е царство на истинския дух, царство на правдата. В него човек ще се повдигне над силите и стихии на физическия свят и ще го овладее...

За да се създадат условия, да се предизвикат усилията, да се пробудят стремежите, необходима е енергия и душевна мощ, която да е проникната и въодушевена от великите, заветни цели на живота. Тези цели включват, преди всичко, духовно повдигане на членовете на обществото, което може да се постигне само при наличието на добра почва, благородни средства и разумни начала...

Въпросът, обаче, не е дали да се раждаме или да не се раждаме; дали да умираме или да не умираме. Въпросът е, след като вече живеем, как да подобрим условията на нашия духовен живот, който нито се ражда, нито умира, постоянно расте и се развива...

Но да се върнем на предмета. Казахме, че за да се повдигне човечеството, необходима е добра почва, благородни средства и разумни начала. Как ще дойдат те? Добрата почва ще ни се даде от природата, щом почнем да работим съобразно нейните закони. Истинските и благородни средства ще ни се посочат от науката, почиваща на положителен опит. А разумните начала ще ни се вдъхнат от възпитанието, изградено върху

споменатата по-горе основа. Истината, когато се разбере от ума и усвои от волята, става един от най-мощните фактори за възраждане, повдигане и напредък на който да е индивид, на кое да е общество, на който да е народ. Тя пробужда онази сила в душата на човека, която наричаме любов. Тази велика сила събужда и подтиква към развитие всички наши способности, като съгласува тяхната дейност с общата, колективна дейност на вселената. Под нейно влияние, в човешкия дух се заражда великият стремеж да твори, да гради, да създаде културата...

Макар че човекът се е явил по-късно от другите същества на земята, по своето вътрешно естество той е по-стар от тях. Това твърдение намира подкрепа в сложното устройство на неговия организъм и в развитието на духовните му сили, които у животните почти дремят. А знаем, че колкото един организъм е по-сложен, толкова повече време се изисква за неговото създаване и устройство. Човекът, като отделен род в органическата еволюция, се явил подир всички, но естеството му е съществувало преди всички. Редът, който ние виждаме в развоя на органическите същества, е перспективно обърнат в нашия ум. Всички форми на органическия живот са само стъпала, които показват, откъде е минал човекът и по какъв естествен път е стигнал до положението, в което го намираме днес. Душата му възлиза от бездната чрез клетката, а духът му слиза отгоре, посредством силата на живота...

Ала би могло с увереност да се каже, че тя изобщо не се губи и че върши някаква работа, за която ние малко знаем...

Днес хората желаят да създадат едно идеално общество, което да е въплъщение на всичко добро и благородно. Но нека не се забравя, че с груби борби и остри социални стълкновения, този идеал няма да се постигне. Той няма да се постигне и по пътя на днешната политика, в която лъжата е основен елемент. В политиката лъжата е възведена в дипломатически похват. Някой би казал, че там се употребява бялата лъжа. Лъжата, обаче, си е лъжа, все едно дали е бяла или черна. Някои духовито забелязват, че черната лъжа дължи своя произход на долните слоеве на обществото, а бялата - на горните,

по-образованите слоеве, а най-вече на висшата дипломация...

Единствената надежда за подобряване на обществения и личен живот трябва да се вложи във възпитанието, което домът дава. Към дома трябва да се присъединят училищата и всички други учреждения, които носят възпитателен характер...

Преодоляването на една или друга сила у нас, на една или друга склонност, придава определени черти на нашия характер и налага мощен отпечатък върху целия ни живот. Всички други сили и способности се съсредоточават около това основно душевно ядро, което определя целта на нашия живот, а оттам и моралната ни ориентировка. Против тази научна теория могат да възникнат куп възражения от страна на известни учени и мислители. Без да се спираме на тия възражения, ние ще зададем следния въпрос: на какво се дължи изопачаването на ония основни принципи, на ония основни истини, които ръководят нашия живот? Защо, въпреки нашето образование и нашата набожност, ние много често, по силата сякаш на някакъв атавизъм се връщаме назад в живота и вършим неща, които са недостойни за името човек. Защо един е кротък, а друг свиреп? Защо един е съвестен, а друг - безсъвестен и безчестен? Защо един е разумен, а друг неразумен? Защо един е истинолюбив и услужлив към всекиго, а друг - подъл, лъжец и грабител? Ако тия пороци съществуваха само у бедните и невежите, щяхме да кажем, че външните условия са причина за това, но за съжаление, трябва да признаем, че тия пороци съществуват много повече между богатите, образованите и цивилизованите хора, които не са поне заставени, като бедните и простите люде от нужда да крадат и да лъжат.

ШКОЛАТА

След „Наука и възпитание“ и „Възванието към народа ми“, творческата и духовна дейност на Учителя Беинса Дуно се разгръща в ежегодни срещи, започнали от 1890 г., за които нямаме пълни „бележки“ до 1909 г. След тази година, съборите продължават през. август в гр. Търново с по-голям брой присъстващи. От тях са останали по-пълни стенографски бележки, известни като протоколи на Веригата.

На срещите са били поканени братя и сестри, чийто брой се е движил между 30 и 60 души. Войната през 1913 г. ги прекъсва за кратко време, а на 8 август 1915 г. са забранени от комендантството в града.

Следват страници от протоколите от срещите на Веригата от 1909 до 1915 година:

15 август 1909 г., събота, 10.30 часа сутринта

Годишната среща беше открита от г-н Дънов с встъпително слово:

На тазгодишната среща ще направим п ъ р в а т а с т ъ п к а на Веригата. Тази верига, в която сме свързани и която опасва цялата земя, върви отгоре надолу и не действа едновременно при всички народи. Но щом вашата душа е добра, ще имате съдействието на всички добри хора по цялото земно кълбо, защото вие работите за Бога. Ще дойде време, когато ще познавате тези ваши братя, които си имат своите отличителни белези и се разпознават, но те никога няма да дойдат при вас, за да ви се препоръчат.

И така, когато срещнете тези ваши братя, ще ги познаете по вътрешната си връзка с тях и няма да стане въпрос за вашата религиозна принадлежност или за вашия път. Те са хора, кои-

то само помагат на света и мълчат. Има някои, които говорят, но тези, които мълчат, са по-напреднали. Нашите думи в живота са чукаът, но с чука не можем само да пробием нещата, докато Духът е оня, който ги стопля. С чука не можем да се спасим, но с огъня можем. С огъня, който е Любовта, ще можем да стоплим сърцата на хората.

Затова всеки, който иска да има нови мисли, трябва да се свърже с Бога, защото Той е изворот...

Верига? Това означава, че ние се движим във Веригата на Божествената Любов, както се казва в Библията: „И привлякох ви с нишките на Любовта“.

Божественият ум стои над всички същества. В Божие пришествие човек не може да греши.

Слънчевата светлина възприемаме благодарение на една мрежа, която се намира около нас - тя е опорната точка, върху която слънчевата енергия се спира и се появява като светлина. В пространството тази светлина я няма...

Светлината е една тъкан в Невидимия свят. Тя е дреха на душата. И на тази дреха всички създания се радват, защото е красива. Ако съществува душата, съществува и светлината. Изчезне ли душата - изчезва и светлината. Затова е казано, че Бог живее и съществува в светлината...

А сега ще ви говоря върху думите на Христос от Евангелието: **АЗ СЪМ ПЪТЯТ, ИСТИНАТА И ЖИВОТЪТ. АЗ СЪМ ЖИВОТЪТ.**

В мистично отношение те означават един цикъл - завършен кръг от Небето към земята и от земята към Небето.

Пътят - това е символ на всички страдания при слизането на човешката душа от Бога към земята до нейното възлизане...

Истината - това е знанието, мъдростта...

А животът означава цялото богатство, което човек придобива от страданието. Той е символ на Божествената Любов, която в бъдеще ще стане съпричастница на човешката душа.

Имайте предвид, че докато няма слизание, няма и възлизане. Който не иска да слиза, не може и да възлиза. Щом влезете в

Божествената Любов, тя ще ви застави да се откажете от Небето и да дойдете на земята да помагате на страдащите. В сегашния период вие се приближавате към вашето равенство. Но трябва да знаете, че без страдания няма любов.

Страданието е символ на велика жертва, която Бог прави заради човека. Когато вие страдате, същевременно страда и Бог, т.е. Бог страда, но не в този смисъл, както разбират хората. Когато една душа страда, тези страдания се отразяват на Бога и Той е принуден да страда, за да помага на тази душа, та да не страда целият небесен организъм в нея. Затова трябва да знаете, че когато страдате, това се отразява върху всички вас, защото сте свързани помежду си от Небето, тъй като вие съставлявате една верига, едно клонче, посадено от Бога, и ако не се ползвате от създадените за вас условия, ще се пристъпни към отрязване, за да се освободи общият организъм от страданието...

А любовта ви към Бога може да се прояви само във вашия живот.

При С т ъ п к а т а, която ще направим през тази година, необходимо е да имаме това състояние на духа, за което Христос казва: Ако не станете като децата, не може да влезете в Царството Божие. Човек може да влезе в рая, но да не бъде негов член, също както може да живее в една държава, без да е неин поданик. Затова вие трябва да се родите от Духа и тогава Небето ще бъде готово да изпълни вашите желания, и при това да ги изпълни, още преди да ги изявите.

Винаги, когато в човека дойде дух, внушаващ му желанието да бъде учител, той се спъва, защото има само един Учител, а всички други са ученици. Затова е казано, че Бог се противи на горделивите, а на смирените дава благодат. Смирението е нужно, защото хората, когато станат горделиви, скоро остаряват. Те не могат да понесат страданията. Гордостта е една духовна болест. Да се уважаваме помежду си, това го иска Небето; да пазим своята свобода, това е самоуважение, но горделивият търси своето право там, където го няма. Затова първата стъпка е смирението, то е долината на душата, където

могат да цъфтят най-хубавите цветя. Там бликат най-хубавите извори, от които пътникът може да утоли своята жажда...

Смирението е качество на душата, а мекушавостта произлиза от страха. Между смирение и мекушавост има разлика. Така, че когато Духът дойде да работи в дълбините на вашата душа, в смирението, да знаете, че това е действие на Духа. Заедно със смирението ви е нужно още едно качество - кротостта...

В света, в които се движите, действуват различни влияния и духове, които влизат в общение с вас и тогава ви се променя настроението. Тъкмо тогава трябва да бъдете много внимателни...

Има два момента в живота: когато трябва да се работи и когато трябва да се почива. Започнем ли да действуваме, опорната точка е Небето, а почиваме ли - Небето работи върху нас. Щом дойде такова състояние у вас, съсредоточете ума си само в молитва, съзерцание и размишление и не говорете нищо на хората. Не се пресилвайте. Като казвам да не говорите на хората, подразбирам следното: през октомври, ноември, декември и януари не можете да сеете, няма условия за сеитба. Говоря ви това, защото вие, които се ръководите от Духа, трябва да се съобразявате при действията си и тогава работата ви ще бъде много по-успешна. Не е важно колко ще посееете, а колко ще поникне и колко ще пожънете. Някои казват, че като са говорили, много работа са свършили, но това не се знае, защото плодът е който ще определи резултата от работата.

г л а в а 7

ТРИТЕ ЗАКОНА НА ВЕРИГАТА *

16 август 1909 г., неделя, 9.00 часа сутринта

Първо: Люби Господа твоя Бог с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си сила. В Него ще намериш своето здраве, своето щастие, своето блаженство.

Второ: Люби ближния си както себе си. В Него ще откриеш основите на твоето повдигане.

Трето: Бъди съвършен, както съвършен е твоят Отец. В Него ще намериш връзките на вечния живот, извора на всичките блага.

След това г-н Дънов добави някои обяснения към законите: първият закон има връзка със сътворението на света. На него се дължи произходът на живота. Когато кажем любов, това ни насочва към всички светли духове, които са излезли да търсят своите братя в материята, това е техният глас. Те казват: Ние, които любим Господа, ви казваме да Го любите и вие, с всичката си душа, с всичката си сила, с всичкия си ум и с всичката си воля, защото само в Него ще намерите блаженството на своята душа и на своя дух.

Каквото са слънчевите лъчи за живота на физическия свят, това е Божията Любов за духовния свят. Както във физическия свят не можем да живеем без здраве, така и в Духовния свят не можем да живеем без Бога.

Във втория закон ще намерите условията за вашето повдигане. Двата закона имат отношение към духовете, които са

* Това е книгата „Заветът на цветните лъчи“, която Учителят специално изготвя през същата година и я раздава лично на отделни братя и сестри.

слезли отгоре и знаят Волята Божия. Като ги любим, ние ще открием основите, върху които те са съградили своя живот. И вие, когато любите една душа, с това ѝ помагате, като едновременно тази помощ ще съдействува и за вашето повдигане. Единият закон показва слизането надолу, другият показва работата си на физическото поле. Първият закон разкрива излизането от небесните жилища, а вторият - задачата ни на земята: да любим.

Третият закон е законът за възхода. Този закон има отношение само към живота, в който ще влезем, след като напуснем физическия свят. В него ще намерите извора на всички блага.

Изпълнилият първите два закона се подготвя за изпълнение на третия закон - най-силния. Той не щади никого и затова всички ще бъдат съдени по него...

Който иска да се спаси, трябва да изпълни тези три закона. Съвършенството е необходимо, тъй като без него не можем да намерим връзките, посредством които да се съединим с Бога. Това трябва да се почувствува в душата, когато вникнем в законите. Тогава ще разберем какво е вечният живот и къде е изворът на всички блага...

Да знаете, че Господ гледа на вас. Слушайте ме и внимавайте в постъпките си. Господ постоянно претегля делата ви на своите Везни и Той ще ви оправдае или осъди.

Във Веригата няма други закони и правила, а единствено задължителни са Законите, които ви дадоха...

Трябва да създадем една по-благоприятна почва, за да дойдат и се преродят в България по-добри духове, защото целта на Веригата е да натопри почвата, та като дойдат по-добрите духове, да помогнем за тяхното въплъщение и ги поставим на работа. И тогава в България ще имаме по-добри управници. Трябва да пребъдете в една лоза и вие да сте пръчките...

Ако ви дадат най-малката задача и вие я изпълните - вие сте най-почтеният човек за Небето; ако ви дадат най-голямата задача и не я изпълните - вие сте най-непочтеният човек. У вас може да дойде изкушението и вие да съставите и водите

верига. Няма човешко желание, което рано или късно да не се осъществи. Така че и туй желание може да се осъществи един ден, но трябва търпение и чакане...

18 август 1909 г., 9.00 часа сутринта

Това, което ще ви кажа, са мои възгледи и вие сте свободни да ги приемете, или да не ги приемете. За да имате една определена посока в света, нужна ви е опорна точка, това е общ закон. Опорната точка е винаги необходима. Опорна точка трябва да има сърцето, умът, волята и пр. Без такава опорна точка вие си пръскате силите по всички страни, без да свършите никаква работа, без да получите какъвто и да е резултат. Следователно, за да извърши никаква работа, човек трябва да има прицелна точка. Ние трябва да имаме правилно отношение към нещата в света, т.е. да се запитаме какво е нашето предназначение, защо сме дошли на света. Може да се каже, че сме изпратени да се учим. Но какво отношение има това учение към бъдещето на света? Ако успеем да отговорим на този въпрос, ние ще придобием един вътрешен импулс...

Щом се докоснем до Библията, разбираме, че тя е една книга, излязла от опитността на вековете, и истините в нея са изкристализирали от тези опитности...

Моят възглед е, че Бог съществува във вид на два принципа. Всички души съществуват в Него и притежават известно съзнание и тези души са, които заставят Бога да твори света. Нека дойдем до първоначалното състояние на света, на материята. Няма съмнение, че при това първоначално състояние материята е била свършено прозрачна, а в такава прозрачна среда нищо не може да се обособи. Следователно Бог е трябвало да видоизмени първоначалните вибрации на материята и да я сгъсти. За това как е създаден светът съществуват различни възгледи. Ето какво аз мисля по този въпрос: цялата Божествена енергия се движи по една права линия. Следователно от това движение не може да се получи един и същ резултат, но понеже Бог променя посоката с пречупване линиите на движението под един определен ъгъл, те започват да се кръстосват, възниква едно, спираловидно движение на мате-

рията, като по този начин се образуват отначало великите светове, а след това по-малките слънца, които постепенно са изгубили своята светлина и са станали като нашата земя, на която могат да живеят хора. Разбира се, за този процес са били нужни милиарди години, за да се подготви еволюцията на една бъдеща вселена...

Сега нека се върнем към отношенията в света. Всичко в света -огънят, цветята, водата - са все предмети на туй училище, наречено свят. В него няма нищо без съдържание. Така, ако сте в състояние да възприемете вибрациите на цветето, вие ще можете да се вслушате в гласа му и ще чуете неговата история, защото и цветята имат толкова съзнание, колкото и ние в нашия свят. Както ние гледаме на цветята, така и напредналите духове гледат на нас.

Така е и с мислите и желанията. Колко от вас са господари на своите мисли и желания? Мнозина ще кажат, че са господари, но щом ги поставят на изпит, сами ще се убедят в противното. Следователно на такъв човек, който не е господар на мислите и желанията си, не може да се даде свобода на действията, защото ще се увлече и ще направи големи пакости. За него ще настъпи това, което се нарича страшен съд. Това се отнася за тия, за които ще настъпи Божествената нощ от 12 милиарда години, докато настане Божественият ден. Това е от което една душа трябва да се бои. Действията на Бога са разпределени с математическа точност и никога не се повтарят. Ако една душа изостане в развитието си и дочака Божествената нощ, условия за нейната еволюция ще ѝ се дадат отново чак след като тази нощ премине...

Но да се върнем към нашата тема. Какво значение има Библията за живота ни? Тя има непосредствено отношение към живота, защото е излязла от опитността на хората и може да бъде използвана като такава. А опитността на цялото човечество е опитност на индивида. И тази опитност ние не трябва да пренебрегваме. Не трябва да мислим, че ще намерим нови и по-добри правила за живота. Принципите не са претърпели никакво изменение, а само нашето отношение

спрямо тях.

Например, Христос никъде не казва, че трябва да сме бедни. А това, което говори за камилата и иглените уши, с това не иска да каже, че богат не може да влезе в Царството Божие, а че богатият трябва да остави камилата с богатството си отвън и тогава да влезе в Царството Божие...

Що се отнася до светските ни дела, когато искаме да прокараме една мисъл, трябва да ѝ придадем определена форма. Всяко наше желание, което искаме да бъде изпълнено от невидимия свят, трябва да се оформи, т.е. трябва да се определи ясно какво се иска. Не трябва да показвате привидно скромност, че нищо не искате, а същевременно да роптаете в себе си, че не ви дават каквото ви е нужно. Такова благочестие е фалшиво благочестие.

Пазете се да не се хвалите и да не говорите, че сте обърнали схващанията на този или онзи...

Три неща изисква от вас Духът Божи: да се храните добре, да живеете добре и да мислите добре. Първата храна е Неговото Слово, добрият живот е Божията воля, а доброто мислене е Неговата Любов. Добре да се храните, значи да възприемате всичко, каквото Бог е определил за живота ви. Добре да живеете, означава да изпълнявате всичко, каквото Бог е наредил. Добре да мислите, значи да разсъждавате и да съзерцавате това, което Бог е създал. Каквото и да мислите друго, извън това, което е в Бога, то няма да придаде нито една педя към живота ви. Животът е в тези неща, които Бог е създал, и неговото облагородяване и извисяване лежи в тяхното възприемане. А пълнотата на свършения и свят живот зависи от познаването на Бога и възприемането на неговата чиста Любов.

Там, където Духът Божи живее и действа, там има мир и радост. Този е единственият и вседаряващ Дух, който може да ви даде всичко и да направи да познаете пълната истина, да донесе вашето спасение. Той може да всади в душите ви истинската мъдрост и истинското познание за Божиите наредби. Сега какво желаете? - Мъдрост! какво искате? - Знание. А

какво е нужно за живота ви? - Здраве, храна, облекло. Помнете, че Господ е обещал да не лиши от нищо своите чада. Това е такава необорима истина, както слънцето за деня. Защо се тревожите и смущавате за живота си? Грижете ви са привидения, сенки, които нямат нищо зад себе си.

Промените ли мислите си, изменя се настроението ви, и обратно - променете настроението си и мислите ви ще се изменят. Не е ли най-последно сърцето двигател на всичко? Според посоката - и мисълта, според стремежа - настроението. Какво ви смущава? - Бъдещето. Добре, оставете го настрана, защото ви е, когато ви причинява вреда. Какво ви безпокои? - Отношението на другите. - Турете го настрана и не мислете за него. Всички хора една майка е родила. Няма нито един по-добър. Всеки става такъв, какъвто иска.

Ако в живота ви има само едно желание, което не сте опитали - не съжaliaвайте. То е най-последно, - като Адамовото дърво. Не пожелавайте плодовете му. Хранете се с плодовете от Дървото на живота и ще се изцерите. Това Дърво е Христос. Имайте неговото сърце, желяйте неговия ум. Да бъде у вас Христовият Дух. И разбирайте онова, което Той има да ви каже, защото ще бъде написано във вашите сърца. Там, където Бог ще го напише с ръката си, и където вие сами ще го четете. Защото Божият Закон е да се пазят всички добри неща в душата, която е олицетворение на всичко, което той върши. Тя е книга, в която се вписват неговите дела заедно с неговите слова. Да не ви дотяга, когато Господ работи в душата ви. Ако той не се уморява да поправя сърцето ви, то поне имайте търпение да не го безпокоите и смущавате в работата му, която върши за вас. И му съдействайте за по-бързото ѝ привършване...

Всичко на този свят един ден ще изчезне, но душата ви заедно с Господа ще остане. Сега, ако разбирате смисъла на тези думи, няма защо повече да ви говоря. Затова помнете: съвършенството е целта, блаженството е Любовта, хубостта е мисълта, а пълнотата на всичко е Бог. Без Него нито съвършенството се постига, нито любовта, нито мисълта. Той е тайната

връзка на всичко. Неговите мисли винаги ще пребъдват, а Небесата винаги ще прогласяват неговата слава и ще възвещават правдата му и милостта му от род в род. Приемете Чашата на Спасението Господне и не роптайте против вашата участ. Каквото ви е определено, каквото ви се случва, понасяйте го с търпение и кротост. С тези оръжия ще победите.

Размишлявайте добре и изпълнявайте волята му. Един ден неговата благодат ще ви намери и ръката му ще ви укрепи. Тогава ще ви се открие пътят Господен. Сега е тъмно, тогава ще стане светло. Помнете: в Бога няма измяна. Това ви казвам аз - свидетелството на този Дух, който свидетелствува заедно с вашия Дух, е вярно.

Всичко, което поискате в Мое Име, Аз ще го направя. Може ли земята или слънцето да пропаднат, когато Законът владее? Те ще съществуват дотогава, докогато Той държи юздите в ръцете си. Може ли една душа да пропадне или да изчезне, докато Господ царува? Може ли тя да се отдалечи и пропадне в бездната, докато Той държи нейните съдбини в ръцете си? Не! Както всеки свят се създава за целта си - да се насели и да даде място на живота да се развива, така и всяка душа, сътворена от Бога, се ражда, за да даде място на Неговото Съзнание да се облече в нея. Както световите служат за живота на душите, така и животът на душите служи за Божието Съзнание. Както душите се въплътяват в световите, така и Бог се въплътява в душите и проявява Своя Дух. Няма причина, която би могла да ви застави да се плашите или боите от някого. Вие не сте длъжни никому, освен на Бога. Всичко, което сте придобили и което притежавате, е Негов Дар. Следователно, гледайте да го употребявате за добро, както за себе си, така и за другите. А Бог, Който живее във вас, ще ви научи на всичко, което е най-добро и най-правилно. Той ще ви покаже Своя Път и начина, по който да проумявате Делата Му. Вътрешните смущения в душата ви са предвестник, че времето на обновлението ви е близо. Когато малкото дете в утробата на майка си започне да се движи и да усеща, че мястото му е станало тясно, това вече е признак, че е дошло времето за

неговото освобождение - още малко и ще се чуе радостният му глас във, в широкия свят. Така и вашата душа вече не може да бъде задоволена от нищо друго, освен от Бога.

Но, за да се предаде реалност на живота ви, трябва да влезете в съюз с Бога и всецяло да му се отдадете. И тогава Вечната Любов може да роди нещо ново за вас. Ето в това предверие на Божия дом ви очаква това, което желаете. Бог ви чака на Небето и ви призовава в Своето Общение. Да, Лицето на Господа е повече от всичко видимо. Слушайте този вътрешен глас. Господ има да стори нещо за вас. Ръката му се простира и Той ви извежда веднъж завинаги от това място и ви отвежда там, където той желае. Дните на робството вече са преминали. Пред вас лежи Обетованата земя, в която вие влизате. Сам Господ Ви въвежда там и Той ще бъде винаги с вас, и вие няма да бъдете никога лишавани от Неговото Присъствие. Стойте сега и слушайте какво Бог ще ви говори. Стойте и четете това, което ще пиша. В това, което ще чуете, и в това, което ще прочетете, е животът. Но блаженството ще придобиете в това, което ще видите!

18 август 1909 г., вторник 7.00 ч. вечерта

В живота трудностите ще дойдат. Тези трудности могат да бъдат външни, могат да бъдат във физическото, астралното и менталното тяло, могат да бъдат във вашия ум и вашето сърце, но ние трябва да ги победим, защото неприятели на нашите души имаме и в трите полета.

Завистта е едно качество на духовете, които в умствено отношение са напреднали, а в духовно - изостанали. Тези духове създават много трудности и нещастия на хората. Затова в борбата, която водим, ние трябва да знаем, че Бог е с нас. Какъв то кръст и да ни се дава, да знаем, че ни се дава от Небето и че е за наше добро. Щастие е само онова, което Бог счита за щастие.

Не се съблазнявайте от нищо. Който люби Господа, той не може да греша и няма сила, която да го спъне в развитието

му. Вашият подвиг тази година ще бъде личен подвиг. Ще имате трудности, но Господ ще ви помага, следователно никой от вас не трябва да бъде малодушен. Когато ви нападнат мрачните мисли, да знаете, че има кой да ви помага и че Небето винаги е готово да се отзове на вашите молитви. Вие всички действайте с Господа и не се обезсърчавайте, че не виждате. Ако имаште ясновидство, преди да имате Любовта, щяхте да се отчаяте от живота. В ясновидството има знание и това знание може да накара човек да се възгордее. Затова и Павел казва, че знанието възгордява, а любовта назидава. Ясновидството наистина е едно велико благословение, но то трябва да се използва разумно. За вас е важна вътрешната опитност, а не това, което е писано, и може много да четете, без да добиете такава опитност.

Някои ме питат: „Как е баща ти и сестра ти?“. Баща ми е на Небето и всеки, който изпълнява Божията Воля, той е баща ми, брат ми, сестра ми. Никакви кръвни връзки не трябва да се смесват с Веригата. Това не е духът Господен и аз искам да се противопоставя на всички спънки, които ми пречат. Няма по-голяма спънка в духовния живот от домашните. Волята Божия е да възлюбиш ближния си...

От вас аз искам да любите Господа, ако имате любов към Господа, покажете я към нуждаещите се, а за себе си - нищо не искам. Ако искате да покажете към мен любовта си, можете да я покажете само, когато любите ближните си, както себе си.

Аз желая вие да растете и Словото да расте във вас. Да бъдете благородни духом и да бъдете здрави, да израстете по дух и ум, и това е, което ще ме радва. Спрямо домашните си бъдете всички справедливи, а не меки. Там, където искат да ви се противопоставят в някой Божествен принцип, вие се поставяте диаметрално против тях, защото те може да ви убедят и да ви накарат да извършите нещо против Волята Божия. Колкото за тяхното спасение - не се безпокойте, защото щом се повдигнат вибрациите у вас, тогава и те ще се възползват от това...

19 август 1909 г., сряда, 9.00 часа сутринта

Г-н Дънов написа девиза:

ВСИЧКО, КОЕТО ПОИСКАТЕ В МОЕ ИМЕ, ЩЕ ГО СТОРЯ. НЕ БОЙ СЕ, МАЛКО СТАДО, ВАШИЯТ ОТЕЦ Е БЛАГОВОЛИЛ ДА ВИ ДАДЕ ЦАРСТВО.

След това каза:

Този девиз ще носите в себе си. В него има три велики заповеди. Това е Божията Воля за вас.

Винаги, когато човек дава известен оброк, той го дава пред другите. Когато дават обещание пред един дух, той ще ви преследва и вие ще понасяте всички последствия свързани с неизпълнението му...

Един по-висш закон отменя разпорежданията на по-нисшия закон...

Славяните са по-близо до духовния свят от другите народи и у тях трябва да се развие сърцето. Англосаксонската раса развива интелекта, подготвяйки следващата култура, която иде...

Свети Иван Рилски се е въплътил в някой си Йосиф, живял и работил около Варна - Месемврия. Той е подготвил освобождението на България. И сега той работи за нея...

Най-напредналите духове между славяните са Кирил и Методий. Те ще се въплътят отново до края на този век, за да подготвят духовно българския народ и за да повдигнат славянството...

Двамата братя се раждат на Балканския полуостров, който е в магнетичната верига, веригата на човешкото развитие, опасваща земното кълбо. Тази, именно, Верига повдига народите. Забележително е, че винаги в Северното полушарие се явява духовното развитие. Южното полушарие е негативно и е играло роля в миналото...*

XX век е определен като **ВЕК НА ЧИСТЕНЕ**. И ако кавказката раса не приеме поставената за нея задача, ще настъпят катастрофални изменения - половината Европа ще потъне

* На същата среща бяха дадени и свидетелствата на веригата, които са цитирани в главата „Заветът“

и океана, а културата ще се пренесе в Африка...

През този свят ще премине една магнетична вълна, която ще пречисти всичко негодно и която ще се предшества от земетресения, омраза, епидемии; злото ще се увеличи, войните ще следват една след друга. Но има всички условия за обединение и за подобрене в живота на българския народ. Опасното е, че с повдигането на България, управниците може да се заблудят и да го ударят на ядене и пиене, забравяйки, че са били 500 години под робство. Ето защо, ние работим, за да не се повтори робството. Но най-важните събития, които предстоят да стават, не могат да бъдат обявени, защото много неща още се уточняват. Фактите не се подчиняват на пророчествата, а пророчествата се подчиняват на фактите...

Аз не искам да знаете кой съм... Искам да избегна това, защото познавам душата на българския народ и не желая да му създавам карма. Исус Христос се изяви на еврейския народ, но той не го прие и си навлеche карма. Ако не се разкривам, това значи, че искам да оставя народа да се развива по естествен път...

19 август 1909 г., сряда, 7.00 часа вечерта

Ще започнем с ХВАЛЕБСТВИЕТО и ще благодарим на Бога за всичките Му милости и благости.

ХВАЛЕБСТВИЕ

Господи Боже наш, душата ни има тихо упование на Теб. Открил Си ни Пътищата Си и виждаме Твоята Благодетелност. Явил Си ни Милостта си и виждаме Дълготърпението Ти. Показал си ни Любовта си и виждаме твоята Доброта. Посочил Си ни Истината и виждаме Твоята Святост. Изявил си ни Името Си и виждаме Твоята Правда. Научил Си ни на всяка мъдрост и знание и виждаме Твоите Велики Дела. Обърнал Си сърцата ни и виждаме Твоето Присъствие навсякъде. Просветил Си умовете ни и виждаме Твоите Творения, че всички са добри.

Опасал Си ни със Силата Си и гледаме Твоето Могъщество.

И след всичките добрини и блага, които Си излял над нас според Твоята Вътрешна Пълнота, нашето желание е винаги да гледаме Твоето Лице и да се радваме и веселим в пълнотата на Твоята Любов. Ние Ти благодарим за Твоята Милост и Грижливост, с които Си ни заобиколил. Нашата душа винаги се радва, че милостта Ти ни следва. Ти всякога ни слушаш и Си готов винаги да ни крепиш и да ни даваш помощ, когато сме в нужда.

Благи Господи, Велики Отче на Небето, избавяй ни от ухищренията на лукавия. Ето, Ти Си говорил и ние вярваме, че Ти ще ни утвърдиш във веци, да Те славим. Господи, ти, Който Си Неизменен, укрепи нашите слаби братя и сестри, за да пребъдем всички в Теб и Ти да пребъдеш в нас, за да сме едно, като Ти и Твоя Отец, и да Те прославим с плодовете на живота си пред човеците.

Благи Боже, Който Си ни дал живот и здраве, Който ни настигаш с хляб и вода и всеки ден ни задоволяваш с хилядите си Благословения. Твоето Слънце изгрява всяка заран като младоженец тича в пътя си, който Си му начертал. То ни донася и разпръсква повседневно Твоята Благословия. И Твоето Име оживотворява цялата земя. Донася и вдига облаците, напоява земята. Украсява полските цветя с всичката им хубост, която Си им дал отначало, развеселява всички живи същества и човека, когото Си направил според Подобиеето Си, вдъхва в неговите жили вяра и надежда да се труди и работи, като му казва, че Ти ще благословиш труда му.

Велики са Твоите Наредби. Всички ние, Твоите Чада, днес идем да Ти поднесем своята благодарност. Облякъл си ни в дрехите на живота - как хубави са тези облека, с които Си ни загърнал! Благословени Господи от всичките векове, приеми нашата благодарност, която Ти поднасяме от душа!

Амин!

След молитвата г-н Дънов каза:

Ето какво говори Господ: Аз съм чул гласа на вашата молитва. Ще Ме познаете според делата, имайте мир в себе си и

любовта ви да бъде съвършена.

14 август 1910 г., събота, 7.00 часа сутринта

Грехът е сила в природата, която демагнетизира атомите.

Нека в ума ви да стои следната мисъл: не отделяйте духовния свят от физическия, защото всичко е духовно...

Ако можем да настроим душата си, през тази година ние ще получим големи благословения. За да можем да разбираме това, което ни се казва, необходими ни са високоблагородни чувства и отваряне на духовните очи, а всичко това става с Божествената Сила. И ако почнете да обичате ГоСпода с всичкото си сърце, Той ще измени сърцата ни. Той е Един. Вашето събиране тук се дължи на Него и Силата, която ви държи, е Божествената - това искаме да потвърди времето и вие ще се уверите, че Бог е бил с вас и че от каквото и да се нуждаете, от нищо не сте лишавани.

Ако този свят ни е с нещо неприятен, това се дължи на нашия вътрешен егоизъм, от който душата ни става като пуста земя, в която нищо не се ражда. Всеки от вас е изпитвал, минавайки през някой планински кът, как птиците и ручейте, заедно със зеленината на ливадите и висините на планинските върхове, правят всичко приятно и радостно. Но когато минаваме през пустинята, където няма влага и всичко пред очите е пусто, преобладава унището на душата. Животът, който ще дойде в нас, е Божествената Влага, а радостта, която ще усещаме, е нещо като онова, което е в семето, когато то пониква. За радостта, значи, трябва да има обект и душата ни се радва и весели, когато усещаме това.

През тази година искам да спазвате следната основна мисъл: Смирението е една велика добродетел в живота. Не искам да кажа н и з к о п о к л о н н и ч е с т в о , а с м и р е н и е . Смирението - това са долините.

Втората мисъл е, че трябва да имаме с вас пряка връзка.

А третата мисъл е да имаме един център, също както когато правим къща и търсим къде да положим нейната основа.

Така и за човека първата задача е да има една основа, а това е д о б р о д е т е л т а , която е неизменяемата ядка и която с преминаването ни през страданията Господ съгъства, за да започне да гради в тази форма новото тяло, което трябва да се сътвори върху добродетелта.

Когато дойдете до Любовта, ще се научите, че е необходимо да слугувате и в това слугуване ще се прояви Божествената Любов. Господарството е най-отегчителното нещо. Чрез законите на Любовта ние можем да превърнем и най-лошите хора в добри. И който знае най-добре да слугува, той е най-близо до Любовта. Слугувайте и на жена си, и на децата си, та дори и на всички хора. Човек, който не помага и не услужва на страдащите пред очите му, как ще помага на хора, които са далече от него? Законът е такъв, че трябва да служите на тези, които са най-близо до вас, за да се отдалечат и не ви пречат. Това е заповедта, която ще приложим през тази година: Да започнем да слугуваме. Това е, което Господ иска от вас. И на всички, които са готови в това отношение, Той ще съдействува.

Злите хора имат спрямо вас същото отношение, каквото вие имате спрямо духовете. Е както нас ни учат отгоре, така и ние трябва да учим лошите хора. Искам тия противоречия да ви станат ясни. Тази мисъл е, която Господ ви дава, за да направи живота ви сносен.

Сега да прочетем дванадесета глава на Евангелието от Йоана и нека всеки от вас да си отбележи това, което по време на четенето го впечатли, за да направим някои разсъждения по тези бележки.

(Г-н Дънов прочете 12 глава, след което сам отговори на въпросите, възникнали при прочитането.)

За да се обърне един горделив човек, той трябва да слезе от височината си в долината на смиренieto. Има един стих, който казва: „Сиромасите имате винаги при вас, а Мене - не“. Това значи, че сиромаси и грешни е едно и също нещо; сиромашия и болест, богатство и здраве са синоними. Грешникът, например, е като един вълк - колкото повече го храните, тол-

кова повече той ще иска да хапе и разкъсва.

Преди две хиляди години, когато онази тъпа искаше разпъването на Христос, всички вие, които сте сега тук, викахте заедно с нея: Разпни го! Разпни го! Но тъй като от толкова години насам Христос вече ви е докоснал, защото всичко това сте сторили от незнание, и понеже съзнанието се е родило във вас, сега ви събуждат, за да изправите грешката на миналото си.

Исус Христос дойде за езичниците, тъй е вярно, а семитите не го приеха. Виделината е във вас, Господ е във вас, вземете мерки, защото не е изключена възможността да го разпънете...

17 август 1910 г., 5.00 часа след обяд

Общувайте, съединявайте се с всички в света - не отбягвайте хората. Гледайте по всякакъв начин да се срещнете с някой добър човек и с него вие ще се почувствувате като в оазис, където ще си починете и ще задоволите глада си, докато стигнете до следващия оазис. Затова, свързвайте се с добрите хора в света, за да се ползвате от тях...

Според учителите на всички окултни школи, човек трябва да търси известни елементи само там, където те съществуват. Например, вие не може да станете богати между лоши хора, защото това, което насаждате и изграждате, те ще го рушат. Добри може да бъдете само между добри хора. Но добрият човек сам по себе си трябва да бъде силен, за да може да направи и вредните елементи годни за своето естество. Не общувайте с тези, които носят отрицателни мисли, а с лица, които имат положителни мисли. Вашата душа се нуждае от Божествената Виделина и вие, ако не се поставяте и спрямо Бога така, както земята спрямо слънцето, няма да се ползвате от Божията Благодат и ще бъдете под въздействието на злото... Затова не бива да изкушавате Господа, защото за Него няма лошо нещо и когато Го викаме като един Учител, Той познава законите и отстранява нещата, които ни вредят.

По отношение на Бога всяко нещо е на мястото си и всичко безпрекословно работи за изпълнение на Неговата Воля. Затова Бог, Който управлява света, няма противници...

Всички трябва да се научите да се самоконтролирате. Вие нямате самообладание. За един християнин самообладанието е едно необходимо качество, защото без него той нищо не може да направи. Човек, който не се владее, е разбита къща - разнебитен мозък, разстроен организъм. Самообладанието е качество на душата; то е признак на една висша интелигентност, с която сме свързани с твърда и непоколебима вяра. Когато сме в пълно съгласие с Бога, тогава сме и в пълно самообладание. Но когато се засягаме, значи че сме честолюбиви. Честолюбието е отрицателна черта...

Самообладанието е едно много важно качество, което трудно се придобива. Човек, който има самообладание, е тих и спокоен, не се сърди никому, от всяко страдание извлича поука и вече знае как да постъпи следващия път. Нашето самообладание се поставя на изпитание с мъчнотите в света. Аз наблюдавам София, как в първите дни на всеки месец хората са бодри и весели, защото са си получили заплатите, но към средата на месеца те вече са унили, загрижени и улиците са празни.

Вашият сегашен път е най-благоприятният и за вас ще бъде щастие, ако го изминете благополучно и осъществите задачите си. В този ваш път Бог ви съдействува и помага, но на вас ви липсва увереността и самообладанието, така че вие сами си пречите във вашето развитие. Когато сте раздражителни, вие се свързвате с всички лоши духове, у вас настава една суматоха, чувствате се като в ада, а и действително се намирате в такъв момент в ада. Затова, ако искате да живеете сред добродетелта, опитайте следното: намерете един човек, когото любите, направете му добро и така се свързвате с добродетелта. Ако искате да растете в Истината, намерете един човек, който винаги говори истина, и вие по такъв начин ще си помогнете. Всеки ден вие преминавате през всички сфери на живота и имате възможност да изберете или да избегнете всяка от тях,

а също така да се свържете с която и да е противоположна сфера...

Аз се опасявам също така и за вашето здраве и вашата физика. Някои от вас вместо физически да укрепват, те се разлюбяват; на това именно аз не се радвам и затова тази година ще ви препоръчам някои физически упражнения. Аз искам да бъдете физически здрави, защото болният човек не е духовен човек...

10 август 1911 г., сряда

Бъдете верни на своето призвание. Отец мой ще превърне всичко във ваше добро. Имайте пълна, свършена вяра в Отца на Виделината, от Когото произтичат всички блага на земята. Отец, Който ви е пратил на земята да се учите в послушание, желае да растете в Неговата Истина. Тази Истина ще ви направи свободни. В тази Истина Аз пребъдвам, както и вие пребъдвате. Помнете скърбите, това е Божията вдигаща се ръка за вас; мъчнотиите, това са Божиите Благословения, които ви се пращат. Отец Мой ви любя, бъдете и вие подобни нему. Той е благ и дълготърпелив към всички, старайте се и вие да следвате неговите пътеки. Любовта - това е Животът.. Тя е вътрешната връзка на Небето, която ражда здраве, щастие и блаженство. Волята на Отца е вие да бъдете здрави духом, да бъдете щастливи по сърце, за да придобиете блаженството на живота.

Вашите тела са храм на Бога, вашите души - това са камъните, които образуват Небето, вашите духове - това са Божествените Лъчи, които се пращат за изкуплението и благото на света. Бъдете прилежни и трудолюбиви в живота си. Прилежанието и трудолюбието са необходими на земята. Те са неприятни, но плодовете им са сладки. Имайте мир в душата си - не мира в света, а Божествения мир...

Светът може да се вълнува, бурите на живота може да ви обезпокояват и да ви се струва, като че ли корабът, на който пътувате, ще потъне. Помнете: този кораб не потъва. В света могат да станат много промени, много изменения, но Отец, който ръководи всичко това, остава всякога един и същ. Мир

на вашите души! Аз ще ви дам този мир, който светът не може да ви даде. Когато завършите вашето поприще на земята, Отец сам ще обърне всяка сълза от очите ви и ще ви даде всяка радост и веселие...

11 август 1911 г., вечерта

Тази вечер ще ви говоря върху пребъждането. Христос казва: "Ако Думите Ми пребъдват във вас и вие ще пребъдвате в Мене, каквото поискате, ще ви се даде". И после се казва още: "Аз ще ви се изявя, и както Аз пребъдвам в Отца, така и вие трябва да пребъдвате в Моята Любов". Пребъждането в Господа е необходимо за един християнин, също както е необходимо за житното зърно да пребъдва в земните пластове, за да може да чуе зова на слънцето, за да израсте и принесе плод. Човек би помислил, че като стои в земята, зърното е вече унищожено. Но в действителност е точно обратното - именно това пребъждане в земята, заедно със слънчевата светлина е причината зърното да принесе своя плод.

Ние трябва така да се стараем да работим, че да живеем в два свята, защото както дървото живее едновременно в два свята, така и душата на човека живее на две места. Не трябва да се обезсърчаваме от изпитите и страданията, защото по същия закон и ние трябва да седим на земята, да работим, да се развиваме и да принасяме плод. Този именно е пътят, който трябва да следваме, а всеки друг път е фатален. Така например, ако плодовете на една ябълка ъскаат да паднат преждевременно, стопанинът няма да ги приеме. В процеса на нашето развитие ние никога не трябва да бързаме и ако приложим това правило, животът ни ще стане светъл. Ако бързаме, тогава ние не можем да се избавим от хилядите въжета в света - тъй оплетен, човек не е в състояние да се свърже с Духовния свят, затова всички тези нишки трябва една след друга да се премахнат. Така че ако една душа иска с едно свое желание да влезе в Небето, тя ще страда.

Христос казва: "Думите Ми да пребъдват във вас". Често

хората искат прекалено много; някои пък нищо не искат. Но както едните, така и другите не са прави, защото човек не може, а и не трябва да убива своите желания, а всяко желание, за да принесе полза, трябва да се впрегне на работа, понеже едно желание може да ви подтикне към зло, а може да ви подтикне и към добро. И когато Христос говори за самоотричане, това значи самоотричане от онези наклонности, които събарят душата. А да служи човек на своята душа, значи да привлича и усвоява всички благородни качества, които я повдигат...

Мнозина се питат - как да впрегнат духовете. Как впрягат земеделците воловете? Отначало добитъкът малко се поколебава, подскача, докато най-после започва да кротува. Така е и с духовете. Дойде ли един дух при вас - впрегнете го. Започне ли да ви изкушава с някое свое желание, тогава го изпитайте добре с ума и сърцето си - станете в дадения момент съдебен следовател. Попитайте духа защо идва. Вижте какво иска, за какво го иска, какви ще бъдат последствията, ако го удовлетворите. И като се убедите, че желанието не е износно за душата, повдигнете се нагоре - също както балоните отскачат във висините, щом изхвърлят от баласта си и олекнат. При такова изкушение хвърлете и вие от вашия баласт и олекнете.

Изобщо, придържайте се към правилото, че ако искаме да следваме Господа, ние никога не трябва да пожелаваме неща, които спират нашия напредък. Представете си човек, чиято работа се състои в това да движи махалото на една машина, която разлива вода, за да не нахлуе водата в къщата. Ако този човек прекъсне работата си, няма ли да постави жителите на къщата в опасност? Същото може да се каже и за вас, ако не изпълнявате постоянно и навреме своята работа. Ние имаме задължения към всички духове и към нашите ближни.

Ако ви дойде някоя нечиста мисъл, постарайте се да я премахнете. Няма нужда да питате как и защо. На това само Бог ще може да отговори, защото е вечен и Безкраен, а ние нека изпълним това, което можем.

Пожелавам ви през идущата година да схванете добре и

разберете какво е вяра, надежда и любов - какво представляват те и как можете да ги развивате. Вярата е първото стъпало в съзнателния живот. И вярата, и надеждата, и любовта са у вас. За да пребъдва човек, той трябва да има равновесие. В този случай при пълнотата ще дойде и вярата. Постарайте се през тази година да усилите вярата си. Ако Господ ни дава някои страдания в живота, знайте, че всички те - малки и големи - са математически определени и това не е фаталност. Фаталността настъпва, само ако не вървим по Божествения Закон. Първото нещо в живота е послушанието. Затова когато чуете Господа, тръгнете, без да се съобразявате с другия глас у вас, който може би ви внушава: стой, стой. Всички вие трябва да слушате и с голямо внимание да слушате, защото няма случай в живота, когато за една лоша постъпка Господ поне най-малко три пъти да не ни е предупредил. Той предупреждава всекиго по три пъти за лошата му постъпка. И който се съобрази с това предупреждение, работите му тръгват на добре и се оправят.

Аз искам тук, на физическото поле, да бодърствувате. И знаей много добре защо сега, в този момент, вие спите. Спите, защото искате да се оправдате. Но за вас е по-добре да бъдете будни. Размислете и вижте дали вие всички пребъдвате в Господа, с Когото аз искам да ви свържа чрез това пребъждане. Отивайте при Него тъкмо такива, каквито сте. А през годината гледайте да развивате вярата без никакво съмнение. Вяра без съмнение, това е Абсолютното Право в Бога...

Никога не трябва да се страхувате от греха и никога не се опитвайте да се борите сами с дявола. Помнете, че ако захващате борба не по вашите сили, горчиво ще се разкайвате. Борете се с него само когато Господ е с вас, във вас и около вас, защото този Голиат не се побеждава тъй лесно. Виждаме, че и Давид отиде срещу Голиат, но в Името на Христа; със силата на Духа (ножът на Голиат) отрязва главата му. Вие трябва да имате прашката на Давид, която е вашият ум и вашето сърце, а така също и камък в прашката, който е Христос. Ножът, обаче, не ви трябва. Давид не поиска нож, когато се срещна с

Голуат, а чак когато го уби, той извади неговия нож и му отрязва главата. Схващате ли тази мисъл? Можете ли да я приложите? Дайте правилен отговор, защото сега Господ ви говори.

Знайте, че вие имате у вас, в себе си, прашката, защото притежавате ум и сърце. А камъка, който е Христос, ще намерите, като се разходите „по потока на реката“ (Първа книга на Царете, 17 глава, 40 стих: „И взе в ръка тоягата си, и като си избра пет гладки камъка от потока и ги тури в овчарската си торбичка, излезе срещу филистимеца с прашка в ръка“). Имайте предвид, че Христос е винаги на физическото поле. Той е постоянно на земята. Той е вътре в нас. Той е един от най-усърдните работници в света и постоянно посещава хората, но те не Го познават, защото е облечен в много прости дрехи и никога няма да престане да разправя за своята или за вашата мисия.

Човек без изкушения и трудности би приличал на морските гъби, които си стоят все при едно и също положение, на една и съща степен на развитие. Само страданията са ни докарвали до това положение, в което се намираме днес. Досега Христос ви е носил - и не само вас е носил, но е носил и носи всички хора, които са около вас, и които Той изчаква да съзнаят колко безгранична е Неговата Любов. И Той ще постоянствува до тогава, докато не остане нито една душа в ръцете на лукавия.

Съмнението е един червей, от който много учени и богослови са разядени, покосени, отслабнали духом и пропаднали. Трябва да се освободите от съмнението, защото то е в състояние да парализира не само вашата прашка, но ще способствува да загубите и камъка в нея. Когато се освободите от съмнението, ще знаете, че сте се освободили от един от най-опасните си противници. Щом се премахне съмнението, най-напред вярата ви ще се усили. Без него вярата у хората постоянно расте и укрепва в душите им. А зародишът на вярата е у вас.

Вярвам, че през изминалата година вие сте имали много изпитания и че сте се питали: Къде отиваме и какво ще стане с нас? На това ще ви отвърна: Не гасете свещта, която аз ви давам, угасете я чак, ако намерите друга, по-добра. Но докато

я намерите, запазете тази и кажете на ония, които се опитват да ви учат, да се махнат от очите ви. Най-сетне вие трябва да се научите в това отношение и от опитностите на светските хора: Не пускай старото, докато не дойде новото. А вие в разсъжденията си изгасвате свещта и после изпадате в противоречия...

12 август 1911 г., петък

Пазете се да бъдете чисти и безкористни във всичките си дела и начинания. Веригата може да проектира много добри мисли за този народ и може да стори много за него. Тази година започнахме да прилагаме нещата и вие сами ще се убедите в реалността на тези закони. Вие искате да видите у вас един дух, но този дух е само една черупка, а Бог иска да ви отвори очите, за да видите духовния свят. Вярвайте и ще получите. Ще ви се даде според вярата. Докато не ослепее, човек не може да прогледне. Павел ослепя, за да прогледне...

Откакто се е сформирала Веригата в България, българите и респективно България зло не са видели. Виждате, например, през това лято имаше 5 милиона загуби, а после дойдоха двадесет милиона печалба - заради нас, които живеем добре сред този народ. Господ го държи и поддържа и като е щастлив народът, щастливи сме и ние. Ние сме на земята като гаранتي на българите, за да благослови Господ домовете им, чадата им, добитъка им, житото им и всичко. И като се благослови народът, благославяме се и ние. А че някои онеправдават този народ, за това Господ ще се погрижи. Господ сега ще бъде между вас, опитайте Го и ще видите, че Той е Благ. И според степената на вашето развитие, вие ще срещнете проявлението на Духа Господен.

Вие търсите къде е Христос. Аз Го виждам във всички вас, защото никой друг не ви е довел тук, освен Господ. Ами че кой ви е свързал с мен? Министри в света не мога да ви направя - защо тогава сте тук? Защото Господ ви е събрал и затова този Господ, който ви е събрал, ще ви и благослови. На не-

го вие дължите тази светлина и тази благодат. Той ви е крепил и подкрепял в дългото ви минало, грижил се е за вашите родители, за самите вас и за вашите деца; винаги е работил над вас, докато ви доведе до това състояние.

И така, Христос е в България - между вас и с вас. Той е който повдига българския народ. Един ден ще Го видите. Той ще ви се открие по-ясно, ще ви се открие така, както се открил на учениците си след Своего Възкресение.

Любовта е обща за всички, а милосърдието е специална добродетел, която можем да покажем при особени случаи.

Тази вечер ще ви говоря върху трите велики стъпки в живота. Първата стъпка на човешката душа е започнала с нейното отделяне от Бога към човека или от центъра към периферията. Това е един вечен закон, през който трябва да премине всяка душа. И всяка душа, която иска да развие своята индивидуалност, трябва да се отдели от Бога, а с това нейно отделяне е било необходимо да се създаде първият зародиш, вярата в този принцип, че като се отделя от Бога, тя ще придобие нова опитност, чрез която да разкрие Божествената мъдрост пред себе си. Вярата е само съзнанието на душата, че излиза като един лъч от Божественото и че е невъзможно да изгуби пътя си.

Втората стъпка е надеждата. Надеждата се е развила на земята, когато душата се е облякла във физическо тяло - образ на първото тяло, което душата е имала в своята първоначална чистота, когато е била на Небето и когато е била една одухотворена материя, която никога не умира. Жизненото тяло е съставено от органическа материя и е сходно с растителното царство. А тялото на плътта е тяло на животните. Борбата е между тези две тела. В трите тела - физическото, жизненото и тялото на плътта - се е развила надеждата, която очаква нещата днес или утре. С тия тела ние развиваме онзи принцип, без който не можем да съществуваме. И най-сетне душата ще се върне с тялото на Любовта.

Всички знаете какво нещо е любовта, но що е любов, не може да се определи. Тя е едно качество, което е основа на здра-

вето, щастието и блаженството. Във физическия свят любовта се показва като разум, в духовния свят - като правда, а в божествения - като истина. Хората, които никога не се решават да страдат, никога няма да влязат в Царството Божие.

Страданието, това е едно прекопаване на душата, за да може тя да роди, също както земята не може да роди, ако не се прекопава. И онези, които не искат да страдат, не могат в нищо да напреднат. Ако някой от вас не иска да страда, защо тогава е дошъл на земята? По-добре да си седеше на Небето. Той е дошъл тук, на земята, за да се повдигне, но ще се повдигне само чрез страдания, също както страда и Господ. А, че Господ страда е явно от това, че ние го наричаме дълготърпелив...

И така, първата стъпка е слизането, втората е която сега минаваме, а третата стъпка е Любовта. Тези три стъпки в християнството съответствуват на седем стъпки. Първата стъпка е пътят към обръщението, което значи да се измени посоката на движението. Втората стъпка е покаянието или преглеждането на стари сметки, т.е. да си признае човек, че е поел известно задължение, което трябва да се изпълни. Третата стъпка е спасението, т.е. придобиване здраве на душата. Четвъртата стъпка е възраждането, петата стъпка е новораждането от Дух и вода. Всички, които са родени в Христа, вече не грешат, защото у този, който притежава новия зародиш, тъканите са се изменили. У вас може да се роди мисълта: А ние от кои сме? Но това да не ви плаши, защото щом у някого има стремеж, това показва, че той върви напред. Шестата стъпка е освещението (посвещението). В сферата на това състояние се намират така наречените Hollines People - хора кротки и смирени, разпръснати из американските църкви, за които може да се каже, че в духовно отношение те са тяхното украшение. Седмата стъпка, това е вече възкресението.

Като премине човек тези седем стъпки, той вече е готов за Небето. Сега тези седем стъпки се делят на 49 други стъпки, т.е. всяка от тях се разделя по на седем стъпки. Така, че има седем пъти по седем, 49 стъпки, по които трябва да се възка-

чите, за да възлезете при Бога. Виждате, че числото 49 е съставено от числата 4 и 9; събрани заедно те дават числото 13, което показва цялото развитие на човечеството. Но, за да се изминат тези 49 стъпки, нужни са милиарди години.

В първите четири от тези седем стъпки на християнството човек еволюира, страда, а в другите три се възражда, т.е. в четирите човек страда, а в трите си почива. Има и други стъпки за четирите полета. И те са 28 стъпки - за всяко поле по 7. Те също извеждат до Бога, но изискват милиарди години, докато се стигне до Него.

Да, нужен е добър живот, нужни са добри хора, защото с добрия живот и с добрите мисли ние градим своето духовно тяло. И затова колкото повече добри мисли имате, толкова по-скоро и по-добре изграждате своето духовно тяло. Така, ако проектирате в 360 дни по една добра мисъл, ще имате 360 добри мисли в годината и като се съединят тези мисли с другите мисли, те оживяват и добиват динамическа сила за човешката еволюция. А щом изпращаме лоши мисли, ще дойде лош дух и ще се въплъти в тях. За да имате връзка с добрите духове, непременно трябва да бъдете чисти, а за тази чистота Господ постоянно праща Своята Сила и Помощ. Ако решим да не грешим, Господ ще очисти старите ни грехове. И после, ако живеем добре, добрите ни дела ще ни следват до хиляда поколения, докато лошите мисли само до четири поколения. От туй излиза, че доброто винаги върви хиляда поколения, а злото - само четири. Значи четири добри мисли и желания се равняват по сила на хиляда лоши. Виждате колко отстъпчив е Господ...

Никога не съжалявайте, че слизате на земята, напротив, бъдете благодарни, че сте дошли. Ако искате да развivate вашата вяра, като станете, всяка сутрин благодарете на Бога, че ви е пратил тук. Не бива да се сърдите, че сте дошли в лош свят - напротив, светът е много добър.

Ако някой почне да говори лошо за вас, приближете се към него и ще видите, че той ще млъкне. Били сте богати, взели ви парите - обърнете се към Бога и положението ви отново ще се

подобри. Това, което виждаме, не е нещо реално, защото след години може напълно да се измени. Кое в детинството си виждаме, като пораснем, казваме, че било глупаво. Кое тогава е реалното и умното? Коя е мярката, с която трябва да мерим кое е действително? Новият човек в нас, а това е самото божество в нас, има нужда да се подхранва. Сега в този свят раждат само жените, а когато човешката еволюция отиде по-напред и развитието на човешката душа стане нормално, тогава ще раждат и мъжете, и жените...

13 август 1911 г., събота

Сега ще ви говоря върху думите: **ИСТИНАТА ЩЕ ВИ НАПРАВИ СВОБОДНИ**. Целта на човешкия живот не е само в развитието на душата, но и в придобиването на свободата, която душата е изгубила, следователно свободата е цел. Ако има нещо, от което сега пъшкаме, то е робството, което ражда тъмнината. Сега всички говорят за свобода, всички се стараят да я придобият, даже някои искат придобиването ѝ чрез острието на ножа.“ При все това обаче всички не са я придобили. А Христос казва: Истината ще ви направи свободни“.

Свободата е едно качество на душата, което тя иска да си възвърне - една първоначална сила, от която тя се е развързала и е изгубила нишката. И вследствие на тази загуба душата е потънала в материалния свят, който е синоним на страдание и изпитание. И така, за да бъде човек силен, той трябва преди всичко да бъде свободен.

Свободата ли произтича от силата, или силата от свободата? Силата произтича от свободата и е само едно средство за придобиване на свободата. Що е свобода? Да бъде човек свободен, значи да не прави никакъв грях. Да бъде човек свободен, значи да не допуска в себе си никаква лоша мисъл. Да бъде човек свободен, значи да не създава никакво лошо чувство в своята душа. Да бъде човек свободен, значи да не допуска в душата си съмнение. Да бъде човек свободен, значи да има

абсолютна любов към Бога, който го е родил. Това са атрибутите на свободата. И само по този начин тя може да се задържи у нас и да създаде онази мощна сила, която ние сега търсим. В този път на придобиване на свобода Истината е посредницата - тя е ръководителят, който може да изведе душата към мястото на свободата, да я изведе - до извора, от който душата винаги може да се ползува...

Истината е метод в Божествената икономия, чрез който се изправят всички грешки на миналото. В Истината се крие силата, която може да разедини злото от доброто и да развърже връзките, с които човек е свързан. Истината е която може да даде на човека знание и мъдрост и да свърже човека с Божествената любов. Когато вие схванете по този начин Истината, тя ще даде на душата ви онази вътрешна пълнота, от която тя се нуждае. Само Истината е, която внася в душата мир и спокойствие. Когато човек знае причините, от които известни последствия са произлезли, той вече не се безпокои, защото може всички да провери. Поставете например едно дете в тъмнината и то ще започне да се страхува, защото няма как да види обстановката на нещата около него.

И адът не е нищо друго освен липса на Истината. Където Истината я няма - там е ад. Там е вечното безпокойство, вечната тъмнина, защото Истината е единствената сила, която усъвършенствува и въздига човешката душа. По този начин стават ясни думите на Христос: Аз съм Пътят към Истината в този живот. Истината е центърът и Христос казва: Аз съм Пътят към тази Истина, която може да ви направи свободни. Аз съм тази Истина, Аз я призовавам в света и живея в нея. Значи Истината е вратата за влизане и излизане от материалния свят в Духовния и от Духовния в материалния. През нея всички влизат и излизат.

За мнозина от вас тези думи не са живи, но те ще оживеят, когато призовете Истината на помощ и тя започне да действа във вашия ум. И ако искате да знаете дали Истината е във вас, запитайте се дали имате мир в себе си и дали не се колебаете. това е мерилото. Истината не е нещо, което се натрап-

ва. В един миг тя се явява и изчезва. При най-малкото неразположение тя се оттегля, а когато отново дойде, ние се успокояваме, обстановката на нашата работа става по-ясна и вече не се плашим от бъдещето. Вие питате какво ще бъде вашето бъдеще. На този въпрос може да ви отговори само Истината. Призовете я и тя ще ви каже какво ще бъде вашето бъдеще. Вие сте написана книга и като прочетете това, което е написано у вас, ще си припомните вашето минало и вашето бъдеще.

Ако искате да знаете какво е било миналото ви и какво ще бъде бъдещето, призовете Истината и тя ще ви обясни. Коя църква е по-добра, кой народ е по-добър, кой човек е по-добър? Призовете Истината и тя ще ви каже. скърбите ли - призовете Истината и скръбта ви ще изчезне. Истината е нещо живо, тя е Бог, Който твори и създава и Който иска доброто на всяко свое създание. Когато у вас дойде страданието, Любовта може да ви утеши, но само Истината може да ви направи свободни, да ви доведе при Бога, като даде правилната насока на вашето бъдеще. Истината - това е Любовта, която се проявява в духовния свят. Истината - това е Бог, Който се проявява между духовете. Туй не е много трудно да се разбере, защото няма нищо по-лесно на света от това да призовете Истината. И то е толкова лесно, че дори малките деца го знаят. И така, ако искате да разрешите въпросите, които са причинили вашите страдания, призовете Истината, която ще ви ги разясни подробно и обстойно, като ви упъти и опази от бъдещи грешки.

В света има два вида хора: едните са способни да знаят Истината, а другите - не. Вие виждате, че когато водните капки падат върху канарите, те отскачат, но когато паднат върху рохкава земя, те попиват. Така е и с Истината. Когато отива у хора, които не я възприемат, тя образува светлина около тях, но вътре в тях е тъмно. А за тези, които я възприемат, навсякъде е светло. Трябва да пуснем Истината да влезе в живота ни. Един човек, който служи на Бога, трябва да пусне Истината в себе си, да постави себе си на съд и да не се щади. И когато в душата ни остане един малък грях, ще ни бъде мъчно, съ-

що както когато в окото влезе прашинка, която може да предизвика истинска тревога в организма. Когато не възприемате изцяло Истината, няма да ви върви нито в Духовния, нито в материалния свят. Както виждате, аз свързвам и материалното благодетелствуване с възприемането на Истината.

И още едно важно нещо трябва да знаете, а то е, че краят на работата е важен, а не началото. Може да започнете зле, но ако свършите добре, само тогава работата ви се приема. По-добре е да се върнем към Бога като послушни слуги, като послушни чада, които са готови да искат от Бога да им прегледа сметките. Да се стремим всеки ден към Него, като се уединяваме и го търсим с цялото си същество. Ако така действувате, аз ще ви помагам. Мнозина искат моята помощ, но не действуват в съгласие с мене - как тогава да им помагам? Затова искам най-напред да дойде Истината между Веригата, да има не само привидно, външно съгласие, а пълно, вътрешно съгласие между членовете.

Ние сега сме в съгласие, защото Господ ни е осигурил тук на събора и храната, и всичко, от което имаме нужда. Щом се разотидем обаче, всеки се скрива в своята черупка. А трябва да имаме вяра, защото светът черпи от нас. Нужно ни е да притежаваме Истината заедно с един свят, който да ни служи като опорна точка в живота, а не да имаме страх, защото страхът е за грешните хора, а добрият човек трябва да бъде благоразумен. Затова вложете сега у вас мисълта, че може да направите много неща. Вие казвате, че само ако сте царе и разполагате с войска ще може да направите нещо. Но като имаме около нас сега царе, защо не виждаме да правят нещо? Даже ако сте министри, ще измените направлението си и ще гледате да бръкнете в някой джоб, а като царе ще наложите данъци...

Има нещо у нас, което ни липсва, а то е, че нямаме сол. А трябва да имаме. Съвременните хора са се обезсолили, защото са изгубили Истината в себе си - а знаем, че които се обезсолят ги изхвърлят навън, за да бъдат стъпкани. Сега Истината е киселината, която трябва да реагира в нас, за да причини

осоляване. Които изгубят Истината и останат без Бога, тях ги изнасят навън, за да не засмърдят.

Следователно причината за падението на човешките души е, че те са изгубили на Небето Истината. Затова мисията на Христос е да осоли. А човек, под когото не влезе огън, не може да се осоли. Страданията в живота са едно кипене, в което се извършва реакцията, причиняваща осоляването на човешкия дух. Така че сега трябва да ви посолим, но някои от вас казват: Нека поспрат малко страданията. Не, тази реакция трябва да стане, и то да стане напълно, изцяло - само до половината няма полза. И ето, сега Христос ви пита: Мога ли да ви осоля, ако вярвате в мен? (Всички отговарят: Може!) Тогава вярвайте в това и Той ще ви осоли. Ако искате да уплашите един дявол, турете сол. Но ето какво ви пита Христос: Мога ли да ви съдействувам, мога ли да ви изведа в безопасност? Ще се доверите ли на това мое ръководство с цялото си сърце? (Всички отговарят: Може, може, доверяваме се! Щом така отговаряте, Христос казва: Ще ви изпитам.

Главното е да гледате да укрепнете вътрешно, да имате мир, спокойствие, силна вяра, силна любов и Истината да е с вас. Тогава лесно се говори с духовете - няма нищо по-лесно от това. Радостта, омразата, страхът докарват все един и същ резултат. Не бива да се страхувате, защото колкото повече се страхувате от едно нещо, толкова по-сигурно е, че тъкмо то ще ви сполети...

На зададените въпроси г-н Дънов отговори:

Сатаната (лукавият) работи с ума ни, а духовете, които са изпратени от Него и идват при нас, работят в сърцето. Мисълта е формата, а желанието е съдържанието. Когато в някое искане или отправена към Бога молитва вземат участие заедно умът и сърцето, тогава на такава молитва непременно се отговаря. А ако на някоя молитва не се отговори, то е защото е била произнесена само от сърцето или само от ума. Еволюцията е правилна и успешна само когато сърцето и умът, душата и духът действуват в съгласие. Настройка и концентрация с ума и сърцето в молитва - това е, което се изисква от

всички вас.

През тази година гледайте да снемете излишния товар, който тежи върху вас, и в моменти на съмнение, материално притеснение и пр. започнете да размишлявате и кажете: Ако Господ е искал да нося този товар, ще го нося и донося, ако не - нека товарът ми се отнеме...

14 август 1911 г., неделя

Ще ви говоря по най-съществения въпрос, който може да ви занимава през тази година, защото човек трябва да регулира отношенията си със света. Но каквото и да питате, ще знаете, че ще се отговори само на едно строго определено желание. И добре е да се види кой от вас ще изяви такова определено желание.

Българите не почитат нито Бога, нито приятелите си. Българинът е съвестен, но не е религиозен, а това е един народен грях, от който този народ много е страдал. Това е важно да се знае от Веригата, защото и вие излизате от този народ, а като влизате във Веригата, влизате в съприкосновение с висши същества и ако не внимавате, с вас ще се получи същото, което се получава при приближаването на сламата към огъня.

Днешният ден характеризира положението на Веригата. Днешният ден със своя дъжд показва, че вие не сте готови за Господнята трапеза, защото когато човек възприема виното, плътта трябва да бъде немоощна, а пък като е силна тя, резултатите не могат да се придобият...

Затова нека всеки от вас, които сте в тежко състояние, навреме установи връзка с Бога и Му се посвети, защото школата, в която сте поставени, е християнска, мистическа, философско-научна школа. Християнска - това означава да можем да приложим Закона за другите; окултна - да можем да го приложим за наша полза, а научна - това е опитната страна, експерименталният метод...

Ние действуваме в България така, че Господ да направи този народ по-религиозен и щедър, за да може чрез тези добро-

детели да се помогне за неговото повдигане. Да, аз искам да вселя във вас онази дълбока вяра в Бога, която да започнете да прилагате вътре в себе си. Имайте дълбокото желание да приложите един Божествен закон и Господ ще ви научи, и като е с вас, Той ще ви помогне. Но предупреждавам ви, никога да не допускате съмнение в сърцата си и никога да не Го огорчавате с лошите мисли...

15 август 1911 г., понеделник, Успение Богородично

Този е последният ден на нашия събор. "Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда и всичко друго ще ви се даде". Тези думи на Христос дават израз и смисъл на човешкия живот на земята. Царството Божие - това е целият човешки живот на земята и включва в себе си всички стремежи на човешката душа. С тези думи Христос е подразбирал вдвояването на реда и порядъка в човешката душа, в ума, сърцето и духа на човека. По отношение на своята душа спрямо Царството Божие ние трябва да сме пасивни, т.е. да възприемаме само светлина, както земята я възприема от слънцето. Царството Божие в човешката душа означава също да разрушим всичко, което е зло и да бъдем активни. Това е мъжката страна на Божествения принцип. Може да се каже, че вселяването на Царството Божие в човешкото сърце прилича на житницата-съкровище на душата, т.е. сърцето. И когато душата изгуби сърцето е все едно, както, ако господарката изгуби своята слугиня и няма кому да заповядва. Умът е хранилището на човешкия дух. Затова през тази година вие трябва да бъдете пасивни, без да се безпокоите от нищо - да бъдете като едно дете, което си почива тихо и безгрижно в люлката. Трябва да оставите с пълно спокойствие всичко на Бога.

По отношение на света, обаче, ние трябва да бъдем активни, като не го оставим да ни завладее, а напротив, ние да го завладеем. Всяко време, всеки век си има своите мисли и своите желания и ние трябва да сме внимателни, да не възприемаме тези, които покваряват душата ни...

Ние още не сме овладели физическия свят и докато го овладеем, предстои ни много работа. Щом срещнете през тази година някоя трудност, поспрете се и си помислете. Понякога се плашите от болести, одумвания и прочие. Но за човека няма по-голям враг от смъртта. Всички други пречки са нищо в сравнение със смъртта. Плашете се, че ще ви вземат лозето, нивата, къщата - но какво по-голямо нещастие от туй да ви задигнат тялото?

Но и в това отношение ние трябва да сме смели и да не се боим дори от смъртта. Не трябва да се боим за това, защото и да се боим, пак ще я понесем. Ето такава е голата действителност. За това трябва да сме винаги готови на най-лошото и ако искат да ни бият, можем да кажем: бийте! Може да сме деликатни и крехки, но като те бият, питат ли те дали си деликатен или слаб? Така ако разсъждавате, вие ще бъдете юнаци. С това аз ви представям най-мрачния аспект на живота, през който са минали и минават хиляди и хиляди добри хора. Затова ние трябва да сме смели. Някои път Господ ни предава на смърт, но няма да ни остави да съгрешим...

Ние трябва да отхвърлим всички глупости, които светът прави, защото не можем да се върнем назад. Има някои неща, в които ще отстъпим, но не трябва да издаваме нашите планове и позиции, защото, ако светът ги узнае, ще ги развали. Когато Господ изпрати един човек на земята, все ще му даде едно препоръчително писмо от няколко думи. А щом като е така, няма място за толкова охкане, което често допускаме. Аз усещам например вашия вътрешен подсъзнателен страх, вашето униние и вашата отпадналост. Но бъдете смели, защото всичко това е привидно. Когато у вас се появяват тези страхове, това показва и състоянието на света, защото на съвременните хора дори и гащите треперят от страх, макар и да се представят пред вас за смели. За да се уверите в това, вземете им парите и ще видите що за хора са те, ще видите, че те са влечуги. Затова не се бойте от света, защото той е много страхлив. Например, когато има запалена свещ - от нея дяволът много се бои. Даже от едно запалено кибритче лошите ду-

хове бягат. А ако вие притежавате и нужния нож, ножът на Истината, тогава всички пъклени сили се разбягват. Но ако седите в тъмнина, те са смели. Защо винаги, когато човек изгуби присъствие на Духа, той става унил? Например, като изгубят своите младенчески сили, старите хора стават свадливи. Ние обаче не трябва да остаряваме. Човек остарява когато губи вярата си, а като има вяра, се запазва млад - любовта пресъздава у него младенческата му сила и го освежава...

И така, когато пред вас дойде някое изкушение, кажете: Аз не се боя, защото Господ е с мен. Също така, четете често словата, които са написани върху картината, която днес ще ви се даде, защото те са много важни за вас: **В ИЗПЪЛНЕНИЕТО НА ВОЛЯТА БОЖИЯ Е СИЛАТА НА ЧОВЕШКАТА ДУША.**

Когато Господ ви изпраща някъде, Той ще отвори и вратата, така че въпросът се решава много лесно. Той знае всички ваши нужди. Господ се намесва в най-дребните неща и на дребнолите обръща много по-голямо внимание, отколкото на големите ни потребности. Така, ако имате нужда от обувки, Той по-скоро тях ще ви даде, отколкото нещо голямо. Но някои казват: Аз не се занимавам с малки работи. Да, но Господ е този, който се занимава с малки работи и ние оттам трябва да започнем.

Във вашите умове е нужно да заседне дълбоко мисълта, че по всяко време и при всякакви обстоятелства трябва да се упоавате и да се надявате на Господа. Внимавайте да не изпаднете в малодушие и да поискате да се върнете в Египет, за да правите кирпичи. Това не трябва да стане по никакъв начин, защото там има и „хетейци, и гергесейци, и аморейци, и хананейци, и фerezейци, и евейци, и евусейци“ (Второзаконие, 7, 1), които представят човешките грехове и които вие трябва да изтребите. Имайте непоколебима вяра - вяра, вяра и вяра. Няма друго средство. Вратата ще даде мощ на вашия ум, на вашето сърце и на вашата душа. ще ви даде сила, за да бъдете решителни. Господ е около вас. Той е даже във вашите неприятелни, на които опитва ума.

Борбата ще бъде духовна борба, а с външните неща ще се преследва целта да се отвлече вниманието на врага. Да, помнете, че започва сражение и че в това сражение вие ще бъдете на първата боева линия...

Има едно външно условие, което може би ще поспъне народа, а освен това има и опасност от една война на Балканския полуостров, в която е възможно да се ангажира и цяла Европа. Бурята, която се появи в петък подир обяд, показва, че ще поиска да уреди Божествените въпроси с материални, а от това, че през първия ден беше топло, се вижда, че най-напред ще има изпотяване...

Духът Елохим, Който е Божий Помазаник, е ръководител на българите. Той е ангелът, който е поставен от Господа да води българския народ и цялото славянство. Той е Ангелът на Завета, Господ, Комуто българите дължат своето политическо освобождение. Да, българите дължат много на Елохима. И Той ще се яви между славяните, но те няма да Го разпънат както евреите.

Ясно е казано, че Господ има много имена. В еврейския език например Той има 34-35 имена. И когато ние призоваваме Христа под името Исус, това означава, че трябва да се научим на търпение. А под сегашното си име, Христос е Син Божи.

Думите, които Господ отправя към вас, са тези: Вярвайте в Думите Ми: аз ще бъда с всеки един от вас, Моя Мир ви давам, Моя Мир ви оставям. Работете на нивата, в която сте поставени и Отец Ми ще ви утвърди във всяко добро дело. Вървете в Пътя на Истината и Живота, в които Аз пребъдвам. Отец ще промисли всичко за вашите души. Той ще ви даде според изобилието на Своите Щедрости. Спънките във вашия живот Аз ще изгладя и ще обърна всичко в добро. Вярвайте и ще ви се даде всичко...

ДУМИТЕ НА ГОСПОДА
СЛОВО, ДАДЕНО НА 17.XI.1911 г. - ГР. ВЕЛИКО
ТЪРНОВО

Бъдете верни на своето призвание. Отец мой ще преобърне всичко за ваше добро. Имайте пълна и съвършена вяра в Отца на Виделината, от Когото произтичат всичките блага на земята.

Отец, Който ви е пратил на земята да се учите в послушание, желае да растете в Неговата Истина, тази Истина ще ви направи свободни, в тази Истина Аз пребъдвам, така и вие пребъдвайте, както и Аз.

Помнете, скърбите са Божията повдигаща се ръка за вас.

Мъчнотите - това са Божиите благословения, които ви се прашат. Отец мой ви люби, бъдете и вий подобни Нему. Той е благ и дълготърпелив към всички.

Старайте се и вие да следвате по Неговите пътеки.

Любовта - това е животът. Тя е вътрешната връзка на Небето, която ражда здравето, щастието и блаженството.

Волята на Отца е вий да бъдете здрави духом, да бъдете щастливи по сърце, за да придобиете блаженството на живота.

Вашите тела - това са храм на Бога.

Вашите души - това са камъните, които образуват Небето.

Вашите духове - това са Божествените лъчи, които се прашат за изкупление и за благото на света...

Бъдете прилежни и трудолюбиви в живота си, прилежание и трудолюбие са необходими на земята. Те са неприятни, но плодовете им са сладки.

Имайте мир в душите си, не мира на света, но Божествения мир. Пътят, по който вървите, е тесен и труден за възкачване. Само в него се намират всичките блага, които Господ е вложил.

Помнете, не сте свои си, вие сте раби на Бога Живаго, и ако пребъдете в Неговата воля, Аз ще пребъда във вас и ще явя себе Си вам, само тогава ще ме познаете, както Аз ви познавам. Сега още има голяма тъмнота във вашите умове, но Духа, Който Аз ще ви изпратя от Отца, да пребъда във вас, Той ще направи всичко светло и ще ви покаже пътя на бъдещето.

Помнете думите, които са казани: „Без вяра не може да се

угоди на Бога“. Не давайте ухо на шепненето на лукавия, в тия шепнения се крие отровата на злото. Бъдете смели и решителни, защото Аз съм с вас. Светът може да се вълнува, бурите на живота може да ви обезпокояват и да ви се струва, като че ли корабът, на който пътувате, ще потъне - помнете, този кораб не потъва.

В света могат да станат много промени, много изменения, но Отец, Който ръководи всичко това, остава всякога един и същ. Мир на всичките души!

Аз ще ви дам този мир, който светът не може да ви даде. Когато завършите вашето поприще на земята, Отец сам ще обърне всяка сълза от очите ви и ще ви даде всяка радост и веселие.

Молете се да възтържествува Божията Добродетел, да възтържествува Божествената Правда, да възтържествува Божията Любов, да възтържествува Божията Мъдрост и да се прослави Господ в своите дела.

Да възтържествува Божията Истина и чрез нея Господ да озари света. Да възтържествува Божественият Живот и чрез него да ви се дадат всичките блага.

Да възтържествува Духът на Отца Моего и Отца вашето, да се възцари Той, да бъде Все и Вся.

Чада, имайте любов помежду си. Любовта дълго търпи. Тя е всякога благосклонна, никому не мисли зло, на всичко се радва, всичко повдига, всичко утешава, всичко спасява и всичко пребъдва в дома на Отца.

Слушайте този глас на Любовта, оставете се да ви ръководи през всичкия ви живот, само тя е в сила да премахне неугасимото зло, което разрушава човешкия живот. Не се поддавайте на тази съблазън, но се трудете да преобърнете камъните в хляб. Не искайте от Господа това, което е противно на Неговото естество, не Го изкушавайте в безразсъдността, макар да ви дадат целия свят, отхвърлете го, защото благото на живота е сам Господ и когато Той пребъде във вас, вие ще бъдете силни да струвате това, което е добро и угодно на Него.

.

И сам Господ ще ви пази от всяка зла напасть, от всяко лукаво помишление и ще ви даде знание и мъдрост, чрез Духа си, да побеждавате.

Дерзайте, Аз победих света. На мен е дадена всяка власт на Небето и на земята, ще се изпълни не волята на света и волята на лукавия, но Моята воля и волята на Отца Ми!

15 август 1912 г., сряда, Успение Богородично

Аз ви поздравявам от Господа като добре дошли. Словото, което сега ще ви предам, е чистото Божие Слово, предавано, говорено и опитвано от хиляди години. Това са стихове от книгата Господня, издадени и систематизирани по такъв начин, че при внимателното и благоговейното им прочитане те произвеждат всички цветове, необходими за вашето духовно повдигане и усъвършенствуване в пътя Господен. Аз ще прочета всичко, което Духът е приготвил за вас и това, което тук прочита, ще се оформи в отделна книга, която ще ви се даде за упражняване.*

В тази книга подробно и ясно ще се подредят не само стиховете, но и цветовете с разните добродетели, които предизвикват и образуват трептенията на тези стихове.

Аз искам да образуваме силна вълна от седемте цвята, защото Христос е близо на физическото поле и Той присъствува тук тази година. И всички тези стихове са извадени под Неговото ръководство, затова винаги, когато ги употребявате, Господ ще ви бъде на помощ. Всичко това са Негови думи и когато започнете да работите с тях, вие ще придобиете сила. Но първо трябва да се освободите от греха. През тази година ще вържем здраво всички духове, които сноват - това е желанието на Христос, защото ако Той не ги върже, постоянно ще има разногласия. Ние сме станали смешни с тях пред Небето и затова трябва да се обединим.

Днес тук присъствуват много наши братя - Иван Рилски и Паусий. Имаме представители от Англия, Франция, Русия, Германия, Испания, Индия, Япония, Китай. И всички тези духове са с Христа, комуто България дължи всичкото благосло-

вение, на което сега се радва. И ако не стане нещо от онова, което желаете, то се дължи на вашата опърничавост.

Не сте само вие, които сте повикани. Повикани са и мнозина други и всички съвокупно образувате Съвременния Йерусалим. Да, този Йерусалим, който сме ние, трябва да даде пример на хората, на които със Словото, с дела и мисли да се даде образец за самоотрицание и смелост. Бъдете смели! тук, в този град, бяха се опълчили двама, които не искаха срещата ни да се състои, но Господ ги спря. При тази наша среща присъствуват също Христос и Мойсей. Затова придържайте се към Закона на Любовта, защото, който не иска да прости на хората, тогава се надига Мойсей и Законът на кармата започва да действа. Исус Христос обаче употребява нашите грехове като тор, върху който работи, и много усърдно работи, защото Той е много енергичен Дух и много голям работник. Всички, които идат при него, Той учи как да работят, като им преподава уроците, които постоянно учите. Чрез това, което ще ви се даде през тази година, аз искам да опитате Истината.

Исус Христос слезе, за да научи хората, донесе нова светлина, за да озари умовете ни. Сега ние трябва да приложим тези уроци, Христос иска да се ползуваме по един много прост начин от тези цветове. Но трябва да знаем как да действуваме с тях, да следваме точно законите, които са свързани с техните влияния.

Нека използваме светлината, защото всичко зависи от нея. Тя е необходима за живота. През нея и чрез нея преминават всички цветове и тя съчетава в себе си седемте основни принципа, които действуват върху човека и го свързват с Първоначалния източник на живота. Със светлината сутрин слизат до нас Божествените духове и вечер по същия път се връщат при Бога.

В духовния живот винаги трябва да даваме, за да можем да получаваме. Да кажем, че някой от вас изпитва омраза; той ще се подложи на въздействието на червения цвят, ще прочете стиховете, които ще засилят любовта му - например 11 глава 17 стих от книгата на Йов: "И векът ти ще възсия като

пладнешкото слънце, а мракът ти ще се превърне в зора“. Вековете, за които се говори тук, са епохите, през които минава развитието на човека: златен, сребърен, меден и железен. Железният век е най-далечният, а сега идва епохата, в която ще настъпи з л а т н и я т в е к , за който човечеството жадува и в който ще заживее.

Ние не притежаваме друга книга като Библията. На мнозина тя може да изглежда разхвърляна, съставена без определена система и безсмислена, но там се съдържат велики истини, които като възприемем, ще се възстанови хармонията в света...

16 август 1912, четвъртък

На този свят има положителни и реални неща и вие трябва да насочвате вниманието си към тях, да ги гледате. Под реално аз разбирам това което е неизменно, а това, което се мени, не е реално. Реалността е зад изменчивостта и затова не може да се каже, че реалността е сянка. Сянката е нещо временно.

Ние сме носители на желанията на природата. Щом ѝ противодействуваме, тя също ни противодействува и тъй се проявява злото, а то остава навсякъде своя отпечатък. Не може да носите в себе си лоши чувства и отрицателни мисли и същевременно да бъдете красиви. За да станете красиви трябва да имате най-благородни чувства и добро разположение. Защо страдаме на този свят? Защото се уповаваме на хора, които са подобно на нас изменчиви. А като се уповаваме на Господа, Той ще заповяда на своите служители, които ще изпълнят волята му.

Тези тайни са известни от хиляди години и съвременното общество е високо напреднало само в механическо отношение, а в духовно то е твърде изостанало. Сегашната култура подготвя пътя на една нова култура. Затова не трябва да се мисли, че този свят е лош. Напротив, по отношение на Бога

всичко е добро. Ние трябва да се стремим към усъвършенстване, без да правим компромис между доброто и злото - да бъдем или на страната на доброто, или на страната на злото. Тези два принципа могат да бъдат примирени само от Бога, но как ще стане това, не знаем. Това е велика тайна, за която никой нищо не знае.

Ние трябва да изучаваме Христовото учение като една велика наука, а не като догма, защото догмата е буква, която стяга и спира напредъка. Формите и нормите трябва да се изменят съобразно нашата възраст също тъй, както се сменят дрехите на малкото дете според растежа му. Това значи да искаме от Господа дух съобразно нашата възраст. Когато дрехите са тесни, те стягат и затова трябва да бъдат разширени. Същият закон важи и за природата.

Трябва да сме умни и да не водим спор с никого. Нека бъдем толерантни и да изслушваме всекиго, а тези, които не искат да възприемат, нека останат - те ще стигнат дотам, до където е определено.

За да се повдигне светът, трябва да бъде разбрано Христовото учение в неговото практическо приложение. И ако ние успеем да образуваме една духовна вълна, ще знаете, че сме свършили добра работа. Например, човек е скръбен, обръща се към Бога и той му изпраща помощ. За това няма нужда да разправяме и да ни знае светът. Защо да оставяме хората да се бъркат в живота ни? То е все едно да си разкрием стомаха, вените, мозъка - неща не само безполезни, но и вредни. Има следователно неща, които трябва да се пазят скрити, защото естеството им е такова и не позволява да се развират нашироко.

Много често приличаме на онези английски моряци, които се напили на едно египетско пристанище и цяла нощ гребали в завързаната лодка, без да могат да стигнат до кораба си. Ние искаме Господ да ни благослови, молим му се за това - и явно усърдно се молим - но понеже сме привързани към света, не можем да получим благословението. Вярно е, трябва да ни знания, а тези знания лесно не се придобиват. Гледам, повечето

учени са нервни, защото искат да разкрият всички тайни и истини на природата. Не очаквайте от никой автор да ви разкрие Истината... Той би могъл само да ви намекне за нея, защото Истината открива само Господ. У вас трябва по-напред да се развие съзнанието в трите му степени - будно съзнание, подсъзнание, което е едно съкровище на съзнанието и свръх-съзнанието, което сега се ражда. Един ден нашето съзнание и подсъзнание ще се слейт, ще станат едно със свръхсъзнанието. Тялото, сърцето и умът ни ще се слейт с Христа, ние ще се слеем с Бога и ще влезем в хармония с Него, защото Бог живее в нас и ние живеем в Бога. Само по такъв начин ние ще се слеем с Бога и ще влезем в хармония с Него, защото Бог живее в нас и ние живеем в Бога. Само по такъв начин можем да примирим нещата в света.

Когато правите някому добро, не го разтръбявайте по света. Ефектът на вашето дело ще настъпи по естествен начин, когато вие не очаквате. Гледайте в живота си никому да не причинявате вреда. Да, винаги се плаща за вредите и щетите, които причиняваме на другите. Когато някой човек ни е неприятел, ние трябва да го обичаме, защото враждебността на този човек към нас, пък и въобще всички неприятности в живота си ние сме заслужили.

Злото и страданието не са от Бога и който казва, че злото е от Бога - греша. И когато някого сполети някакво нещастие и той възроптае - греша. Ние, които вървим в Истината, не трябва да роптаем, когато дойде нещастieto. Да кажем, както Исус Христос казваше: Благодаря ти, Господи, че си скрил от умните и си открил на младенците и глупавите. И наистина, Мъдростта прилича на мехур, който щом надует, се пуква.

Христос е казал на своите ученици: Не търсете слава от хората, а от Бога. А знаем, че Христос е дошъл, за да ни покаже истинския смисъл на живота.

За да можем да изпълняваме Волята Божия на земята, трябва да разберем основния принцип. Предназначението на човека е да разбере кои именно мисли и желания са съществени и кои могат да се реализират. Защото аз познавам мнозина

християни, които проповядват Христовото учение, но като влязат в живота, започват да твърдят, че то е неприложимо. Законът обаче е един и същ - той има милиони приложения и затова не можете да намерите двама с едно мнение и с едно и също разбиране. Основният принцип е прост, но приложението му е трудно. Например, как можете да накарате двама души да бъдат в съгласие? Много мъчно. Защото омразата и безверието създават отрицателни мисли, а понеже съвременните хора работят с отрицателни мисли, затова и резултатите не са сполучливи. Христовото учение не е само стремеж към Бога, най-важното в него е приложението. Защо вдигаме ръцете си като се молим? Вдигането на ръцете ни към Бога означава съединение - като се съединим с Бога, приемаме сила. Дясната ръка се отнася към Божествената Мъдрост, а лявата - към Божествената Любов. Значи при вдигането на ръцете си ние се съединяваме с Неговата Мъдрост и Неговата Любов.

За да разкрием тайната на природата, не трябва да допускаме съмнението, а за да няма съмнение е необходима светлината. Не че не може да ви се дадат доказателства. Работата е там, че и да ви се дадат, те няма да ви ползват. Ние трябва да започнем с дома и то не с нашите деца, а с бащата и майката, които са дясната и лявата ръка - бащата е дясната ръка, а майката е лявата ръка. Щом възпитате тях, вие сте възпитали целия дом. Забелязал съм, че щом сме с един човек, мислим едно, а щом се отдалечим от него, мислим съвсем друго. Защо? - Защото този човек няма характер, няма стабилно убеждение. На такива хора искам да докажем съществуването на Бога. Но самото доказване е напълно безсмислено, защото нашето съществуване е всъщност вече доказателство за съществуването на Бога. И вие всички имате смътна представа за Бога, защото някои от вас си мислят, че Той е в камъните, други - в дърветата. Но това не е вярно, защото Той като Дух не присъства там. Ние трябва да разберем, че Бог съществува като един принцип, който е извън нашите възможности за познание и съждение, който ние не можем да критикуваме

и ако Го критикуваме, ние се спъваме. В нашето неразбиране на този принцип понякога, неволно възприемаме отрицателни възгледи и това ни пречи да си създадем правилни представи.

Господ е Този, Който всяка сутрин ви събужда. Той е първият, Който се явява на всеки в света. Какво впечатление би направило едно дете, ако каже на баща си: „Татко, докажи ми, че съществуващ!“ Това сравнение заслужават само децата. Но като метод, той е несъвместим, защото хората много философствуват, а щом се намерят на тясно, пак се обръщат към Бога и викат: „Господи, Господи!“. Трудностите предизвикват устрем на съзнанието към Господа, Който изпраща своите лъчи на живота. Ние не трябва да се заблуждаваме с мисълта, че Господ е далеч. Това не е вярно, защото той е тъй близо, че само да протегнем ръцете си и ще го докоснем. За това трябва да се молим с цялото си сърце, с всичкия си ум Господ да ни упъти в правилния път. Ако постъпваме така, може да разчитаме, че сме свързани с небето и следователно сме полезни за обществото и за България. Ние трябва да се запалим като въглени...

Аз мога да говоря на два езика - на някои с прост език, а на други - с научен. На всички нас е нужна гимнастика на ума и затова трябва да наглася машината така, че всички ние да се ползуваме. Трябва да се изпитаме, готови ли сме да възприемем Истината. Около Исуса Христа имаше дванадесет ученици, но някои не възприеха мисълта, че „ако не ядат Плътта Му и не пият Кръвта Му“ не могат да го последват. От нашето разбиране много зависи. Това разбиране трябва да бъде у нас една подкваса и затова трябва да внимаваме, защото често правим погрешки, като възприемаме възгледи, които само ни вредят...

Християнството е една дълбоко мистична школа и ако вие бяхте чисти, както аз разбирам, биха ви се дали доказателствата, които търсите. Те са наистина тъй необходими за живота, както плодовете са необходими за дърветата. Съществуват, обаче, определени условия, при които тези знания се дават. Господ никога не е отговорил нито на една моя молитва, докато

не изпълня всички условия, изисквани от мен. Бог е чисто и възвишено Същество и всяка наша нечиста мисъл го отдалечава от нас. Затова се казва: Докога ще ви търпя? Това са ниските и нечисти егоистични помисли, които карат човека да мисли само за себе си. И като излезете в света, вие виждате същото, как ще докажете на света, че сте чисти? Светът няма да ви разбере и затова е необходимо той да влезе в съгласие, в хармония с духовния живот, с невидимите същества, които са винаги над нас. Ако вие бяхте ясновидци, щяхте да видите как те действуват.

Не желая да ме правите център, нито желая да ставам проводник на вашите, ако щете дори и добри мисли. Не искам в умовете ви да изпъква някой си господин Дънов, а искам да познаете Господа, защото аз имам и взимам участие във всичките му дела. И ако не вярвате в мене, вярвайте в Неговото Слово. Човек, който иска доказателства, трябва да повярва в Христа и тогава той ще прави чудеса по-големи и от тези, които Христос е правил.

Стремете се към добри мисли и само тогава бих се помолил за вас и бих ви дал доказателствата, които искате.

В нашето общество има три закона, които ни свързват. Първият закон е: Да възлюбиш Господа, твоя Бог със цялото сърце, с всичкия си ум, с цялата си воля и душа. Вторият закон гласи: Да възлюбиш ближния си като себе си. А третият закон е: Да бъдеш свършен, както свършен е нашият Отец. Това са трите закона, на които почива всичко и нас тук не ни свързва нищо друго, освен тези закони.

Във всичките си дела трябва да действувате в тази посока, защото иначе няма да сполучите. Всякакъв страх и всяко съмнение трябва да изчезнат от вас, а те ще изчезнат, когато разберете безграничната Любов.

Понякога аз казвам на Бога, че съм готов да понеса всичко - Божията Любов изисква да понасяме всички страдания, защото тя има свойството да превръща злото в добро. Следователно когато кажем: „Господи, заради Тебе аз съм готов!“ - да знаете, че тогава именно Господ твори. Аз съм проверил

този закон и зная, че той действувa в нас и ако ние не сме в съгласие, никакво обещание не може да се изпълни. Божествената Любов не търпи съмнение. Аз разбирам вашите нужди и ви извинявам, защото всякога се поставям във вашето положение, затова не ви се сърдя. Вашите съмнения ми принасят и полза, защото те са тор и аз се ползувам от този тор. И когато някои приятели ми изневеряват, виждам моята полза от това им казвам Господи, прости им!“ Ето тази е силата, на която аз се държа, и зная много добре, че човекът е стипчив и кисел плод, а това, което е добро у него, то е слънцето и божествената Любов, която работи върху човешката душа. И докато Бог действувa, всичко върви добре, а когато всичко отива в противната посока, тогава Бог не действувa. Ако влезете в единство с Бога, товарът ви ще олекне и делата ви ще ви носят радост, както се радва човек, който има Божиият благословия. Например, виждате някого, че се отдалечава от света, но пак живее за себе си, докато ние не живеем само за себе си, а живеем и за света. Господ казва, че тъй обикна света, та му даде своя Единороден Син. Като знаем тази Любов, ще можем и ние да се ползуваме от нея. Ние носим у нас образът и Подобието Божие, затова пророците и постниците са могли да виждат Бога.

Целта на всички мистици е единението с Бога, което постигат чрез съзерцанието в образа му, а псалмопевецът изпада във възторг пред него, пред лицето Божие. Всички тези мисли са Божи мисли и ако ги възприемем, Господ ще дойде и ще направи своето жилище у нас тъй, както Христос каза на учениците си...

Всичко това е потребно, понеже политическият възход на една държава зависи от духовното повдигане на нейния народ. Съдбата на България, която тъй много ви интересува, зависи също от тази добродетел, от духовното повдигане на българския народ. И сега, когато нас ни питат, ще кажем, че този народ носи своите страдания и преди да търси правото си, трябва да научи задължението си спрямо Бога, и тъкмо това е най-същественото.

Едно предприятие може някога да носи печалба, а някога може да върви на загуба. И тук възниква въпросът, защо делата на един народ понякога вървят по-добре, а понякога по-лошо? Защото понякога кармата му е назряла и го поставя в невъзможност да прави добро, дори да желае това. Защото знаем, че човек не идва само веднъж на земята, а и вие не сте за първи път тук. Само, че някои от вас са изостанали...

Този път, по който вървите сега, е път на изпитания. И в него някои от вас вече са загубили от своя придобит капитал и са им нужни още десет години, за да си възвърнат загубеното. Но при все това, ако изпълнявате Волята Божия, всичко ще ви се даде, защото небето е богато и разполага с много блага. Ако страдате и боледувате, то е защото сте упорити, опърничави и, своенравни, вместо да бъдете смирени и с пълното съзнание пред Бога, а не пред хората, защото само Бог е всесилен. Докато главата е на тялото, то е здраво и живо, а като се откъсне от него, то пада. Така е и с нас. Когато сме с Бога, ние се развиваме правилно и духовете ни помагат. Само, че тези духове идват понякога инкогнито като не ги познаваме, пречим им да си свършат работата и да си отидат. Тези са духовете, които се разпореждат със съдбините на живота. Повдигат, когато повдигат и унищожават, когато унищожават. Ние се стремим към съприкосновение с това общество на духовете, защото то е „войнствуващата“ и „тържествуващата църква“, за която Христос споменава пред апостол Петър, като назовава дванадесетте легиона ангели, чиято помощ той може да поиска от Отца Си. За това, ако вие работите за Бога, ще искате тяхното съдействие и в интерес на вашето повдигане трябва да дойдете чрез Христа в съприкосновение с тези същества. Аз искам да бъдете свободни във вашите схващания. Нещата не са тъй трудни, както вие ги правите. Трудно и лесно са относителни понятия. В това отношение вие трябва да бъдете като пророците в миналото, които не са притежавали само вяра, а и способността да виждат. И ако вие ги следвате, ще можете да кажете: „Аз познавам Господа, защото го виждам.“ Това означава, че вие може да имате едно по-реално

съприкосновение с духовния свят. Да, вярно е, че и на такова събрание, каквото е нашето, Христос може да се прояви и вие ще го видите, но сега това още не може да стане. Вие постоянно казвате: „Искаме да видим!“ Но ако искате да видите, вие трябва да се настроите така, както се настройва един музикален инструмент, за да може да се свири на него, т.е. да издава и да резонира на определени трептения. С други думи, неговите трептения трябва да резонират на вашите и вашите трептения да резонират на неговите. И сега Христос е между нас. За мен това е факт. Аз по-скоро бих се усъмнил в моето физическо съществуване, отколкото в неговото присъствие тук. При все това, вие не можете да го видите, не сте настроени за това. А аз искам да се настроите и да го видите, та всички да бъдете негови ученици. Той ще бъде с вас и ще ви помага през идущата година. Аз ще ви съдействувам да получите това, което желаете. Следвайте Божествения път, изпълнявайте Волята Божия и всички ваши желания и стремежи ще се осъществят. Това е моето желание, защото знам, че ако една душа не осъществи своите идеали и желания, тя не може да се радва.

Всяка болест показва, че в сърцето на човека има нещо нечисто, а когато напълно се очистим, ще бъдем винаги радостни. Когато дойдат страданията, това показва, че Господ е дошъл при нас и ни чисти; трябва да знаем, че в такъв случай печелим. На земята ние сме малки деца, правим погрешки, но Господ е много снисходителен към нас. Ако ангелите правеха грешки като нашите, те щяха да бъдат изхвърлени завинаги от небето. Колкото повече зло правим, толкова повече ще страдаме. Затова нека се упражняваме, приближавайки се към онази любов, която облагородява и възвишава. Ние сме подобни на планински връх, от който слизат всички благословения за нашите братя и сестри. А като привършим развитието си на земята, ще се радваме на Христа. Не забравяйте, че не е знанието, което ни ползува, а чистотата. Тя е едно важно условие за развитието ни и ако сме чисти във всяко отношение, ще знаем, че сме положили истинските основи на нашия живот. За да притежаваме знания, ние трябва да бъдем добри. А

нашият ум, това е един инструмент, който винаги можем да поставим в действие, и ако той не съществуваше, тялото ни не би могло да функционира удовлетворително. Всички сили се групират около ума и всички зародиши около сърцето и започват да работят.

Сърцето е една божествена градина. Чашите, които вижда-те, са цветовете, а когато вие пиете от една чаша, то е защото трябва да принасяте плод. Нашата душа е божествен храм. Тя е вселената - и единична, и колективна. Цялата вселена е една жива душа. Сърцето е основата, върху която всички зародиши виреят. Духът е настойникът, който Господ е поставил да управлява. Но сега на всички нас ни е нужно смирение, защото смиренуето е това, което повдига.

Нашата вяра в Бога е първата ни връзка с него. Вярата е устата на сърцето, в което чрез нея могат да дойдат всички благословения. Кое е това, което смуцава хората? Хората се смуцават, когато имат малко ниви, малко къщи, а напротив, когато имат много, - не се смуцават. Значи оскъдността е това, което внася най-много смут в сърцата. Но Господ казва: Вярвайте и никой няма да ви отнеме това, което притежавате.

Нашият Отец ни даде да възприемем Истината чрез Христа и като осъзнаем този закон, ние никога няма да допуснем у нас съмнението, което много лесно бихме могли да предадем на някой наш брат и да го спънем в развитието му. Вярата не е еднакво развита у всички нас и това се дължи на нашето минало, затова се иска време, за да може тя да се развие. Вярата има свои елементи у нас, които се развиват постепенно.

Казано е: Отивам да ви приготвя място и когато се върна, ще ви взема. Значи Христос ни извежда от подсъзнанието в съзнанието, от обикновеното съзнание в истинското. На вас сега е нужно това, което беше нужно на учениците, а именно, да знаете къде е отишъл Христос - същото, което искаше Тома, който имаше положително отношение...

Сега настъпва една епоха - най-важната в историята на човечеството - и ние не трябва да загубим един от най-добрите случаи, които ни се предоставят. И като си отидете, ще ви съ-

дят, ще прегледат сметките ви и когато те се изравнят, тогава ще се види сметката на света - светът ще бъде съден и на този съд ще присъствувате и вие. Когато дойдат трудностите, те ще разкрият какви сме ние. Само трудностите могат безпогрешно да посочат изпълнителя на Волята Божия. При преодоляването на трудностите вие често усещате у вас тази сила, която ви крепи, а именно тя е Христос, това е Духът Христов, който ни обединява с всички наши братя. Ние често се връщаме назад като блудния син, в чест на когото заклаха теле. Знаете ли кое е това теле? - Това е нашата душа, която чака завръщането ни.

20 август 1912, понеделник

Сега ще ви говоря върху думите: Аз се родих и дойдох на този свят, за да засвидетелствувам Истината.

Животът на всеки човек има различен смисъл от този, който ние схващаме. След 50-60 години човек си отива. В младите си той има едни стремежи,, а в старините - други, и като един пътник изчезва от нашия поглед. Но какво е представлявал този пътник, какво е искал - ние не знаем. Той обаче се ражда, за да свидетелствува за Истината. Само че мнозина от хората не знаят своето предназначение, не знаят защо са дошли тук и не свидетелствуват за Истината. Христос казва: Аз се родих и дойдох на този свят, за да засвидетелствувам Истината, Без Истината не може да се прояви никакъв умствен и духовен прогрес, чийто носител е тя. Тя самата е една сила, но разумна сила. Когато вечер някой пътник изгуби пътя си и вие му подадете свещ, това означава, че сте му посочили истината. Това означава също, че всеки от нас трябва да бъде носител на истината, но някои са се отказали от нея и затова са изостанали назад, вследствие на което имаме такова многообразие от различни народи и култури. Последното обяснява първото. Мнозина от тях са потънали в материята, забравили са своето предназначение и затова именно Христос е дошъл да им помогне.

Тук е полезно да знаете, че един завършен цикъл трае двадесет и пет хиляди години, а на две хиляди и сто години се явява по един Учител, за да помогне на човечеството.

От своя сребърен период човечеството е преминало в медния си период, след който следва железният, в който се намираме сега, но и той вече изтича и сега ще се върнем пак отново в пролетта. В това развитие действуват определени закони, между които и законът за растенето и падението. Например двама се скарат и вие забелязвате как те се отдалечават един от друг. Причината за това е, че те са сгрешили и затуй се раздалечават. Значи близостта и далечината по отношение на разстоянието зависи от нашето състояние.

Душата също има своя цикъл, в който се движи. Христос казва, че се е родил, за да свидетелствува за Истината. Развитието на един народ зависи от неговото отношение спрямо истината, зависи от това дали той ще свидетелствува за истината. За да свидетелствувате за истината, вие трябва да осъзнаете, че сте слуги на Господа, а не господари, трябва да си припомните вашите задължения. Вие трябва да разполагате с много познания - и то не само да ги възприемете, а да ги осъзнаете и усвоите. Вие може да изгълтате Божието Слово, но ще ви ползува ли то? - Не, то ще ви ползува само тогава, когато го сдъвчете. Мнозина се спъват именно в това. Те започват блестящо и може да се каже, че постоянно сеят, без да чакат посеяното да поникне. За да се провери истината, се иска търпение, нужни са години. Вие трябва да я осъзнаете и усвоите. За нейното откриване не са нужни лампи, не е нужна светлина, защото истината сама по себе си е светлина, а светлината предава своите вибрации. Но светлината трябва да се яви най-напред в душата ви, за да слезе след това и в тялото.

Оттук става ясно защо тези хора, които живеят в Истината, се наричат светии или, както ги наричат в Индия, бяло братство. Който е разбрал Истината, разбрал е и л ю б о в т а . Настъпи ли този миг, страданията изчезват, защото те идват от неразбирането на Истината. И думата духовност не значи нещо друго освен това, че всичко в нас трябва да стане духов-

но - и уста, и нос, и ръце, и всичко останало. Съмняването в духовния свят показва, че човек ходи като слепец с пипане. Това е истинското определение - ни повече, ни по-малко. Като е така, по-добре да се хванем с вяра за тези, които ни ръководят и наставляват в Истината. Искам у вас да остане следната мисъл: Да се одухотворят очите ви. Това означава да получите духовно зрение, да намерите духовно обяснение на вашите зрителни впечатления. Например, срещате хора, които ненавиждате - защо ги ненавиждате? - Защото някога те са ви излъгали. У вас се е създадо определено отношение към тях.

Не се лъжете от външните форми, търсете навсякъде вътрешното съдържание, а Христос е този, който ще ви го даде. Затова той е казал, че старите форми трябва да се махнат. И той казва също, че „ново вино в стари мехове не може да се тури“. Не може да поставите вашите рамки на дяволските столове. Кои са старите мехове? Това са всички грешни хора. И затова Христос казва: „Не примирявайте Христа с дявола“. Защото, ако допуснете и двамата у вас, те ще се препират. Но, ако пуснете Христос във вашето сърце, той ще урегулира всичко във вас и ще бъдете благословени. Ако пак пуснете там дявола, той ще ви отнеме всичко и ще ви каже: Сбогом! Ако Христос е дошъл за нещо, то това не е да примирява себе си с дявола. Всичко трябва да мине през божествения огън, и само когато този огън ни прочисти, само, когато станем чисти, ще можем да кажем: ние се родихме, за да засвидетелствуваме Истината.

Следователно тези, които възприемат Христа, могат да станат светли като Него, защото Христос и ние сме едно. Онзи, в който Христос е влязъл, няма страх, защото страхът е дело на дявола, то е едно отрицателно качество, чрез което се възпроизвежда лъжата. А когато една душа навлезе под влияние на отрицателни качества, тя започва да слабее и да губи първоначалната си хубост. Ако искаме да бъдем красиви, ние трябва да търсим нашия идеал, който е Христос. Така трябва да се върнем към нашата изходна точка, да потърсим Христа, който е една колективна личност и съдържа в себе си светлината,

озаряваща еднакво всички плодове от Дървото на Живота.

Ние трябва да принесем на Бога в жертва тялото си във физическия свят, сърцето си в духовния и ума си в Божествения свят. Това означава, да му предоставим нашите физически сили, нашата душа и нашия дух.

Дяволът казва: „Нима има задгробен живот?“ Това обаче е най-глупавият въпрос. Той казва, че няма любов, защото те у него отсъствуват. Но вие не слушайте дявола, когато той отрича тези добродетели. Когато у вас се вмъкне някакво съмнение, да знаете, че то не е от Бога. Когато у вас се появят богохулни мисли, да знаете, че и това не идва от вас. Това е работа на дявола.

За всичко в живота е нужна основа. Когато една жена тъче, поставя на стана си здрава основа. Когато изграждат къща, съвременните хора копаят дълбоко и иззиждат основите. Този закон е приложим и по отношение на тялото, душата и духа на човека. Нужна е основа. И човек трябва да има упование, че под нозете му има нещо, на което да може да се опре. Вземете за пример светските хора - докато един търговец разполага със своя капитал, той усеща, че има основа, а щом загуби парите си, навежда глава и у него настъпва едно особено състояние. Така е и с учения - щом загуби знанията си, губи и своето настроение. Вземете един певец - докато има глас, той е пълен с възторг. Така е и с учения - щом загуби знанията си, губи и своето настроение. Така е и с поета, с музиканта. Но така е и с религиозния човек. Докато той има упование в Бога, чувства се добре, започне ли обаче да се колебае, у него настъпва раздвоение. Човек притежава усета да разпознава дали има здрави основи под себе си и за себе си. За това щом влезе у вас съмнението, значи, че основата ви започва да се руши.

Основата, това е нашата отправна точка, мястото, от където трябва да започнем да се движим. И за това ние трябва да имаме тази основа. Тя е потребна и то за всички хора, дори и те да имат различно наименование и да следват различна посока. Вземете например златото, то представлява мъдростта. Неговата сила у вас обаче може да се загуби, тъй както ще се

загубят вашите дарования, когато започнете да грешите. Вземете едно богатство по околел път, турете го във вашето и то ще ви разруши.

Всички вие трябва да имате Господа за ваш пастир, понеже тези промени, които ще настъпят в света, може да повлияят на умовете ви. Но пак ще ви кажа, дерзайте! Трябва да знаете, че това, което предстои да стане, е в реда на нещата. И то ще стане, защото съвременната цивилизация, днешна Европа не е в състояние да постъпи по друг, по-благороден начин, защото европейската цивилизация е изтощила силите си. На нея е нужна сол, защото навсякъде царува разврат.

Човек, който не разбира Правдата и Пътя Божий, би казал: „По-добре да си отида от този свят.“ Но във всичко това, което предстои да стане, има нещо добро, а то е семето Христово, което ще оплоди цвета. Ние трябва да вървим по Божия път, без да искаме да изменяме неговото течение.

Човек никога не трябва да се ангажира с работа, която не може да свърши, със задачи, които не му е дадено да разреши. Има хора, които могат да вдигнат 500-600 кила, докато други и при двадесет килограма падат. Никога не ангажирайте времето си с непотребни работи...

Някои от вас си мислят, че като пропадне Турция, на България ще и тръгне по мед и масло. Аз пък мисля тъкмо обратното, защото този турчин, който искате да се махне, е вътре във вас. Той ви е управлявал 500 години и вие сега едва сте се освободили от него. Това е, което зная аз.

Съгласно Божествения закон, на Македония ще се даде такава свобода, каквато славяните имат под австрийска власт, например хърватите. До 1914-1915 година на България ще върви добре, а след това ще настъпят известни вътрешни смутове. Сега някои от тези неща, които ви казвам, са определени, а в други има и променливи елементи, така, че събитията могат да вземат и друг ход.

Този прелом в България, за който ви загатнах по-горе, ще настъпи след 1914-15 година. Нашите младежи са тези, които създадоха условията за него след Освобождението. Но тези

бедствия ще бъдат от материален характер. Само религиозното движение, което сега иде всред българския народ, е в състояние да промени изпълнението на това предсказание. Например виждаме борба в духовенството, което е разцепено, а това разцепление често се отразява и върху Веригата. За това между вас също има и тесни, и широки, което не би трябвало да бъде. Казвал съм и друг път, и пак казвам: за нас не съществуват други правила и закони, освен трите основни закона, които са в основата на нашата система. А в сърцата си бъдете православни. Що се отнася до мен, напълно ми е безразлично, за какъв ще ме смята българинът. Аз познавам неговата сила - докато хамбарът му е пълен, добре е; щом се изпразни, той е готов да капитулира...

Аз съм ви казвал много пъти: Вие сте солта на този народ. Друг е въпросът, дали може да осолявате, но бъдещето на народа и вашето бъдеще зависи до голяма степен от тази сол, която вие имате. Когато ви казвам това, не бива да ставате много сериозни и да се питате, дали ще можете да изпълните поставените пред вас задачи. По отношение на вашата работа вземете пример от дървото - колкото по-дълбоко пуска корените си, толкова по-добре се развива. А често вие скривате у вас вашата индивидуалност и изсъхвате, подобно на дърво без корени. На вас ви е нужна гъвкавост, пластичност, за да бъдете в състояние да разберете Волята Божия. Ако можете да бъдете горделиви и честолюбиви, бъдете такива по отношение на Божията Воля. А вие какво правите? Когато ви се обърне внимание върху някоя ваша грешка, се стремите да поправите погрешката си. И колкото по-скоро се очистите от скритите си грехове и желания, толкова е по-добре за вас. Вие трябва да работите в кръга, който Господ ви е поверил, и не бива да излизате извън него, докато Господ не го разшири.

Вие трябва да се пазите да не причинявате на никому вреда или страдание. Всеки от вас да се върне у дома си, да заживее и да се примири с условията, които му са дадени, защото те са най-добрите за него.

На зададени въпроси г-н Дънов отговори:

Членовете на веригата не трябва да бъдат бедни, а напротив, да са богати и то в трите области: в материалната, в умствената и духовната. Първото условие, което се изисква за приложението на този закон, е пълното спокойствие. Човек не трябва нито да се сърди, нито да се гневи. Започне ли да се безпокои и тревожи, законът на действува...

София, 11 август 1913, неделя

В българския език ще срещнете поговорката „С един камък къща не става“. И ако човек си мисли, че сам може да очисти своя ум и да възвиси своето сърце, той е стъпил на хлъзгава почва и възприема погрешно живота. Ако човек работи заедно с Господа - тогава да. Но един ученик може да работи със своя Учител, само когато е в постоянна връзка с него...

Кризата, която прекарваме, е наша криза. Защото България се остави по невнимание и непредпазливост на хипнотичното въздействие на лошите духове, отиде много недалеч, заблуди се. И Бог, за да ѝ помогне да се опомни и избави, допусна тази криза. Няма защо да недоумявате и да се смущавате от нея...

Каква полза има човек, ако спечели всичко, а изгуби душата си? Пазете душата си! Не си правете никакви илюзии, защото сте в единадесетия час. Не си поставяйте за цел да живеете охолно на земята, докато сте тук. Това ще дойде, но при добри условия, а сега такива условия няма. Сега са времена последни, времена усилни и размирни...

Някои от нас казват: „Не ни съчувствуват“. Съчувствие е, когато си бос, да те обуют; ако си гладен, да те нахранят; ако си затворен, да те посетят. Повечето от това не е нужно. И думите не важат, а делата. Любовта е фундаментът, основата на всичко, защото тя е една добродетел, сляпа към грешките и недостатъците на хората, добродетел, която нищо не е в състояние да обиди. Даже в най-големите грешници тя вижда само доброто. Четете 13 глава от Първото послание на апостол Павел към коринтяните и ще видите какви са качества на Любовта.

Христос не дойде да помага на духовете, а дойде да помага на душите. Всички съвременни човешки раздори идат от злите духове. От 13 години аз наблюдавам, как тези духове разстройват човешките души и виждам какви майстори са те. Затова застанете на страната на Христос и той ще бъде вашата сила да побеждавате злите духове. Застанете, на страната на Христос, защото подозирам голяма опасност за вас.

Не се заблуждавайте и не се уповавайте на временните форми. Виждате ли тези големи и солидни здания? Камък върху камък няма да остане от тях, толкова е злото, което иде за нечестивия свят. Но всичко това за вас е урок, който трябва да разберете, проумеете и схванете, за да сте готови да посрещнете Господа на Истината. Светът не може да разбере това, освен когато Господ дойде. И ако вие, които сте с мен, искате да останете в света, то аз не искам да се спирам и ще следвам своето предназначение. Но и за вас е много по-изгодно да последвате мене, защото - казвам ви и разбирайте го добре - за вашите души е без значение, кой ще вземе Кавала и кой ще владее Солун. Тези въпроси за вас са второстепенни. Вие гледайте душите си, защото времената са такива, защото има опасност да ги изгубите. И тогава пак ще кажа: Каква полза има човек, ако спечели всичко, а изгуби душата си? Това е, което Господ Исус Христос сега ви казва...

11 август 1914 година, сутринта, понеделник

Ние трябва да знаем и разбираме основния закон на познанието - трябва да намерим двете крайни точки от развитието на един предмет: неговото начало и крайната точка на развитието му, неговата пълна цялост, а така също трябва да изследваме междината на тези крайни точки.

Във връзка с познаването ще ви говоря сега върху първите две глави на Битието, което е Битие на човешката душа. Там се казва: Отначало Бог създаде Небето и Земята, т.е. Бог е определил двете крайни точки, в които е искал да работи, като направил небето и земята. Тук се подразбира не тази

земя, която виждаме, защото в сравнение със земята, за която аз ви говоря, тя е един малък остров. В цялата вселена има само една Земя, едно Небе и едно Слънце. Има много слънца, но другите слънца по отношение на Слънцето, за което тук става дума, са като нашите електрически лампи по отношение на естествената виделина. Тези светила, които виждаме, са поставени да осветяват само съществата, които са около тях. Под думата не б е се подразбират съществата, създадени преди човека, а те са ангелите, архангелите, херувимите, серафимите и човешките души. Земята е ч о в е ш к а т а д у ш а .

„А Земята беше неустроена и пуста; и над бездната се прос-тираще Тъмнина; и Дух Божии витаеше над водата. И рече Бог: Да бъде Виделина! И настъпи Виделина. И Бог нарече Виделината Ден, и Тъмнината нарече Нощ. И настана вечер, и настана утро - ден първи.“

Върху Земята значи нямало ред и порядък, била неустроена и пуста, но Бог рекъл: Да бъде Виделина! И настъпи Виделина. Така, че виделината е една Божествена сила, която разкрива вътрешните качества на нещата, т.е. Виделината трябва да дойде, за да определи нещата, а и нещата да се самоопределят. Първата сила, която е дошла в света и е започнала своята дейност, това е Виделината. Д е н я т , за който се говори в петия стих, е символ на Виделината, която е положителна сила, докато н о щ т а е символ на тъмнината, отрицателна сила. Тук се описва един период, за който може да кажем, че е период на борба на най-висшите духове, които са взели участие в творческия акт на Вселената. По-нататък се говори за небесната твърд:

„И рече Бог: Да бъде Твърд сред Водите, и да раздели Водите от Водите. И направи Бог Твърд; и раздели Водите, които бяха под Твърдта, от Водите, които бяха над Твърдта; тъй и стана. И Бог нарече Твърдта Небе. И настъпи вечер, и настъпи утро - Ден втори.“

Т в ъ р д - защо Бог направи тази Твърд? За да не би тези напреднали същества, толкова красиви, да се увлекат в земните неща. Ако вие имате лаборатория, заграждате я, за да не

влезе някое дете и нанесе там повреди - колко повече основания имаше Господ да направи преграда между земното и небесното, определяйки с това развитието на човешката душа! Тази преграда показва мястото, откъдето хората са започнали да слизат надолу, както екваторът е мястото, откъдето хората отиват на север. Образуват се два противоположни полюса - тъй развитието на корените в едно дърво показва процеса на нашата човешка еволюция, докато развитието на клоните показва пътя, по който ангелите са минали. Но понеже има диаметрална разлика, ангелите идват, като слизат надолу, а ние идваме, като отиваме нагоре. Ние сме започнали да учим отгоре надолу, докато ангелите имат правилното схващане за нещата, поради което са поставени за учители на човечеството.

„И рече Бог: Да се съберат Водите, които са под Небето, на едно място и да се появи сушата. Тъй и стана. И нарече Бог сушата Земя, и събраните води нарече Море. И рече Бог: Да прорастват на Земята зелена трева, която да дава семе, и плодно дърво, което ражда плод по вида си, и чието семе е в него; тъй и стана. И видя Бог че беше добро. И настъпи вечер, и настъпи утро - Ден трети.“

Значи: Първият ден за първото тяло, Вторият ден за второто тяло и Третият ден за третото тяло.

„И рече Бог: Да бъдат светила на Небесната твърд, за да разделят Деня от Нощта, и да са за знамения, и да са за отмерване на времената, на дните и на годините, и да са за светила на Небесната Твърд, за да светят на Земята; тъй и стана. И създаде Бог двете големи светила: по-голямото светило да управлява Деня, а по-малкото светило да управлява Нощта; създаде и звездите. И ги постави на Небесната Твърд, за да светят на Земята, да управляват Деня и нощта и да отделят Виделината от тъмнината. И видя Бог, че това е добро.“

Някои хора, дори и учени, се чудят, как е възможно това да се направи за толкова малко време. При човека много неща са невъзможни, докато при Бога всичко е възможно. Божествената земя, към която ние отиваме, се различава твърде

много от мястото, дето сега живеете и което в сравнение с онази земя, в която отивате, е малък остров.

И така, в Четвъртия ден Бог направи физическото тяло, жизнената енергия, принципа на оплодяването и размножаването. И понеже в слизането си човек е отишъл много далеч, поставено е Слънцето, та като се завърне един ден, да знае мястото, откъдето е тръгнал. И в тези четири дни, четири периода вие сте преброили четири планети, тази сега е четвъртият ви затвор, след него ще влезете в петия, шестия и седмия, подир което ще се върнете назад и ще ви останат още три периода, за да се съедините с Бога.

„И рече Бог: Да произведе водата живи създания, и птици да летят над Земята по небесната Твърд. Тъй и стана. И сътвори Бог големи риби и разни влечуги, които водата произведе според рода им, а така също и разни родове пернати птици. И видя Бог, че това е добро. И благослови ги Бог, и рече: Плодете се и се размножавайте, напълнете водата в моретата; да се умножат и птиците на Земята. И настана вечер, и настана утро - Ден пети.“

„И рече Бог: Да произведе земята разни родове живи души - добитък, гадини и разни родове земни зверове. Тъй и стана. И създаде Бог различните родове земни зверове, различните родове добитък и различните родове влечуги. И видя Бог, че това е добро.“

„И след това рече Бог: да сътворим човека по наш образ и по наше подобие. И да владее над морските риби, и над небесните птици, и над животните, и над добитъка, и над цялата земя, и над всички влечуги по земята. И създаде Бог човека по своя образ, по подобие Божие го създаде; създаде го мъж и жена. И даде му Бог своята благословия и рече: Плоди се, размножавай се и напълни Земята, и обладай я; и владей над Рибите морски, и над Птиците небесни, и над всяко животно, което се движи по Земята. И рече Бог: Ето, давам ти за храна всяка трева, която дава семе и каквато има по цялата земя, както и всяко дърво, чийто плод е дървесен и дава семе; а на всички земни животни, на всички небесни птици и на всички

влечуги, които имат жива душа давам за храна всички растения. Тъй и стана. И погледна Бог всичко което създаде и видя, че беше много добро. И настана вечер, и настана утро - Ден шести.“

В ума ми стои мисълта, че може да срещнете трудности и да се питате: „Как това може да стане по този начин?“ Ще кажете: „Докажете го!“ Добре, но за да се докаже, трябва да се вземат предвид всички фази, необходимо е да бъдете поставени в хипнотично състояние, при което да ви покажа пътя на вашето развитие, за да видите как сте се движили. И след като направим една голяма разходка в пространството, ще видите, че два дни след това ще имате друга представа.

Хипнотичният сън ще ви даде възможност да проследите хода, перипетиите, фазите в живота, създаването. Чак тогава вашата представа ще бъде правилна, пълна зряла и безпогрешна. Един ден ние ще направим такава разходка, за да опитаме, но за това са нужни определени условия. Сега вие сте тежки и не можете още да летите в пространството. Трябва да поолекнете.

Да, трябва да се повдигнете, а за да се повдигнете, нужно е изменение във вибрациите. Не, че не мога да ви покажа всичко - всичко мога да ви покажа, но именно сега не мога да го направя, защото нямате билет за път. като отиваме на разходка из провинцията, аз ще ви дам всичко за из пътя, но само за пътен билет пари не давам. На това място, където ще отидем, ще поемат всичките наши разноски, но пари за билет няма да ни дадат. На всяка станция ще ни посрещнат, защото този път е дълъг - има разни духове, царства, страни, държави. Най-напред пред нас ще се изпречат четири царства: Първото е царството на гномите - духовете, които образуват твърдата материя и разполагат с уреди и лаборатории. Златото и всички скъпоценности са тяхно изделие, те ги правят. Като преминем тяхното царство, ще стигнем до границата на царството на ундините - духовете на водата, които, може да се рече, са най-добре разположени към нас и за това ще ни приемат най-радужно. Царството на саламандрите - духовете на огъня, духо-

ве сериозни, положителни, твърде съдържани и лаконични. Те са като англичаните, само с пръст ще ни посочат пътя, без да говорят. От тях угощение няма да чакате, но ако имате лекета, те ще ги изчистят. И най-сетне ще стигнем до ангелите, откъдето ще ни се даде възможност да видим, как човекът е слязъл и влязъл. Ето на, този е пътът за небето. И при вашето слизване вие сте виждали тези царства, но сте ги забравили и всичко това е изчезнало от съзнанието ви.

Сега ви е ясно, че като си замине човек от този свят, не отива направо на небето, нали? Но пак ще повторя, че когато сте дошли тук, вие сте преминавали целия този път, но сте забравили. Сега у вас е останало само едно смъртно понятие. Ако ви прекарам през тези царства, ще кажете като онзи човек, когото Христос изцери: „Едно знам, че бях спял, а сега виждам“ (Евангелие от Йоана 9,25).

Четирицте царства са четирите елемента, от които човек е създаден и неговото грехопадение се състои в преминаването му през тях. Отношението ни към физическия свят се определя от това, по какъв начин тези четири царства са представени в нашето тяло. Така например, ако преобладават гномите, това означава болезнени състояния. Нормално положение е, когато четирите елемента са равномерно разпределени в тялото и преобладаването на всеки един елемент води до известни нарушения на хармонията. Това означава, че ние винаги трябва да поддържаме тяхното равновесие у нас, разбира се, като се научим предварително, какво култивират тези духове - като знаем например, че нашите желания спадат към категорията на ундините.

И така, когато се казва, че ние сме сънаследници на Христа, това означава, че ще завладеем тези четири царства, които сега не ни се подчиняват, защото виждате, че саламандрите ни изгарят, а ундините ни дават, следователно тези елементи сега са на господари - те ни владеят, вместо ние да ги владеем. С тях злите духове, тъмните сили постоянно ни изкушават и единственият начин да избегнем тяхното въздействие върху нас засега е да възпитаваме нашите желания и да сме внима-

телни към действията и стремежите ни. Само тогава тези духове няма да могат да ни завладеят.

Помогнете си тук със следната важна истина: душата и духът са два полюса; други два полюса са умът и сърцето; също така полюси са силата и животът, мъжът и жената. Така мъжът и жечата търсят силата и живота, силата и животът търсят сърцето и ума, сърцето и умът търсят душата и духа, а духът търси Бога. Това правило дава най-добрия образец за обяснение на много проблеми при вашите отношения в живота.

Христос иде и ако тръгнете да го посрещнете, непременно ще минете през тези четири царства. Най-напред ще го посрещнете в Царството на водните духове, защото те са тези, които ще му дадат каляска. И всяко царство ще му даде по нещо от своите елементи, докато каляската се напълни. И тъй, през първото царство - царството на гномите - вие сами ще минете, а ще го посрещнете в царството на ундините и в царството на силфидите.

Започнете да мислите, дали за вас са устроени небето и земята и искайте Господ да направи Твърд във вас - искайте да стане във вас целият този процес, описан в Първата глава на Битието. Гледайте да се освободите доколкото е възможно от вашия тежък багаж, та като дойде Христос, да можете да си вземете само най-необходимото и да бъдете веднага готови. А за времето сега не ви е дадено да го знаете. Като отидем там, ще доизкажем това, което сега не ви казах. А дотогава гледайте да си довършите работата на земята, та като ви каже Христос: Служителю мой, добър и верен, ти доказва верността си над малкото, затова ще те поставя да владееш над многото, радвай се и ти тъй, както се радва господарят ти! (Евангелие от Матей 24,21).

Защо днес ви се даде истината за душата и духа, сърцето и ума, силата и живота, мъжа и жената? Чрез сърцето си ние изучаваме чувствата и то трябва да влезе в съприкосновение със света, а умът ни е даден, за да изучаваме света на мислите. Значи умът си ние трябва да отправяме в пространството,

а сърцето си да насочваме към всички хора. Ако искаме да разберем сърцето на някого, ние трябва да влезем със сърцето си в съприкосновение с неговото сърце.

Вие често казвате, че познавате някого. Лъжете се. Може да познавате лицето, но сърцето на човека, неговия ум, неговата душа - за тях имате смътно понятие. Даже някои са с претенции, че познават и Христа, но той далеч не е това, което си представяте, защото колкото и да е вярно това, което казват, че Христос ще дойде в сила, той ще бъде нещо повече. Най-голямата глупост на хората е, че си мислят, че много знаят.

Някой ми казва: „Никой не ме обича“. - Е добре, питам аз, а ти влизаш ли в съприкосновение със сърцата на другите? А при това Господ ни търпи, като постоянно ни повтаря: учете се, учете се, учете се, защото времето е малко и никой няма да ви върне изгубеното време, за това учете се. Всеки ден и всеки месец носят по едно благо, което трябва да запазите. Да, вие трябва да дойдете до положението да знаете, че знаете. Вие се страхувате, че има война, че някой свещеник казал това или онова. Но ние казваме: Нека дойдат да изпитат нашата сила, нека опитат, дали ние сме горещо или студено желязо.

Не трябва да се страхувате от този или онзи, че ще направи това или онова. Такъв страх не ви подобава. Дето е Господ, няма разединение, а където Христос отсъства, там има разни свадни и препирни, несъгласия и всевъзможни вярвания и невярвания...

Секта образуват само тези хора, които са лишени от Божествения Дух. Напротив, хората на Божествения Дух въдворяват прославянето на Бога на земята, идването на царството му на земята и изпълнението на неговата воля. Често ми задават въпроса: „Какво да кажем на онези, които ни питат какви сме?“ - Какви ли сте? Отсега нататък отговаряйте на този въпрос така: „Ние сме от онези, които нито лъжат, нито се лъжат“. И ако мъжът и жената не се лъжат, би настъпила велика благодат. Но сега светът страда и страда, защото се лъ-

же. Ние се молим за всички, но тези, които пречат за идването на царството Божие на земята, са наши неприятели.

Има два пътя: или с Христос, или без Христос. Земята същата ли е днес? Не, всички неща се изменят, но и сега трябва да има светии, както е имало едно време, и вие трябва да имате една положителна опитност в това отношение. „Как така - питат някои - нима има духове?“ „Духовите не се връщат“ - добавят други. Хубаво, за вас не се връщат, но за мен се връщат и присъствуват с нас. И много думи, които аз ви говоря, са думи Христови. Тази истина вие ще можете един ден да проверите. Наистина, аз не ходя на църква, но винаги съм в нея. В църква, направена от камъни, дърво и кал не ходя, но постоянно съм в църква - в същинската църква, в която аз постоянно стоя и в която искам всички вие да пребъдете. Казвам ви, ходете си в църква, обичайте свещениците, но живеете за Христа. В този закон е спасението на българския народ и на всички нас...

Щом нашата вяра започва да укрепва, Христос казва: Дайте малко! Искам да имате правилно схващане за нещата. Не бива да се вплитате в старото и тогава ние ще бъдем повече православни от другите.

Нашата основа в дъното на душата ни трябва да бъде тиха и спокойна. В дълбините ѝ трябва да царува мир и спокойствие. Докато присадката укрепне, ние трябва непременно да бъдем спокойни. Така един човек, след като много години е следвал Христа и е бил радостен и весел, ще достигне неминуемо до момента, когато ще настъпят за него бурите и трудностите в живота, и ако той ги посрещне без страх, може да измъкне от тях още нови жизнени сили. И вие също, след като пораснете добре, ще стигнете до момента на присаждането. Ще минете през няколко фази, от които първата представлява обръщане към центъра, който е първопричината за вашето насочване към Бога. Когато една войска воюва, никога не трябва да позволи на неприятеля да дойде зад гърба ѝ. Следователно и вие трябва винаги да държите вашия неприятел отпред, отдясно или отляво, но никога не трябва да го държите

зад вас. Никога не трябва да се молите на Бога с гръб към него. И когато се изправите за молитва трябва да знаете, дали сте с лице към Господа, защото, ако сте с гръб към него, непременно ще бъдете изтласкани. Тези духове, които са пред Господа, ще ви изтласкат и ще ви дадат урок за няколко години.

И така, да сме готови да умрем за Господа, това значи да пожертваме нашите жизнени сокове, за да бъдем присадени в Христа. Ако сте готови за присаждане, тогава няма какво да очаквате. А дали сте пред Лицето на Господа или не, вие ще разберете по това, че ще почувствувате неговата светлина, която ще ни придаде спокойствие.

Когато ви дойде лоша мисъл, ще знаете, че при вас е дошла една страдаща душа, на която, ако искате може да помогнете. Имате лоши мисли към някого - намерете някой добър човек и ще ви олекне. Ние винаги трябва да сме свързани с добрите хора и да имаме за нашите приятели най-добри мисли.

Кои са нашите приятели? Нашите приятели са светите, те са нашите учители и братя, а Христос е нашият най-стар брат. И щом като той е наш брат и приятел това значи, че има нещо общо между неговата душа и нашата. Той се отнася към нас като брат към брата си. Исус Христос е винаги близо до нас и ако ние го любим, той е винаги готов да ни се яви. Защото, когато обичаме нещата, те са близо до нас, а когато ги мразим, те са далече. Трябва да благодарим на Бога за всички дарби, които той ни дава...

Да намерим Христос! Какво представлява Христос? В най-широк смисъл Христос е онзи принцип в света, който отхранва нещата, който развива техния живот, развива тяхната интелигентност, пази равновесието. И когато ние правим престъпления, с това нарушаваме божественото равновесие, защото се връщаме отново там, откъдето идем.

Как да намерим Христос? Ами, че какво представлява онзи тих шепот, който често долавяте? Това е Христос. Той често ви шепне, но вие не го слушате. Когато Христос ви заговори, вие ще усетите това във вашия нервен възел отдясно на сър-

цето. Шепотът му идва отвътре, от вашата душа. Но има и друга проява, която действа над вас. Ако чувствувате, че налягането иде откъм слепите очи, това означава, че то иде от нисшата сфера, а не от духовната. Божественият глас идва у вас от горната част на главата, от центъра на носа и от нервния център при сърцето.

Когато влезете в духовния свят ще видите, че когато се появят два гласа се забелязва едно движение - светло и тъмно. И ако светлият дух надделее, тъмното, черното петно ще изчезне. Лошите мисли идват винаги от лявата страна на човека, а добрите мисли - от дясната му страна, защото тя не е заинтересована. За да познаете и разберете Христа, вие трябва да се освободите от всичко, което хората са казали за него. Виждате, че учениците му бяха докрай с него и пак се усъмниха. Значи, познаването на Христа е един чисто духовен процес, който е извън физическите усещания.

Думата **п о з н а н и е** също изисква обяснение. Буквата **П** е чашка, обърната надолу; тя е цвят, който чака да възприеме зародиш от Слънцето. За да можем да познаем Христа, ние трябва да се обърнем надолу, за да се оплодим, защото, ако гледаме само нагоре, това означава само да очакваме, без да възприемаме. Буквата **О** означава условията, при които може да стане оплождането. Буквата **З** показва надежда, показва и онова велико желание, онзи велик стремеж, който трябва да използваме. Важно е колко от нашите желания може да използваме, а не само да ги имаме. Буквата **Н** показва двете противоположни сили, които са в борба, а тази борба показва, че от противоречията в света ние трябва да направим една стълба, по която да се изкачим, за да можем да виждаме един по-далечен хоризонт. Буквата **А** показва какво именно можем да наблюдаваме, а буквата **И** разкрива начина, по който можем да се движим, за да намерим Бога. И ако намерите това движение, това колело, само тогава ще намерите Бога. Без него туй е невъзможно. Ако пък разрежете това колело, то ще се превърне в една змия за вас, защото знанието трябва да се огъне, за да може да бъде оползотворено.

Сега пак ще ме питате: „Как?“ Първо започнете да мислите, нека дори да имате някакво смътно понятие за Христа, защото във вашата дълга еволюция вие все някъде ще сте се срещали с него. За това разгърнете вашата архива и го потърсете там. Но вие искате аз да вляза във вашата архива. А знаете ли колко голяма е тя? Тук сте 80 души - откъде да намеря толкова време да прегледам архивите на всекиго от вас? Не се обезсърчавайте, постоянствайте и за година-две бъдете уверени, че ще намерите Христа. Ако пък искате да видите Христа в това положение, каквото сте сега, ще приличате на онзи момък, който като се видял в младина, искал да бъде същия и след 90 години. А Христос е всякога млад, той е всякога на 33 години. Ние остаряваме само поради това, че не разбираме дълбоките причини, законите, по които се изгражда материята. Когато първоначално се съгради нашата материя, тя беше правилно поставена, но ние искахме да извършим известни преобразования с нея и при това преобразяване ние я окариатурихме. Нашите мисли и желания са в състояние да изменят външната форма.

Христос ви е събрал тук, учи ви, говори ви и вие пак питате как да го познаете. А може някой да каже, че този който казва, че е Христос, той е Антихрист. Но когато Антихристът дойде, той ще ви охрани и заколи, докато Христос ще ви нахрани и облече, а ако ви липсва някоя добродетел - ще ви я даде. Вън от тези критерии, аз не зная как можете да видите и познаете Христа. Този Христос, за който ви говоря, казва: Отец ми пребъдва в мен и ако не вярвате на мен, вярвайте на Отца ми. И тъй, как ще можете да познаете Христос? Когато Христос ви обсеби и се всели във вас за ден два, три, за месец, за редица години - а при това помнете, че вселяването е един процес - казвам ви, че тогава чертите на Христос ще започнат да въздействуват на чертите на вашето лице, като той стане същевременно нежен към вас, ще ви даде израз на своята обич и ще гледа да ви помогне. Може би той няма да говори с вас, но в душата си ще усещате неговата молитва заедно с вашата.

И тъй, когато очистим нашите мисли и желания, Христос ще започне да се вселява в нас. Но най-напред изхвърлете вашето съмнение. Когато Христос се докосне до вас, вие ще започнете вече да имате друго понятие за света и ще ви се открият известни методи, по които да живеете в света. Съсредоточавайте се всеки ден по известен въпрос, четете Евангелието и мислите на Христа. И един ден, уверявам ви, ще можете да си го представите, стига да постоянствате в това отношение. Гледайте го на кръста и се възхищавайте от търпението, което той е имал, за да изнесе света. Като се въодушевявате от всичко това, Христос ще започне да се вселява у вас.

Да, този е пътът за познаването на Христос. Христос е във вас, между вас и живее в много ваши приятели, така че вие всеки ден може да го видите. Но вие искате да ви се яви Христос, да ви изнесе една беседа и да си отиде. И това е възможно, но знаете ли кога? - Когато всички сте на един ум и в един дух, а този дух трябва да бъде неговият, да бъде Христовият Дух. Той ще се яви между нас, но ние трябва първо да работим, да създадем такава среда, в която той да може да дойде и всички да го видим. За това трябва да се стараем да добием единство, за което през тази година ви се дават три насоки на мисъл и действие: Първо, прославяйте името Божие на земята; второ, идването на Царството Божие на земята, и трето, изпълнението Волята на Бога. Като работите чрез молитва в тези три насоки, Господ ще даде Своето. Трябва да се молите и да се молите. Мислете повече за любовта Божия и не се страхувайте. Внушавайте си, че можете за Христа да постигнете всичко и Господ ще ви благослови.

Тази година Духът работи много добре. Ние ще имаме търпение и в това дело Господ ще закваси всички нас. Ще заквасим и учители, и ученици, и свещеници, защото пак ще кажа: Това е едно Божествено дело и от него всички ще се ползуваме. Българският народ никога не е имал толкова голямо благословение, както сега. Христос ще изведе корабът на България на желаното пристанище. Христос е на този кораб и няма защо да се плашим. Смело можем да очакваме времето, кога-

то всички ще бъдем едно стадо и един пастир...

14 август 1914, четвъртък

За да се разбере Христовото учение, нужно е също така сърцето на едно дете в неговата чистота, нужен е ум, непокарен от съвременната философия и незасегнат от съвременните фарисеи и садукее. Човек може да е покварен като религиозен и като безбожник. Ние можем да разбираме всичко на земята символично. Сам Христос никога не е говорил направо, а казва, че хлябът бил неговото тяло и виното - неговата кръв. И наистина, нашият хляб е символ на Словото Божие. Както хлябът, и то дава на гладувания сила и живот, избавя го от страдания.

Да бъдем Христови ученици, това е един вътрешен процес. Хлябът означава Христовото учение, а виното - неговата Любов, чрез която ние се повдигаме и ставаме едно с него. Житното зърно, това именно е Христос. И ако днес това житно зърно е толкова много в употреба - означава, че целият свят се храни с Христа. Житното зърно е Неговото Тяло. Веществото на житното зърно - това са соковете, манната, с която ангелите са се хранили. Житното зърно е символът, емблемата на Христос. И във всички плодове, които имаме пред нас, се олицетворява Христос в своята чистота. Когато един ден вие разберете вярата тя ще се превърне в истина, а истината ще се превърне в знание. За това трябва да се държите за вѐжето. Вярата е едно вѐже, тя е една божествена ръка. През тези времена, всред бурните вълни дръжте се за вярата. Ние трябва да бъдем избавени.

Да ви благослови Господ Бог мой! Да просвети ума ви, сърцето ви и душата ви, заради вашето послушание. Да ви благослови Господ!...

15 август 1914, петък

Войната, която сега се води в Европа, е причина да се хвърлят много житни зърна, за да се явят в една нова форма, в ко-

ято Син Человечески ще се прояви. Но за да започнат тези зърна да растат, те трябва по-напред да се посеят. И това, което сега виждаме да става в Европа, то е просто рушене на старото тяло, за да се замени с новото. И за нас приближава времето да излезем от утробата. Сегашните ни тела са гробища и те трябва да се разрушат, за да се появят новите тела. Коя е Волята Божия? Тя е навсякъде в нас - в нашия ум, в нашите клетки. И за това, ако изпълним както трябва и както подобава тази воля, ние ще растем, ако ли не - ще оглупеем.

Едно време, при първоначалния човек, в това отношение не беше така, както е сега. А ето, Син Человечески, който създаде Адам, пак идва, за да тури ред и порядък в света. Той идва да спаси хората. А какво представлява спасението? Спасението е, човек да очисти от себе нечистото - просто да реагира на отровата в себе си, да поеме въжето в морето, където плава без всякаква надежда. При все това, главната задача на Христос не беше спасението. Неговата задача е много по-голяма, защото той иска отново да ни въведе в райската градина, иска да ни научи как да се храним. На Адам се преподаваха имената на всички растения и животни, предаде му се науката за храненето, както и много други науки. Но като сгреша, той се отдалечи и постепенно създаде свой ред и порядък, създаде съвременния обществен строй. Син Человечески сега идва да чисти, и щом започне да чисти, човешкият живот с неговите планове, сгоди и несгоди ще пострада. Ето защо, сега именно, след две хиляди години, Христос отново възкръсва и възкръсва в много милиони и милиони...

Някой ме пита: „Как трябва да любим?“ - На това не мога да ви науча. Във вас има любов - стоплете я, тя е вътре във вас, а не е нито в църквата, нито някъде другаде.

Вие, обаче, сте избрани в този народ. Христос иде между вас. И ако още закъснява да дойде, причината за това е - правото да ви кажа, че вие още не сте готови. С това далеч нямам намерение да ви отправям упрек, но просто ви подседам да се пригответе, за да можете да бъдете в центъра на вашето развитие, защото като дойде Христовото учение, много хора

просто ще полудеят и ще се пръснат подобно на стари мехове. Да, при идването на Христа нашите тела ще се трансформират също така, както става с пеперудата...

16 август 1914 година, събота

Задачата на Христа не беше да отваря физическите очи на хората, а да просвети цялото човечество и да му даде хляб. Днес Христос иска да излекува хората и да им даде зрение. Мене много често ме срещат хора и ми казват, че се съмняват. Този, който се съмнява, е сляп. Някои хора ме питат вярвам ли в Христа. Вярата е за децата. Докато не сме видели Бога, трябва да вярваме на хората. Вярва се в това, което не се вижда. Аз ще ви отговоря направо, че вярвам, но не така, както вие вярвате. Аз имам особена вяра в Христа. В моята душа досега не е възниквало съмнение за нещата. За мен не съществува никакво противоречие в света. И ако казвам понякога, че вашите умове са изопачени, то е защото зная причините за това. Аз не ви срещам за първи път и сегашните трудности, които ми създавате са цвете, в сравнение с това, което е било в миналото.

Да обичаш тези, които те обичат - това всеки може. То е човешкото. А да си благоразположен към онези, които не са разположени към тебе - това е Божественото. Да учиш умните - това всеки може. Но да обучаваши безумните, които ще ти заплащат според своето безумие - това е Божественото. Тези са принципите, към които аз се придържам и тези принципи са Христови. Когато тези принципи влязат в църквата и във вас, те ще преобразят вашия живот...

Аз съм огледало на всеки от вас и всеки се оглежда в мен. Аз съм обърнал вашия ум към Христа и за него ви предстои да извършите велики дела. Знаете ли какво задължение имате към този народ, към свещениците, към църквата, към ближните? Аз искам да отидете при тях и с това да изправите вашето минало...

Преди всичко ние трябва да разбираме онези дълбоки причини, които разяждат съвременното общество, а така също и

причините, които разяждат нашия живот.

Вие се намирате в едно училище и аз искам от вас да наблюдавате човешките глави, защото човека може да познаете първо по формата на главата му. Изучавайте и човешкото лице. Главата и лицето са едно писмо, което говори: очите, носът, устата, езикът, ушите - всичко това говори на този, който разбира техния език. За него е достатъчно само да погледне ухото или окото ви, за да разбере що за човек сте.

Преди две хиляди години са изказани много истини, които обществото не е било готово да приеме. Дори и съвременното общество още не е готово да ги приеме, да приеме Христа. Това, което ви говоря за него и за неговия живот не интересува еднакво всички вас. Но, ако започна да ви разказвам романи и разни истории за придобиване на пари, очите ви веднага ще се ококорят. За това, когато искам хората да бъдат будни, говоря им за пари, а когато искам да ги приспя - говоря им за небето. По такъв начин се раждат известни противоречия, но за да можем да примирим настоящето с бъдещето, да примирим сегашния живот с бъдещия и настоящето положение на земята с нейното бъдещо положение, трябва да разберем дълбокия смисъл на нещата, а именно, че видимият свят е много тясно свързан с нас, с нашия ум, с нашето сърце.

Ето защо, за да може да дойде Христос и да се всели между нас, навсякъде се препоръчват добрият ум и доброто сърце. Те са една необходимост за нас. Ние видяхме как Христос простря ръката си към онова еврейско дърво, което нямаше плодове, прокле го и то изсъхна. Всичко това са символи. Еврейският народ близо две хиляди години нищо не роди. Значи, за да остане Христос между нас, трябва да работим за него. Когато един момък се жени за една мома, жени се, за да я храни и я храни на драго сърце, а тя го обича и му дава радост и подтик в живота.

Ние трябва да дадем на Христос стимул, за да влезе чрез нашия добър живот в нас и ни благослови.

Ето защо за да избегнем страданията, ние трябва да разбираме законите, а не да ги престъпваме. Трябва също така да

следим указанията на нашите предчувствия...

4 август 1915, вторник

Приветствувам ви в Името на Господа, вас и всички, които са събрани днес тук да извършат неговата воля. Този ден е тържествен ден, но както виждате, той е също и един обикновен ден за хората. Тържествен е само за онези, които имат съзнание, чувствуват и схващат това, което Господ днес върши в света. Това, което той днес върши, вършил го е и в миналото, хиляди и милиони години, творил е и е приготвил Земята и Небето, можем да кажем, заради нас. Дали тази дума ще вземете в нейния общ или частен смисъл, е без значение.

Аз искам вие да освободите най-напред умовете си от разни грижи, от мислите за несбъдналите се желания, за хиляди и хиляди неща, които сега ви смущават. Всички тези непотребни неща поставете долу, във вашите килери, направете тъй да се каже едно пречистване на умовете и сърцата си, за да може Господ да внесе нещо във вас, да дойде духът и ви поясни нещата. Божественият Дух, който слиза отгоре, е носител на Божествената Мъдрост. Този дух работи сега между вас и за това умовете и сърцата ви трябва да бъдат отзивчиви. И ако досега Бог не ни се е открил, то е защото сме същества недоволни и неблагодарни. Всеки ден, всеки час Бог ни праща своето благословение. Но като ставаме сутрин, ние не му благодарим за благодтта и добротата му, която ни е показал в миналото. И често се питаме: „Защо не успяваме?“ Ние приличаме на плувец, който се е натоварил с голяма тежест. Как ще може той да плува, ако не хвърли товара си? С товара си той по-скоро ще потъне. Хвърлете товара от гърба си - ето първото нещо, което трябва да направите.

Когато Христос в прочетената глава изрича думите: „Отче, прослави Името си!“ Тогава дойде глас от Небето: „И прославих, и пак ще прославя.“ Всичко, което Бог прославя трябва да страда. Прославянето се предшества от страдание. Да познаваме Славата Божия означава да осъзнаем неговото

изявяване. Тъй както Бог може да се обективизира и да ни се предостави в осезаемия свят, достъпен за нас. Да прослави своята добродетел, своята правда, своята любов, своята мъдрост, своята истина, своя живот. Значи всички тези черти у нас трябва да изявят Славата Божия. Тогава ние ще прославим Господа. И понеже Христос знаеше през какви страдания имаше да мине, каза: „Готов съм да понеса тези страдания, нека се прослави името Ти!“ Ако беше се отказал да страда, ние сега нямаше да бъдем тук. Страданията и любовта съединяват човешките души. Сега помислете какво място ще заемете, когато отидете на небето. Разбира се, това, което вършим на земята, е само една сянка, то не може да даде представа за величието на духовния живот. А духовният живот подразбира живи хора, не мъртви. Колкото у вас съзнанието е поживо и по-будно, толкова вие повече се доближавате до Славата Божия.

За нас е необходимо да се запознаем с това име, което носи Спасението. Старите мистици и кабалисти никога не са признавали това име. Човешкият език не е тъй гъвкав, за да може да го изговаря правилно. Така е и с думата любов, тя изгубва силата си. Ако тази дума бъде наситена с необходимите вибрации, тя може да внесе голяма сила. Някой казва: „Аз те обичам!“, но думите му не могат да произведат ефект. За интензивността на нашия живот можем да съдим по това, доколко можем да облагодетелствуваме хората. Искате ли да знаете дали обладавате сила, приближете се до някой страдащ човек, произнесете думи и вижте, дали те ще произведат в душата на този човек някаква любов. Ако произведат, това означава, че имате любов. Ако обаче те не произведат никакъв ефект, това показва, че душата ви не вибрира така, че да произведе Божествена Любов. Ежедневният обход с хората показва доколко у нас има любов и доколко сме готови да прославим Бога на земята. Този въпрос е личен, понеже ние не сме създадени да се съдим тук. Но всеки трябва да се вгледа внимателно в себе си и да работи над собственото си усъвършенствуване или да остави Господ да работи върху него.

Във връзка с прославянето на Божието Име са и страданията, които ни сполетяват в този свят. Защо ни сполетяват? - Те са един отзвук от миналото на душата, което по такъв начин се проявява в настоящето.

Ние казваме, че искаме да работим за славата Божия. Как ще работим? - Първо, трябва да бъдем благодарни на Господа. Всяко недоволство е грях, който ни спъва. Онова, с което нагрубяваме Господа, Господ ни го връща назад и то пада върху нас. Такива връщания има всеки ден и затова не успяваме в много начинания. Ние трябва да благодарим, че когато Господ ни връща нашите грешки, се ползуваме от тях. Лошите ни желания Господ не ни връща според окултния закон десетократно, а ги смекчава, за да можем да изучим закона. Имате несполука в търговията, учениците не уважават учителя си, жената не зачита мъжа си - това са все резултати от отношенията, които имате към Господа, призовете Го във вашата душа, във вашето подсъзнание и поставете си за задача да поправите вашите обноси. Веднага ще забележите каква магическа сила ще се прояви. Според моята опитност по-мощен и по-безопасен от този закон няма. Изпълнението му може да отнеме хиляди години, но в него няма никаква опасност, при него не се изразходва никаква енергия. Това е най-евтиният метод, който ще ви струва най-малко. Има и друг метод, но той е много скъп. Ако изправим нашите отношения към Господа, той ще се радва и това ще почувствуваме като музика, като поезия. Светът ще се оправи за нас и ще започнем да възприемаме мислите на ангелите, на великите хора. Като разберем дълбоката закономерност на всички явления в света, ще разберем, че това, което става в него, е добро и няма да го объркваме с нашите мисли и желания, няма да пречим за осъществяването на Божествения План. Това, което Господ е написал, ние го заличаваме още със ставането си сутрин. Затова първото нещо, което трябва да правим сутрин след като станем, е да се спрем за 10-15 минути и да видим какви мисли Господ е вложил в душата ни. Аз съм избрал една поредица от думи, които носят в себе си жизнена сила. Да вземем

например думите от категорията л ю б о в - кои думи влизат там? Думите, които изявяват любовта са: нежност, опрощение, благодет, утешение, съчувствие, щастие в живота. Да вземем думата ж и в о т , кои думи влизат в нейната категория? - Мощ, храброст, въодушевление, бодрост, победа, победа в целостта. Вибрациите на думата ц я л о с т в българския език са слаби. Думата п о б е д а е по-силна, думата р а д о с т също е по-силна, но думата ц я л о с т има най-дълбок смисъл. В думата ц я л о с т се съдържат: здраве, покой, услужливост, благодет, пълнота, оптимизъм, мъдрост. Мъдростта включва следните думи: равновесие, светлина, знание, съсредоточение, осияване и просвещение, разум. В категорията р а з у м влизат: разсъждение, съжаление, съобразяване, внимание, стремление. На български език няма дума за индивидуализиране, което значи душата да стане единична. В индивидуализирането на душата влизат: лекуване, присъствие на духа, младост, растене. В растенето на живота влизат и други думи, които го обясняват: успех, оживотворяване, почивка, надежда, съгласие, миротворство и изкупление. В думата и с т и н а влизат следните думи, които я обясняват: постоянство, въздържание, вяра, вдъхновение, доброта, упование. Който иска да познае Истината, не може без тяхната помощ. Да вземем и думата в я р н о с т . За да бъде човек верен, трябва да има съзвучие. Това са две думи, които следват една след друга. И други обясняват верността. Това са: хубост, невинност, смирение, сладост. Има още една категория, но нея засега ще оставя настрана.

Освен тези думи в българския език има още и други, с които можете да правите упражнения. Защото, когато искате да направите едно качество у вас, трябва да намерите една дума, която ще ви даде и метода, и средството, чрез което да приложите нейната сила. Искате да бъдете мек и благ - първото, което трябва да направите, е да бъдете нежен. Трябва да знаете, че едно от качествата на Светия Дух е нежността. Нежността подразбира голяма пластичност, голяма гъвкавост на ума, на душата и на сърцето. Нежните хора са много пластични. Ако

много прощавате, това показва, че сте решили да бъдете нежен. Писанието казва: Не огорчавайте божествения Дух. Ние можем да го огорчим с много дребни неща и тогава у нас ще дойдат духове на същия уровень, на който сме ние. Господ ще изпрати груби духове, приблизително като нас, а така също и други, по-напреднали. И докато тези по-напреднали духове не ни приспособят да бъдем в съгласие с Божествения Свят Дух, те няма да ни оставят на мира.

В любовта трябва да има утеха. Не си нежен - утеша се. Ще дойде Божественият Дух, Който ще внесе утешението. Нежността не е нещо, което може да се купи или изработи у нас. Нежността трябва да се внесе отвън. Когато Духът дойде, той ще внесе тази нежност. И особено, когато се намираме в едно общество на души, които са нежни, ние усещаме едно вътрешно щастие.

От вас се иска трудолюбие. И когато работите, за да се приближите по този път към Бога - не бързайте, чакайте, докато Той ви отговори. С бързането си вие спъвате вашето развитие, смущавате вашия ум и вашето сърце. Във войните, които сега преживявате, вие всички тук сте изложени на големи опасности. Често гледам как при опасност някои религиозни хора призовават Името Божие. Гледам как те си кършат ръцете, как си скубят косите. Въпреки това, Господ няма да ги послуша, няма да им помогне. Господ ще ви послуша и ще ви помогне, само ако речете: „Господи, Ти Си всякога Благ, никога не Си ме изоставил и сега ще ме избавиш, аз вярвам и на Теб оставям слабостта си!“.

Преди да завърша тази обща беседа, ще направя още няколко бележки. Най-елементарното, което е необходимо на всички приятели от Веригата е учтивостта. През тази година трябва да започнете с учтивостта в духа, душата и сърцето. Може да съзнавате, че някой има известни недостатъци, но не го съдете, понеже като го съдите, съдите Господа. Господ казва: Аз зная, че той е груб, но работя над него. Ако някой е много груб, стойте настрана от него. Не сте длъжни именно вие да отивате при него и да го облагородявате. Туре-

те между себе си и него един, двама, трима, десет, двајсет души и не се приближавайте към него. И тогава приложете учтивостта и към другите хора, макар и от света. Аз съм срещал светски жени, много учтиви в обноските си. Това е прекрасно качество. А ние, като влезем в християнството, мислим си, че трябва да бъдем откровени, праволинейни.

И тъй, да почнем с взаимната учтивост. Нашите приятели от невидимия свят считат, че не сте достатъчно учтиви помежду си. Аз не ви считам за неучтиви, така считат приятелите, които сега присъствуват тук. Ние българите минаваме за неучтив народ. И всеки българин носи в себе си тази неучтивост - ще я намерите в ежедневиия живот, ще я намерите в отношенията между мъжа и жената, между майката и дъщерята, между бащата и сина. Тя е народен недъг, върху който Господ трябва да работи.

Но да се върнем към това което е потребно за вас. Сега ние преминаваме през една много голяма криза в живота и в света. Аз не искам да ви говоря за кризата, за лошите неща, не искам да ви разправам какво предстои да стане, защото страхът ще ви демагнетизира. Има неща, които човек е по-добре да не знае.

През тази година ще работите индивидуално за вашата душа. Методът, който ще ви дам, е индивидуален метод за развитието, усилването и укрепването на ума, сърцето и душата. Ще работите изключително за самите вас в най-добрия смисъл на думата...

5 август 1915, сряда

Ще ви говоря върху вътрешния смисъл на религията. Религията е наука за формата. Когато говорим за физическото поле, ние се намираме в областта на науката за формата на туй поле. Еволюцията в човека и в природата представлява едно видоизменение на тези форми. Следователно, когато Истината се проявява на физическото поле, тя се проявява именно в

изменение на формата. И колкото една форма е по-близо до изразяване външната страна на Истината, доколкото тя я въплътява, толкова тя е по-силна.

И тъй, да продължим за създаването на формите. Те съществуват в природата. Ние само трябва да ги търсим и да ги намерим. Да кажем, че сте сърдечно неразположен. Законът на религията обяснява, че във висшия свят има определени форми, които създават неприятности. Доколкото душата по своето естество обича красивото и доброто, всичко некрасиво и нередно причинява известно болезнено състояние и човек получава неразположение. Хората, чиито чувства и любов са развити в по-голяма степен на физическото поле, са откровени, но много философствуват. Те дори и да не са особено развити в духовно отношение, дори да не разбират нищо нито от четвърто измерение или от астрален свят, притежават в подсъзнанието си красиви форми и ги използват.

Ако ние се събираме веднъж в годината, то е за да ни се даде известен подтик. Не мислете, че този подтик иде от мен, той произтича от Бога, от Невидимия свят. Искам да ви предам тези мисли, дължен съм да сторя това по една необходимост, по един мой дълг.

И тъй, закон е: Когато в света се изпрати една добра мисъл, една добра форма, след ден, година, две, след век тя ще произведе своя ефект. Това е Божествен закон, това е Божествено дело. И от невидимия свят ние ще гледаме резултатите на тези мисловни форми. И ще гледаме плодовете на нашите дела. Нещата няма да бъдат минали, настоящи и бъдещи. В духовния свят всичко ще се вижда едновременно. И тогава ще можем да направим отчет, как да работим за в бъдеще...

Ако бих имал време, бих ви изтъквал защо Христос е говорил с притчи. Това представлява един определен метод, определен начин да предаде Своего учение на света. Понеже в Неговото време хората не бяха готови за Учението Му, Той даде на света тези образи, за да може то да се запази за нашето време. Ако Христос дойде сега, той няма да се занимава с тези образи. Той ще говори други неща. Онези, които преди

две хиляди години не са го разбрали, трябва да го разберат. Тогаващото учение на Христа е основа на сегашното, което Той ще изнесе пред света и затова именно тези форми, които са негово дело, ще претърпят известни промени: кръвоносните съдове, дихателната система, всички клетки ще претърпят изменение...

ГЛАВА 8

ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА

1 август 1927 г. в София се е състоял един от най-силните събори на Школата. В спомените си, участниците в него пишат за необикновената духовна светлина, почувствувана през всичките съборни дни. А сам Учителят определя този събор, като „първи по рода си“.

В основната тема на 8-те съборни беседи, по-късно излезли в томчето „Пътят на ученика“, Учителят разграничава 4-те категории хора: старозаветни, новозаветни, праведни и ученици. „Употребявам тези термини, казва Учителят, защото липсват други по-подходящи думи“. В това разграничаване се говори за 4-те епохи в развитието на човечеството; 4-те култури, 4-те общи колективни течения в човешкото съзнание.

Старозаветният живее с възгледите на Стария Завет. Той има страх Божий и е суеверен. Учителят казва: „Ако имам време, ще дам повече обяснения за старозаветния човек“. Този израз - „Ако имам време“, е рядко употребяван от него. Той изнася принципните положения в явленията, но избягва да се занимава с отрицателните и негативните им отражения.

И все пак, редно е по-отблизо да погледнем старозаветния и с някои бегли шрихи да очертаем портрета му и открием средата, в която той се намира. Най-сигурното място за него е в огромната катедрала или базилика, застанал под високия купол, откъдето строго го гледа сам Бог Саваот. А в пищни царски одежди и мантии, с корони на главите и жезли в ръце, божиите служители провеждат тържествена литургия с органна музика, с хорове, солисти - и всичко наоколо е изпълнено от многолюден народ. Ето тук, той се чувства най-силно защитен. Нищо, че сред тази атмосфера, трудно човек може да си представи кроткия Христос от Назарет.

Старозаветният е щедър, когато става въпрос за блясъка на

храма му и за спасение на душата му, и е склонен към индулгенции. Той се ласкае от това, че участва в ангажирането на големи архитекти, художници и композитори, и дълбоко оценява значимостта на талантливите им дела за църквата, разбирайки следите, които остават в човешката култура.

И така, старозаветният ще продължава да стои под купола на храма, докато изплати греховете си. Успокоен, тогава той ще намери мир извън дверите на храма, с поглед към новозаветния и по-дълбоко вникване в 10-те Божии заповеди.

Това е един шрих от портрета на старозаветния човек. Разбира се, може да се разкрие и от други гледни точки...

Новозаветният човек живее с възгледите на Новия Завет. Уморен е от външния шумен порядък на старозаветния; стреми се по-силно към самоусъвършенствуване; погледът му е отправен към познатите образи и авторитети на Новия Завет, като има предпочитание към някои от тях, към които дълбоко се привързва и фанатично защитава. Обича сам да участва в богослужението и сам вдъхновено да проповядва, което често го води до опасно духовно тщеславие, отдалечаващо го от смиреннието и пътят към праведния...

Праведният живее с новото време. Обича правовия ред и го защитава. Склонен е да помага на другите и се стреми към почит и уважение. Неудачите и противоречията го наскърбяват и накърняват достойнството му. Тъй като се е издигнал до най-високия връх на личния живот, той е болезнено чувствителен към обходата на другите и за всичко, което върши очаква признание. Праведният постоянно живее във вътрешно напрежение и лесно го обладава недоволството и отчаянието. В духовния си мир той усеща по-дълбока вътрешна интимност и по-сакрално чувство към религията...

Пътя на ученика - това е новото, което влиза в живота на човечеството. Безкрайната вътрешна духовна свобода е неговият идеал. Минал през живота на трите школи: на старозаветния, на новозаветния и на праведния, освободен от всички догми и ограничения, ученикът идва на земята с едно ново космическо съзнание. Земята за него е едно училище, една но-

ва школа, в която трябва да придобие всички необходими качества на ученик. Казано е от Учителя, че ще чака 1000 години, за да приложи учението му и да стане истински ученик. Оттук се вижда и нашата невъзможност, на пишещите тези редове, да го дообрисуваме, като разбира се, оставаме на читателите сами да го търсят и разкрият в следващите страници от „Пътя на ученика“, а ние ще преминем към проблемите за Словото и Учението, за да си припомним и това, че в историята ни, не са малко случаите, когато наши духовни открития са опознати и приложени първо в чужди страни, а за нас е останала горчилката от обидата - пак отвън да ни отворят очите. И в беседите Учителят говори за такава възможност за учението му, и споменава имената на народите, които биха го приложили...

„Старозаветен ли си, ти се ожесточаваш. Новозаветен ли си, ти се съмняваш. Праведен ли си, ти се наскърбяваш. Това не са грехове, това са естествени състояния, които всички хора минават.“

СТРАНИЦИ ОТ КНИГАТА

"ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА,

ИЗДАДЕНА ПРЕЗ 1927 Г.

Днес в съзнанието на всички хора има известни противоречия. Например, понякога смятате, че сте в правия път, че сте намерили Господа. Тогава сте радостни, весели и мислите, че всичко знаете. И действително е така. Вие сте дотолкова праведни, доколкото човек може да бъде праведен. Дотолкова сте свети, доколкото човек може да бъде свят. Вие сте дотолкова учени, доколкото човек може да бъде учен. Във всичко това има ограничения, има предел. Когато говорим за знание, не разбираме всезнанието на Бога, нито даже знанието на ангелите, а това знание, което е достойние на човешкия ум. Когато говорим за доброта, разбираме също тази доброта, която е достойние на човешкото сърце. Когато говорим за сила, разбираме тази сила, която е достойние на човешкия дух.

И тъй първи вие трябва да имате ясна представа за старозаветния човек; да имате ясна представа за новозаветния; трябва да имате ясна представа за праведния човек - за човека на новата епоха, на новите времена; и най-после, трябва да имате ясна представа за ученика. Това са пътищата, фазите, които ученикът трябва да познава...

Вие питате какво е грях. Ще ви кажа. Грехът започва с великите неща, а доброто започва с нищожните, с малките неща. Великото, като се смалява, произвежда греха, който разрушава. И обратно - малкото, нищожното, като се увеличава, произвежда доброто. Разликата между доброто и злото е в следното: доброто като расте, клетките се размножават, съединяват се в едно цяло и образуват организма. А когато тези клетки, след като са се размножили, започват отново да се разединяват, произлиза тяхното индивидуализиране, и с това се

ражда злото. Следователно, достатъчно е двама, трима, четирима, петима, шестима или десетина души, които са били порано в съгласие, да се индивидуализират, като всеки от тях, за да изпъкне в нещо, започне да настоява на своето, и те са вече пред прага на злото, пред прага на греха. Те се разединяват и в последствие нямат обща цел.

Грехът е отклонение от Бога. Когато хората се отклонят от Бога, те имат разни цели, разни стремежи. В греха има разнообразие на идеалите, разнообразие на формите. А в живота на праведните, явно има някакво външно еднообразие по отношение на целта, която преследват. Всички се стремят към едно и също нещо - да бъдат праведни. Грешникът никога не казва, че иска да бъде грешен човек, а казва: „Аз искам да живея, да опитам всичко в света, затова именно съм дошъл на земята. Моят баща ми е оставил голямо богатство и трябва да го използвам. На стари години, след като опитам всичко в живота, след като придобия знания и мъдрост, ще си помисля, как да служа на Бога с тези придобивки. Тогава ще бъда поопитен и ще зная, как да служа на Бога.“ Ето така говори този мъдрец на греха...

Като ученици трябва да имате ясна представа за пътя на ученика. Ние не критикуваме абсолютно никого от гледище, какъв трябва да бъде неговият път. Не морализираме никого, не казваме, че този е крив, а онзи е прав. Ние не се занимаваме с погрешките на хората. Тези погрешки не съществуват за нас. За нас съществува само правилният живот - животът на Любовта. Аз казвам: Бог е Бог на Любовта, на Светлината, на Мира и на Радостта. Следователно това са качества и на ученика. Ако вие ме запитате, какъв трябва да бъде вашият идеал при сегашните условия ще ви кажа, че вашият идеал трябва да бъде: Любов, Светлина, Мир и Радост за душата. Това не е някакъв идеал за вечността, а може да се постигне още днес. Вие не можете да кажете, че обичате Истината и Мъдростта, да кажете, че искате да ги постигнете. За Истината и Мъдростта ще дойде друга епоха... Сега, в началото на вас ви е нужна Любов, но не без Светлина. На вас ви е нужна

Светлина, но не без Мир. На вас ви е нужен Мир, но не без Радост. Значи, на вас ви трябва Любов със Светлина, Светлина с Мир, Мир с Радост. Всичко това съединено в едно цяло.

Какво струва Любовта без Светлина? Нали всички старозаветни хора имаха любов без Светлина? И какво придобиха? Какво струва Светлината без Мир? Нали всички новозаветни хора имаха Светлина без Мир? И какво придобиха? Ето защо вие трябва правилно да разбирате вътрешния процес на живота. След като придобиете знания, тези ваши знания трябва да ви дадат Светлина. Така ли е в действителност? Вие имате много знания, но сте недоволни от живота, нямате Мир в себе си. Религиозните хора, освен че нямат Мир в себе си, нямат и Радост. Затова, когато религиозните и учените хора разказват за някоя своя опитност, техните възгледи и заключения са обикновени. Един ученик може да говори за една опитност на Любовта, в която има светлина. Ученикът може да разказва за една своя опитност на Светлината, в която има Мир; ученикът може да разкрие една своя опитност на Мира, която носи Радост за неговата душа. Всички учени на Всемирното Бяло Братство са живели и между старозаветните, и между новозаветните. Днес те живеят и между праведните.

Аз наричам праведни тези, които имат съдилища с установен порядък. Всички хора търсят Правдата в света, имат желанието да я постигнат, но не притежават методите, с които тя се прилага. И днес всички се питат: Как трябва да се поправи света? Под думата „свят“ аз разбирам сегашния живот във всичките му прояви: индивидуалния, обществен и общочовешкия. Как могат да се поправят всички тези видове живот? - Чрез Любовта, чрез Светлината, чрез Мира и чрез Радостта. В сегашния живот Любовта не се дава, Светлината не се дава, Мирът не се дава и Радостта не се дава. Аз говоря за Новия живот, който сега иде. Той ще дойде чрез новата Любов, която вече навлиза в света. Това е ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА. вие трябва да знаете, как да възприемете тази Любов. Вие трябва да знаете, как да посрещнете новата Светлина, която иде в света. Вие трябва да знаете, кое място в душата си да дадете

на новия Мир. Вие трябва да знаете, какво най-богато, най-хубаво угощение трябва да дадете на Радостта, която иде в света...

Ще ви прочета петнадесетия стих от петнадесета глава на Евангелието от Йоана: „Не ви наричам вече роби, защото робът не знае, какво прави неговият господар, а ви наричам приятели, защото всичко, което чух от отца Си, ви го предадох“.

Онези от вас, които ме слушат, трябва да ме разбират добре, трябва да мислят правилно. Никой от вас не трябва да се обезсърчава, нито да се съблазнява и огорчава. Озлобяват се старозаветните, съблазняват се новозаветните, наскърбяват се праведните, а ученикът винаги се радва на противоречията, които среща в живота си. Той знае, че всяко противоречие представлява една велика задача в живота му, която той трябва да разреши. Тези противоречия не са само факти, както някои ги наричат, а са резултат на четирите вида живот, които протичат в нашия организъм. Старозаветният живот протича във вашите жили, в дебелите ви черва. Вие не можете да се избавите от него. Той носи редица противоречия в себе си.

Новозаветният живот тече във вашите дробове, простира се и във вашата симпатична нервна система, в слънчевия ви възел. Животът на праведния обхваща долните слоеве на мозъка, а животът, който обуславя пътя на ученика, тече в най-горните слоеве на мозъка. Той е заел най-хубавото място. Затова този живот представлява идеалното в човека...

По какво се познава ученикът? Вие ще познаете ученика по следните качества: Той носи в себе си една мека светлина, която не дразни очите. Той говори с толкова мек глас, че никога не дразни ушите. Той може да ви нахрани с такава храна, която никога няма да разстрои стомаха ви и няма неприятен вкус. Вие трябва да разбирате това не по форма, а по вътрешен смисъл. Когато имате радост, която изхвърля всички противоречия от вас, вие сте засегнали една малка част от живота на ученика. Тази радост ви показва какви трябва да бъдете като ученици.

Досега мнозина през разни епохи са се стремили да прими-

рят тези течения в живота и да отстранят противоречията, които са естествените им резултати. Но резултатите на тези животу сами по себе си са непримируми. Не може да се примири резултатът от постъпката на един човек, който изгаря една къща, с постъпката на друг, който съгражда тази къща. Не може да се примири резултатът от постъпката на този, който убива човек, с резултата от постъпката на онзи, който ражда и отглежда човека. Как ще примири тези два вида резултати? Някой човек, след като убие подобния си, ще говори за карма, за Божии права, за създаването на света и т.н. Това са човешки измислици. Този човек бил ли е съветник на Бога, за да знае, че всичко това е тъй, както го разправя? Ако това е един общ закон, той трябва да бъде общ за всички. Защо праведникът не говори по същия начин? Той казва например, че Волята Божия е да съгради тази къща, да се напише тази свещена книга, да се възпита и отгледа човек. Питам: Кое е похубаво - да се направи една къща или да се създаде едно тяло? И кое е по-лошо - да се изгори една къща или да се убие едно тяло?

Това са елементарни въпроси, които аз няма да разрешавам. Вие сте минали през тези фази на живота. Вие имате в себе си старозаветния живот, имате новозаветния, имате живота на праведния и сега сте пред прага на пътя на ученика. Това са четирите неизвестни, които трябва да решите. Аз засягам тук само мимоходом живота на старозаветния. Ако имам време, ще ви обясня, какво представлява старозаветния живот. Казвам, ако имам време, защото човек може да говори само ако има време. Вие всички живеете във времето и пространството, а мнозина искат да правят това, което е несъвместимо със законите на живата природа.

Когато ни се говори нещо, ние трябва да бъдем тъй искрени, нашите умове и сърца трябва да бъдат тъй отворени и свободни за него, че всичко, което става отвън, да не ни занимава.

Какъв трябва да бъде животът на ученика? Ученикът не очаква враните да му носят хляб. Ученикът има вече една ре-

ална опитност, той има разумна връзка с невидимия свят, понеже е минал през трите етапа на живота: през старозаветния живот, през новозаветния живот и през живота на праведния. И сега вече той влиза в пътя на ученика, в който път трябва да има други схващания и възгледи за живота. Христос казва: Вие, които сте минали през тези пътища, трябва да се самоотречете от живота. От кой живот? - От живота на старозаветните. Още от кой живот трябва да се самоотречете? - От живота на новозаветните. И най-после трябва да се отречете от живота на праведния. Старозаветни ли сте, вие се ожесточавате. Новозаветни ли сте, вие се съмнявате. Праведни ли сте, вие се наскърбявате. Това не са грехове. Това са естествени състояния, през които минават всички хора. Това са култури, които са съществували в миналото. По липса на други термини, ние употребяваме думите старозаветен, новозаветен, праведен човек и ученик.

Като прелистваме страниците на Стария Завет, ние виждаме, че там има изказани велики мисли, но тези велики мисли не са останали в Стария Завет. Те са преминали в Новия Завет. И днес има хора, които казват, че грешният човек може да бъде праведен. Не, грешният никога не може да бъде праведен. Той обаче има възможност да изправи греховете си и след това да стане праведен.

И тъй, аз искам да ме разберете добре. Ако се озлобявате и ожесточавате, трябва да знаете, че това е старозаветният живот, който тече в жилите ви. Но в старозаветният живот не сте вие. Не смесвайте вашата личност, вашата индивидуалност, вашето лично разбиране за живота с дълбоките вътрешни стремежи на вашата душа.

Учениците ще носят радостта в живота си, като разрешение на своите задачи. Аз не говоря за радостта, която се менува, а за Радостта на ученика, която нищо в света не може да засенчи, която от нищо не се помрачава. Тя е най-високият връх в материалния свят, до който не може да достигне никакъв облак. Божественото слънце винаги огрява този връх. На него няма никакви бури. Там царува Любовта, там царува Светли-

ната, там царува Мирът, там царува и самата Радост. Тъй разбираме ние Радостта на ученика.

Любовта, това е най-голямата сестра - най-голямата дъщеря на Бога, родена във Вечността. Светлината, това е най-големият брат, също роден във Вечността. Мирът, това е най-хубавото жилище, в което Радостта може да живее. За в бъдеще, ако искате да съградите своето тяло - своето жилище - Мирът трябва да ви дойде на помощ. Такъв е Законът. И тогава Радостта ще влезе да живее в това тяло. Радостта е най-малката, най-любимата дъщеря, която всички гаят. Където има Любов, има и Светлина, има и Мир, а Мирът носи Радостта. Мирът носи жилището на Радостта. Ако нямате Мир, Радостта никога не идва на земята. Тя не идва без да сте й приготвили жилище. Любовта, Светлината и Мирът са отстъпили най-високия връх на земята за Радостта...

В бъдеще, при повече свободно време, ще засегнем въпроса, как трябва ученикът да се лекува, както и въпроса, какви са законите, по които той може да си създаде едно ново тяло. За тази цел той трябва да изучава законите на Мира. Това е вярно и в обикновения живот. Така например, какви деца ще роди онази майка, чийто ум не се безпокои и смущава от никакви бури и противоречия в света и чийто дух е тих и спокоен? Тя ще роди здрави деца. Всички майки, които имат мир в душата си, раждат здрави деца. А онази майка, която се е тревожила през всичкото време на своята бременност, било от условията на живота, било от неблагоприятните съчетания в природата, ражда болни, хилави деца.

Ние пренасяме този закон и към нас. Всеки човек, който влезе в пътя на ученика, той ще ражда, ще създава по една нова мисъл и по едно ново чувство, и то не само веднъж през годината, а почти всеки час, почти всяка минута...

За всяко нещо ученикът трябва да има само една идея, а не две идеи. Има ли две идеи за едно и също нещо, той ще се раздвои. Ще ви приведа един пример от Светото Писание. Всемирната Бяла Школа започна с два ученика. След тях дойдоха други двама, Адам и Ева, създадени по образ и подобие на

първите. Те бяха вторите посветени ученици на тази Школа - първите, които Бог въведе в рая, като им даде и първата задача за решаване...

Първата мисъл, първият лъч в света е Божественият лъч. Вторият лъч е отражение, а отражението има обратна посока, не води към целта. Щом имате две идеи за едно и също нещо, вие нямате реалността, а отражението. И ако се водите по отражението на нещата, няма да имате никакви резултати. Вие ще се върнете на същото място, от където сте тръгнали. Следователно и грешните хора един ден ще се върнат към Бога, но през това място, откъдето са излезли. Вие знаете ли мястото, през което хората първоначално са излезли? - Той е най-тясното място, през което човек може да мине.

И тъй, онези от вас, които искат да бъдат ученици, ще имат само едно схващане за нещата. Вие можете да имате само един Учител в света! Аз говоря за ученика. Всеки може да ви говори, а вие ще го изслушате внимателно, без да се противите.

Казвам: Онези от вас, които искат да влязат в пътя на ученичеството, трябва да имат възвишен идеал...

За предпочитане е свободата, придобита по негативен начин, отколкото ограничението. Ограничения има например в старозаветния живот. Ограничения има в новозаветния живот. Ограничения има и в живота на праведния. В живота на ученика, обаче, ограничения няма. Там всяка негова постъпка е съзнателна и разумна.

Та казвам: В света има три положения, в които вие можете да действувате. Първото положение: Вие сте разумно същество, което невидимият свят изпраща на земята, като ви дава тяло, без да ви пита, искате ли или не искате. Такова е положението на старозаветния човек. Второто положение: Изпращат ви на земята, дават ви тяло, като се ползвате само с една малка свобода - да кажете къде искате да дойдете. Това е положението на новозаветния човек. Третото положение: Изпращат ви от невидимия свят на земята да се учите при най-благоприятни условия, за което се ползвате със сравнително

по-голяма свобода. Това е положението на праведния човек. В старозаветния живот вие ще се самоусъвършенствувате. В живота на праведния ще помагате на другите, а щом дойдете като ученик на земята, ще изучавате първото правило, чрез което Любовта може да се приложи във вашия живот.

При Любовта вие сте тези, които определяте себе си, вашите постъпки, отношенията си към хората и към съвършените същества.

Христос казва: Не ви наричам вече роби, а приятели. Вие сте слушали много пъти думата роб. Робството е най-долното положение, което човек може да заеме на този свят. По-долно положение от него няма. Роб, заробване, означава - каквото кажат на човека, да го направи без всякакво противодействие, без каквото и да е противоречие. Ще го направи, няма що. Аз не говоря за състоянията в живота, а за съзнателното робство, в което може да изпадне човек. Робство има в умствения свят - човек не е свободен да мисли както иска. Робство има в духовния свят - човек не е свободен да чувствава както иска. Докато други му определят едно верую или му налагат едно учение, той не може да бъде свободен...

Какво е животът? - Той е голямата дъщеря на Бога, която единствено можете да вземете като учителка. Тя ще ви заведе при учителя ви. Учителят има четири ученици на този свят, който той обича. И ако тези ученици ви препоръчат на него, той ще ви приеме в Школата. Ако Любовта ви препоръча на вашия Учител, той ще ви приеме в Школата. Ако Светлината ви препоръча на вашия Учител, той ще ви приеме в Школата. Ако Мирът ви препоръча на вашия Учител, той ще ви приеме в Школата. И най-после ако Радостта ви препоръча на вашия Учител, той ще ви приеме в Школата. Ако тези четири ученици поръчителствуват за вас, Учителят ще ви отвори вратите на Школата, ще ви даде свободен вход, ще ви благослови, ще ви запознае с други ученици, и от този момент вие ще имате достъп в Школата. Нямате ли препоръката на Любовта, вашият учител не може да ви приеме. Аз не говоря за Любовта като разумна сила, нито като вътрешно чувство, а говоря за

Любовта като едно от разумните същества първо по рода си. Тя е най-мощният дух, най-силният ангел. По-красиво, по-силно, по-благородно същество от Любовта няма. Щом погледнете лицето на този ангел, всяка ваша скръб изчезва. Като ви срещне, той ще ви прегърне, ще ви помилва и след като ви освободи от прегръдките си, всичките ви страдания, всичките ви грехове ще са изчезнали. И след това, като се погледнете в огледалото, виждате, че приличате на него. Но кажете ли, че всичко това е ваше, веднага ще потъмнеете. Затова ще прегърнете този ангел, ще му благодарите и ще кажете: „Стой при мене, не ме изоставяй. Отсега нататък ще ходя в твоите пътища. Работи в мен отвътре, вместо само да ме утешаваш отвън. Говори ми за моя Учител, аз ще те слушам.“

И той започва да говори - да говори омайващо, увлекателно. Този ангел на Любовта е най-голямата дъщеря на Бога. Тя говори тъй сладко, че който чуе нейния глас, никога няма да я забрави. Казвате: „Това е първата любов.“ Всички говорите за първата любов, но никой от вас не я е задържал. Някои от вас са опитали първата любов за една секунда; други пък за десет секунди, а само малцина са я опитали за 60 секунди. Проявената Любов е голяма величина. Да я опитате само за 60 секунди, това е много нещо.

Аз ви давам упътвания, какъв трябва да бъде пътят на ученика. Пътят на ученика трябва да бъде път на Любовта, път на Светлината, път на Мира и път на Радостта. Можете ли да влезете в този път - не в бъдещето, а още сега, още в този миг? Любовта не зависи от знанието ви. Знанието е второстепенно нещо. Любовта не зависи нито от вашата сила, нито от вашата красота. Знанието, силата, красотата - това са само условия, които вашата душа може да използва, за да разреши задачата на своя живот.

Любовта е в състояние да разреши всички трудни въпроси. При сегашното положение, в което ние се намираме, Любовта е в състояние да разреши 75 % от трудностите ви. Трудностите са задачи, които ученикът не трябва да избягва. Възроптае ли, защо Господ му е дал една задача, той не може да бъде

ученик. Напротив той трябва да каже: „Господи, благодаря Ти, че ми даде тази трудна задача!“ Когато Господ или вашият Учител ви поставят пред една трудна задача, това означава, че те имат високо мнение за вас. Когато вашият Учител не ви вдигне на урок, когато не ви дава задачи, тогава именно злото ще дойде. Ако сте старозаветни, ще се озлобите. Ако сте новозаветни, ще се съблазните. Ако сте праведни, ще се наскърбите. Това са трите различни състояния, които нямат отношение към ученика...

Аз искам да ме разберете правилно. Аз внимавам в думите си, за да не внеса у вас никакви илюзии - да очаквате повече, отколкото може да ви се даде в този живот. Някой казва: Идеите на Новото учение, които се проповядват тук, не са за сега, те не могат да се реализират. Не, именно сега е времето им, трябва само да знаете как да ги приложите. Вие не можете да пробиеете скала с някое дърво, но ако вземете един диамантен свредел, ще я пробиеете.

Та казвам: Правилно е желанието на хората да ги обичат. Но ако е въпрос за съвременната любов, която трае ден до пладне, какво ще ни даде тя? - Само разочарования и страдания. Ние сме опитвали тази любов много пъти. Някой казва: „Може ли човек да ходи жаден?“ Да се разберем добре! Вярно е, че без любов не можем да живеем, както и без вода не можем, без хляб не можем, без топлина не можем и без светлина не можем. Светлината и топлината в света са течения, които се движат с голяма бързина. В такъв случай, ако вие подпуштите светлината и топлината, те ще ви създадат най-големите страдания. Съвременните хора подпушват тези течения и затова страдат. Следователно вие нямате право да подпушвате онова, което тече. Защо? Защото всички течения са природни и трябва да ги оставим свободни да си текат. Има светлинни лъчи, които като излязат веднаж от вас, обикалят пространството и подир десет години, след като направят един кръг, пак ще се върнат при вас. А на вас, като хора, за да направите такъв кръг и да се върнете на същото място, откъдето сте излезли, са нужни милиони години. Затова не се сму-

цавайте, не плачете! Светлината, която обикаля в пространството, ще дойде след десет години отново при вас и ще ви каже: „Добър ден!“ Светлинните и топлинните енергии се движат с голяма бързина, затова не спирайте пътя им - нека текат! Любовта тече с такава бързина, каквато човешкият ум не може да си представи. Ако искате да подпуштите Любовта, която Бог внася във вас, ще си създадете най-голямото нещастие. Оставете Любовта да тече върху вас! Онова, което Бог е замислил за вас е велико нещо. Той е замислил и определил за всеки човек велики неща. Вашият Велик Учител ще ви определи другар, с когото ще учите.

Христос се обръща към Своите ученици и им казва: „Не ви наричам вече роби, вие сте минали по този път, а ви наричам приятели, защото всичко, което чух от Отца Си, ви го предадох“. Какво е чул? - За мощното, за великото знание в света, което и те самите ще опитат. Христос запозна учениците си със силите на природата, затова при един случай те го запитаха: „Учителю, да снемем ли огън от небето, както ни научи, за да изплашим онези там, както направи Илия?“ Христос им отговори: „Този огън не е за сега. Вие ще снемете огън за сърцата на хората, а не за отвън. Вътре в сърцата им ще внесете огън. Ако снемете този огън отвън, вие ще изгубите пътя си като ученици. Аз не съм дошъл да погубвам, а да дам живот, и то преизобилно“. Това значи: Аз не съм нито старозаветен, нито новозаветен, нито праведен, а Учител. На кого? - На ученика. Затова в Евангелието се казва

Без Мен нищо не може да направите“. Образец е нужен на света!

Като ученици, вие ще държите постоянно в себе си мисълта, че ученикът е свободен да слуша когото и да е, независимо от това, дали говори истината или не. Но когато дойде до прилагане, ще каже: „Братко, аз трябва да започна първо с Любовта, после със Светлината, след това с Мира и най-после с Радостта.“ Това е вътрешната връзка на ученика с Бога. Аз мога да слушам, без да се отегча, всеки човек, който може да ми говори за Любовта, за Светлината, за Мира и за Радостта.

Мога да слушам цял ден, а дори и през целия си живот. Аз искам да разрешите всички трудни задачи, поставени в програмата на училището. Искам да разрешите всички трудности в живота. И всеки, който преодолее най-големите трудности, има моето уважение. Най-хубавото нещо в живота е да влезете като ученик в Школата. Питате: „Кога? Идната година ли?“ Не, още днес. Даже не и подир обяд. Не влезете ли сега, времето е вече изгубено. Сега, още в този час, докато аз ви говоря. Престана ли да говоря, всичко се свършва. Свърша ли беседата си, може да хлопате колкото си искате, може да счупите всички врати - вече е затворено! Сега всички може да влезете, но без багажа си...

И тъй, само в пътя на ученика ние можем да разрешим правилно живота. В останалите три живота методите и начините са други. От едно заблуждение трябва обаче да се пазите: Не мислете, че в Царството Божие може да се влезе чрез палене на свещи, чрез добрини, чрез подкупи и т.н. В Царството Божие с палене на свещи не може да се влезе; в Царството Божие с правене на добрини не може да се влезе; в Царството Божие с подкупи не може да се влезе. Някой човек ви е учил на нещо и вие казвате: „Аз мога да се изплатя на този човек.“ - Как? „Като му дам пари.“ Не, този Учител не взима нищо. Той не работи за пари. Скъпи са уроците на този учител! Питам: Колко сме платили, за да дойдем на този свят? Ако се заемете да решите една математическа задача, да изчислите, колко струват условията, при които живеем, ще видите, че за всеки от нас се харчат милиарди левове жива енергия. Тази енергия не се намира тъй лесно. Например, ако вие загубите своята жизненост, или ако изгубите светлината на вашия ум, ще видите, че не можете да ги доставите тъй лесно. Тази енергия не се намира на земята. Мнозина съвременни хора страдат от неврастения. Защо? - Те са загубили много от тази жива енергия, от своята жизненост, вследствие на което става пропукване в нервната им система. Тогава животворният магнетизъм и животворното електричество у човека изтичат и той усеща в себе си вътрешна слабост, вътрешно отмаляване. Та-

къв човек не се интересува вече от нищо.

Човек трябва да учи в Школата на живота и до най-напреднала възраст. И 120-годишен да е, трябва да се учи! До последния си час, до последния миг на живота си човек трябва да се учи. Щом се освободи от тялото си, той е вече млад. Душата на човека винаги е млада. Той се облича в друго тяло, в което съществува вечна младост. Когато тялото остарява, у човека се ражда скръбта. Защо? Понеже той е отделил живота на тялото от живота на душата. Във всяко тяло, което остарява, протича старозаветният живот, а той оставя дълбоки бразди след себе си. И новозаветният живот оставя дълбоки бразди върху тялото на човека. Животът на праведния - също. Изобщо тези три вида живот разрушават тялото на човека и задачата му в този свят остава неизпълнена. Ето защо, като влезе в другия свят, той среща големи противоречия.

Христос казва: „Аз съм Пътят, Истината и Животът“. „Аз съм Пътят“ - един е Пътят, но този път има три разклонения. „Аз съм Истината“. За да има човек у себе си Истината, той непременно трябва да има Мир в душата си, а Мир може да има само онзи, който има Мъдростта на своя страна. „Аз съм Животът“. Един е Животът и той изтича от Любовта.

Та казвам: Някои ученици, които сега постъпват в Школата, са още слушатели и затова трябва да се учат от опыта на по-възрастните, по-напредналите от тях ученици. Между вас да има правилно надпреварване. Сега всички ученици искат да се доближат до Учителя. Но тъй не може. Някъде ще се учите и един от друг. Ще се допитвате по зададените уроци от по-напредналите ученици. Между всички трябва да има взаимно уважение. „С каквато мярка мерещ, с такава ще ти се отмери“ - се казва в Светото Писание. Казвате: Ние знаем това. Вярно, знаете го, но още не сте придобили същественото знание за живота. Преди години при мен дойде един евангелистки ученик, за да ми проповядва евангелието. Започна той да ми цитира стихове от единия край на Евангелието до другия. Тъй продължи цели три часа. Питам го след това: „Свърши ли вече?“ - „Свърших.“ - „Добре, и аз съм доволен. Хайде сега да

излезем малко да се поразходим, да помислим за хубавите стихове.“ - „Да, добре трябва да мислиш, никой друг не ги е цитирал тъй, както аз зная. Знаеш ли колко време съм се занимавал с тази работа? Цели 20 години от живота си съм посветил само на тези цитати!“ - „Да, много хубави са цитатите.“...

И вие, като ученици, ще се научите да изтърпявате. Който иска да ви проповядва, изслушвайте го, но се научете от всичко да вадите поука.

Казах ви, че този събор е пръв по рода си. В какво отношение? - Първият ден на този събор започва с деня на Любовта. Ето защо вие трябва още в този ден да приложите Любовта. Започнете ли с Любовта, всичко ще тръгне, както казват българите, по мед и масло. Тогава и Светлината ще дойде у вас. Бог е първоизточникът на всички блага. Нему ще благодарите и към Него ще отправите ума си и сърцето си - мислите и чувствата си. Ще благодарите на Бога за хубавото време, за хубавия живот, за добрите условия на живота. Ще Му благодарите, че ви е пратил на земята между този народ. Ще Му благодарите, че сте членове на човечеството. Ще Му благодарите, че сте свързани с ангелите, а понякога и Той благоволява да говори с вас.

Някой от вас може да пее добре, друг - да рисува, трети - да пише, и казвате: Имам един малък талант. Не, на Бога благодарете за този ваш талант, и ще знаете, че и малките таланти могат да се увеличават, да стават големи. Аз уподобявам малките таланти на една малка дупчица, през която влиза светлината. Колкото повече отваряте дупчицата, толкова повече светлината ще влезе. Да се отваря тази дупчица повече и да става все по-голяма - това зависи от самия човек...

Ние разглеждаме молитвата като разговор с невидимия свят, като разговор с Бога. Да се молите, значи да се учите да говорите. Трябва да се говори. Днес ние страдаме, понеже не сме научили Небесния, Божествения език. Не е достатъчно човек само да се моли, но неговата молитва трябва да бъде

израз на цялата му душа, на целия му ум, на цялото му сърце, на целия негов дух. В това, което човек иска от Бога, трябва да има само един вътрешен смисъл. Молите ли се, кажете: Господи, да бъде Твоята Воля! Аз ще приема на драго сърце всичко, което иде от Твоята Ръка, и ще изпълня Волята Ти без да престъпя Твоя Закон. Тъй и ученикът трябва да каже на Учителя си: Учителю, аз ще разреша всички задачи, които си ми дал в живота. Аз ще ги донеса при теб за одобрение, и каквито поправки направя, ще ги приема с радост. Такъв трябва да бъде новият път! Ако тръгнете по този път още днес, ще забележите, че с вас ще настъпи велика промяна. Ще видите нова светлина, която ще се излее върху вас. В душата си ще почувствувате такъв мир и такава радост, каквито още никога в живота си не сте имали. И животът ви само по този начин ще се осмисли.

Нека младостта не ви блазни. Първо търсете Любовта, а не младостта. След това търсете Светлината, а не младостта. Търсете Мира, а не младостта, докато най-после стигнете и до самата Радост.

И тъй, сега аз ви поздравявам с Любовта. Какво означава поздравът? Кого поздравяваме? Когато обичаме някого, поздравяваме ли го? - Само странникът се поздравява. На този, когото обичаме, ние се усмихваме вътрешно и му даваме най-хубавото, което имаме. За него трябва да отворим душата си тъй, както Небето се отваря за нас. Ние трябва да му се усмихнем вътрешно и да му кажем: Заповядай, добре дошъл, отдавна те чакам. Много се радвам, че си ме посетил!

Сега всички ще отворите душите си за вашия Учител. Които могат, нека направят това още днес, още сега, да не чакат даже и свършването на беседата. Нека това бъде един свършен факт. Тогава между вас ще има вътрешна хармония. Аз искам умовете ви да хармонизират помежду си, да мислите еднакво за Любовта. Вие може да прилагате Любовта по различен начин, както намирате за добре - свободни сте. При прилагането на Любовта няма никакви стражари, няма ангели с огнени мечове. Вие сте свободни да изявявате Любовта тъй, както нами-

рате за добре. Никои няма право да ви съди за това. Постъпват ли така, вие получавате благословение. Ние гледаме само, какви са мотивите, които предизвикват проявите на Любовта.

Казвам: Всички ще отворим сърцата си за Новия ден. Той е ден на Любовта, той е ден на вечния живот. Аз вярвам, че вие всички сте дошли за Новия живот. Ако се занимавате със стария живот, вашето идване на земята е безсмислено. Ако вие сте дошли на земята гладни, боси, бедни, със скъсани и кирливи дрехи, и ви изпратим пак такива, идването ви на земята е безсмислено. Аз искам да се върнете хубаво облечени, добре нахранени, но не преситени, добре напоени с чиста, хубава вода. Да сте чули най-хубавата проповед, която ви е посочила пътя към великата цел в живота; да сте съставили една програма, по която да работите в бъдеще, тъй че всички трудности в живота ви да не са в състояние да ви отклонят нито на косъм от верния път, по който сега сте тръгнали. Аз зная - мнозина от вас са бедни, мнозина от вас са болни, мнозина са невежи, мнозина имат недъзи, мнозина са прости, не са учени. Всичко зная, и защото зная, показвам ви пътя, по който ще намерите богатството, което ви е нужно; показвам ви мястото, от където може да го вземете. Казвате: Учителю, ела с нас, дай ни от този хамбар! - Ние с крини не даваме. Ние жито на тегло не мерим. Всеки ще бъде абсолютно свободен, ще отиде сам и ще си вземе колкото му трябва. Всеки трябва да бъде искрен, всеки да знае, че това учение има приложение.

Бог царува на Небето! Бог царува на земята! И всяка интелигентност, всяко знание, всяка сила, всяка доброта, всяка мощ, било на човека, било на обществото, било на народа, било на цялото човечество, се дължи на този, който е създал света. Този свят има и външен израз. Ние сме членове на този свят и трябва да изпълним Божията Воля, каквато и да е тя. Това е Великият Закон за Вечния Живот. Това е Великият Закон за учениците, които искат да реализират доброто, и то тъй, както е писано в Божествената Книга, която още не е напечатана на земята.

Пожелавам ви да започнете всички с Божествената Любов! Пожелавам ви сърцата и умовете ви да бъдат свободни! Божественият Дух и Божествената Любов да бъдат с вас, да бъдете през целия ден радостни и весели!

19 август 1927

7,00 часа сутринта

Необходима ви е хармонична среда. Събирайте се с хора, които не само говорят за Бога, но и живеят в Бога! Събирайте се с хора, които не само говорят за Любовта, но и проявяват Любовта! Събирайте се с хора, които не само говорят Истината, но на които Истината е постоянна мярка в живота!

Когато се проповядва един велик морал, той не се отнася само до досегашния живот; той се отнася и за миналото, и за бъдещето. Вие трябва да оправите работата и на дядо си, и на пралядо си - на всички четири поколения преди вас. Вие трябва да премахнете лъжата, която е съществувала във всички четири поколения преди вас, докато дойдете до самите вас. Направите ли това, само тогава ще се свържете с Бога, ще възстановите хармонията си, и работите ви ще се оправят. Ако искате вашата вяра да се усили, направете първия опит. Когато говорим за Божественото Учение, ние подразбираме коренно реформиране на целокупния живот. Затова трябва да се научим да мислим правилно, да чувстваваме правилно и да действваме правилно. Следователно, ние няма да се отричаме от живота, но ще го използваме в нашето минало, настояще и бъдеще. Ние няма да изхвърляме нечистата вода, а ще я прецедим, за да отстраним примесените към нея вещества, после ще я преварим, за да я освободим от бацилите.

Днес никакви дарби, никакви таланти не могат да се развият в човека, докато той не оправя работите на четири поколения преди него. Вие сте последните от четвъртото поколение. На вас предстои да изправите грешките на вашите прадеди и прабаби. Ще кажете: „Как ще узнаем, че това е действително така?“ - Отворете Книгата на живота и там ще намерите всичко написано.

Някои питат, как се предава животът? Божественият Живот не се предава направо, чрез мислите, чрез идеите. Как се предава тогава? - Божественият Живот, Божествените идеи се предават най-напред чрез контакт, чрез допиране - не физическо, а духовно, вътрешно допиране. При това допиране се образува Божественият пламък и Божественият Живот започва да тече у човека. Както при горенето във физическия свят е необходимо вещество, способно да гори, за да поддържа постоянно огъня, така и в Божествения Живот трябва да има постоянен приток на Божествени енергии. Не считайте, че ние тук сме се събрали само за да ни минава времето. Не, нашето време е запълнено с Божествения Дух, и ако сега не го възприемете, втори път той няма да се върне. Ако сега запълните това време, ако го посадите с новите идеи, които слушате, един ден то ще дойде при вас и ще ви донесе узрелите, благословените плодове на вашия труд. Ако, обаче, още сега не запълните това време, един ден то ще ви донесе най-голямото нещастие - такова нещастие, каквото още не сте видели по света. Това е един старозаветен закон, с който сега нямам време да се занимавам. Вие, като ученици, сами ще го научите. Задачата на ученика е да научи всички закони...

Еврейският народ не можа да създаде по-добра, по-целомъдрена жена от Мария - Майката Господня. Христос можа да се роди само чрез нея. Същият закон се отнася и до мислите. Само най-целомъдрената душа може да роди правилни, прекрасни, красиви мисли. Същият закон се отнася и до постъпките, до действията. Само най-целомъдреният дух може да роди прекрасни, красиви постъпки. Целомъдрието може да служи за основа в живота на всекиго.

Да допуснем, че мъжът и жената в един дом се карат и бият, и наричат това „живот“. Не, това не може да се нарече живот. Такъв спор, такъв бой става и вътре във вас; вие сте раздвоени и в резултат на това се явява тъмнина, мрак. По домовете някъде мъжът бие жената, а някъде жената бие мъжа. Понякога мъжът е лош и казва: Моят ум е много лош. Друг път жената е лоша и казва: Моето сърце е много лошо. Как

ще поправите ума и сърцето си? Турете в ума си целомъдрието, турете и в сърцето си целомъдрието. Тогава вашият ум, и вашето сърце ще се поправят. Това са принципи, с които може да работите. Ще кажете: „Как ще работим с тези принципи?“ - Това са специфични методи и правила. Ако не можете да намерите правилния начин за работа, т.е. ако не знаете как да отваряте запушените шишета, елате при мен, аз ще ви кажа как се отварят. За да отворите едно запушено шише, вие взимате един турбушон, прекарвате го през запушалката и шишето се отваря. Ако влезете в една къща, където кепенците на прозорците са затворени, как ще вкарате светлината в нея? Нужно ли е да я каните да влезе в тази къща? - Не. Ще отворите кепенците, после ще махнете куките на прозорците и ще ги отворите...

Аз бих ви обяснил в широк смисъл, какво представляват Любовта, Светлина, Мирът и Радостта, но това ще остане за друг път. То е цяла наука! Да се говори за Любовта - това е обширна, необятна област. Вие ще се очаровате и от Светлината, ако я разгледате във всички форми, които тя създава. Вие ще се очаровате и от Мира, който повдига човешката душа, и от Радостта, която внася веселие, доволство в света. Това са области за преминаване, това са теми за изучаване, с които ученикът трябва да се занимава през целия път, докато достигне крайния предел на своя живот и започне да изучава пътя на своя Учител. Тогава той ще бъде по-близо до дълбокото разбиране на живота, до великата любов, която действа в света; до причините и възможностите, чрез които хората се сближават, до причините и възможностите, които заставят Великите Учители да идват в света и да работят. Тогава ще разберете, какъв е смисълът на това да се любите един друг, какъв е смисълът да любите Бога. Засега вие не разбирате още това. В сегашното ви разбиране има вътрешен страх. Казвате: „Човек може да обича, но тази любов трябва да има граници“. Значи Любовта трябва да има граници, предел. Да, вярно е, Любовта има граници, както и храненето. Стомахът има граници, затова и Любовта има граници. Любовта има

граници, защото и сърцето има граници. Човек трябва да пази святото граници на Любовта.

И тъй, в сегашното състояние, в което се намирате, вие нямате право да докосвате онзи, когото обичате. Това е първото условие, което трябва да спазвате в Любовта. И действително, ние не даваме прах да падне върху този, когото обичаме. По това именно се отличава Любовта във физическия свят. Ако оставите всички прах да падне върху онзи, когото обичате, а говорите за любов, това не е никаква любов. Такава е Истината...

Казвам: Ученикът трябва да се подложи на вътрешен самоанализ. Онези от вас, които са готови за това, нека вече започнат, но тук се иска искреност. Някой казва: Аз ще се трудя колкото мога, колкото сили Бог ми е дал. Това не е езикът на ученика. Ученикът казва: Аз мога да направя всичко, което, което Учителят ми поръча. Учителят не може да ви даде задача, която не можете да разрешите. Бог не ще поиска от вас невъзможното. Ако Бог ни подлага на известни изпитания, те ще бъдат само такива, които ще имат добри резултати, от които ще извлечем добри уроци. Следователно всяко изпитание съответствува на моята сила. Това изпитание ми е дадено, като задача в живота, като един умствен акт, от който, след като го реша, ще стана по-силен.

Христос казва: Животът не е във външните блага. Външните блага са относителни неща. Че имате много или малко, причините се крият другаде. Ако спазвате този велик закон да четете и изучавате свещената книга на живота, да изучавате живота на великите хора, които са я писали, тя ще ви даде ценни упътвания. Новата наука започва да чертае великите методи и пътища на бъдещето. Само човек с просветен ум, който се е решил да служи на Бога, може да види бъдещето. На вас предстои велико бъдеще! По-хубави времена за учениците от сегашните не е имало досега, но ако те не използват условията, ще настъпят за тях времена, по-лоши от които също не е имало.

Христос казва: "Иде ден и сега е, когато онези, които чуят

Гласа Ми, ще излязат от гробовете си и ще възкръснат“. Кои ще чуят този глас? - Само учениците. Само те ще се обновят, само те ще възкръснат. Новият живот, Възкресението, е само за тях. Възкресението не е за старозаветните, не е за новозаветните, не е и за праведните. То е само за учениците, за хората на бъдещето, за хората на новата култура. Те са работници в Царството Божие, те са хората на новата раса. Тя няма да бъде многобройна, но всички хора от тази раса ще бъдат могъщи по ум, по сърце, по воля, по душа и по дух. Тези хора ще възстановят Царството Божие на земята и ще кажат: Възможно е всички да живеем в Любовта, възможно е всички да живеем в Светлината, възможно е всички да живеем в Мира, възможно е всички да живеем във Вечната Радост, която Бог ни е дал.

20 август 1927

7,00 часа сутринта

Ако някой иска конкретно да се определи, в какво се проявява разумният живот, за него могат да се дадат много дефиниции. На всеки от вас може да се даде по едно обяснение, но само едно от тях може да бъде напълно разбрано. Под думата разумност ние разбираме способността за осъзнаване на последователната и неразривната връзка между всички неща в природата. Такъв човек, който притежава разумност, ние наричаме разумен, защото той вижда една Божествената връзка и в злото, и в доброто. Аз не говоря за злото, което съществува извън нас, а за проява на това зло, което криете в себе си. Ученикът се отличава с голямо смирение, с голяма отстъпчивост и на моралната прави път. Навсякъде той е последен, не мисли за себе си, готов е на пълно самоотричане. Старозаветните хора навсякъде са първи. Гледате ги - влезли във вагона, заели първите места. На второ място седят новозаветните, на трето - праведните, а на последно - учениците. Ученикът обикаля тук-там и пита: Тук има ли едно местенце и за мен? Качва се във вагона и заема най-последното място. Тази е отличителната черта на ученика. Не можеш ли да зае-

меш последното място, не можеш да бъдеш ученик. Христос е разбирал този закон и го е изказал със следните думи: "Когато те покани някой на гости, заеми последното място, да не би като дойде господарят на този дом, да ти каже да отстъпиш твоето място, защото е определено за някой почетен гост. Тогава ти ще изгубиш уважението на окръжаващите". Като ученик, ти ще заемеш последното място. Нека старозаветните, нека новозаветните, нека праведните заемат първите места, а ти, като ученик, ще заемеш последното място. Ученикът трябва да каже: Докато всички хора спорят, докато разискват по това-онова, аз ще се вслушвам в Божествения Живот, който работи в мен, ще слушам какво Господ ми казва и ще уча.

Ученикът не трябва да се дразни, ако се дразни, това не е грях. Ученикът не трябва да се сърди, че се сърди, това не е грях. Ученикът не трябва да се съмнява, ако се съмнява и това не е грях. Съмнението е присъщо на старозаветния живот. Ученикът обаче трябва да работи над себе си. Идната година, като дойдете пак тук, искам да видя у всички вас една малка промяна. Ние, съвременните хора, не познаваме външния, Божествения свят както трябва, а имаме едно субективно схващане за него. Ние го познаваме дотолкова, доколкото усещаме, виждаме, чувствуваме и мислим. Следователно, когато говорим за слънцето, за звездите, ние ги разбираме дотолкова, доколкото имаме известна връзка, известни отношения с тях. Всеки от вас трябва да се стреми да дойде до това състояние, да чувства и разбира тези връзки, тези отношения.

Когато говоря в беседите си, аз ви давам закони, правила, по които трябва да живеете; аз ви говоря за човека, какви са били първичните човешки идеали, и какви трябва да бъдат хората в бъдеще. Има един момент, който определя отношенията на хората. Това се дължи на един неустроен свят, който е около вас. Но ако обичате господаря си, най-щастливият момент за вас ще бъде, след като сте ходили на лозето, да се върнете при него...

Та ако ви попита някой, кое е най-хубавото нещо в живота - да се отдалечавате ли, или да се приближавате към някого,

вие ще кажете, че това зависи от обстоятелството, дали обичате, или не обичате този човек. Това са факти от живота, отношения, а не максими и закони. И едното, и другото е потребно, т.е. потребно е да се отдалечавате, и да се приближавате.

Когато сте нещо недоволни, природата ви приема любезно, усмихнато, и всичкото ви недоволство изчезва. Тя знае кому да дава и как да дава. Това показва, че Господ познава всичките ни нужди и се отзовава точно на време. Светото Писание казва: Бог познава нашето естество. Той познава нашите слабости, нашата немощ. И най-силният дух, и някой велик ангел, като слезе на земята, и той си поплаква малко. И на неговите очи се виждат по няколко сълзи. Докато той е на небето между ангелите, в Божествения свят, където няма никакви противоречия, живее по-добре, но като слезе на земята, като се намери в онази гъста материя, между хората на греха, между тези дебели глави, между тяхното неразбиране, казва: „На Небето ние не живеем така.“ Като го слушат да говори тъй, хората му казват: „За какво небе говориш? Да не си сънувал нещо? Не те ли виждаме как си облечен? И ти си обикновен човек като нас.“ Имат право хората. И този ангел се вижда в чудо, мисли си, дали наистина някога е бил ангел, или е сънувал това! Туй състояние е много вярно от психологическа гледна точка, всички сте го изпитвали. Някой път мислите, че сте много праведни, вървите гордо, изправени, казвате си: „Аз съм стабилен човек, нищо в света не може да ме поклати.“ Да, така е, но докато си между праведни хора. Намерите ли се между грешни хора, така се опетнявате, че не може да се познаете. И тогава казвате: „Дали съм аз или не? Че съм аз, зная, но как е станало това, че толкова съм се опетнил, не зная.“ Опетняването на човека е външно състояние, дошло някъде от живота.

Има един вътрешен закон в природата, според който, когато човек иска да изправи грешките на хората, всички тези грешки се натрупват на неговия гръб. И ние си мислим, че всичко това, което имаме в този си живот, представлява вър-

ха на живота. Не, това е едно временно, преходно състояние на нещата. Ние не знаем различните Божии пътища, които великата Божия Мъдрост е предвидила и начертала. Ние днес сме така създадени в съзнанието на Бога, според неговия велик план, това е в реда на нещата.

Кой човек е праведен? Какво е Правдата? Правдата се обуславя от един вътрешен закон в човека...

Сега ще взема 21. стих, 16. глава на Евангелието от Йоана: „Когато жена ражда, тя страда, защото е настъпил часът ѝ, но когато се роди чедото ѝ, тя забравя мъките си, защото се е родил човек на света“.

Когато говоря за ученика, аз взимам думата **УЧЕНИК** в тесен, а не в широк смисъл. В тесен смисъл на думата, под **УЧЕНИК** се разбира този, който учи тук, на земята, в този ограничен кръг на живота. Той ще се учи тук и ще постигне толкова, колкото му позволяват условията на този земен живот. Като говоря за ученика в широк смисъл на думата, разбирам идейния ученик, който се учи тук на земята, в този свят, и горе на Небето, в другия свят. Той никога не напуска Школата - денем се учи в лабораторията на земята, а вечер отива горе, при своя учител, който му преподава теория. На другия ден се връща пак на земята, за да продължи своите практически занятия в лабораторията. Този ученик постоянно учи: горе на Небето учи теория, а долу на земята - практика. Когато говоря за идейните ученици, подразбирам именно тези, които горе учат, а долу прилагат. Когато говоря за учениците в тесен смисъл на думата, разбирам онези, които учат на земята, а като заспят вечер, не ходят горе да се учат. На другия ден, като станат, продължават пак да учат. Те нямат връзка с невидимия свят и не знаят, дали са ученици, или не. Те казват: „Докато сме в училището сме ученици, но като свършим - не сме вече ученици.“ Идейните ученици, или тези, за които говоря в широк смисъл, знаят, че всякога са ученици. И в един живот, и във втори, и в трети, и в четвърти - те знаят, че всякога са били и ще бъдат ученици. И след време, когато нашата земя, както и цялата слънчева система, завърши своето развитие,

те ще преминат като ученици в нова Школа, при нови условия. Бог тогава ще им даде друго име, а не ученици. Думата УЧЕНИК не е подходяща да изрази дълбоката идея, която е скрита в това понятие.

Ето защо на първо място от всички вас се изисква едно широко разбиране на нещата. Аз зная последствията от неразбирането, затова обяснявам въпросите ту по един, ту по друг начин, за да не се пропусне някоя дума, от което би се получил обратен резултат. Представете си, че сте облекли своята бяла като сняг рокля, но дойде една муха, кацне върху роклята ви и остави на нея своето писмо, или по-точно своята визитна картичка. Писмото, което ви написва, е следното: „Имах честта да посетя хубавата ви рокля, и за да знаете, че съм ви посетила, оставих си визитната картичка.“ Приятно ли е това посещение? - Не е приятно. Тази муха не е намерила пощенската кутия, там да остави писмото си. Често и вие постъпвате като нея - напишете някое писмо, и докато го занесете на пощата, за да не го забравите, го забождайте с една карфичка на някое от пердетата у вас. Като погледнете едно от тези писма на бялата ви рокля, казвате: „Тук ли намери тази муха да остави писмото си?“ Недоволни сте и започвате да чистите роклята си. Изчиствате я, но все остава едно неразположение у вас. Аз говоря за същината на живота, а не специално за вас. Разглеждам въпроса в широк смисъл, говоря за целокупния живот, за пътя, през който цялото човечество минава.

Ако разгледаме старозаветния и новозаветния живот в тесен смисъл, Адам и Ева бяха старозаветни хора. Старозаветният живот създаде първия закон, който Ева написа. Тя каза: „Каквото Господ заповядва, няма да се разбира в неговата идейна форма, но ще се разбира тъй, както може да се приложи на земята; ние ще търсим вътрешния смисъл на нещата - в тях се крие друга философия“. Като ученици в рая, в разсъжденията си пред „Дървото за познаване на доброто и злото“, Адам и Ева изтъкуваха по друг начин Божиите закони. Началото на новозаветния живот постави Мойсей. Той беше на границата между старозаветния и новозаветния живот. При

него се оформи Законът.

Няма да се спирам повече върху тези въпроси, понеже те ще ни отдалечат от главната мисъл, ще предизвикат спорове и разногласия, ще събудят противоречия в умовете ни. Това няма да ви доведе до правилно разбиране, каквото е необходимо за вас, защото Адам и Ева днес отново са ученици на земята и казват: „Колко сме били глупави, като не сме разбирали Божиите Закони, като не сме разбирали Пътя, който Бог ни е предначертал!“ Вие срещали ли сте Адам и Ева на земята? Като ви питам дали сте ги срещали, ето каква е идеята, която трябва да разбирате: Закон е - големите реки не се вливат в малките, а малките реки винаги се вливат в големите. Ще изкажа тази мисъл в друга форма - малките реки се вливат в големите, а големите се разливат в малки. Когато говоря за разливане, разбираме един вътрешен процес, а именно: Великото, мощното, силното се разлива в малкото. Водата от Великия океан се разлива и образува безброй малки поточета и извори. Те знаят своя произход, знаят, че са произлезли от Великия океан и искат да се върнат в него. Значи разливането е излизане, а вливането - връщане. Следователно някой път великото ще се разлее във вас. Тогава казваме: Бог е разлял в нас, а ние ще се върнем, ще се влеем в него. Казвате: „Как ще се влеем в Бога? Нали тогава ще изгубим своята самостоятелност?“ Ако Бог благоволява да се разлее и да живее във вас, защо вие да не се влеете и живеете в него? Влеете ли се в Бога, вие няма да се изгубите. Както Бог, като се е разлял в нас, така и ние, като се влеем в Бога, няма да се изгубим. Както Бог винаги се познава в нас, така и ние, като се влеем в Бога, в Божественото, ще се разпознаваме. И като се влеете в Бога, ще имате най-хубавите условия за развитие - за четене, за музика, за изкуство, каквото пожелаете от Бога, ще го постигнете.

Като казвам да се влеем в Бога, разбирам да ни се дадат най-добрите условия за развитие, най-добрия живот. По-добри условия от тези не могат да ви се дадат. От това благо вашите души ще се наситят, без да се преситят, както при храненето.

Ще бъдете доволни, ще придобиете вътрешна радост.

Аз ви давам тези мисли като дефиниции, за да ги държите в ума си и не изпадате в противоречия. Някои от вас може да запитат: „Защо Учителят каза така? Защо при даден случай например постъпва тъй, а не иначе?“ Вие имате право да питате и мен, имате право да питате и Господа за много неща. Бог е скрил от нас нещата, защото иска да ни застави да мислим.

Та казвам: Ние не трябва да тълкуваме скриването на нещата от Бога в лош смисъл. Ако тази книга е отворена като един лист и достъпна за всички, знаете ли какво ще стане? Ще дойдат всички онези благообразни посетители, като золниците, големите мухи, ще оставят върху всеки лист на тази книга своите визитни картички и ще си заминат. Ще можем ли да четем след тях тази книга? - Не, те тъй ще поставят визитните си картички, че трудно ще се чете. Следователно, за да се избавят от тези золници, мъдрите хора са намерили за добре да скрият всичко, да затворят тази свещена книга. Когато дойде онзи човек, който може да пази книгата със свещено чувство, със свещена чистота - нему е позволено да отвори книгата, да чете от нея и да разбере, какво е писано във всичките нейни глави. Като я прочете, той пак ще я затвори...

Когато кажат за някого, че е роден от Бога, това е най-високото състояние, в което този човек се намира.

Когато жена ражда, тя страда. Защо? Когато една жена ражда, тя се намира в неблагоприятни условия, не знае как ще роди. Има случаи при раждане, когато и майката умира, и детето умира. Но като се роди детето, майката забравя своята скръб и се радва, понеже човек се ражда в света.

Аз взимам думата раждане в нейния най-хубав смисъл. Всяка мисъл, която може да родим, представлява бременното състояние на жената.

Сега ще пренесем тази аналогия и в живота. Докато у човек не се събуди висшето съзнание, той е празна кесия, не може да мисли. Но в деня, когато зачене и у него дойде първата мисъл, той се напълва. Първата мисъл е Божествена. Той ве-

че съзнава, че трябва да направи връзка с Бога. Първата мисъл е началото на истинския живот, а това е най-красивият живот. Този живот представлява първата връзка с Бога, първата връзка с Любовта, от която всичко произлиза. Направите ли тази връзка, животът ви тече като по вода, лее се като музика. Щом тази връзка съществува, животът не е тежък, всички скърби и страдания лесно се носят. Но без тази връзка, без Любов в живота, и при най-големите богатства и удобства, и при най-големите знания ще се оплаквате подобно на Соломон, на най-мъдрия човек в света, който казва: „Суета на суетите, всичко е суета!“

Когато Соломон е казал тези думи, аз разбирам, че в сърцето му е нямало любов. Това е един зов, едно мъчение, една тъга на душата. Той казва: „Всичко имам. Всичко, което пожелах на земята, придобих. И цар бях, и богатства имах, и жени имах, и робини имах, ядох и пих, изучавах природата и нейните закони, и знания имах, но великото, което търсех, което исках да придобия за своята душа, не можах да намеря. Суета на суетите, всичко е суета!“ При това забележете, Соломон беше посветен, беше адепт. Той принадлежеше към Школата на Есеите, отдето придоби своите знания, но за неговото падение му дадох добър урок. Той беше учен, знаеше за идването на Христа. В Еклезиаста той казва: „Прави каквото щеш, но знай, че един ден ще даваш отговор за всичко“. В осма глава на притчите Соломон казва: „Веселих се и наслаждението ми беше със синовете човешки“. Той разбра Любовта. И като казва: „Суета на суетите, всичко е суета“, той съзнава, че е изгубил нещо, което Бог му е дал. Той изгуби Синовете Божи, след което се зае да изправя живота си. Соломон беше ученик, един от Служителите на Христа. Когато Христос слезе на земята, и Соломон беше там. Той търсеше Любовта.

Христос казва: Аз и Отец ми сме едно. Отец е Великата Любов. Павел казва: „Бог е Любов“. Следователно, когато казваме, че Христос е с нас, ние разбираме Божията Любов. Когато се оплакваме от живота, разбираме че Божията Любов не е с нас. Любовта не е нещо физическо, което може да

се изгуби. Когато казвате, че сте изгубили Любовта си, с това се подразбира, че връзката между вас и Любовта е прекъсната. Тази връзка отново може да се направи, да се възстанови, но само чрез правата мисъл...

В първата беседа ви говорих за пътя на ученика. За да разберете пътя на ученика, трябваше да ви говоря за четирите вида живот. Какъв трябва да бъде пътят на ученика? Колко елемента трябва да влизат в него? - Четири елемента: Любов, Светлина, Мир и Радост. Това са предмети, въпроси на изучаване. Ученикът на новия живот трябва всеотдайно да изучава Любовта, Светлината, Мира и Радостта, а не тъй, както обикновените хора ги изучават.

Та казвам: В живота съществува една вътрешна връзка, една вътрешна философия, която трябва да се оформи, да се изучава съобразно с вашите нови възгледи. Без тази философия вие не можете да живеете, т.е. ще живеете, но не Божествен Живот, а обикновен. Божествените познания се придобиват и развиват само чрез закона на Любовта. Аз искам вие да влезете в Новия живот и да работите със Закона на Любовта. Където има Любов, има и Светлина; Където има Светлина, има и Мир; където има Мир, има и Радост. И обратно - където няма Любов, няма и Светлина; където няма Светлина, няма и Мир; където няма Мир, няма и Радост. Когато някой казва, че изгубил своята радост, разбирам, че там липсва Любов, липсва Светлина, липсва и Мир. Може да имате някаква малка любов, но тя не е в състояние да ви даде тази радост, за която душата копнее.

Ето защо, за да почне дейността на човека, той непременно трябва да се ограничи, да се стесни. Щом дойде дейността в живота, ще дойдат скърбите, страданията и противоречията. Скърбите и страданията в живота са резултат от човешкото неразбиране на нещата. Казвам: Ние, съвременните хора, трябва да бъдем проводници на Божията Мисъл! Ако само четем Библията и я тълкуваме физически, ще намерим хубави неща в нея, но ще бъдем обикновени хора. Дори ако имате всичкото знание на Соломон, ще бъдете обикновени хора и в

края на краищата ще кажете като него: „Суета на суетите, всичко е суета!“ Някои религиозни, духовни хора пък казват: „Ние можем да влезем в Божествения свят без да минем пътя на Соломон“. Не, за да влезете в Божествения свят трябва непременно да минете пътя на Соломон, да придобиете знанията на света, и тогава ще имате известно предимство. Към това вече придобито знание трябва да турите подквасата на Новия живот. Тази подкваса ще бъде Божествената Любов, която ще извади от тези знания всичко съществено и необходимо за новия живот. И тогава то ще се употреби за благо на нашите ближни.

И тъй вие трябва да започнете с Любовта! Тя трябва да се роди у вас. За да се роди Любовта все трябва да има една материална форма, чрез която да се прояви. И тези, у които се ражда Любовта, както и тези, които я отглеждат, имат пред себе си някакъв материален образ. Да вземем например онзи велик скулптор, който вае статуята на Афродита - богинята на Любовта. Той представя Любовта в материален, физически образ и след това я поставя на един висок пиедестал, за да я гледат хората. Всички пазят, почитат тази статуя, а колко повече трябва да се почита една човешка форма, в която Бог, Любовта може да се прояви? Щом статуята се почита, колко повече трябва да се почита човешкият ум, човешкото сърце, човешката душа и човешкият дух? Ние трябва да зачитаме всеки човек. За кого? - За Онзи, когото любим.

Значи ние не можем да поставим в живота си друга основа, освен Любовта. Но не можем да придобием Любовта, докато нямаме любов към Бога. Най-напред трябва да любим Бога. Не любим ли Бога, не можем да любим и хората. Като не обичаме някой човек, той ни се вижда много обикновен - лицето му дребно, очите хлътнали, с нищо не ни привлича. То е същото положение, както ако вземете една празна кесия, погледнете я отгук-оттам, вижда ви се изцапана, стара и я захвърляте настрана. Но ако напълня тази кесия с наполеони, вие я взимате, казвате: „Тази кесия е чудесна!“ Вече не обръщате внимание на нейната външна форма, че била стара, а гледате как-

во има в нея, какво е нейното вътрешно съдържание. Виждате някоя жена, майка на десет деца, и казвате: „Много е почерняла тази жена, очите ѝ са хлътнали“. Как няма да почернее? Тя е майка на толкова деца! Да, но в душата на тази жена е вложена една свещена идея, за което нейните деца я обичат от сърце и ще ѝ се отплатят. Те само я чакат да си дойде от работа, посрещат я, радват ѝ се, викат ѝ: „Мамо!“

Когато човек има благоволенieto на Бога, той ще види Божията Любов в лицето на своята майка или на своя баща, или в когото и да е друго. Но колко е тъжно, когато някой син няма майка и баща! Той си казва: „Да имах поне майчица!“ Ходи той навсякъде, въздиша, тъжи - няма къде да се спре. Той не е като другите хора. Хубаво е да имаш майка, да ѝ кажеш „Мамо!“ Хубаво е да имаш баща, да му кажеш: „Татко!“ Като кажеш „татко“, той отваря кесията си, праща те на училище...

Този събор, по своите идеи, по всичко което става на него, е особен. Ние сме пред очите на Господа, имаме Неговото Благословение, имаме подкрепата на всички братя в това дело по целия свят. Ние имаме подкрепата и на ангелите. Не мислете какво сте и кои сте. Ние имаме Божието Благоволение и то е хубавото. Някои казват: „Дали ще успее нашето дело?“ Това не влиза в програмата ни. Ние не повдигаме този въпрос. Дали ще успее делото или не - по този въпрос не мислете. Дето е Бог - там е бъдещето.

И тъй, на всеки, който не познава Любовта, казвам: Приложи Любовта в нейната пълнота! Докато в душата ти тече Божествената Радост, слез до най-големите дълбочини и ще разбереш, че Божията Любов е подействувала там, и ти си изпълнил Волята на Бога. И да кажем като псалмопевеца: Добре ми стана, че се наскърбих.

Ние още не сме свободни хора. Най-после стигаме до новия живот, до живота на ученика, който не иска нищо. Той се занимава с Любовта, със Светлината, с Мира и с Радостта. Това е истинският живот. Искате ли да имате радост, искате ли да имате Божието Благословение, непременно трябва да имате и

един ученик.

Аз ви давам тези идеи, за да разбирате вашите душевни състояния. Ще се наблюдавате и ще ги анализирате.

Взимам думата **ученик** в нейния най-висок смисъл. От невидимия свят ще изпратят в дома ви един ученик, който всяка вечер ще отива на Небето да се учи, а денем, като се върне, ще ви разправя какво е научил за Любовта, за Светлината, за Мира и за Радостта. Той ще носи хубавите неща, ще ви ги разправя, а вие ще се учите от него.

Някой казва: „Хубаво е да има човек посещението на Духа“. Казвам: Добре е да има човек в дома си на пансион един ученик да го учи на Любовта. Понякога той ще има добрината да ви заведе в училището, за да видите неговия Учител. Вие не можете да отидете сами при Учителя. Трябва да има някой ученик, който да ви заведе. Един ученик води друг ученик. Ученикът сам никога не може да отиде при своя Учител. По същия начин, за да отидем при Бога, непременно трябва някой да ни заведе. Казвате: „Има неща в нас, които Духът разработва.“ Тъкмо затова Той ще ви заведе при вашия Учител и ще ви покаже Пътя на спасението. Кой е този Дух? - Христос. Кой е Христос? - Любовта, която работи с усърдие и радост.

Ако ви кажа, че е време вече да се отворят очите ви - те са отворени. Изисква се да се махне само едно малко було, но на мнозина от вас това ще причини голям страх. Като влезете в духовния живот, в Новия живот, както аз го наричам, неизбежно ще срещнете на пътя си едно огледало, в което ще видите и красивото, и грозното в себе си, и веднага ще се уплашите. Затова е нужно човек да бъде подготвен, иначе в него ще се яви скръб, че не е достоен за този път. В това огледало ще видите всички ваши минали съществувания, затова ще ви прекарат през един подготвителен път, където ще видите друго огледало, а после, след като ви приготвят, ще се натъкнете на страшното огледало. Светът никога не е чувствал такава нужда от Любов, каквато сега чувства. Такива страдания, такава падение, такъв мрак съществува днес в света! Сега се изискват силни души, силни ученици, които не само да говорят

за Любовта, а и да я изявяват и прилагат в света, които да подкрепят тези души. Знаете ли колко хора пъшкат, плачат, страдат в своите домове, без да има кой да им каже поне една утешителна, една насърчителна дума? Господ ви казва: „Намерете тези души и им помогнете!“ Те ходят в църкви, палят свещи, молят се и не могат да се утешат. Учат се - не могат да се утешат. Пари имат - не могат да се утешат. Те казват: „Господи, изпрати някого да ни даде светлина, да ни упъти в този свят!“ Казват: „Нали са учени хора!“ Колко учени, колко видни хора има в Европа, които са писали научни книги, но обикалят из църквите, палят свещи, четат Библията, търсят с голямо усърдие Великата Истина. И вие трябва да имате това усърдие да търсите Великата Истина!

Като ви говоря така, ако нямате разположение да ме слушате със Закона на Любовта, със Закона на Светлината, със Закона на Мира и със Закона на Радостта, вие няма да разберете смисъла на думите ми и те ще имат за вас обикновено съдържание. И Библията да четете, пак няма да разберете дълбокия смисъл, който е вложен в нея. Днес Господ ви говори. Аз не искам да ви изпитвам, какво бихте поускали от Него. Но казвам: Когато Господ се яви при Соломон, който на времето си беше адепт, какво поуска той от него? - Знание и мъдрост. Той направи погрешен избор. Избра мъчния път и не можа да устои в него. Затова ви казвам: Не избирайте трудния път на Соломон, а изберете пътя на Любовта. Този път е път на страдания, на скърби, но където има страдания и скърби - там е Любовта. Втората стъпка след Любовта е пътят на Светлината. Правило е да започнете с Любовта, после със Светлината, след това с Мира и най-после с Радостта. Тогава ще дойде втората фаза, трудният път - пътят на Мъдростта. Ако не минете по този естествен път, може целия свят да обиколите, да изучите всички школи на великите учители в света, които носят Божието Слово, но накрая ще узнаете, че всички те имат само една определена Божествена Идея и не могат да изменят този Божествен път. Навсякъде ще ви кажат, че първата стъпка в живота - това е пътят на Любовта. Пътят на

Мъдростта е най-трудният, този път е само за Учителите. Соломон избра този път, защото имаше високо мнение за себе си. Той мислеше че може да стане Учител на Израеля, изгради един храм, но колко пъти този храм трябваше да се събаря! Този храм показва че знанието, което Соломон имаше за Божествения свят, не почива на здрави основи. Та казвам: Колко пъти може да се събори вашето здание! Това показва че има Правда в света! Едно общество се събаря и пак се изгражда. Значи има нещо, върху което животът, обществата почиват и без което не могат да се съградят. Христос казва: «Аз съм съградил тази църква върху скала и злото няма да я поклати». Коя е тази канара? - Любовта. Ако вие съградите живота си върху Любовта - нищо не е в състояние да го поклати. Аз не говоря за външните форми на Любовта, нито за вашето външно верую, а за всичко онова, което живее дълбоко във вас.

Когато жена ражда, тя страда, защото е настъпил часът ѝ, но когато се роди чедото ѝ, тя забравя мъките си, защото се е родил човек на света. Започнете да раждате с любов. Раждате ли с любов, вашето дете няма да умре и скръбта ви ще се превърне в радост. Ако раждате без любов, то ще умре. Законът е такъв. Животът се определя от Любовта. При сегашното положение, в което се намирате, само онези хора са разумни, които страдат дълбоко и съзнателно. Бъдещето е на страната на страдащите. Две мнения за това няма. Онези, които страдат дълбоко, душата им тъй се разтърсва, като че ли светът се руши в тях. Те чувствуват не само своите страдания, но и тези на целия свят, на всички същества. Аз чувствавам страданията на всички разумни и неразумни същества, на всички малки и големи. Моята душа се разтърсва, но аз зная причините за тези страдания. Затова съм против изкуствените страдания, които хората сами си създават. И без това в света има достатъчно страдания, не поставяйте нито косъм повече върху тях! Съмнението, недоверието, подозрението са изкуствени страдания, затова ги избягвайте, не ги създавайте сами, защото те ще ви донесат други по-тежки страдания.

Ето защо всички велики Учители препоръчват на учениците си различни методи за придобиване на самообладание. Колко трудно е човек да се владее! И сега, понеже някои от вас са заченали Божественото, аз ви преподавам учението на Любовта.

Като слушат беседите, някои считат, като че аз отричам вашите усилия. Две сестри разговарят: От толкова години насам правим големи усилия, работим, искаме да станем ученици, а като че ли нямаме никакъв резултат, тъй изглежда от думите на Учителя! Бог казва: Ако някой даде някому дори само една чаша вода, но с любов, Аз ще го благословя. Така че всяко нещо, което направите с любов, то е за вас. Казвам: Ако мислите, чувствувате и постъпвате правилно, то е най-напред благо за самите вас и за вашите приятели и след това за окръжаващите ви. Само така може да бъдете носители на Божествения Живот.

В света има развиване, разклоняване, но не и деление. В биологията се казва, че клетката се размножавала чрез деление. Не, в клетките не става никакво деление, а се извършва един вътрешен процес на разклоняване. Клетките растат и се размножават също тъй, както корените, клоните, цветовете и плодовете на едно дърво. И в живота няма деление, а има разклоняване. Това са закони. Онези, които не разбират дълбокия смисъл на тези закони, говорят за деление, но ние вървим по закона на разклоняването. Делението произвежда смърт, а разклоняването е процес на Великия Живот, който работи в света. Следователно жена, която ражда, се намира в процеса на разклоняването. По този начин божественото приижда в живота.

И тъй, ще се стараете да се освободите от заблужденията в живота. Когато жена ражда, тя страда, защото е настъпил часът ѝ, но когато се роди чедото ѝ, тя забравя мъките си. Вие сте в последната фаза на това раждане, затова са ви нужни мир и спокойствие. Човек може да роди една велика идея само при спокойно състояние на своя дух. Когато великият музикант твори, той казва: „Дайте ми благоприятни условия!“

Когато някоя жена ражда, и тя иска благоприятни условия. Колко повече са необходими тези благоприятни условия за нас, които трябва да родим великата мисъл! Какво е нужно, за да дойдат тези благоприятни условия? Само молитвата може да създаде тези благоприятни, тези благотворни условия върху нас. Молитвата е връзка и Любовта може да дойде в света само по пътя на тази връзка. Мнозина не знаят да се молят. Молитвата не е във външното четене и шепнене на молитви - целият ни живот трябва да се превърне във вътрешна молитва, за да приготвим условията за идване на Любовта в нас. Дойде ли тя, в душата ни се явява Светлина, Мир и Радост.

Някои казват, че религиозните хора се сковавали. Как няма да се сковават? Каквото е обществото - такава е и неговата религия. Общество което сковава, е общество без любов. Религия която сковава, е религия без любов. Наука която сковава, е наука без любов. Където има сковаване, там има мраз, студ. Където има любов - има разширение, мисъл, богатство. Мислите ли, това е признак, че Любовта е дошла. Любовта вече ви посещава и аз искам да бъдете готови. Тя хлопа на сърцата ви - да не се уплашите! Някои казват: „Тези хора, които ние обичаме, заслужават ли нашата любов?“ Не задавайте такива въпроси. Тези хора, които обичате, винаги заслужават вашата любов.

Христос казва: „Любете Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила; любете ближния си като себе си; любете и враговете си!“ Този стих има мистичен смисъл. Само мистикът може да схване какво значи да любиш Бога с всичкото си сърце, с всичкия си ум, с всичката си душа и с всичката си сила, ближния като себе си и най-после да любиш и врага си. Като ученици, вие трябва да разберете дълбокия смисъл на този стих. Това е ваша задача, която в бъдеще трябва да разрешите

Вие трябва да бъдете доволни от труда си. Имате ли това вътрешно доволство и благодарност за условията, при които Бог ви е поставил, при най-големите трудности в живота си

чувате вътрешния глас, който ще ви казва: „Не се бойте, всичко ще се нареди и скръбта ви ще се превърне в радост.“ Но вие трябва да учите и да прилагате. Силна мисъл се изисква от вас! Ученикът трябва да има правилна мисъл! Той трябва да избере един положителен път в своя живот, трябва да знае кои предмети да изучава и най-после той трябва да роди. Щом роди, той вече влиза в Школата и Учителят му ще го посрещне. Вие не си задавайте въпроса, дали сте ученици или не. Не си задавайте и въпроса, дали сте старозаветни, новозаветни, праведни или ученици. Това са течения в общия живот. Старозаветният живот тече в стомаха на човека; новозаветният - в дробовете; животът на праведния - в мозъка, а животът на ученика - в душата. Животът на ученика е почвата, която ще орете и върху която ще посее новото. От тази почва в бъдеще ще се създаде новата култура. Навсякъде по света има условия за раждане на новото, за създаване на новите хора. Те ще бъдат хората на шестата раса, които аз наричам ученици на великата божествена школа. Те носят новата мисъл и са служители на Великия Господ, Създателят на всичко в света. В религиозния живот тези хора наричат светии.

Казвам: Вие всички трябва да бъдете готови да възприемете това учение, та като дойде при вас един от учениците, да намери готова среда за работа. За да реализира Божествената идея, непременно трябва да се съединят един ученик от Небето и един ученик от земята, за да образуват цял ученик. И Христос, когато дойде на земята, след Него дойде и другият ученик отгоре. Кой беше този ученик? - Духът. Той дойде и влезе в Христа. Като дойде този ученик отгоре, и двамата започнаха да проповядват. Такъв е законът на земята. В Писанието се казва: „Ще положи Духа си върху Него.“ Щом и вие сте ученици, по същия начин Господ ще положи Духа си върху вас и вие ще изнесете малкото, което Бог ви е определил. На вид то е малко, но туй малко ще възрасте във вашата душа и животът ви ще се осмисли.

И сега, аз искам всички вие да бъдете на първо място радостни, на второ място - да имате Мир, на трето място - Свет-

лина и на четвърто място - Любов. Любовта ви да бъде тил. Това е един естествен закон, който съществува на земята...

Когато жена ражда, тя страда. Значи и вие ще страдате. Христос казва: Така и на вас сега ви е мъчно; но аз пак ще ви посетя, и сърцата ви ще се зарадват, и никой няма да отнеме радостта ви. Това състояние показва само един момент от духовното пробуждане на човека. Когато великата мисъл дойде у вас и вие се пробудите, ще имате едно вътрешно преживяване, което искам да остане завинаги у вас. Аз искам да запазите радостта, която ще придобиете за през целия си живот. Не е достатъчно да придобиете тази радост само за един ден, или за една седмица, или за една година. Но дойде ли тя веднаж при вас, да я задържите завинаги. Приемете ли Радостта, ще придобиете това Благословение, което Бог е вложил в нея. На всички вас сега е нужно едно вътрешно прозрение, нужно е да разбирате нещата. Някои хора от света трябва да бъдат убеждавани, но вас няма защо да убеждаваме. На вас казваме: Елате, вижте и опитайте! Пророците са казвали: Както Господ ни е научил. Христос казва: "Както Отец ме е научил." На вас казвам: Както Той ви учи отвътре, така ще постъпвате. Ще постъпвате съобразно със знанието което имате, според това което слушате и според това как Божият Дух отвътре ви учи. Любовта ще ви научи как да постъпвате. Бъдете уверени че всичко ще се завърши по един Божествен начин. Бъдещето е на Бога.

Христос казва: На този, който първо търси Царството Божие и Неговата Правда, дава му се и всичко останало. Затова търсете на първо място Радостта, после Мира, след това Светлината и най-после Любовта. Само по този начин вие ще можете да разрешите всички трудности, които ви се представят. Те не се разрешават теоретически. Аз бих желал всички вие да разрешите тези неща свободно, без никакъв външен натиск от страна на когото и да било. Трябва ли ние, които сме във Великото Благословение, във Великия Океан да роним сълази, че малката речичка може да опетни брега му? Той ще се поусмихне и ще каже: Всеки който се влива в мен, се

утаява и се избистря. В моите води всички мътни реки се утаяват, всички философски системи се утаяват, всички религиозни системи се утаяват и остава само великото, Божественото. Хората ще познаят, че само Бог управлява света и само Неговите Закони са вечни...

Докато аз съм във физическо тяло на земята, безопасен съм за съвременното общество, но лиша ли се от тялото си и остана със своите духовни и божествени мисли, всичко ще се разруши, нищо не ще остане на земята. Докато един отровен газ е затворен в някое шише, той е безопасен, но като излезе от шишето всички ще опитат неговата сила. Такава е философията на живота. Не може да се унищожи един праведен човек. Евреите разпнаха Христа, но и до днес носят последиците на тази си постъпка. Японците преследваха посланика на Оомото - Онисабро Дегучи, когото Бог изпрати, но големи нещастия ги сполетяха. Цяла Япония се разтърси от страшни земетресения. Отгоре им казват: „Няма да вдигате шум против Божиите Посланици“. Всеки народ, който се е опитал да се противопостави на Божиите посланици, не е видял добро.

И сега българите мислят, че могат да се повдигнат против мен. Това, което аз говоря, са Божи думи; това са Божи закони. Ако те се опитат да нарушат Божиите Закони, Господ ще ги заличи от лицето на земята. Те казват: „Този човек е самозванец“. Не, българите трябва да знаят, че каквото е отношението им към мен, такова ще бъде и отношението на външния свят спрямо тях. Ще кажете: „Как може това?“ Ще ви кажа. Всеки, който се обявява против Божиите пратеници, обявява се срещу Бога, срещу Любовта. Любовта е вечен закон, тя няма минало, тя има вечно настояще и вечно бъдеще. И казва Христос: „Всички, които се обявяват против Мене, т.е. против Любовта, са крадци и разбойници.“ Българите мислят, че един човек може да създаде известно течение и да омотае хората. Това не може да бъде. Христос дойде, придоби около 500 милиона последователи. Заблуди ли ги той? - Не. Христовото учение е Божествено. Значи Бог призовава хората. Щом е така, Христос, Който привлича толкова хора, е дошъл от Бо-

га. Буда, Мохамед - също са дошли от Бога. Негови пратеници са те.

Аз не трябва да се спирам върху това, какво мислят хората за мен. Не трябва да обръщам внимание на омразата в света. Зная, че в този народ има готови хора, готови сърца, които искат да служат на Бога. Аз зная, че между този народ на старозаветни, има новозаветни, има праведни, има и ученици - има от всички категории хора. Ако аз съм дошъл между този народ - дошъл съм за учениците, те ме интересуват. За праведните, както и за новозаветните, и за старозаветните, има кой да се интересува. Вие трябва да бъдете смели и решителни, да имате вяра, че Бог е на наша страна. Когато дойде до изпълнението на Волята Божия, ние ще работим, няма да отстъпим нито на косъм. Никога досега учениците не са отстъпвали от своя път. Те са били подлагани на мъчения, на страдания, подлагани са били на огън, но винаги са отивали с радост. Трябва да знаете, че всичко, което се повдига срещу Бога, срещу Любавта, се дължи на невежеството в света.

Казвам: Учениците трябва да имат жива, положителна вяра, да живеят с Радостта, с Мира, със Светлината и с Любавта. Бъдещето е пред вас, ще го изпитате. Хиляди хора преди вас са страдали и работили за Бога. И днес хиляди хора живеят, страдат и работят за Бога. И в бъдеще хиляди хора ще живеят и ще работят за Бога. Един ден ще видите връзката, която съществува между всички тези хора. Тогава ще разберете какъв е Божественият План, предвиден за неговото Дело. Ние се радваме, когато Божието дело успява в света. Старозаветните подготвят пътя за новозаветните; новозаветните подготвят пътя за праведните, праведните подготвят пътя за учениците, а учениците подготвят пътя за идването на Царството Божие на земята.

Това е задачата на всички нас - да подготвим този път. Учениците са ангажирани с тази трудна задача. Те ще срещнат много препятствия, но всички препятствия ще се разтопят като снеговете и ледовете. Това няма да стане в един ден, нито в два дни, нито в десет, нито в година, нито в две години, нито в

сто години. Това е един вътрешен органически процес, за който се изисква дълго време. Обаче това, за което ви говоря, за всекиго поотделно може да стане бързо и той да пожъне плодовете му. Това, което за колективното изисква векове, за един отделен човек може да стане в кратък период - тъй както един авиатор за няколко минути може да се издигне със своя самолет високо във въздуха и да слезе долу на земята. Ние можем да ви дадем билет още за първия самолет, за да отидете горе, и като се върнете ще кажете: „Видяхме новото, което се строи.“...

Когато жена ражда, тя страда, защото е настъпил часът ѝ, но когато се роди чедото ѝ, тя забравя мъките си.

Пожелавам ви, всички да родите, и като родите да забравите своята скръб, и скръбта ви да се превърне в радост - да носите Божията Радост винаги с вас!

21 август 1927
7,00 часа сутринта

В беседите си аз направих паралел между четирите живота, които протичат у вас. Старозаветният живот представлява сборът от наследените качества на вашите деди и прадеди. Ще изучавате този живот, ще разпознавате и себе си. Аз мога да представя тези четири живота и в научна форма. Това са четирите съзнания на човека. Къде се намират подсъзнателният и свръхсъзнателният живот? - Те са двата полюса на Божествения Живот. Подсъзнателният живот е този на ангелите, а свръхсъзнателният е животът на Божествения Свят. Съзнателният и самосъзнателният живот представляват двата полюса на човешкия живот. Съзнателният живот е този на светците, на напредналите духове, които са минали преди нас; самосъзнателният живот е нашият индивидуален живот. При съзнателния и подсъзнателния живот вие трябва да изучавате една област от живата природа, която има връзка със сегашния ви живот. В подсъзнанието, например, са натрупани всички възможности за реализиране на нещата.

Питам: Как ще постигнете това? - Само ако знаете законите. Например искате да постигнете нещо добро. Вложете тази мисъл в подсъзнанието си с пълната вяра, че тя ще се реализира. Внесете тази мисъл без страх, без съмнение и висшите същества, които живеят там, ще ви помогнат. Вие само напишете заявлението си до тях, но конкретно, определено и го оставете. Те не обичат общо говорене. Искате да станете утре точно в 3 1/2 часа. Какво ще направите? Аз съм ви казвал и друг път: Ще вложите в подсъзнанието си мисълта, че искате да станете сутринта в 3 1/2 часа. Ще кажете тази мисъл само веднъж, без да я повтаряте. При повторението законът не работи. Кажете ли мисълта веднъж - забравете я. Ще видите, че ще станете на сутринта в 3 1/2 часа.

Някои от вас имате материални затруднения. Направете същия опит. Кажете си например: Идната година на същия ден ще имам на разположение 1,000 лева. Вложете тази мисъл в подсъзнанието си и ще видите, че идната година на този ден ще имате 1.000 лева. Усъмните ли се - законът не действа. Този закон действа само при пълна вяра. Да кажем, че някой от вас има слаба памет. Ако иска да усили паметта си, той може да се ползува от същия закон. Всяка вечер преди лягане да влага в подсъзнанието си мисълта: от утре моята памет ще бъде по силна. Като внася тази положителна мисъл в подсъзнанието си, паметта му постепенно ще се усилва. Всеки човек, който иска да изкорени своите недъзи, да изправя своя живот, трябва да има положителна, права мисъл. Каквото му е нужно за живота, той трябва да вложи в подсъзнанието си, и висшите същества ще се притекат на помощ.

И тъй, правилното разбиране и прилагане на законите ще ви избави от ред ненужни страдания в живота. Да допуснем че вие сте саможив, песимист по характер, но искате да придобиете правилни отношения към хората. Вложете с вяра това ваше желание в подсъзнанието си, като фиксирате дори датата, до която искате то да се изпълни, и ще видите, че до този ден ще придобиете това, което сте желали. Тази енергия ще потече във вас тъй, както водата тече през пясъчните пластове и

чрез сонда излиза навън. Всичко ще дойде на своето време. Но законът на внушението изисква специфично време и специфично състояние у човека. Какво значи това? По всяко време не можете да си внушавате. Например, ако си внушавате когато сте разстроени или раздразнени, не можете да имате добри резултати. Всеки, който иска да вложи в подсъзнанието си една велика мисъл, за да се реализира тя, той трябва да избере за това най-хубавото разположение на духа си. Колкото човек е по-неразположен, по-неспокоен, толкова по-бавно и несигурно работи Законът на внушението; колкото човек е по-разположен, толкова по-добре работи този закон.

Ето защо, за да може ученикът да се развива правилно, за да води нормален живот, трябва да се намира в хармонична среда. Всеки от вас може да си създаде хармонична среда. Всеки от вас може да си създаде хармонична среда за своето развитие. Даже и при най-неблагоприятни условия да попадне, той може да си създаде от тях една хармонична среда, но за това се изисква голяма устойчивост и постоянство.

Понякога еднообразните положения в живота създават пресищания. Когато човек се пресити, той вече не намира удоволствие в нищо. Пресищане има във физическия живот, пресищане има в чувствения живот, пресищане има и в умствения живот. Значи пресищане има в материалния свят, в духовния свят и в Божествения свят. Най-голямото нещастие, което може да сполети човека, е пресищането. Светът е пълен с преситени хора. Всички болести в света водят началото си от пресищането.

Днешната беседа аз озаглавих пробуждане съзнанието на ученика. В процеса на пробуждане съзнанието на ученика той много пъти ще пада и ще става. Падането няма да бъде от много високо, например като от някоя скала, а от такава височина, от каквато падат двама пехливани, които се борят. Това не е падане от високо. С какво ще се бори ученикът? - С известни трудности в света. В това отношение неговите мъчности представляват височините, от които той може да падне.

Ще ви запитам: Какво ще прави ученикът в света, когато се пробуди съзнанието му? - Ще работи. - Как? - Ще се обърнете към Библията, към първа глава от Битието, и от там ще започнете. „Отначало Бог създаде Небето и Земята. А Земята беше неустроена и пуста; и над бездната се простираше Тъмнина; и Дух Божи витаеше над водата. И рече Бог: Да бъде Виделина! И настъпи Виделина. И Бог нарече Виделината Ден, и утро - ден първи“. Това е работата на ученика през първия ден, когато той влезе в Новия живот. Писанието казва: „Нищо няма да остане от старото Небе и от старата Земя.“ Това означава, че от света на ученика, от неговия ум, от неговото съзнание ще изчезне всичко и той ще остане като в пустиня. От неговото небе няма да остане нито Слънцето, нито Месецът, нито една звезда, той ще увисне сам във въздуха. От неговата земя няма да остане нито човек нито животно, нито растение - от никъде няма да чува глас. Той ще остане абсолютно сам, като самотен пътник в пустинята. Когато говори, няма да познава и себе си, ще се намери в страшно противоречие с живота. Това противоречие се нарича смърт. Всичко което ви е радвало и веселило, всичко което сте знаели в живота, всичко в което сте вярвали и на което сте се уповавали, всичко с което сте решавали великите задачи на вашия живот изчезва, и вие оставате сам, не знаете какво да правите, намирате се в чудо. Питам: Какво ще правите като се намерите в такова положение? И гласът на Господа няма да чувате, и той ще се скрие от вас. Именно за този час Писанието казва: Ще хлопате и няма да ви се отвори. Тогава ще се намерите в положението на Христа, когато беше на кръста, и като него ще извикате от дълбочината на душата си: „Елой, елой, лаба савахтани.“

Сега на вас ви е мъчно понякога когато ви изоставят. Това обаче не е изоставяне, то е само представа. Вие още не сте изпитвали какво е истинското изоставяне. Но всеки човек трябва да бъде изоставен. Като говоря за това изоставяне, аз разбирам пробуждане съзнанието на ученика. Само по този начин ученикът може да разбере реалността на живота.

Та казвам: Ще дойде в първия ден онзи страшен, велик момент за ученика - безмълвието. Около него няма да има светлина и той, от дълбочината на душата си, от своя опит, ще призове онзи Невидимия, Незнайният Бог на Вечността, Създателят на всичко в света. Той ще го призове със цялата си душа, със целия си дух, с всичкия си ум, с всичкото си сърце и ще каже: „Господи, искам да Те опитам! Един Си Ти, Господи, Създателят на всичко. Няма друг в света освен Тебе!“ Ако ученикът може да призове Бога с тази пълнота, нейде в пространството ще проблесне малка, микроскопическа светлина, която ще му причини такава голяма радост, че той изведнаж ще забрави всички скърби и страдания. Някъде отдалеч ще чуе гласът Господен, гласът на своя Учител: Нали искаше да Ме познаеш, нали искаше да Ме опиташ? Пригответи се сега за работа! Настана Ден първи на твоя живот. Твоята земя беше неустроена и пуста, и тъмнина се простираше на бездната. Бог, Който прониква навсякъде и във всичко, той е Незнайният Бог, Той е страшният Бог, който твори формите, който се носи над бездната, над неустроената земя, която сега се строи. И рече Бог: „Да бъде Виделина! И настъпи Виделина!“ Ученикът ще каже: „Тази Виделина, която виждам там далеч, да блесне в мен!“ И ако той е от избраните ученици, като рече „Да бъде Виделина“, в него ще настъпи Виделина.

„И видя Бог, че Виделината беше добро; и раздели Бог Виделината от Тъмнината. И Бог нарече Виделината Ден и Тъмнината нарече Нощ. И настана вечер, и настана утро - Ден първи.“

Следователно денят ще започне с доброто, а нощта - със злото. Този смесен живот на светлината и тъмнината ще се раздели - от едната страна ще се яви Светлината, която носи доброто в себе си, а от другата страна ще се яви Тъмнината, която носи злото в себе си. Така и ученикът ще създаде първия ден в себе си - Виделината. Под виде ли на разбирам великия стремеж за учение в душата на ученика. Значи ученикът трябва да започне с Виделината. Той трябва да разбира законите, и като каже „Да бъде Виделина“ - да настъпи

Виделина!

Като се разпростре Виделината на живота, ще бъде произведена топлина и ще настане Ден първи. Виделината и Светлината носят в себе си топлина.

„И рече Бог: Да бъде Твърд сред Водите, и да раздели Водите от Водите. И направи Бог Твърдта; и раздели Водите, които бяха под Твърдта, от Водите, които бяха над Твърдта; тъй и стана. И Бог нарече Твърдта Небе. И настъпи вечер, и настъпи утро - Ден втори.“

„И раздели Водите от Водите“ подразбира, че Бог отделя Божествения живот от земния, от живота на човека. Твърдта пък е границата между Божествения и човешкия живот. Ученикът ще създаде тази граница в себе си и ще нарече това, което е над Твърдта н е б е , а което е под Твърдта - з е м я . И в скръбен час той ще пие от водата, която е горе. Понякога вие искате да пиете от водата, която е горе, а понякога искате да пиете от водата на Земята, от земния живот. Ако пиете от тази вода, никога няма да утолите вашата жажда. Роденото от плътта е плът. Вие имате два живота: единият е плътски, земен живот, в който се ражда онова вътрешно недоволство, раждат се омраза, надпреварване, спорове - в него няма спокойствие. Другият живот е небесният, Божественият, в който има Любов, Светлина, Мир и Радост.

Като разделите тези два живота, на Земята ще дойде Водата, която ще служи на физическите ви нужди. Вие сега боравите само с водата, която е на Земята. Забележете - всички светци, които са боравили с Божествения свят, когато лекували някой болен, прибегвали до Водата над Твърдта. Преведено на научен език, това значи: те са лекували само тогава, когато са успявали да привлекат слънчевата прана, или Божественият живот да действа върху човека, и той веднага произвежда реакция. Понякога вашият живот се обезсмисля, нямате никакъв стимул да вървите напред. Как ще осмислите живота си? Това е една от великите тайни. Достатъчно е да придобиете само една десетохилядна част от милиграма от водата на Божествения живот и да я вкарате във вашето тяло, тя

веднага ще произведе благотворно влияние върху вас и вие коренно ще се измените. Ако знаете тайната да внесете във вашия организъм от тази вода, като чрез инжекция, само една капка - във вас ще настъпи цял преврат. Ако преди това сте бил 120-годишен старец, след 24 часа само ще се измените така, че никой няма да ви познае. Ще се превърнете в един млад, 21-годишен момък.

Вие как разбирате живота на ученика? Да учи четири години в основното училище, три години в прогимназията, пет години в гимназията, четири години в университета и след това да каже: свърши се всичко. Не, пред вас стои друга задача - да създадете Твърдата, границата между Божествения и земния живот, да разделите тези два живота. Вие искате Господ да твори. Бог, Който е съвършен, няма защо да твори за себе си. Всичко, което той твори, е заради нас.

„И нарече Бог сушата Земя, и събраната вода нарече Море.“ Значи събраният живот във вид на суша и вода е Новият живот - това са новите условия, които трябва да разработвате. Всички огромни морета показват условията, при които ученикът трябва да развива своята дейност, защото водата е носителка на живота. А сушата, земята, показва новите условия, при които животът може да се прояви. Вижте - в живота всеки плаче за парче добра земя. И никой не може без парче земя - за нея всички се борят. Някой казва: „На мен не ми трябва никаква нива“. Не, ти не разбираш смисъла на това парче земя. Има ниви физически, има ниви духовни, има и ниви Божествени. След като свършиш своята работа, своето учение на физическата нива, ти ще минеш на духовната нива. След като завършиш работата и учението си на духовната нива, ще минеш на Божествената нива. И най-после, след като завършиш работата и учението си на Божествената нива, ще отидеш във Великия Живот, за да учиш велики и славни неща. Днес ти знаеш само да ореш земята, но това още не е наука.

И рече Бог: „Да прорастват на Земята зелена трева, която да дава семе, и плодно дърво, което ражда плод по вида си, и чието семе е в него; тъй и стана. И видя Бог, че беше добро. И

настъпни вечер, и настъпни утро - Ден трети.“ Както виждате, първите форми на живота започват с растителното царство, с тревите и дърветата. Значи започва се с мекия, тихия, а не с буйния живот. А отделянето на Виделината от Тъмнината е един много труден акт, който ние тук преминаваме мимоходом. Между вас може да има някои, които са отделили Виделината от Тъмнината, но те са малцина. Колко години ще ви трябва например, за да направите една кибритена клечка? Как ще можете вие сами да извадите тази клечка от земята, т.е. да я създадете сами, да разделите Виделината от Тъмнината?

Когато казваме че се задоволяваме с малко, подразбираме Божествения и духовния живот. Във физическия живот, колкото повече имате - толкова по-зле. Някой пита: „Как ще придобия Небето, как ще мога да вляза в духовния свят?“ Казвам: За да влезете в духовния свят трябва да олекнете, а това се постига като раздадете всичко.

Като говорим за ученика, ние разбираме живот на творчество, а не живот на благодат, която му се дава. След като ученикът премине през първите три живота, дава му се възможността да приложи своята сила в малък мащаб, за да види по какво се различава Новият живот от стария. Новият живот е живот на пречистване. След това настъпва истинското творчество. Днес всички говорят, че поетите творят, че художниците творят. Всички хора искат да творят, но това желание е постижимо само за онзи, който може да бъде ученик. Затова вие ще си кажете: Аз искам да се пробуди в мен съзнанието на ученика, да заживея Новия живот. Щом искате това, започнете с първия ден. Всеки, който стане ученик трябва да твори, да създава в себе си шест дни, т.е. шест периода, докато дойде до пробуждането на своето съзнание. Като дойдете до работата, трябва да имате образци, трябва да знаете какво изисква Новият живот от вас и как трябва той да дойде. Щом Новият живот дойде, всичко, което сега виждате, вече няма да ви интересува. Този живот трябва да бъде съобразен с Божията любов, с Божията Светлина, с Божия Мир и с Божията

Радост. Когато говоря за учениците, аз виждам пред тях една обширна, велика дейност, за която те трябва да се приготвят.

Някой казва: „Аз ще напусна нивата си“. Не, нивата си не трябва да напускаш. Друг казва: „Аз ще оставя ралото и мотиката си“. Питам: Духовно рало и духовна мотика приготвили си? - „Ама аз искам да стана поет“. Духовно перо приготвили си? - „Аз искам да стана проповедник“. - Ти знаеш ли духовния език, с който трябва да говориш на хората? От тази гледна точка вие трябва да разбирате думите, които Христос казваше на своите ученици: Ако не се отречете от себе си, от майка си, от баща си, и не вдигнете кръста си, и не тръгнете след мен, не можете да се наречете мои ученици. Как мислите, ако Христос не се отрече от себе си, от своя живот, от майка си и баща си, от всичко в света, и не вдигна кръста си, може ли да бъде образец за нас?

Тури кръста на гърба си и ме последвай - казва Христос. Да туриш кръста на гърба си, това е най-страшното нещо. То значи да туриш на гърба си и доброто и злото и да ги носиш. Кого да последваш? - Христа, т.е. Любовта. Когато отидеш да слушаш Христа, ти ще бъдеш такъв юнак, че ще вдигнеш на гърба си и злото, и доброто, и ще можеш да ги носиш. Злото и доброто са в постоянна борба помежду си, понеже не могат да разрешат великата задача на живота. Ако ти чакаш да спре борбата, трябва да знаеш, че тази борба няма край. Ти ще им кажеш: „Понеже вие дълго ще се борите, аз ще и вдигна и ще ви нося на гърба си“. Там долу хората вдигат шум, състезават се. Ти ще си кажеш: „И вас няма да чакам да утихнете“.

Не може да отидете при Христа, ако не вдигнете своя кръст, защото и злото обича Бога. То представлява, както и доброто - разумни същества, само че съществата на Доброто вървят в правия път, а тия на злото са се отклонили от него. И едните имат любов към Бога, и другите имат Любов към Бога. Щом всички сили се стремят към Бога, в света не съществуват противоречия. Те съществуват само като творчески акт.

Като ученици вие трябва да имате силно желание да върви-

те напред. Ще имате трудности в живота си, но няма да се обезсърчавате. Ще срещате противоречия, но вярата си няма да губите. Ще срещате омразата, без да мразите. Ще носите и злото, и доброто на гърба си, без да взимате участие в техния разговор. Ще ги носите на гърба си, а те ще си спорят. От време на време ще се обръщате да ги погледнете как спорят, но ще си мълчите, ще повдигате малко раменете си и ще продължавате пътя си. Като се уморите, ще ги сложите на земята, за да си починете. Те още ще продължават спора, но вие няма да взимате никакво участие в него. Това ще бъде едно занимание за вас. Като си починете, пак ще ги вдигнете на гърба си и ще продължите напред.

Ето едно разрешение на противоречията, които срещате в живота си. Вие носили ли сте по този начин вашия кръст? По-носите го малко, след това го сваляте на земята, но все питате, как може да се освободите от него.

Питам: Кой ще ви освободи от този кръст? - Това е великата задача, която трябва да разрешите като ученици. Да вдигнете вашия кръст на гръб, да разрешите противоречието, което се крие в него и да кажете: „Не моята воля, а Волята на Отца си ще изпълня!“ - това е най-страшната и същевременно най-великата задача, която трябва да разрешите.

Христос казва: „Твоята Воля ще изпълня, Отче, а не моята. В Твоите ръце предавам духа си.“ Ти ще ме водиш! Това подразбира връщане към Бога; това подразбира знание и приложение на законите. Този процес се извършва сега у всички вас, но вие не вярвате. Дали вярвате или не, дали сте светски или духовен човек - това няма значение, няма да се избавите от противоречията в живота.

Когато говорим за Любовта, ние разбираме единствената сила, която може да ви придружи през вашия труден път и благополучно да ви изведе от него. Тя е единствената утешителка на човека в тежките и трудните часове на живота му. Това значи да бъдете носени на ръце. Само Любовта може да ви пренесе на ръцете си.

И тъй, животът на ученика е велик живот. Като приемате

благата на този живот, ще казвате: „Има смисъл да се живее!“ Псалмопевецът казва: Като видя Божието лице, ще бъда доволен. Ученикът трябва да каже: „Като видя лицето на своя Учител, като разбере смисъла на онова знание, което съм придобил от него и като започна да си служа с всичките си сили, аз ще бъда доволен от своя живот“. И тогава ученикът ще започне да помага своите ближни.

Христос „хлопа“ на вратите на хората, за да им покаже начина, по който могат да разрешат трудностите в своя живот. На всички врати ли хлопа Христос? - Не, Той хлопа само на вратите на учениците, както и на тия, у които съзнанието е пробудено, и които са се молили дълго. Христос ще похлопа, а ученикът ще му отвори и той ще му предаде първия урок.

„Ето, хлопам на вратата ви“ - казва Христос. Този стих се отнася за учениците, за пробудените души.

22 август 1927
7,00 часа сутринта

Първата заповед, която Бог даде на човека, беше да не вкухва от плодовете на Дървото за познаване доброто и злото. Тази заповед до известна степен ограничи неговата свобода. Обаче, човекът не искаше да пожертвува свободата си. Той се запита: „Защо Бог, който ми даде свобода, същевременно ме и ограничава? Защо не ме оставя напълно свободен във всички положения на живота? Защо не ме оставя да бъда абсолютен господар на всичко?“ Трябва да знаете, че ако човек стане пълен господар в света, тогава Бог трябва да се ограничи. Такъв е законът. Когато един човек е свободен, някой друг ще трябва непременно да се ограничи. Всички хора не могат едновременно да бъдат свободни. Онези, които не разбират законите в разумния живот, намират противоречие в това. Само ЦЯЛОТО е свободно. Но пожелаем ли да дадем свобода на частите - цялото се ограничава. Когато вие не можете да разрешите някоя трудност в живота, спирате се и се

чудите защо става така. Казвам: Всички трудности в живота могат да се разрешат, щом човек си отговори на въпроса, какво е индивидуалният живот. Да бъдеш индивидуалист значи да бъдеш краен материалист в духовния живот. Вие ще видите този краен материализъм навсякъде. Навсякъде чувате думата „аз“, „аз“. Знаеш ли, какво мога да направя „аз“? Знаеш ли, какво съм „аз“? Какво си направил ти? - Това и това съм направил „аз“. Питам: Когато земята се създаваше, ти, „аз“-ът, ли раздели тъмнината от Виделината? - „Не зная тези неща“. В това отношение „аз“-ът е ограничен, а не тъй безграничен и всемогъщ, както си мисли. Оттук произлизат всички противоречия в живота. Колкото повече човек се засяга, толкова той е по-дребнав, по-голям материалист. Дали хората знаят тази своя черта или не, това не е важно. Но ти сам трябва да я знаеш и да работиш за изправянето на характера си. Има цяр за дребнавостта, има цяр и за засягането. Ако ти не познаваш своя характер и не можеш да го измениш, какъв човек си тогава?

Когато ви говоря за Живото Слово и за живите отношения, аз разбирам, че между вас трябва да се установи обич, любов - да се разбирате като живи Божествени книги, в които Бог е написал великите мъдрости на Битието. И като срещнете някой ваш приятел, да можете да прочетете поне един лист от неговата свещена книга. Ето защо, като дойде знанието, то ще осмисли живота. От това гледище още от древността са изучавали редица науки, като астрологията, хирологията, кабалата. Астрологията е наука за формите на тази Свещена Книга на Живота. Какво изразява планетата Венера? Във Венера са скрити всички методи и начини, чрез които Любовта може да се прояви във всички светове. В нея са скрити начините за проява на Любовта към индивида, към ближните изобщо и най-после към Бога. Има ли човек тази Любов, той има любов и към ближния си, и към себе си. Най-ниско проявеният венерин тип ще бъде този, който има любов само към себе си. Такива хора са крайни индивидуалисти, каквито са и всички месоядни животни.

Ако питате защо Господ ви прекарва през трудности, ще знаете че причината за това е, че не приехте Любова. Всички хора, които не приемат любовта, ще минат по тесния път, а този път е път без Любов.

Казвам: Ние, хората на Новото учение, трябва да се отличаваме не с нашата религиозност, не с нашата наука, не с нашата сила, не с нашата доброта, а с нашата Любов. Този е естественият път. Като добием тази най-малка величина, ние ще имаме вече особена култура, в която ще се влее Новият Живот. Ние сме минавали по много други пътища, но сега ще минем по новия път - по пътя на Любовта...

Ще ви дам следната тема за размишление през годината „Метод за самовъзпитание на индивида, метод за възпитание на обществото и метод за възпитание на човечеството“. Аз искам на следния събор всички вие да донесете тази тема развита и разработена. Всеки сам ще я разработи, без да ползува чужди произведения. Ще разглеждате всеки въпрос от гледна точка на четирите вида живот. Например, ще разгледате най-напред самовъзпитанието на индивида от гледна точка на старозаветния живот, после от гледна точка на новозаветния живот, след това от гледна точка на живота на праведника и най-после от гледна точка на живота на ученика. По същия начин, от гледна точка на тези четири вида живот, ще разгледате методите за възпитание на обществото и на човечеството. Така, че ще развиете темата по дванадесет начина, които представляват дванадесетте астрологически зодии. Значи в пътя на своето самовъзпитание индивидът трябва да направи кръг, да премине през дванадесет свята.

Какво представлява индивидът? Той представлява отношението на частта към цялото, т.е. отношението на човека към Бога. Частта трябва да знае какво е отношението ѝ спрямо цялото, а след това и какво е отношението и към другите части. Значи частта има отношение към половината, към четвъртината и към всички по-малки части на цялото. Това е един вътрешен закон, който определя нашите разбирания.

Всички трябва да бъдем чистосърдечни, великодушни, за-

щото само по този начин ще имаме Божието Благословение. Ето защо ние казваме: Верен, истинен, чист и благ всякога бъди, и Господ на Мира ще изпълни живота ти с всички добрини. Всичко, за което твоята душа копнее, всичко, което желаеш, ще имаш. И тогава ще кажеш като псалмопевецът: Когато видя Твоето Лице, когато видя онази вечна красота, ще бъда напълно доволен от живота си.

Пожелавам ви да имате опитността на псалмопевеца, да имате опитността на думите: Верен, истинен, чист и благ всякога бъди! Всички може да имате тази опитност.

Само Божията Любов носи пълния живот.

„Аз явно говорих на света - винаги говорих на площада и в храма, където юдеите се събират, и нищо не съм казал тайно“.

Евангелие от Йоана 18:20

Прочетената глава от евангелието аз наричам глава на драми и трагедии. Такива глави трябва да се четат рядко, защото те развалят разположението на човека. Всички хубави и красиви неща в живота се развалят от драмите и трагедиите.

Христос казва: „Аз явно говорих на света“. Попитайте кого-то и да е от съвременните хора, било някоя майка, или някой баща или учител или ученик или свещеник или съдия или слуга, защо са дошли на земята, какво е тяхното предназначение. Всеки ще ви даде някакъв отговор. При все това, този въпрос все още остава неразрешен. Когато попитаха Исуса, защо е дошъл на земята, защо се е родил, каза: „Аз се родих и дойдох на този свят, за да свидетелствувам за Истината“. Всеки, който е от Истината, слуша гласа ми. Казвам: Пътят на всекиго, който е дошъл да засвидетелствува Истината, е трагичен и драматичен. И ако сега ме попитате, защо трябва да страдате, защо трябва да бъдете нещастни, защо трябва да умирате, ще ви кажа: това е необходимо, за да застелете пътя на Истината. Вие ще бъдете живите камъни, с които ще се застеле пътя, където Истината ще мине. Ще кажете: „Нас ли намериха за

тази работа?“ Така е, в живота често се срещат драматични и трагични положения.

Питам: Защо невидимият свят позволи едни от най-добрите, от най-силните хора в света да бъде бит, поруган и най-сетне разпънат на кръст? Защо трябваше този добър и силен човек тъй драматично и трагично да умре? Свещената книга казва, че така било писано - нищо повече. Не се знаят дълбоките причини, защо и за какво става това. Някои казват, че то трябвало да стане, за да се спаси света. Когато запитаха Исуса защо е дошъл, той не каза, че е дошъл да умре, а казва: Аз се родих, за да свидетелствувам за Истината. И всеки, който служи на Истината ще бъде на моето място.

Когато казваме, че трябва да страдаме, знайте че това не е нашата задача, това са външните материални условия на света. Ти си беден, пропадаш в живота, имаш трудности, страдания, хората не те разбират - това е външната страна от живота на Исуса. Когато той беше в Гетсиманската градина, молеше се на Бога: „Господи, ако е възможно, нека ме отмине тази чаша“. Но тази чаша не се отмени - така беше отредено от невидимия свят, но от горе изпратиха един ангел да му помага. Защо разпънаха Исуса? Защото не му изпратиха на помощ Любовта. Тя не взе участие в неговия живот, а там дето няма Любов, става винаги разпъване. Защо страдат хората? Защото между тях няма Любов. Защо съществуват противоречията в света? Защото там няма Любов. Защо е създаден адът? Защото любовта не е там. Защо е създадено Небето? Защото Любовта е там. Някой пита: „Защо съм нещастен?“ - Защото нямаш Любов. Това не показва че ти не я искаш - просто ти нямаш Любов. Следователно където любовта не взима участие, там има най-големи драми и трагедии. Някои казват, че Любовта създава драмите и трагедиите в живота. Не, това не е вярно. Любовта не създава драми и трагедии - създава ги надпреварването, състезанието за нея. Любовта създава навсякъде Живот, Светлина, Мир, Радост и Веселие. Всичко обикновено в живота, на което хората искат да поставят името Любов, не е Любов.

Това е колективното разбиране на съвременното човечество, което се е отклонило от правилния живот, от Великия Божи Закон, от Любовта. Защо е така? Защото Бог му даде възможността, само да се разпорежда със своя живот. Хората си позволиха неща, които нито са писани в Божествената книга, нито се срещат някъде из анализите на природата. Днес всеки човек, всеки дом, всяко общество, всеки народ може да се похвали със свободата, която му е дадена от Бога. Същевременно, обаче, всички съвременни хора носят и отговорност за своите дела. Туй е, което те наричат съдба или карма. Има нещо, което мъчи всеки човек.

Та казвам: Безлюбието е начало на всички страдания в света. Страданията, които идват в резултат на безлюбието, аз наричам безсмислени страдания. Страдащ човек в пълния смисъл на думата е този, който е надзърнал в Любовта и който страда заради тази Любов. Има хора в света, които страдат за нищо и никакво. Ако ги попитате защо и за какво страдат, нищо не могат да ви кажат. Не знаят защо страдат. Вземете двама млади, които се обичат и проследете как върви животът им. На първо време те се наричат възлюбени, казват, че не могат да живеят един без друг. Момъкът пада на колена пред момата, но като се оженят, не минава и една година, и те си казват такива думи, създават се такива отношения, каквито Божият Закон не позволява. Кои са причините за изопачаването на човешкото сърце? Не е достатъчно да имаме само любов, но трябва да имаме обект в света, когото да обичаме. Най-голямото заблуждение в света е това, че всички хора се лутат, тичат, търсят някой да ги обича. Третата фаза на Любовта уподобих на една книга с отлично съдържание, с кожена подвързия, която кой как вземе, прочита нещо от нея, усмихва се, туря я в джоба си, пак я изважда, чете, размишлява и започва да учи. За всички онези, които са навлезли във вътрешната страна на Божественото или Христовото учение, или в мистичния живот. Христос казва: Ако човек не се отрече от себе си или от външния живот, той не може да бъде ученик на Новото учение, той не може да бъде ученик на Любовта. Не,

според моите разбирания Божественият път е най-лесният път за качване. Но той е само за разумни хора. По този път не може да се качва нито с кон, нито с кола, нито с влак, нито със самолет, пеш ще се качвате. На главата си няма да имате шапка и на краката си няма да имате обувки. Гологлави и боси ще пътувате! Дрехите, с които ще се обличате, ще бъдат много тънки, почти без тегло. Те ще бъдат направени от светлината на слънчевите лъчи. Тия дрехи ще бъдат много красиви и толкова топло ще държат, че понятието за студ съвсем ще изчезне за вас. Христос казваше на своите ученици: Аз отивам при Отца си, за да ви приготвя жилище. Дотогава вие работете на земята. Като ви приготвя жилище, ще дойда да ви взема.

Христос не се отказа да дойде и втори път на земята. Той видя къде е погрешката, поради която не може да се живее на този свят и затова каза на учениците си, че ще отиде да им приготви жилище на Небето и ще дойде втори път тук на земята, за да ги вземе. Но като дойде Христос втори път на земята, цялата ще я запали. Защо? За да се изгладят, за да изчезнат всички възпоменания от разпъването му на дървения кръст. За този акт днес свидетелствуват страданията на цялото човечество, а всички тези страдания трябва да изчезнат, да не остане никакъв спомен от тях. Цялата стара култура ще изгори и ще се създаде нова култура с нови образи. Като дойдат тези нови образи няма да остане и помен нито от страданията на Христа, нито от тия на човечеството. Казано е: „Камък върху камък няма да остане“. Това е вярно не само в буквален смисъл, но и в преносен. Всички схващания на хората за живота, за отношенията между бащи и синове, между майки и дъщери, между слуги и господари, между верующи и безверници - всичко, което историята е записала от паметивека досега, ще бъде пометено, ще бъде издухано от вятъра, както прахът се издухва от улиците.

Аз наричам този живот **ж и в о т н а б е з л ю б и е**. Хората се раждат без любов и умират без любов, страдат без любов и се радват без любов, развиват се без любов, учат без

любов, живеят без любов. Това е трагичното и драматичното в живота. Вие се измъчвате от това и казвате: „Защо Господ не е направил света другояче?“ Казвам: Има един свят, какъвто вие търсите. Той е създаден отдавна, Бог живее и царува в него. Този свят е светът на Любовта. И за него е казано: Всеки, който дойде при мен, няма да бъде изпъден. Ще му отворя вратата, той ще влезе и ще намери храна. За този именно свят се говори в 23-и псалом.

Като наука, френологията доказва, че у хората има всичко, но Любов няма. Центърът на Любовта у повечето хора не е развит. Значи у човека има всичко, но един център само липсва. Щом започне този център да се развива, ние наричаме това процес на пробуждане съзнанието на човека, или събуждане на човешката душа, на човешкия дух, на човешкия ум и на човешкото сърце. Този процес бива назоваван с различни имена. Има обаче нещо, което трябва да се пробуди у човека. У всеки човек се чувства една вътрешна нужда от нещо. На всеки човек липсва нещо. Докато не придобиете Любовта, винаги ще чувствувате че нещо ви липсва.

Питам: Колко души ще намерите, като влезете в дома им, да четат свещената книга на Любовта? По какво се отличава такъв дом? - В този дом царуват мир, радост и веселие. Отношенията между мъжа и жената, между всички деца са любовни, всички работят абсолютно еднакво, навред се чува музика и песен, никакво противоречие не се явява между тях. В целия дом владее чистота и ред, никъде няма петно. Кажете ми, знаете ли някъде в България такова семейство, каквото ви описвам? Такъв е образът на този дом, чиито членове четат книгата на Любовта. Ако има някъде такъв дом, той ще бъде първото чудо в света, първата запалена свещ. Като ви говоря това, вие ще кажете че туй са мечти, илюзии. Не, аз не описвам даже хилядната част от самата реалност. Като видял този дом, апостол Павел казал: „Нито ухо е чувало, нито око е видело, нито на ум е идвало онова, което Бог е приготвил за онези, които го любят.“ И затова Той казва: „От сега нататък не

искам вече аз да живея, а нека в мен живее Онзи, който носи Любовта.“

Казвам: Аз не искам да напускате света. Не, вие ще минете през този свят, но трябва да бъдете герои. Това изисква Небето от вас. Турете в ума си мисълта, че и най-голям страхливец да сте, можете да станете смел и решителен човек.

В Стария Завет Господ казва: „Опитайте ме“. Как? Първият опит, който можете да направите, е да вървите съобразно Великия Закон. Когато Христос беше на кръста каза: „Такава е Волята Божия. Отче, на Тебе предавам духа си“. Защо страда Христос? - За да се изпълни Волята Божия. Когато беше в Гетсиманската градина Той каза: „Отче, ако е възможно нека ме отмине тази чаша! Ако Твоята Воля не е такава, аз съм готов заради Любовта да пренеса всички страдания.“ Това се отнася до всички. Дойдат ли страданията, ще кажете: Отче, ако е възможно нека ме отмине тази чаша! Ако не може, ще се молите и ще кажете: Такава е Волята Божия. Ако отгоре изменят, чашата ще ви отмине. Казвате: „Ами после?“ - Ще ви разпънат, като ви забият най-много четири гвоздеа, повече не може. Ами после какво ще стане? - Ще ви кажат да се отковете сами. И Христос се откова сам. Как се откова? - Като излезе от тялото си и отиде при Никодим. Кой поиска тялото на Христа? - Йосиф от Ариматея. Христос не искаше да остави тялото си на земята. То беше живо. Той отиде да откове гвоздеите от тялото си и го възкреси.

Ако вървите по Божия път няма да останете заковани на кръста. Ще ви снемат от там и ще ви турят в гроба. И в гроба няма да останете, ще дойдат ангели да ви вдигнат. Сега казвате: „Веднъж да се освободим от това тяло!“ Не, вие трябва да бъдете доблестни, да бъдете герои, трябва да завършите вашата еволюция. Тялото е Храм Божии. То е най-голямото богатство което имате. Вие ще хванете за гушата онези разбойници, които искат да ви оберат и ще си вземете от тях всичко, до стотинка. Какво направи Аврам с ония разбойници, които обреха Лот и му задигнаха имането? - Той ги настигна и взе всичко, което разбойниците бяха ограбили.

Казано е: Праведният беден не може да бъде. Праведният не може да се лиши от доброто. Ученикът всякога може да бъде награден. Който ходи в Божиите пътища, очаква го хубаво бъдеще. Такъв е и сегашният му живот. Христос казва: Няма човек, който, като остави майка си и баща си заради Господа, да не получи стократно онова, което е загубил. Той придобива Вечния Живот. Вечният Живот подразбира красивото, хубавото в живота. Към него се стреми всеки човек. Как може да се сравни този живот с благата на Вечния Живот? Казват: „Празна работа е това! Ще умрем и нищо повече.“ - Не е така. Всеки човек, който живее според Закона на Любовта, където и да отиде - в Америка, в Англия, в Китай, в Япония - ще намери хора, които ще го приемат в дома си по християнски и ще му намерят работа. Всеки, който обича Христа, ще намери навсякъде свои братя и сестри. Не мислете, че само в България имате братя и сестри. Кажете ми, кой грешник и кой крадец има братя и сестри? За добрия човек навсякъде има място, но между хората съществува голямо безверие. Днес вие мислите само за малката България и казвате: „Какво ще стане с нас?“ - Туй, което стана с Исуса: Съдиха го и след това го разпънаха на кръст. - Ами после? - Снеха го от кръста и го туриха в гроба. - После? - Дойде един Ангел, разклати гроба и той възкръсна. - След това какво стана? - След 2000 години, 500 милиона хора повярваха в Него и възприеха Неговата Любов. Значи 500 милиона ще ви обичат. Питам: Струва ли сега да се живее за Божията Любов? Само тогава ще разберете, защо трябва да се живее в Любовта. Любовта не може да се описва, тя само се чувствава.

Някой казва: „Аз искам да зная всичко.“ - Не, малко ще знаеш, но добре. Това е правило. Когато някой каже че знае много, аз вече зная, какво е неговото физическо състояние. Добрите хора знаят малко, но добре го знаят.

И тъй, Божественото учение има приложение в живота и то трябва да се приложи. Ако вие имате Божествената Любов в себе си, ще намерите в този свят хора, с които да сте в хармония и които ще ви съдействуват. Но трябва да работите за Бо-

га. Има три начина, по които може да се работи. Например аз пиша една книга. За кого я пиша? - Мога да я пиша за себе си; мога да я пиша за някой човек, когото обичам, и най-после, мога да я пиша за Бога - това е правилното разрешение на въпроса. В този случай аз ще взема второто място, ще имам вътрешна връзка с Бога. Ако пиша книгата за този, когото обичам, тогава аз ще бъда вътрешната връзка между него и Бога. В този случай аз съм третото лице. И тогава стихът: „Да възлюбиш Господа, твоя Бог със цялото си сърце, със целия си ум, със целия си дух и със цялата си душа, а ближния си - като себе си“, представлява два противоположни полюса на живота. Ако човек не разбира тези два закона, Божията Любов не може да се приложи на земята. Кой може да приложи Любовта към Бога на земята? Аз, човекът, който обичам, мога да стана връзка във Великия Божи Закон. И ако мога да направя тази връзка, аз съм почтен човек. И тогава аз ще имам на своя страна и ангелите, и светците, и праведните, и добрите хора, и всички ученици. Всички тези хора ще ми изпращат всяка сутрин по една светла и чиста мисъл, която ще внесе в душата ми радост и веселие.

Казвам: Като ученици на тази Велика Школа, вие трябва да се отличавате с правилни отношения към Бога. Имате ли тия отношения, няма да търсите хора, които да ви обичат, а вие ще обичате. Не казвам, че не трябва да искате да ви обичат, но това не трябва да бъде цел в живота ви. Ето защо, още през древността е казано в Писанието: Да възлюбиш Господа, твоя Бог, и да възлюбиш ближния си. Така е казано, но не се прилага. Кой не го прилага? - Светът. Но верующите в миналото са го прилагали. Под в е р у ю щ и аз разбирам онези, които обичат Бога. Има хора в света, които всякога са прилагали Божия закон. Ако искате да имате почетно място в света, трябва да влезете в Пътя на Истината. В този път ще изучавате Библията по новия начин, ще изучавате и съвременната литература и наука; ще изучавате и реките, и огъня, и ветровете. Всичко ще изучавате от гледището на Божия Закон. Всичко, което правите, всичко което учите трябва да е продиктувано

от един единствен стимул - Божията Любов. Ако вие обичате някого - обичайте го заради Бога. Нека Божията Любов бъде вътрешният стремеж при всички ваши подбуди. Постъпвате ли така, никой не може да отнеме вашето бъдещо щастие, вашето благо. Някои казват: „Този закон може да се измени“. Не, Божият Закон не може да се изменя. Да мислите, че Божият Закон подлежи на еволюция - това е лъжлива философия. Еволюцията не изменя същността на нещата. Някои казват: „Еволюцията изменя реда на нещата. Всичко в света ще се измени, ако възприемете Закона на Божията Любов. Живеете ли по вашия закон - няма еволюция. Дето владее човешкият закон, там няма еволюция и владее смъртта. Където съществува Божият Закон - там има еволюция и владее Любовта.

С всичко ще се занимавате, но по Закона на Истината. Няма да бързате. Ако ви дам сега като задача постигането на великия идеал, как ще я разрешите? - Ще започнете от малкото.

Най-мъчното нещо в света е да бъдем смели и решителни. Често и вие изпадате в малодушие и казвате: „Тези идеи са ненавременни, те няма да се наложат в живота. Не, това е заблуждение. Единственото нещо, което ще се наложи в света, това е Любовта, това е Знанието, Мъдростта, Божественият живот, справедливостта, съвестта, Правдата, Добродетелта. Всичко, което е добро, възвишено, има бъдеще. Следователно всяка ваша добра постъпка, която е родена от Любовта, ще успее. Всяка ваша мисъл, всяко ваше желание, колкото и да е малко, щом е родено от Любовта, ще успее.

Та казвам: Тъй ще схващате нещата. Няма да бъдете страховливи и да приемате всичко без да мислите.

Това е езикът на окултния ученик - ученикът на Божественото Учение. Това е пътят, през който той трябва да мине. Той трябва да погледне широко на всичко. Тогава няма да има падане. Ако той се спре и започне да разисква, защо всичко става така, а не по друг начин - нищо няма да разреши. Не може ли по друг начин? - Не може. Досега никой не е разрешил въпросите по друг начин, нито пък вие ще ги разрешите.

Аз съм преброял живота и не съм срещнал досега нито един велик учител или адепт, или архангел, или херувим, или някое божество, които да са разрешили въпросите по друг начин, различен от този, който Бог е предвидил. Ние ще учим само какви са Божиите пътища. Незнайни са Божиите пътища! Следователно няма защо да създаваме нови пътища. Ние ще бъдем носители на новото, което Бог е създал и ще изразим Божественото у нас. Писанието ни дава почетното място да бъдем съработници на Великия Божи План, на Великата Идея, която Той прокарва, на Великото Царство, което Той сега въвежда в света, на Великия Божествен Дом, който Той сега изгражда. И ние, като градим, ще имаме дял в този Божествен Дом. По такъв начин всеки от нас ще има определено място.

Тъй разбирам аз новите условия - да живеем по Закона на Любовта, където царува редът и порядъкът на нещата. Какво ще бъде тогава? - Никакво сравнение не може да се прави между сегашното и тогавашното. Сегашното е само сянка на бъдещето. В сегашния живот носим само неволи и страдания, опитваме живота на миналите си съществувания. Затова, каквото ви даде сегашният живот - трябва да му бъдете благодарни. Ако пък търсите великото благо на живота - това е пътят на ученика. Има два пътя или два живота: животът на света и животът на Бога, който ние наричаме живот на Христа, живот на Новото учение - пътят на ученика.

Засега вие живеете два различни живота, тъй като чувствата и мислите на човека са две различни неща. Чувствата са едно, мислите са друго. Със сърцето си чувствате едно, с ума си мислите друго. Понякога между ума и сърцето има разногласие, а понякога има хармония. Някой път сърцето не разбира живота тъй, както умът, а някой път и сърцето разбира правилно, и умът разбира правилно. И сега, като ученици на Божественото Училище, вие трябва да носите в ума си светлата идея да бъдете доволни от сегашния си живот. И във всички случаи, каквото и да придобиеете, колкото и малко да е то, да го използвате за вашето развитие, като знаете, че този живот

ще бъде основа на бъдещия ви живот. И ако сте стари - да се стремите да се подмладите, ако нямате знание - да се стремите да го придобие; ако сте болни - да се стремите да оздравеете; ако сте страхливи - да се стремите да станете герои. Изобщо вие трябва да се стремите към онова, което може да ви направи хора, да създаде у вас характер. За това Христос говори в 18. глава на Евангелието от Йоана.

„А Исус, понеже знаеше всичко, което предстоеше да му се случи, излезе и им рече: „Кого търсите?“ Отговориха му: „Исус от Назарет“. Исус им каза: „Аз съм“. Тук имаме един силен човек, герой, който знаеше всичко, което го очаква и можеше да избяга някъде, но той излезе срещу слугите на първосвещениците и фарисеите и им каза: „Кого търсите?“ - „Исус от Назарет“. - „Аз съм“.

Христос казва: „Аз не дойдох, за да завладеем този свят, а дойдох, за да дам живот, и то изобилно“. Това значи: Аз дойдох да говоря на хората за Любавта, за Мъдростта и за Истината. Ако те възприемат това учение, ще бъде добре за тях; ако не го приемат - могат да ме съдят по техните закони, както искат.

Исус отговори: „Моето Царство не е от този свят; ако Царството ми беше от този свят, слугите ми биха се борили да не бъде предаден на юдеите. А сега Царството ми не е от тук.“ Христос казва: „За мене това не важи. Аз ще ви докажа, че на кръста не може да ме държите и в гроба не може да ме турите. Аз ще ви докажа още, че мога да завладеем света.“

И действително, той доказва това. Онези, които живяха преди 2000 години и сега са тук. И ще бъде тъй, както Христос каза: Аз се родих, за да свидетелствувам за Истината. Бъдещето е негово, светът е негов, Правдата е негов. Той е носител на Великата Истина. И аз казвам: Всички трябва да бъдем носители на Великата Божия Истина. Схванем ли живота така, ние ще го разберем в неговата пълнота, ще добием радост и веселие - ще живеем според Божията Любов. Тогава всичко в света се осветява. Слънцето, звездите - всичко в света е създадено за онези, които са родени, за да свидетелст-

уват за Истината. От това гледище, хубавите, красивите неща са онези, които любят Господа. Затова Христос казва: „Отче, където съм аз, там искам да бъдат и онези, които си ми дал“. Къде ще бъде той? - в Царството на Любовта.

От векове насам хората не живеят разумен живот, а само страдат и умират. Днес почти всичката вода в реките, езерата и моретата е покварена от човешка кръв и човешки престъпления. Отгоре трябва да дойде огън, за да изгори и очисти всичко покварено; да дестилира тази вода, и след като всичко се пречисти, да се създаде Новата култура. Сега ще дойде една вълна, която ще трансформира целия обществен строй, ще преустрои цялата земя, ще преустрои мислите на целия органически свят. Животът ще получи ново направление. Както някога Бог създаде света, така днес ще го пресъздаде наново. Бог няма да остави хората да се гаврят с неговата Истина. Бог няма да остави държавите да престъпват неговите закони. Ще дойде денят, когато Любовта ще царува в света, хората ще живеят в любов помежду си, навсякъде ще има радост и веселие. Това време иде...

Животът трябва да се пречисти коренно, в него трябва да се внесе вътрешно преобразование. Аз не говоря за някаква революция между хората, а за вътрешна промяна, в която Бог ще преобрази целия строй, ще освободи хората от тяхната дребнавост, която им пречи да се разбират като братя и сестри. Който разбере това, ще го провери и ще се освободи от стария живот, от всички утайки на миналото.

Светът е велико училище за нас, а всички негови външни прояви, това са малки резултати, това е един излишък от света. Има друг свят, пред който вашият реален свят е само външна проява, външна сянка. Който умира, той започва да люби.

Аз желая, тази мисъл да остане у вас доброволно, без усилие. Този ден е тържествен. Ние сме пред Лицето на Бога и аз искам всеки от вас да разреши вътрешно този въпрос. Разрешите ли го днес, той е разрешен завинаги. Не го отлагайте за друг ден, а го разрешете днес, когато сте пред Божието Лице.

Господ казва: Търсете ме, докато съм близо до вас.

И тъй, каквото и да правите отсега нататък, правете го заради Бога, заради Неговата Любов. Това изисква Новото учение, това изисква Новият живот от всички нас. Ние трябва да се различаваме от другите по това, че имаме един велик принцип, една велика идея, за която сме готови и на огън да ни турят, и на бесилка да ни повесят, и на кръст да ни разпънат - всичко можем да понесем...

Пожелавам ви, всички да носите запален светилника, който Господ днес ще ви даде. Като излезете от тук, всеки от вас ще види по един ангел. Помолете го да ви даде по един запален светилник и тръгнете по определения от Бога път. Вие ще ми кажете: „Учителю, къде е вратата на Новия живот?“ Аз нямам защо да показвам вратата на хора като вас, които са тъй учени. Има ли нужда да ви отварям Евангелието? Казвам ви: Намерете 15. глава на Евангелието от Лука и четете. Всички знаете къде се намира този ангел. Райската градина не е извън човека, нито някъде на „Изгрева“ - тя се намира в самия човек. Ангелът, когото търсите, е в тази Божествена градина, пред входа на която Бог постави два херувима с огнени мечове, за да пазят да не влизат грешните. На праведните Бог дава по един запален светилник и казва: Вие можете да отидете в Рая, той е за вас.

Сега и аз ви казвам: Идете в Рая, в Божествената градина, да се поразходите, да се срещнете с ангела и да се поразговорите!

Христос казва: Аз съм Пътят, Истината и Животът. Затова Той дойде на земята. И ако досега сте ходили в тъмнина и сте били в безсъзнание, отсега ще ходите в светлина и със съзнание, ще служите на Бога с вътрешна Любов, по нов начин. Само така ще приемете Божието Благословение.

И тъй, аз ви поздравявам днес със запалените светилници!

Свещеният час
Бог царува на Небето.
Бог царува в живота.
Да бъде благословено Името Му!
Размишление.

Всяка окултна наука, която принадлежи към Великата наука за живота, има за цел да просвети човешкия ум и да облагороди човешкото сърце. Тя има за цел да внесе светлина в ума и топлина в сърцето, като необходими условия за правилното развитие на човека. От тази гледна точка умът и сърцето трябва да дойдат в помощ на човека за изправяне на живота му.

От окултно гледище, когато един Учител разглежда някакъв елемент, той обръща внимание на материята, от която е създаден, на чистотата на тази материя, както и на различието между неговата материя и тази на същия елемент, но в разните организми. Например, той намира разлика между златото в неорганическия и в органическия свят. По аналогия на това, изтъква се разликата в материята на човешкия мозък у разните индивиди. Следователно, хората се различават както по качествата на материята, от която е образуван техния мозък, тъй и по качеството и количеството на силите, които действуват в този мозък. Окултната наука определя още и причините, поради които известни добродетели са развити повече или по-малко в определени хора. Тя казва: „Добър човек е онзи, който има повече връзки с напреднали и възвишени същества“. Значи по-голямото или по-малкото съприкосновение с висшите същества - броят на допирните точки с тях определя степента на човешката добродетел. Когато дойдем до онези велики същества, които имат допирни точки направо с Бога, казваме, че те почти са завършили своето развитие на земята. Те влизат вече в плана на една по-висока еволюция от земната.

Както и да ви описвам този висш свят, той е почти недостъпен за сегашния човек, затова засега ще се ограничим само с

разглеждането и проучването на земния живот. Наблюдавай- те каква промяна ще забележите в някой младеж, който е прекарал няколко години в странство, където и е бил в съпри- косновение с видни професори... Вие ще намерите промяна във външния му вид, в отношенията му с другите хора, в начи- на на мисленето му и т.н. На какво се дължи тази промяна? - На съприкосновението, което е имал с тези учени. Мнозина от тях са окултни ученици, занимават се с окултната наука, но външно не се изявяват че са такива. Много от известните хи- мици и физици се занимават с окултната наука и черпят свои- те знания направо от живата природа. Няма да посоча имена- та на тези учени, но казвам, че такива са съществували и в древността, съществуват и днес.

Някои питат: „Защо ни е окултната наука?“ - В нея ще на- мерите редица начини и методи как да си въздействувате при различните състояния в живота си, как да го устроите разумно и по какъв начин да разрешавате трудните задачи. Например често се говори, че трябва да имаме търпение, но по какъв на- чин можем да го придобием? Говори се да бъдем благи. Как да се постигне това? Говори се, че трябва да правим добро. Кой е най-разумният начин да правим добро на хората?

Често хората смесват думите **любознателност** и **любопитство**. Също тъй често смесват желанието да се подобри материалният живот с желанието да се подобри умст- веният и духовният живот на човека. Това не е едно и също нещо. Да подобря материалния си живот е едно благо, от кое- то целта на окултната школа не се постига. Да подобря умст- вения и духовния си живот, да просветя ума си и да облагоро- дя сърцето си, това влиза в целите на тази Школа. Да подобря материалния си живот значи да постигна такива знания, които утре могат да изчезнат от моя ум. Какво съм придобил? - Ни- що. Мнозина от вас са завършили гимназия, други универси- тет. Но питам: Къде са онези формули, къде са всички теории, които сте учили през това време? - Почти всичко е забравено, изчезнало е от вашия ум. Казвате: „Тогава защо е трябвало да учим?“ - Не, изучаването на този материал е изпълнило своята

служба. Навремето си то е било необходимо упражнение, една гимнастика за ума. Натрупването на нови впечатления от живота са изличили тези знания. Ето защо, човек сам трябва да чисти, да измива своята памет - своята библиотека - от излишния прах. Мислите представляват лабораторията на нашата памет, където са складирани всички томове на нашето знание. Често тези томове са потънали във вековния прах на безумието. Те са така забъркани в библиотеката, че не знаем къде се намират. Прахът произлиза от ненужните безпокойства на ума, създадени от сегашния живот.

Първата задача на ученика е да се научи как да се освободи от тези безпокойства. Болестта е ненужно безпокойство. Например, болни сте, страдате от възпаление на очите или от болки в стомаха или от ревматизъм, или от разстройство в нервната система. - Премахнете тези болести. Бедни сте, имате трудности в живота - премахнете тези препятствия. Ученикът трябва да преодолява всички трудности и препятствия в живота си. Който иска да учи, не трябва да бъде болен, не трябва да бъде и беден. На обикновените ученици това е позволено, но окултният ученик трябва да бъде свободен от всички недъзи. Има ли някакъв недъг, той трябва да има търпението и доблестта да се лекува по всички правила, които окултната наука препоръчва. Вие не разбирате правилата на тази наука и казвате „Господ ще ни излекува“. Така казва и светът. Оставете ли само Бог да ви лекува - това е физически акт, а не вътрешен акт на вашето съзнание. Когато Учителят ви предаде един урок и вие не го научите, трябва ли да казвате, че Учителят знае урока и ще ви го повтори? - Не, веднъж предаден урокът от Учителя, вие ще го научите и ще го приложите. Всеки урок, както и всяко окултно учение, имат своето практическо приложение. Ако те не се приложат в живота ви, ще се създаде едно индиферентно състояние, при което мнозина ще се обезсърчат и ще кажат: „И това е обикновена наука! От толкова години учим, но какво сме придобили?“ Както навсякъде, оставяте Учителя да предава урока си, а вие не го научавате.

На мнозина от вас съм дал правила как да се лекуват сами и как да дават на други първа помощ. Всеки от вас, като ученик, трябва да знае тези правила и да ги прилага. Как лекуват главоболието, или бодежите, или болките в кръста и т.н.? Не е достатъчно само да се констатира известна болест. Ние имаме особено гледище за болестите. Болестите са дадени на хората за придобиване на смирение. Всяка болест е особена задача, с която ученикът трябва да се справи. На всяка болест, която му се дава, той трябва да гледа като на особена привилегия. Всички болести се дължат на известни микроби, малки същества, които се развиват в организма на човека. Значи те намират във вашия организъм достатъчно храна, нужна за тяхното развитие. Какво трябва да правите? - Не им давайте такава храна и те ще си заминат. От какво произлиза главоболието? - От ядене на трудносмилаема храна, която оставя излишъци в стомаха. Тогава пречистването на стомаха не става правилно, канализацията му някъде е повредена, вследствие на което се явява главоболие, а стомахът и устата започват да миришат. У някои хора тази миризма се усеща от разстояние 5-6 метра. Някои пък, като не се хранят 5-6 дни започват да миришат неприятно. Когато окултният ученик пости, от него лъха приятна миризма.

Окултният ученик трябва да работи за пречистване на тялото си. Някой казва: „За да се пречисти човек, той трябва да изтощи тялото си“. Не, това е погрешна представа. Вие трябва да правите разлика между плътта и физическото тяло. Ако плътта ви отслабва, тялото ви не трябва да отслабва. Какво разбирам под отслабване на плътта? - Да се намалят ниските желания на човека, т.е. желанията му да се възпитат. Ниските желания не се крият във физическото тяло, а в плътта. Ето защо, за да възпитате тези желания, вие не трябва да измъчвате стомаха си. Наистина, понякога стомахът приема повече храна, но причината за това е желанието за ядене, контролирано от един център, който се намира около слепите очи. Миризмата на някое вкусно ядене възбужда този център, у човека се поражда желание да яде повече, и тогава стомахът приема та-

зи храна и се претоварва. По такъв начин именно, чрез силно желание за ядене, човек разваля стомаха си. Наистина това е крайност, но ако стомахът приема по-малко храна отколкото може, това е друга крайност. Когато окултният ученик се храни, той трябва да бъде доволен от храната, да забрави всичко наоколо си и да благодари на Бога. Да знаете как да се храните - това е наука, това е изкуство. И Писанието казва: Ще се храните и ще благодарите за всичко, което Бог ви е дал.

Второ условие при храненето: - окултният ученик трябва да избягва еднообразната храна. Например някой се подлага на картофен режим, храни се цял месец само с картофи. Какво ще му допринесе тази храна? Друг се храни цял месец само с череши. Трети - с грозде. Това не е правилен начин за хранене. Когато Бог създаде първия човек, каза му: Ще ядеш от всички плодове в тази градина, само от един плод няма да ядеш - от плода на Дървото за познаване на доброто и злото. Така и вие ще ядете от всички плодове - от забранения плод няма да ядете. Ако се храните с картофи, утре ще ядете червени. Като опитате всички видове картофи ще пристъпите към друга храна. Ако се храните с череши, ще опитате всички видове череши. Ако се храните с грозде, ще опитате по същия начин всички видове грозде. Винаги трябва да разнообразявате храната си, защото всеки вид храна съдържа специфични енергии, необходими за вашия организъм. У човека има едно особено чувство, което по всяко време му подсказва какво храна трябва да яде. Защо? - Защото в даден случай само в тази храна човек ще намери онези специфични елементи, които са необходими както за изграждането на организма, така и за създаването на някоя велика мисъл или някое благородно чувство. Вие ще кажете: „От къде ще намерим тази подходяща храна?“ Виждате онзи художник - колкото и беден да е, все намира бои и четки. Щом те са нужни за работата му - откъдето и да е, той ще ги намери.

Казвам: Както всеки човек от света разбира своите интереси, така и окултният ученик трябва да разбира своите интереси и интересите на своите другари. Всеки ученик, който ходи в

Школата, трябва еднакво да разбира както своето положение, тъй и положението на другите. Не разбира ли хората както себе си, той ще влезе в стълкновение с тях. Всеки ученик, който иска да си служи с математиката, трябва най-напред да знае законите и правилата, по които става събирането, изваждането, умножението и делението. Постепенно той ще навлезе и в по-сложните действия на висшата математика. Не знае ли елементарните неща обаче, той не може да си служи нито с математиката, нито с геометрията.

Следователно, живите хора представляват за нас почвата, която трябва да изучаваме. Голямо изкуство е да знаем с кои хора можем да дружим в даден случай, да споделяме нашите мисли и чувства, да се подвизаваме заедно в духовния живот и т.н. „С един камък къща не става“ - казва българската поговорка. Така е. За да изградите вашето здание ви трябва много камъни. Камъните - това са живите хора, които ще вземат участие в този строеж. С тях ще споделяте вашите мисли и чувства, вашия живот, без те да ви критикуват. И те ще споделят с вас. Взаимно ще разглеждате един предмет и ще извадите общо заключение. Само така ще имате резултат, което показва, че между вас има вътрешно разбиране. След това ще се разделите приятелски, с желание да се срещнете и втори път. Да допуснем, че като окултни ученици вие се събирате на обща молитва. Какво се изисква от вас? От вас се изисква сърцата и умовете ви тъй да се отворят, че всички заедно да създадете велика вътрешна връзка с невидимия свят и да се почувствувате радостни и весели. Засега молитвата за вас е дълг, но не и резултат на един вътрешен Божествен подтик. След време ще добиете този подтик и молитвата ще получи за вас друг смисъл.

И тъй, като окултни ученици, на първо време ще изучавате окръжаващата природа и нейното влияние върху вас - влиянието на времето, на въздуха, на ветровете, на цветята, на плодните дръвчета, на изворите, на водата и т.н. Окултният ученик трябва да знае каква вода да пие. Той трябва да пие най-хубавата вода, защото тя дава най-добри условия за здравето, кое-

то е необходимо за проявлението на правилната мисъл. Мисли ли ученикът правилно, той ще изпита красиви, приятни чувства.

И сега, като на ученици, давам ви следното правило: Окултната наука не търпи излишни приказки. Вие може да говорите някога повече, но ако винаги говорите много, това не е правилно. Многото говорене е хабене на енергия. Често у хората се събужда съзнателно или несъзнателно желанието да запознаят света с техните най-свещени идеи, но това е неправилно. Христос е казал: Не давайте скъпоценните си бисери на свинете. Това правило не се спазва почти никъде, а особено в България. И затова виждаме тези свине да хвърлят нашите камъни върху главите ни. Какво прави природата в такъв случай? - Тя скрива дълбоко в земята всички свои богатства, всички свои ценности и никому не ги показва. А религиозните хора изнасят всичко каквото имат на пазара. Защо? Защото не е тяхно, не са го придобили с труд.

Като ученици на окултната школа ще знаете: Ще пазите свято свещеното знание, което имате и няма да го изнасяте на пазара. Вие ще го изнесете само пред тази душа, която мисли и разсъждава като вас, която има същите подтици като вас. Само с нея може да споделите този свещен хляб. С всички останали хора може да разменяте мисли върху общи въпроси, които са достъпни за техния ум. Например някои ви питат за вашите понятия за Бога, за вашето верую и т.н. Вие сте готови веднага да дадете отговор. Казвам: Като ученици, вие трябва да се въздържате, да не бързате изведнаж да изнасяте вашите свещени идеи.

В древността окултните учени се подлагали на особено строг самодисциплина - да се въздържат от много говорене. В това отношение и вие трябва да правите опити да не бързате да изнасяте знанието си пред света. Знанието е плод, който зрее. Не давайте този плод другиму, преди да сте го опитали.

Като ученици вие трябва да знаете, че има неща, които могат да се казват на хората, но има и неща, които трябва да задържате само за себе си. Тези последните трябва да представ-

ляват запасът, малкият капитал, от който само вие да се ползвате. Всеки човек трябва да има нещо свещено в себе си, което да пази свято от всеки чужд поглед, от всяко чуждо посегателство. Човек трябва да има силна вяра, за да приеме известни неща. Към виденията си и към сънищата си вие трябва да се отнасяте с голямо внимание. Ако ги приемате безогледно, ще се намерите в опасно положение. Да не мислите, че всеки сън има смисъл! Не всичко, което мислите или сънувате, е от Бога. Трябва да проверявате тези неща, за да знаете колко процента от всичко, което става у вас или около вас, е вярно. Подлагайте на опит както сънния си живот, така и будния, съзнателния. Проверявайте какъв процент от проявите на вашата интуиция са верни. Изпитвайте се, за да видите колко от вашите мисли и чувства се сбъдват.

Та казвам: Окултният ученик трябва да има развита интуиция, затова ще работи за развиването ѝ. Интуицията е важно помагало в живота на ученика. Който има развита интуиция, може да избегне много нещастия и неприятности в живота си.

Като ученици, вие трябва да развивате добри качества и способности. Например умът ви трябва да бъде чист и светъл. Всеки от вас трябва да има положителна вяра, основана на великите Божии закони - на Любовта, на Мъдростта и на Истината. Бог работи в света! Щом Бог работи в света, трябва ли да се съмнявате? Разбирам да се съмнявате в един невежа, но да се съмнявате в един велик мъдрец, в един велик учен - това е немислимо. В живота на учения погрешките са изключения, а в живота на простия - изключенията са правила.

Окултният ученик трябва да разполага със силите, които се крият в неговата душа. Той трябва да предвижда всичко, което може да му се случи, затова постоянно трябва да бъде нащрек, т.е. съзнанието му трябва да е будно. Ако умът на човека е буден, и здравето му е осигурено. В будния ум няма прекъсване на мисълта. Той не се безпокои от това, което става защото знае, че Бог действа навсякъде в света. Ако е допуснато известно страдание или изпитание за някого, то става по закона на Божия Промисъл, затова то крие в себе си нещо

добро. С всяко страдание Бог иска да обърне вниманието ви към нещо важно за вас, т.е. той иска да ви упъти във вярната посока на живота. Например някой иска да стане богат, но това желание ще го спре в еволюцията му, затова от невидимия свят го поставят при условия да изгуби и това, което дотогава е имал. Щом желанието му да забогатее не се задоволява, тогава той го отправя в друга посока, започва да се занимава с музика, с изкуство или с наука. С това той вече се приближава към един по-висш свят.

Значи всички неприятности, страдания и изпитания в пътя на ученика идват единствено със цел да го отправят в света на хармонията, в умствения свят, където той може правилно да се развива. Само така ученикът ще разбере закона, който твърди: Всичко съдействува за добро на онези, които любят Бога. Значи всичко, каквото се случи в живота на ученика, е за неговото добро. За ученика е казано: „Космите на главата му са преброени, и нито един косъм няма да падне без Волята на Бога.“

И тъй, беседите, които ви са дадени в Окултната школа, трябва да се изучават по особен начин, а не само да се четат. Всеки за себе си трябва да извади най-важните места от всяка лекция и беседа и да ги приложи в живота си. Знание без приложение не е знание. По същия начин четете и изучавайте Библията. Някои от вас се спират на едно място, други на друго място от Стария или Новия Завет и от там черпят поука или се поощряват. така можете да четете и книгите на някои видни автори. Не четете ли по този начин беседите, Библията или която и да е книга, те ще ви се видят еднообразни и вие ще потърсите някакво развлечение, но развлечението не е наука. Работете всички, за да придобиете концентрация в мисълта си.

Всеки от вас, който иска да бъде ученик, нека си определи един свещен час за работа. Този свещен час може да бъде или сутрин или следобед или вечер. През това определено време прекарвайте в дълбоко размишление, за да се справяте с всички трудности, които ви се изпречват на пътя. Като

премине този час на размишление, трябва да се почувствувате окуражени, опреснени, с чисто сърце, за да можете с нови сили да прекарате останалото време от деня. На другия ден пак ще прекарате свещения час в размишление. През този свещен час ще се разговаряте с всички окултни ученици на тази Школа, в която сте и вие. Всички окултни ученици по целия свят, както и в духовния свят, се интересуват от вашия най-малък духовен прогрес. Те се интересуват от вас само за този малък успех. И когато вие се намерите в някакво затруднение, те веднага ви идват на помощ.

Казвам: Свещеният час, който си определите, ще спазвате през цялата година и ще работите за изглаждане на недоразуменията, за преодоляване на трудностите и за вашето издигане. На всеки от вас давам тази задача: Да намерите приблизително кой е вашият свещен час. Когато попаднете в този час, в ума на всеки ще дойде някоя велика мисъл или възвишено чувство, изобщо във вас ще дойде едно просветление. Ако дадете място на тази мисъл или на това чувство, вие ще се повдигнете, но ако им противодействувате, в съзнанието ви ще настане тъмнина и дълго след това ще трябва да чакате, докато отново попаднете във вашия свещен час. Свещеният час иде периодически - всеки ден, по едно и също време, в един и същ час през деня. Вие ще различите този час от останалите часове на деня по това, че той е по-интензивен, че иде с по-засилен тон...

Аз бих желал да проучвате примерите, които съм дал в беседите, защото във всеки пример е вложен един велик закон, един велик метод, с който човек може да работи за своето усъвършенствуване. Всичко друго може да изчезне, но примерите няма да изчезнат, защото те съществуват в живата природа.

В Окултната школа трябва да се създаде общ интерес към практическата работа. Същото се отнася и до вас, учениците на Школата. Вие трябва да се заемете практически с учените, за да придобиете един ефектив, една реална сума, с която да боравите в живота си. Мнозина от вас боледуват. Тези болес-

ти представляват задачи за вас. Обикновените ученици могат да се лекуват както си искат, но окултните ученици трябва да се лекуват със силата на молитвата и на мисълта си.

Като ученици на Школата, вие имате много теоретически познания, които трябва да приложите на практика. Чрез практиката вие ще си изработите добри навици, необходими за поддържането на бодър и весел дух. При големите си изпитания окултният ученик трябва да проявява вяра, търпение и въздържание. Каквото затруднение и да му се яви, той трябва да си каже: „Тази работа ще се оправи. Аз ще проуча този въпрос, макар и след много години.“ Това значи силен ученик! Силеният ученик никога не отпада духом. Той не отлага въпросите за далечното бъдеще, а работи, проучва всеки въпрос, защото знае, че бъдещето е сега, днес. Щом учите, щом работите, вие и сега, и в бъдеще ще бъдете добри, отлични ученици. Живата природа е винаги в услуга на добрите ученици. Бъдете ревностни в учението и предавайте тази ревност и на другите!

Някои от вас питат „По какво окултният ученик се отличава от обикновените хора?“ - Разликата е в това, че окултният ученик преодолява всички трудности в живота. За него Истината е идеал, Мъдростта - цел, а любовта - реализация.

Само Божията любов носи пълния живот!

ГЛАВА 9

СЛОВО ЗА ЧОВЕКА, ПЪТЯТ, ИСТИНАТА И ЖИВОТЪТ

Един от големите мистици на нашето време - Рене Генон, казва: „Учителят Беинса Дуно не е дошъл да създаде една нова църква, защото има много църкви; не е дошъл да създаде нова религия, защото има много религии; или да създава ново Движение, защото има много Движения; а като един божествен магнит да привлече учениците си и будните души за идването на една нова духовна култура“.

Учението на Учителя Беинса Дуно е наука за живота. Школата му не беше тясно затворена за чисто окултни проблеми, а широко обхваща световната култура и цивилизация. Учителят говореше за живота на гениите, препоръчваше да се изучава опитът им и даваше различни примери.

Ученикът е морално задължен да се посвети на някоя област на науката или на изкуството, и да бъде най-добър в професията си. Критерият за „високият идеал“ се отнася за всички негови постижения. Интелигентността бе качеството, което Учителят най-много ценеше. Педагогическият му метод на пълна свобода, предпазваше ученика от двойственост в обхвата и изявите и осигуряваше искреността във взаимоотношенията ученик-учител.

В последната част от книгата си, сме се стараели да покажем многообхватността и многообразието от теми, намерили отражение в хилядите страници от Словото на Учителя.

Могат ли хората, като излезете в света, да кажат и за вас: „Ето човекът!“

За да се удостои човекът с това име, той трябва да съдържа в себе си четири неща: да бъде богат, да бъде силен, да бъде

умен и да бъде добър.

Богат човек е само онзи, който има богата душа, богат ум, богато сърце и силна воля. Само човек, който служи на Бога, е в пълния смисъл на думата богат.

Силен е само човекът на любовта, човекът на истината. Той стои над всички условия. Силен човек е оня, който може да обръща своите неприятели в приятели. Ето защо, той не се защитава. Той не воюва за своите права. Само слабият воюва за правата си. И когато силният човек, човекът-герой бъде прикован на позорния стълб заради истината, той с великодушие понася и позор, и хули, и злорадство, и обвинения. Защото най-ценното у човека - това е неговият характер. Човекът непременно трябва да мине през огъня на изпитанията, и само, когато мине през този огън и устои на всичко, ще придобие ценен, устойчив, и непоколебим характер.

Под характер, в дълбокия смисъл на думата, се подразбира всичко разумно, което човешкият дух е написал, което дълбоко е внедрил в човешката душа.

Характерът е едно съчетание от добродетели.

Запомнете: онази естествена сила в човека, която може да го направи могъщ е силата на неговите добродетели. Добродетелите са един огромен капитал, около който започват да действуват великите сили на живата природа.

Ето защо, под думата „човек“ се разбира сборът от всички добродетели. Сам по себе си, по своя произход и по своето естество, той е нещо велико...

Бог, като се е ограничил сам в себе си е създал човека. Ала със създаването му са се явили и страданията в космоса. Защото там, където има ограничения, има и страдания.

Когато се говори за човека като образ и подобие Божие, подразбира се човекът в неговата първична проява, така нареченият космически човек. Всеки човек, всяка човешка душа, е един първичен елемент от великия космичен човек.

Ако вие познавахте човека, ако вярвахте в него, а не в това, което се вижда отвън, щяхте да видите, колко велик е той. Защото това, което се вижда отвън е израз само на известни

мисли, чувства и действия. Човек не е онова, което днес се мисли за него. Той не е само едно материално същество, което изчезва със смъртта. Това, което умира, не е човекът.

Ако човекът изчезваше със смъртта, тогава няма защо толкова да се разсъждава, да се спори за него. В такъв случай той би представлявал само една вещ, един предмет, който утре ще се разсипе на прах.

Това, че човекът ще умре и ще изчезне, е първата лъжа, която е внесена в света.

Човек не е нищо друго, освен божествена книга, съставена от много листа, върху които той сам от векове е писал своето съдържание. Там ще срещнете не само описанието на живота на отделния човек, но и описанието за създаване и развиване живота на земята и небето. Всичко, което е станало и става на земята и небето, е написано върху човека.

Човешкият дух е слязъл на земята преди около двеста и петдесет милиарда години. Той не е бил тогава в това състояние, в което се намира днес. Днешният човек е само скица на бъдещия човек. Той не е дошъл още до онзи образ и подобие, за който се говори в Битието. Много време е нужно на човека, докато дойде до образа, който Бог носи в мисълта си...

Не е лесно да дойде човек до онова велико съвършенство, да остане тих и спокоен при всички условия и във всичко да вижда добрата страна. Съвършеният човек нито се обижда, нито другите обижда. Той вижда и предвижда нещата, знае как да постъпва и какво да говори.

Човек е дошъл на земята да се учи, да познае себе си и своя bliжен.

Човешкото съзнание минава през три степени: степен есенциална, степен субстанциална и степен материална. Есенциалната страна включва принципите на живота, субстанциалната - законите на живота, а материалната страна - фактите на живота.

За да избегне моралните сътресения, човек трябва да познава почвата, върху която живее, както и дадените му условия и възможности.

Човекът съществува не само на Земята, не само в Слънчевата система. Той населява цялата вселена - всички слънца и планети. Планетите и слънцата са населени със същества от разни степени на интелигентност. Не е важно какви тела те имат. Те са разумни същества и принадлежат към една и съща човешка раса. Тази раса постепенно се развива. Много от човешките същества по другите системи са значително по-напреднали от човека, защото са излезли по-рано от великия първоизточник на живота. Тяхната мъдрост е тъй велика, че културата на хората в сравнение с културата на човешките същества, например на Сириус, е още в детски пелени.

Човекът съдържа в себе си всички възможности за един живот на истината. И когато започне да осъществява тези възможности, той постепенно се трансформира, изкачвайки се стъпало след стъпало по спиралата на живота. От обикновен човек той става талантлив, после гениален, след това светец и най-после учител.

18 милиона години хората живеят на Земята и още работата им не е довършена, не се е построило човешкото тяло както трябва. В своето развитие те са едва на 10 години.

Всички знания на човека, придобити в течение на изминалите години са написани в неговия мозък...

Не е достатъчно само да изучавате човешкия организъм, както и характера на човека, но трябва да гледате на него както на жива, разумна станция, през която той влиза в съприкосновение с целия космос.

Коя е радиостанцията в човека? Неговото будно съзнание.

Да имаш будно съзнание, това означава да имаш възможност да приемаш и предаваш мисли, чувства и желания от всички станции.

Тайните, които се крият в природата, съществуват и в човека. Чрез астралното си тяло той може да проникне в астралния свят и да види това, което за физическото зрение е недостъпно. Докато е на земята, човек мисли, че другият свят е идеален. Всъщност не е така. Има идеални неща и на онзи свят, но те са достъпни само за този, който има будно съзна-

ние да вижда и да разбира ясно.

Физическото тяло на човека е ключ, с който могат да се разрешават всички трудни въпроси. Изучаването на човешкото тяло е началото на всички науки, които представляват основа на бъдещето.

Съзнателният, разумният човек знае, че тялото е облекло на душата. Следователно, каквато е душата на човека, такова ще бъде и тялото му.

Човешкото тяло е величествена сграда, в строежа на която са взели участие множество разумни същества...

И тъй, духовният човек се отличава от физическия по това, че познава доброто и злото. Той знае кои сили действуват в съгласие с него и кои са против него. Дойде ли до положение да различава доброто от злото, човек се е свързал вече с духа, който е над доброто и злото. Докато дойде до това състояние човек минава през физическия живот, животът на ограничени-ята.

Човек трябва да осъзнае, че е във връзка с милиони умове на земята, както и в онзи свят. Тъй щото той представя частица от колективно общество. И неговият успех на земята зависи от връзките му с тия същества. Ако тази връзка е правилна и резултатите на неговия живот ще бъдат добри.

Човек, в когото Божественото живее, може да направи това, което и учените могат да направят. Той носи в себе си животворно електричество и магнетизъм, с които може да извърши чудеса. Достатъчно е да се приближи до леглото на болния, за да може последният да стане от леглото си и да оздравее. Как е станало това и той не знае. Всеки човек, в когото Божественото живее, счита, че е естествено хората да бъдат здрави. Той отдава всичко на Бога и не се спира върху себе си. Важното е, че Божествените прояви на човека се дължат на проявлението на Бога в него. Божественият човек знае, че благо на едного е благо на всички, и той се проявява като чешма, която постоянно тече.

Човек има дух, от който изтича неговата сила. В него има душа, от която иде любовта. Той има ум, отдето иде светлина-

та. Светлината на човека, човешкият ум е свързан с човешкото сърце и с човешката воля. Душата е свързана с висши същества, с ангелите, а пък човешкият дух е свързан с Бога. И когато искате да се молите, трябва да се изкачите при духа си. Като дойде душата ви, тогава произнесете молитва.

Ако умът, сърцето и волята ви не могат да ви препоръчат, никой не може да ви помогне.

Две неща определят човека като истински човек: умствените способности и моралните му чувства. Чрез мозъчните си центрове човек възприема светлината от горните светове и по този начин се развива умствено. Колкото повече светлина възприеме, толкова по-добре ще бъдат развити умствените му способности.

Чрез моралните си чувства, човек възприема топлината от горните светове. Колкото повече топлина възприема, толкова по-добре ще са развити моралните му чувства.

За да познаваш човека в същинския смисъл на думата, трябва да го обичаш. Само, който обича, той познава хората.

Възвишените чувства и мисли не са нищо друго освен проява на човешката душа. Любовта в човека е извор на неговия живот. Ако не даде възможност на любовта в себе си да се прояви, човек не би могъл да придобие живота.

Гениалността подразбира сбор от много таланти. Обикновено на сто години се раждат няколко гениални хора, на хиляда - няколко светии, а на две хиляди години - един велик учител.

Геният е тяло на светията, светията - облекло на учителя, а учителят - проява на Бога.

Има друго слънце в самия човек, което му служи като пътеводител. То носи различни имена. Някои го наричат Божествено начало в човека, други - светла идея и т.н.

Мисълта е Божественият свят в човека.

Едно от качествата на разумния човек е, че той няма страх. Той не мисли какво ще стане и какво ще кажат хората. В него има благоразумие. А благоразумният човек знае, че Бог не се изменя - днес да е един, утре друг...

Било е време, когато хората са виждали всичко без телес-

коп: каналите на луната, жителите на планетите, но днес всичко това е загубено. Защо? Защото са се отклонили от пътя си...

Главата на бъдещия човек ще бъде гола, но ще бъде красиво оформена, с известна дължина и широчина на черепа; с определена височина на главата, с красиви линии, с чело добре оформено. То няма да бъде ниско и тясно, но широко и високо.

В бъдещия човек ще бъде добре застъпена разумността, паметта, прозорливостта, благоразумието. Още като видите човека, по тялото му ще го познаете. От него ще излиза светлина. Всяко чувство и всяка способност на човека изпускат известно количество светлина и топлина. Влюбеният, например, изпуска повече светлина и топлина от онзи, който не е влюбен. Като се приближите до човек, който е влюбен във вас, ви е приятно.

По какво се различава разумният човек? Той никога не се занимава с миналото, нито пък се занимава с бъдещето. Той живее в настоящето. Под настояще аз разбирам вечно божество...

Животът на всеки човек представлява възел, в който се кръстосват неговото минало, настояще и бъдеще.

У разумния човек има едно особено душевно разположение - той не мисли зло никому. Той мисли добро на всички хора и никога не си отмъщава. Защото знае, че човек не може да бъде абсолютно разумен, ако няма един абсолютен морал.

Моралът е онази опорна точка, от която разумът се проектира в света.

Разумен човек може да бъде само добродетелният човек.

Според мен, най-великото качество, което човек може да притежава е смиренуето. То не е слабост.

Смиреният човек е най-гъвкавият, най-пластичният човек в света. Той може да издържа всичко - и болести, и бедност, дори и смърт. Той е истински силният човек. Слабият, малодушният човек не е смирен.

Великият живот има нужда от хора, които са „родени изно-

во“, които са видели „Царството Божие“.

Който иска да види Царството Божие, очите му трябва да бъдат чисти. Чистите очи подразбират чисто сърце. Чистото сърце подразбира светъл ум. Светлият ум подразбира благородна душа. А благородната душа подразбира един любящ дух, който е излязъл от Бога на вечността.

„Роденият изново“ е свързан с всички по-високи светове, с всички същества от по-високи йерархии. Той е истинолюбив като самата истина, умен като самата мъдрост, любящ като самата любов.

За този човек, за „родения от Бога“, е казано в Писанието, че „грех не прави“.

Да бъде човек Син Божий, да бъде служител на великия, който всичко е създал, ще рече да чувства пулса на цялата вселена, да вижда нейната красота, да възприема величествената ѝ хармония.

Новият живот, който Христос донесе на човечеството, представя капитала, с който хората могат да изплатят дълговете си.

Задачата на Божествената школа е да приготви умовете и сърцата на хората да разбират и прилагат истината.

Всеки, който иска да влезе в Божествения път и да стане „човек“ в пълния смисъл на думата, най-първо трябва да бъде безстрашен. Второто качество, което трябва да притежава е смиренуето. Третото качество, което характеризира човека като истински човек е справедливостта.

Човек трябва да бъде смел, искрен в себе си, да признае как са поставени нещата в самия него.

Под думата морал ние разбираме „Хигиена на човешкия мозък“. Тази хигиена е в зависимост от хармонията между чувствата, мислите и постъпките на човека.

Няма по-добър проповедник за човека от неговата съвест. Събуди ли се съвестта му, тя ще му разкаже това, което никой друг не би могъл да му каже.

Да живееш - това значи да учиш!

Първо, човек трябва да мисли върху почвата на живота;

после върху формата на живота, а след това - върху съдържанието на живота.

От човека се изисква топлина в живота, а не топлина на чувствата.

Всеки човек трябва да изучава общия живот, както и своя частен живот. Той трябва да знае, при условията, при които живее, какво може да излезе от него, за какво е способен и по какви пътища може да постигне своите желания.

Кръвта трябва да тече, мисълта трябва да се движи, а чувствата да се разширяват. Но в човека трябва да остане поне една основна идея в покой, която да образува неговото тяло.

Закон е, когато се отнема нещо на човека, в замяна на отнето му се дава друго нещо.

В човека има известни мисли, чувства и желания, които трябва да спят. Не ги събуждайте преждевременно, не са нужни. Това положение може да се формулира със следните думи: не искай повече, отколкото ти е нужно. Използуй само ония условия, които моментът носи.

Всеки човек трябва да се изучава, да познава силите си, да знае кое е за него и кое не е; от какво трябва да се пази и от какво не.

Да се справя човек с отрицателните си състояние и да реализира добрите мисли и желания, това означава сам да решава задачите си.

Де е човекът - между контрастите. Той трябва да се справи с тях и да намери себе си.

„Сине мой, дай ми сърцето си“. Бог иска сърцето на човека не като залог, а като връзка, чрез която да расте и да се развива.

Духът в човека представлява кормилото на неговата машина.

Човек страда главно до две причини; когато не иска да даде път на силите в природата да се проявят и когато природата не му дава това, което той желае.

Човек познава хората дотолкова, доколкото познава себе си. Той трябва да изучава темпераментите и чрез тях да раз-

бира и своето естество.

Молитвата не спасява, но помага за пречистването на човека. Докато човек не върне всичко, което несправедливо е взел, той не може да се изправи.

Щастието на човека не е на земята. Елементите на щастие са на земята, но самото щастие, като нещо цяло, не съществува на земята.

Силният, умният човек, който разбира законите, съзнателно предизвиква лошите хора да изкажат всичко, което крият дълбоко в себе си и по този начин той ги обезоръжава.

Праведният не може да познае грешника, ако не слезе на неговото ниво и не живее като него. Грешникът не може да познае праведния, ако не се качи до него и не мине през неговия живот.

Практическият живот налага правила на човека, макар и временни. Това, което е важно за днес, за утре вече не е важно.

Хората не трябва да се приближават много един до друг. Физическата близост винаги произвежда известна дисхармония, известни недоразумения в хората.

Външно човек не може всякога да бъде спокоен. Повърхността на човека може да се вълнува, но Божественото в него трябва да е в мир, в тишина.

Само Божественото в човека е в сила да го спаси.

Съмнението е така необходимо за човека, както ветровете са необходими за природата.

За да разбере човек живота, знанието, какво е разумната природа, която го заобикаля, той трябва да си ги представи в конкретна форма, достъпна за неговия ум и за неговото сърце. Същевременно той трябва да намери онази вътрешна връзка, онова взаимоотношение, което съществува между тия неща и него.

Няма по-голямо изкуство от това, да разбираш себе си, да влизаш в дълбочината на своето естество, да разбираш своя произход, причините на твоето съществуване и предназначението ти като човек, дошъл на земята.

Имам предвид вътрешната лаборатория, вътрешната наука на човека, с която той би могъл да превръща, де преработва своите отровни мисли и чувства и да ги използва за храна.

Човек расте по благодат, но не се спасява.

Мъжът и жената представят два принципа, две части на едно цяло. Гое е цялото? Самият човек.

Човек може да придобие знания отвсякъде. Всеки добър съвет е скъпоценност за него. Който е готов да приеме истината от всеки човек, той има в себе душа и дух.

Истинската свобода на човека седи в неговата отстъпчивост.

Човек трябва да пази мозъчната си енергия и да не я прехосва. Тя се губи. Намалява - при страх, омраза, злоба и отрицателни мисли.

Радвай се, че носиш името човек!

Стреми се да отговаряш на това име!

Отделянето на човешката душа от Бога съставя един от най-великите моменти в битието. Туй отделяне е известно в духовния свят като „засоряване на човешката душа“.

Хиляди години да живее човек на земята, мъчно може да определи какво представлява душата. Тя е онова мощно възвишено начало в човека, за което е казано, че око не е видяло и ухо не е чуло това, което се крие в него. В обикновения живот казват, че като умира, човек предава душата си на Архангел Михаил. Това са поетични приказки за обикновените хора. Обаче за мъдреца не е така. Той знае, че душата е нещо живо, мощно, необятно.

В душата се крият всички дарби и способности на човека. Щом те се ограничават, душата се скрива, не изявява своя живот. Тялото е жилище, в което душата временно пребивава. Душата е нещо отделно от човека. В човека тя се проявява като принцип, който твори, съгражда нещата и пази от разрушение.

Никой не може да разбере и познае душата вън от проявите на ума, на сърцето и тялото. Следователно, душа има три обективни прояви: в умствения свят - чрез вътрешната приро-

да на ума; в духовния свят - чрез вътрешната проява на сърцето; във физическия свят - като вътрешна сила на тялото.

Пътят на всяка душа е строго определен и никой не е в състояние да я отклони от него. Невъзможно е една душа да отклони друга от нейния път, защото Бог зорко бди над душите и направлява тяхното движение в необятната вселена.

И когато душата посети човека, той става вдъхновен, благороден и

велик. Оттегли ли се душата, той пак става обикновен човек.

Който иска да се занимава с човешката душа трябва да има велик ум и да е в състояние да разбира дълбоките процеси, които се извършват в нея. Затова човек трябва да направи тялото си годно, за да престоява душата по-дълго време в него.

Дори само една единствена душа да ви обича, тя е в състояние да ви помогне в трудностите на живота.

Главната задача на ученика е да изучава, да наблюдава своя вътрешен живот.

Прераждането изяснява въпросите, но не ги разрешава.

Духът не се преражда, а се вселява, минава от една форма в друга. Той се явява в различни епохи и време, за да научи великия закон на битието; да разбере, че вселената е една велика школа.

Живот има, защото има дух. Духът е внесъл живота.

Всяка форма на духа е написан лист от великата книга на живота.

Духът носи всички неизброими богатства на видимите светове и разкрива какво е Бог.

Духът е най-великата реалност. От гледна точка на физическия свят той е невидим, но от гледна точка на Божествения той е тъй обективен, както тялото във физическия свят и както душата в духовния свят.

Духът - това е проявеният Бог, който ни се представя в своята пълнота. Проявата на духа, това е нашата душа. Следователно, душата ще ни говори за духа, а духът - за Бога. Душата ще ни говори на ума и на сърцето. Всички възвишени мисли,

чувства и пожелания на човека са признак, че той има връзка с този велик разумен свят - с Бога.

Дойде ли духът, в съзнанието на човека настъпва прояснение, кръгзорът се разширява, противоречията изчезват.

Но духът е нещо много деликатно. Той е извънредно чувствителен към слабостите на хората и има свойството да влиза у онези, които са в пътя. Той не чука силно. Той ще почука много тихичко на вашето сърце и ако му отворите, ще изясни из основи вашият живот. Духът ще ви покаже, как трябва да живеете, какво и как да правите.

Пригответи се за неговото идване! И не забравяй, че когато духът дойде, вратата на твоето сърце трябва да бъде отворена.

Когато духът влезе, вратата на твоето сърце трябва да се затвори.

Не отваряй вратата, преди духът да е дошъл!

Не затваряй вратата, преди духът да е влязъл!

И тогава човек ще разбере, че се е родил, за да люби Бога и да запечата живота си с тази любов, а не да бъде слуга на човешки разбирания. А това му нашепва и неговата душа. Защото - не забравяйте това - възлюбленият на човешката душа това е само Бог.

Ти, който се домогваш да станеш Син Божий, постави си като идеал да имаш:

Сърце чисто като кристал.

Ум светъл като слънцето.

Душа обширна като вселената.

Дух мощен като Бога и едно с Бога!

Пътят към Бога е съвършенството. Съвършеният човек има само една идея - стремежът към Бога!

А стремежът на Бога е да ни освободи, да ни очисти, да просвети умовете ни, да облагороди сърцата ни, да внесе в душите ни онази светлина, чрез която да познаем, че той е любов.

Всички ангели, всички велики същества, които са живели милиони години преди нас на земята, знаят какво е Бог. Те

застават със свещен трепет пред това велико същество, от което струи любовта, повдигаща и крепяща целия космос. И ако ги попитате, къде е и какво е Бог, те ще ви отговорят на вашия език: „Няма същество, което да е по-близо до вас от Бога. Няма същество по-благородно, по-свято, по-чисто, по-мъдро, по-силно, по-могъщо от Бога. Той е навсякъде. И на небето - във всички слънца; и на земята - зад всичко: и зад въздуха, и зад водата, и зад камъните, и зад растенията, и зад животните, и зад хората. Няма нищо на света, зад което да не е Бог“.

Да искаме да докажем съществуването на Бога, това означава да Го поставим под съмнение. Търси ли човек доказателства за съществуването на Бога, това значи, че той е прекъснал в съзнанието си своята връзка с Него. Възстанови ли се тази връзка, животът започва непрекъснато да тече от Бога към човека и от човека към Бога. В ума, сърцето и волята му има един непрестанен прилив от Божественото съзнание.

Идеята за Бога е течение, което поддържа живота на човешката душа. Душата възприема Бога като необятна светлина без сенки. Тя схваща неговото единство в изявената светлина.

Исключете насилието, лъжата и злото от себе си, за да стигнете до единение с Бога.

Песен:

Бог е любов, вечна, безгранична,
пълна с живот - живот на благия Божии дух,
дух на святостта, дух на благостта,
дух на пълен мир и радост на всяка душа...

Молитвата е разговор, единение с Бога. Понеже човешката душа от векове още носи в себе си наслоявания, тя не може да разбере волята Божия. Ето защо, човек трябва да се моли на Бога - той да го очисти, да го освободи от този товар, да познае себе си, да познае ближния си, да познае и Бога.

Да познаем Бога, значи да почувствуваме неговата Любов.

Любовта е космичната сила, която движи всичко в света -

всички планети, всички слънца. Всички същества живеят в нея и черпят от нейните източници. Чрез нея Бог се проявява в цялото битие.

Любовта обхваща всичко в себе си. Сама по себе си тя е без начало и край, а всички неща вън от нея имат начало и край.

Истината също е включена в любовта. Тя е най-чистият образ на любовта. Правдата и тя е в любовта - абсолютната Божия любов подразбира абсолютна правда. И само човек, който е възсиял в правдата, може да възприеме Божествената любов.

Христос е изявената любов в правдата, която възвисява онези, които го любят.

Любовта е само за великите, силните души. Грамадна енергия се крие в човека на любовта.

Любовта не е за болни хора, любовта е само за здрави хора.

В божествения свят религия няма. Там съществува само любов. И всичко диша любов. Тогава всеки, който ви обича, ще бъде свещеник и служител във външния храм.

В божествен смисъл любовта е разумна проява между две възвишени души, които стоят на еднакъв уровень по ум, по сърце и по стремежи. Души еднакво благородни, еднакво духовно издигнати.

По този начин в божествената любов всички души се съединяват в едно цяло, така мощно, така устойчиво, че никаква сила в света не е в състояние да разкъса неразривните му връзки.

Само любовта съдържа условията, при които човек може да живее нормално, да се развива правилно. Където няма любов, там има насилие, а насилието с насилие не се премахва.

Магическа сила се крие в любовта. Тя е ключ, с който всичко затворено се отваря. Любовта си има свое свещено име - загубената магическа дума, която търсят кабалистите от всички времена.

Тя трябва да проникне навсякъде в човека, да проникне в най-малките гънки на неговата душа, за да го преобрази.

Помнете, обаче, една велика истина: само Бог в човека лю-

би, защото Бог е любов. Няма човек, който сам по себе си да може да люби. Той може да бъде само проводник на любовта, но да люби от само себе си - не може.

Четири са проявите на любовта в човека. Тя действа като стремеж в сърцето, като чувство в душата, като сила в ума и като принцип в духа.

А това е целият цикъл на развитието от началото до края.

Любовта като стремеж се движи към центъра на земята - това са корените на любовта.

Любовта като чувство се движи към слънцето - това са клоните.

Любовта като сила се проявява само у високо развитите същества. Тя се проявява у всички онези, които се жертвуват за една божествена кауза.

Докато любовта не влезе в света, той няма да се преобрази.

Тя е велик огън, който внася живот.

Но няма по-страшна сила от любовта за онези, които са в дисхармония с нея.

Любовта никога не трябва да се изказва. Тя не трябва да слиза до калта на живота, но да остане завинаги на небето, като небесна царица.

Любовта изключва всички догми.

Щом търсите любовта, това показва, че вие търсите душата.

Щом търсите знанието и мъдростта, вие търсите духа. Умът не може да дава знание на човека, нито сърцето може да му даде любов. Има нещо в сърцето, което хората наричат любов, но тази любов напомня временния магнетизъм, който лесно се придобива и лесно се губи.

Най-великото изкуство в живота е любовта. Да любиш, това значи да съчетаващ цветовете и силите в живота, с една дума - да изразяваш възвишеното, благородното, което се крие в човешката душа.

Любовта е подтик, сила, а знанието - светлина, която направлява движението на тази сила.

Без любов никой, никого не може да познае.

Смисълът на живота се заключава в обичта - да обичаш и да те обичат. Обичта осмисля нещата.

Силно е злото, но то има една слаба страна; не може да издържи на топлината на любовта.

По труден път от мъдростта на съществува. И по-лесен път от любовта не съществува.

Ето защо, който е слаб - да отиде при любовта; който е невежа - да отиде при мъдростта; който е онеправдан - да отиде при правдата, а който иска да бъде свършен - да отиде при истината.

Всяка дума е родена да бъде праведна. И отначало тя е била праведна. Любовта се изявява само на онези, които са праведни и са „възсияли в Царството на Отца си“ - в онзи велик, разумен божествен свят, където праведните схващат дълбокия смисъл на нещата.

Кои са праведните, които са възсияли?

Това са високо развитите същества - светлите ангели, служителите на Бога.

И ако те престанеха да светят, да живеят в правда, за нас на земята ще настъпи краят.

И ако ме питате, защо има нужда от правда, ще ви отговоря:

за да могат бъдещите поколения да живеят във вашата светлина.

Придобийте това качество, това наследство, което ви е дадено - да бъдете праведни.

Абсолютната Божия любов изисква абсолютна правда. Там дето няма правда, няма любов. Физическата страна на любовта е правдата. За да се изяви любовта във физическия свят, непременно трябва да има правда.

Мъдростта - това е светът на вечните божествени форми, изтъкани от любовта. Любовта е самата същина, а мъдростта представя формите на хармонията, които се изливат в музика и поезия.

Мъдростта е свят, в който от незапомнени времена се крият всички неща, които човеците са създали на земята. Затова

този свят е достъпен и за нас. От него изтича истинското, същественото знание. И когато това знание преминава през трите свята - Божествения, духовния и физическия, и когато даде плод в тях, тогава то става реално за нас.

Само Божията мъдрост задоволява духа на човека.

Ала пътят на мъдростта е най-трудният. Той е път за учители.

Само съвършеният човек, само учителят може да прояви мъдростта.

Мъдрецът живее без закон.

Глупецът трябва да живее със закон, той е нещастен.

Ако глупецът живее без закон, и той е нещастен.

Мисълта, чувството и делото трябва да вървят заедно.

Когато изгубиш смисъла на живота, търси това, което свети.

Учи се при този, който носи светлина.

Само светлият път на мъдростта води към истината.

Само човек, който има истината, знае посоката на своя живот.

Казано е: „Истината ще ви направи свободни“!

Стремеж и копнеж на човешката душа е да бъде свободна. Това е един велик подтик, но не в обикновения човек, а у човека, у когото съзнанието се е пробудило. Свободата е един велик подтик у човека, у когото се събужда Божественото.

Истината не търпи невежеството, слабостта, нечистотата.

Любовта винаги се стреми към истината. Истината е обект на любовта. Без истината като обект, любовта не може да се прояви.

Красотата е също израз на истината. Каквото е красотата по отношение на човека, това е истината по отношение на Божествения свят. Истината е неговата светлина.

Истината говори със слънцата.

Мъдростта говори с планетите.

А любовта е толкова снизходителна, че говори и с най-малките, най-незначителните същества.

Трябва на всеки човек да се отдава правото, защото както

водата е необходима за растежа на растенията, така и правдата е необходима за растежа на ума и сърцето. Без нея не може да има растеж.

И когато трябва да извършите правдата, извършете я, ако ще и светът да се обърне с главата надолу.

Страхливите хора не могат да бъдат справедливи. Човекът на правдата предполага абсолютно безстрашие.

Докато човек търси нещата вън от себе си, той ще бъде в преходния свят и всеки може да му отнеме богатата, които има. Влязат ли тези блага в сърцето му, той вече е намерил божествената правда, която прави човека непоколебим и неизменен.

Който не обича физическия живот, не може да има никакво отношение към светлината.

Запомни: животът е съкровище, което трябва да пазиш.

Пази го чрез мъдростта и нека истинското знание, което произтича от нея да му бъде стража.

Остави го да тече свободно от великия извор - любовта.

Освети го чрез истината, светът на абсолютната разумност.

Защото и животът има своето зазоряване, своя изгрев и своето пладне.

Доброто е първата връзка в живота.

Злото и доброто са сили в живата природа, с които тя еднакво оперира. Зад доброто и злото седи великата разумност, която всичко използва.

Когато пък доброто е отвътре и надделява, а злото е отвън, тогава „небето“ управлява и доброто владее.

„Адът“ е мястото, където злото е и отвътре и отвън.

А човешкият живот е „мястото“, където понякога отвътре е доброто, а отвън злото.

Добрите хора са истински силните хора в света.

Стремежът към доброто никога не може да спре, защото процесът на доброто е вечен.

Доброто - това са безкрайните възможности да виждаме тъй нещата, както Бог ги е създал.

Доброто е принципът, при който съществуват всички въз-

можности и няма никакви ограничения. Щом се проявят най-малките ограничения, вече се създава злото в света.

Доброто повдига ценностите в човешкото съзнание. Злото го понижава.

При доброто дарбите се усилват, при злото те отслабват и се помрачават.

Доброто започва с най-малките, нищожните неща. Но те постоянно растат, увеличават се, размножават се, организират се и се съединяват в едно цяло. В злото винаги има разпадане, разединение.

Доброто може да се уподоби на извор, който постоянно тече. Злото пък прилича на пресъхнал извор, който едва прокапва.

Така е и с добрия човек. В него доброто е като извор. Затова всякога при всички условия, той си остава добър. Заблуждение е да се мисли, че условията можели да го променят. Преди всичко, доброто прониква в цялото му естество, то лежи в основата на целия му строеж.

Добрият човек коренно се различава по строеж от лошия. Нервната система на добрия е по-сложно и по-fino устроена. Мозъкът му има повече клетки, повече гънки, има по-различно устройство. Кръвоносната система също така образува по-богата и по-гъста мрежа. Кожата на добрия човек има повече клетки. И тя е с по-фина направа, отколкото кожата на лошия човек.

Добрият човек изобщо има по-съвършено устройство. Той е високо напреднало същество. Ето защо, всеки човек, който закъснява в пътя на своето развитие, става лош.

В този смисъл казваме, че злото е неизползувано добро. Злото не може да се изкорени от света. И когато Христос говори да не се бутат плевелите, докато не настъпи времето за жътва - „края на света“ - той подразбира, че ще дойде в бъдеще една нова вълна, и тогава това, което сега е зло в света, ще мине в една нова фаза на развитие.

Невъзможно е да се прави добро без любов. Всяко нещо, направено без любов е зло, и обратно - всяко нещо, направено

с любов е добро.

Когато говорим за добро, за добра постъпка, ние винаги подразбираме здрав човек. Болният човек не може да прави добро. Очевидно тук не става въпрос за обикновените добрини, така както хората ги разбират.

Истинското добро, от гледище на божествената наука, се определя с три качества: то носи живот, светлина и свобода.

Животът идва чрез любовта; светлината идва чрез мъдростта; а свободата - чрез истината. Който иска да прави добро, той трябва да е свързан с тези три божествени свята.

Като направиш добро на един човек, туй добро се отнася и за целия свят. Дали хората ще знаят това или не, за божествения свят е безразлично.

Факт е, обаче, че от това добро ще се ползват всички. Затова казвам да правиш добро, това е един свещен акт, защото по този начин ти предизвикваш Бога да се прояви чрез тебе в своята доброта, в своята любов, мъдрост и истина.

Колкото и да е нищожно това добро, то е един благороден акт, за който всички от небето стават на крака, защото в доброто е скрит Бог.

Природата е много внимателна и към най-малката придобивка. Когато един човек извърши едно добро в света, когато извърши един разумен акт, в невидимия свят настъпва празник.

Да направиш добро, това означава да призовеш Бога да действа чрез тебе. А щом Бог действа, той не прави това само за одного, той действа за всички. Ето защо, когато се извършва едно добро, всички високо издигнати, съвършени същества вземат участие.

Доброто трябва да се направи навреме. То не отнема много време, но когато се извършва, изисква пълно съсредоточаване на ума, сърцето, волята, душата и духа.

В доброто не трябва да има отлагане. Щом мислите да направите едно добро, трябва да го направите моментално.

Бъдете бавни в грях, но бързи в доброто!

Пазете свободата на душата си!

Пазете силата на духа си!

Пазете светлината на ума си!

И пазете добротата на сърцето си!

Всички добри хора имат „звезди“. И това не е само поетична фигура, а една реалност. Целият настоящ живот на човека, всичките му бъдещи съществувания са в зависимост от светлината на неговата звезда. Тази звезда е съкровището на неговия живот.

Когато Христос дойде на земята, звездата му дойде заедно с него. Но нея видяха само тримата мъдреци от изток. Когато Христос отново дойде на земята, неговата звезда ще бъде десет пъти по-ярка, отколкото преди две хиляди години. Но тя ще бъде видима само за онези, които са готови да възприемат Божествената светлина.

Колко велико е сърцето на светлината!

Ако в пътя, по който си тръгнал, твоята звезда постоянно изгрява, ти си в пътя на светлината. Ако в пътя, по който си тръгнал, твоята звезда постоянно залязва, ти си в пътя на тъмнината.

Ако ти нямаш смиренуето на светлината, от тебе нищо не може да стане.

Дружи с това, което свети, дружи с мъдростта. Тя ще ти даде знание. Знанието ще те облече с най-красивата дреха - светлината. Защото светлината е дреха на знанието.

Бъди като светлината! Светлината отива навсякъде, минава през всичко, но не остава там. Нито една частица от светлината не остава там, където тя е влязла. Светлината постоянно обикаля света.

Когато тази светлина озари една душа, тя вече не се колебае, не се съмнява. Това е един от най-великите моменти, които човек може да преживее. В него се заражда и непреривно засиява едно благородно нежно чувство. Това чувство е нежно и деликатно, но интензивно. То обладава такава вътрешна мощ и сила, че човек става непобедим.

Светлината - това е творчески акт на великата природа. Тя разграничава битието от небитието, временното от вечното,

реалното от преходното.

Въпросното за същността на светлината е въпрос за високо напреднали хора, които са по-различно устроени от съвременните. Дълго време е нужно, докато телата на хората дойдат до такава степен на развитие, че да могат да възприемат живите явления в природата в истинския им вид.

Щом се прояви любовта, се ражда животът. А щом животът се яви, явява се светлината.

А тази светлина има много степени на проява.

За да може човек да възприеме и разбере духовната светлина или виделината, той трябва да има духовно зрение. Тогава пред него ще се открие величествен свят, в който виделината царува. Тази виделина е жива и разумна, и всички велики мистици, които имат тази виделина вътре в себе си, виждат един необятен свят, трептящ от най-меки, най-нежни, най-красиви цветове, които изпъхват душата им като живи струи.

Ето защо за ясновидците, виделината е хиляди пъти по-реална от този свят. Светлината, която възприемаме на физически свят, е само едно отражение на виделината.

Живата светлина е онзи велик природен творец, който създава формите на човешката мисъл, на човешките желания и чувства. Тя е обвивка на човешкия дух, на човешкия ум. Без нея никой не може да мисли и да чувства. Виделината е, която прояснява нещата. Тя е, която кара ума да мисли, да разсъждава логически, тя е, която интуицията схваща непосредствено.

И затова, никаква умствена дейност не може да се прояви, никакъв органически процес не може да се извърши без присъствието на светлината.

Човек от човека се различава по степента на своята светлина.

За характера на човека, за неговата интелигентност, за неговата духовна висота се съди по качеството и количеството на светлината, която той възприема и проявява.

В тази непрекъсната, безгранична светлина няма никакви сенки. Тя е едно непрекъснато и безпределно сияние.

Проявите на разумния живот се отличават всякога с появата на светлина. И ние различаваме степента на разумността по степента на светлината, която излъчва едно разумно същество, колкото тя е по-мека и по-нежна; колкото по-мощно осветлява и осмисля живота - на толкова по-висока интелигентност тя е носител.

Светлината на слънцето също е произведение на множество разумни същества, които изпращат своята разумност във вид на светлина.

Човек сам по себе си е светлина.

Искаш ли да бъдеш неуловим, бъди като светлината. Светлината е неуловимото.

Искаш ли да бъдеш силен, мисли за светлината. Светлината е силна и жива.

Обичай светлината и бъди свободен.

Вие виждате звездите като далечни, блестящи точки на небето. Ала всяка звезда от млечния път, или от която и да е галактическа система, си има своите приемници в човешкия мозък. Човек може да приеме моментално трептенията, които идват от различните звезди. В този смисъл аз казвам, че човек може да разговаря с целия космос.

Едно знаем положително, че природата е проявеното, а Бог е непроявеното, безграничното, което вечно се появява и остава все непроявено. Едно велико свойство на вечното е да приема всякакви форми.

Всъщност, в природата няма нищо случайно, нищо произволно. В нея всичко се гради и устройва по законите на божествената и неизменна математика. Ето защо, всички нейни действия са строго и разумно определени.

Така, че когато говорим за вселена, ние подразбираме сбор от разумни същества, отношенията между които са абсолютно хармонични. Тези, именно, същества са, които придават ценност на целия космос.

Разбира се, изисква се висока интелигентност и прозорлив ум, изискват се добре развити способности и дарба за тънко и проникновено наблюдение, за да се схванат тънкостите на ра-

зумното, което се проявява в природата, защото всичко в нея е облечено в символи. Това е причината хората да виждат нещата такива, каквито те не са в действителност. Външният свят е сбор от символи, посредством които трябва да се изучава вътрешния свят.

И затова, когато хората искат да сведат всичко в живота към едно механично еднообразие, те произвеждат зло. Когато творят по законите на разнообразието и хармонията, подобно на природата, те вършат добро.

Законите в живата природа са израз на една висша разумност. В тях забелязваме един ритъм, една периодичност, която се таи дълбоко в самата същина на битието, в начините на неговата проява.

На този космичен ритъм почиват двата велики процеса в живата природа - инволюцията, т.е. движението от центъра към периферията; и еволюцията, или движението на живота от периферията към центъра. В тези два процеса се създават условията, при които може да се прояви мировия живот.

Щом сте дошли на земята, трябва точно да спазвате реда и порядъка в природата.

Има две велики течения - едното от безграничното, което постепенно се смялява и слиза към безкрайно малкото, към клетката, и другото, което постоянно расте, от безкрайно малкото - от клетката към великото, безграничното.

И когато тези две космични течения се срещнат у човека, тогава се зараждат великите способности и добродетели на човешката душа. Живата природа обхваща всичко в своята аура. Тази аура е светла, чиста, разумна и блага.

И когато един ден ушите на хората се отворят, те ще чуват навред по света великата музика на природата.

Има една особена музика в природата, защото тя не винаги пее. Понякога и тя мълчи. В нейните недра тогава цари неизразимо мълчание, но в това мълчание има дълбок смисъл, понеже се заражда една велика идея. И докато тази идея се оформи и роди, великата природа мълчи. Роди ли се, тя пак запява нова песен.

Ако ти водиш съзнателен живот, ако душата ти е будна и е изпълнена с любов към всички живи същества, ти ще възприемеш божествената музика на природата, която ще се разлее като жив трепет по цялото ти същество.

Бог определя за всяка душа моментът, когато тя трябва да се прояви. Всеки трябва да бъде готов за този велик момент.

Не искайте това, което не ви е потребно! Никога не мислете за утрешния ден. Не взимайте миналото за идеал на своя живот. Не мислете, че бъдещето включва всичко в себе си! Това са напътствия, които подтикват нагоре и напред. Те трябва да бъдат истинските посоки на съзнанието.

За всеки ден има определен път, който човек трябва да извърви в съзнанието си. Ако човек не измине този път, той остава назад. Остане ли назад, заедно с това идат и нещастията за него.

От векове насам хората не живеят един разумен живот. Те само страдат и умират. Сега ще дойде една вълна, която ще трансформира целия обществен строй, ще преустрои цялата земя, ще преустрои мислите на цялото органическо царство. Животът ще получи ново направление.

Има един пробен камък, с който човек бива подлаган на изпит в живота - това е страданието. Който не е страдал, не може да говори за знание. Страданията са първото условие за поумняване на всеки. Колкото и да страдате, радвайте се, ако тези страдания са послужили като повод да намерите онзи, който ви обича.

Никой не може да познае любовта, докато не мине през най-големи страдания и противоречия. Когато дойде до най-голямата скръб, човек е стигнал до границата на онази любов, към която душата му се стреми.

След всяко страдание иде радост и след всяка радост иде страдание. При страданието се развива търпение, мекота, сила. А при радостта се прилага това, което е изработено чрез страданието.

Колкото по-разумно носите страданието, толкова по-скоро ще се освободите от него. Закон е: Ако доброволно приемете

малкото зло, голямото зло няма да дойде. И обратно: Ако доброволно приемете малкото добро - и голямото добро ще дойде. Следователно, откажете ли се от малкото страдание, голямото страдание непременно ще дойде. Приемете малкото страдание като привилегия, която ще ви избави от голямото страдание. Вие искате да не страдате и пак да се ползвате от Божията любов. Това е невъзможно.

Естественият път за осмисляне на живота е в търсенето на истината. Страданията идват като последствие от нежеланието на човека да търси истината.

Човек, който може да издържа страданията, има по-силна воля от този, който може да издържа радостта. Чрез страданията се проверява доколко нервната система е добре организирана. Генуалният не се смущава от тях. Когато някой се ожесточава при страданията, това показва, че едвам сега той започва да се развива. Много наши страдания и опасения са безпредметни. Те са само въображаеми. Понякога се чудите на вашите страдания и скърби. След като преминат, вие виждате, че те са били неоснователни. Има разлика между мъчение и страдание. Когато при страданието се ожесточавате и обезкуражавате, то се превръща в мъчение.

Разберете ли, че страданието е благо, чрез което Бог ви говори и работи върху вас, не след много време то ще премине, а вие ще придобиете една голяма дарба. Чрез страданието разумната природа ви казва, че сте се отклонили от пътя и трябва отново да го намерите.

Ако в продължение на една година държите в съзнанието си някой наистина щастлив човек, силите, които работят в него, ще потекат и към вас. Задачата на всеки човек е най-напред да се свърже с Бога и Божията любов да потече чрез него. Вдъхновението на хората иде от посещението на ангелите, на възвишените същества.

Всяка една мисъл, която вие изпращате в света, най-напред докосва Божието съзнание и после отива при обекта, към който я изпращате. Всички страдания са последица от това, че човек греши спрямо Бога, против неговите велики закони.

Светът няма да се оправя, докато не мине през огън. Огънят - това са изпитанията и страданията, през които всички хора ще минат, за да се пречистят. Без страданията човек остава суров материал, глина. Радостта идва, когато изпълним Божия закон, а скръбта, страданието - когато не го изпълним. Това е мярка, за да познаваме, кога го изпълняваме, и кога не.

Страданията не са нищо друго освен стремеж на природата към събуждане съзнанието на човека. Страданието е признак, че самосъзнанието се развива. А освобождението от страданието показва преминаване в свръхсъзнанието. Това е влизане в Божествения свят. Природата определя величието на хората според страданията, които те носят.

Скръбта и реалността съставят едно цяло и в някои отношения скръбта е предговор на радостта. А в други отношения радостта е предговор на скръбта. Радостта и скръбта - това са дрехите на Божествения свят. Само в облеклото на радостта и скръбта ние познаваме реалността на нещата. Всички велики същества, които се явяват в света, носят и радост, носят и скръб.

Много от страданията на хората се дължат на неправилното поставяне на нещата. Те са поставили божествените неща на последно място, а човешките на първо, с което внасят голяма дисхармония в живота си.

В света има и без друго достатъчно страдания - не прибавяйте нито косъм повече върху тях. Съмнението, недоверието, подозрението, са изкуствени страдания, затова ги избягвайте, не ги създавайте само, защото те ще донесат други, по тежки страдания.

Трябва да знаете, че грехът, престъплението съществува във всички хора, като зародиш от миналото, и ако искат да не грешат, те трябва да се освободят от греха още докато е в зародиш.

Условията, при които живеете сега, са трудни, и за да издържите на тях, трябва да имате броня, да се пазите. Вашето тяло трябва да вибрира в съгласие с вашите висши мисли. То-

ва е една естествена броня.

Ще имате мъчнотии, но сами трябва да се освободите от тях. Вие сами ги създадохте, сами ще се разтоварите. Ако Бог ви е създал някакви мъчнотии, той сам ще ви освободи от тях.

Изпитанията в живота не са нищо друго освен условия, чрез които се опитва дали основата, на която сте поставили вече живота си, е трайна и устойчива.

След всяко страдание иде радост. След всяко смущение иде успокояване; след всяко незнание се открива нова област на знание.

Страданията дават опитности.

Опитностите дават знания.

Знанието създава мъдрост.

Мъдростта довежда до истината.

Страдайте, за да придобиете живота.

Радвайте се, за да придобиете сила за работа.

Работете, за да изпълните своето предназначение.

Ще дойде време, когато духът ще създаде безсмъртно тяло на човека. В този смисъл, задачата на човека е да се освободи от временното, от смъртното тяло, да го превърне в безсмъртно.

Всичко, което разбирате, е ваше, а това, което не разбирате, не е ваше. В разбирането седи различието между вашите и чуждите работи.

В света има неща, от които човек трябва да се пази. Това са крайностите, които съществуват във физическия, в духовния и в умствения свят.

Стремете се към голямото, но прилагайте малкото.

Има такъв закон: нещата трябва да се проверят, за да се вярва напълно в тях.

Вие мислите, че благото, което приемате, някой може да го вземе. Това е невъзможно. Трябва да знаете, че няма сила в света, която може да отклони човека от пътя, който Бог му е определил.

Когато някой прави зло, има една разумна сила в света, която го превръща в добро. Тя превръща всичкото зло в добро.

Това, което обичате, ще ви го дадат. И това, което не обичате, и него ще ви го дадат. На земята това, което не обичате, най-напред ще ви дадат, а това, което обичате - най-после. Първо ще дойдат някои неща които не са ви приятни, а най-после ще дойде и онова, което обичате. Изключения няма.

Аз искам да проверите всичко, което ви казвам, иначе то ще остане за вас само теория. Има съществени неща, които трябва да оживеят, да станат плът и кръв у вас, да кажете това е самата истина.

Вярата и надеждата са крила на любовта. Чрез надеждата ние сме свързани с физическия свят. С вярата ние сме свързани с духовния свят. А самата любов ни свързва с божествения свят.

Вярата е озаряване от светлината на интуицията, от светлината на свръхсъзнанието. Тя има за основа опита на миналото. А суеверията - това са неща неразбрани.

Вяра имат само гениалните хора. Талантливите имат вярвания, а обикновените - суеверие. Вярата е връзката, по която протичат божествените сили в нашите души.

Вярата подразбира още съкращение на процесите. Следователно, който иска да еволюира, трябва да приложи закона на вярата като божествен принцип.

Много е трудно да се постигне това висше състояние, когато човек има такава абсолютна вяра, че винаги да запазва вътрешно спокойствие.

Ако нямаше кой да помага, човешкият живот би висял на косъм.

Ако разумната природа не пази човека, той би се излагал всеки ден на хиляди опасности.

Духовният живот подразбира разширение на съзнанието. Затова всеки човек, който иска да живее разумно, трябва да разбере двата основни процеса на своето съзнание - процеса на разширението и процеса на ограничението. Не разбере ли тези два процеса, тези два закона, той ще бъде изправен винаги пред големи противоречия.

Съзнанието представлява вътрешния организъм на човека,

чрез когото душата се съобщава с божествения свят.

Знанието е проява, качество на съзнанието.

Знае онзи човек, чието съзнание е пробудено.

Знае онзи човек, който разбира законите на природата и тяхното приложение, както и съотношенията, които съществуват между тях. Знае онзи човек, който прилага в живота си правилата и методите на разумната природа и може да получи нещо реално от тях, с което да подобри своето положение.

Знае онзи човек, който може да запази своето щастие, здраве, богатство, дарбите на своята душа, силата на своя дух, както и всичко възвишено и благородно в себе си...

Напреднала душа е душата, която е добра. Тя знае защо е създадена земята.

Напреднала душа е душата, която е чиста. Тя знае, защо е създадена водата.

Напреднала душа е душата, която мисли правилно. Тя знае, защо е създаден въздухът.

Напреднала душа е душата, която ходи във верния път. Тя знае, защо е създадена светлината.

Светлината - това е писмо, изпратено от бога.

Убедите ли се във вярата на Бога у вас, вие вече сте намерили своя приятел в живота си и можете да считате, че имате една основна идея, на която да се крепите.

В света има един свещен огън, който гори с пламъка на безсмъртието.

В този свещен огън древните мъдреци и пророци са виждали върховното изявление на Бога.

Всички велики, безсмъртни души, които излизат от Бога, носят този свещен огън в себе си. Където и да отидат в необятната вселена, те работят с него.

И всички тези души имат само едно понятие за него: свещеният огън е огънят на любовта. Любовта носи свещения огън, в който е скрит животът.

Възвишените души ще дойдат да дадат пример. Светът се нуждае от образци.

Всеки учител носи свещен огън от невидимия свят. Какъвто

е огънят му, по това се различава от другите.

Бог се изявява във форма на някакъв скрит вътрешен идеал; вътрешна светлина в човека. Чрез тази светлина човек познава що е добро и що е зло.

Четири неща има, които човек трябва постоянно да държи в ума си:

Бог създаде земята, за да бъдат хората добри.

Бог създаде водата, за да бъдат хората чисти.

Бог създаде въздуха, за да мислят хората правилно.

Бог създаде светлината, за да ходят хората по верния път.

На земята живеят, а не са добри.

Вода пият, а не са чисти.

Въздух дишат, а не мислят правилно.

Светлина имат, а не ходят във верния път.

Ако си добър, земята е твоя.

Ако си чист, водата е твоя.

Ако мислиш правилно, въздухът е твой.

Ако ходиш във верния път, светлината е твоя.

Истинският човек е добрият човек. А добрият човек, чистият човек, човекът, който мисли правилно и ходи във верния път, е силният човек. Той е човекът, роден от Бога.

Такъв е човекът на шестата раса - новият човек.

Ако искате да знаете каква ще бъде шестата раса, трябва да влезете в нея.

Бялата раса е на интелекта, а шестата ще се нарече расата на любовта. Това е бъдещата култура, която иде. Новите хора наричам „братя на човечеството“ или „синове на любовта“.

Хората на шестата раса ще бъдат устойчиви като диамант.

Ако сравним общото ниво на съвременното човечество и това на миналото, ще видим, че сегашното е на по-висока степен. И в миналото е бил реализиран идеалът за Царството Божие, само, че в по-малък кръг хора.

Сега се очаква това да обхване цялата земя. В този кръг ще влязат пробудените души, излюпените пилета, а неизлюпените ще останат за в бъдеще.

Не чакайте да станете добри. Вие сте родени добри. Защо? Защото божият живот е вътре в вас.

Ако искате да придобиете честност, трябва да обикнете англичаните.

Ако искате да бъдете работливи, трябва да обикнете германците.

Ако искате да служите на Бога и развиете религиозните си чувства, обикнете славяните.

Ако искате да бъдете изящни по маниери - обикнете французите.

Ако искате да станете музикални - обикнете италианците.

Иска ли някой да стане твърд - нека обикне българина.

Всички учени хора, всички хора на музиката и изкуствата са носители на Божественото. Независимо от това, дали те го съзнават или не. Външно човек не може всякога да бъде спокоен. Повърхността му може да се вълнува, но Божественото в него трябва да е в мир, в тишина.

Божествената любов се отличава със следните качества: обхода, оценка и разумност.

За всяка бележка, като ни се прави от когото и да е, по какъвто и начин да е, ние трябва да благодарим. Бог изпраща хората да ни обърнат внимание на нещо, което ние сами не виждаме.

Не влизай между двама души, които спорят, които се карат помежду си.

Лошите работи нямат начало, имат край. Добрите работи имат начало, нямат край.

Три неща изисква Духът Божий:

Да се храниш добре, да живееш добре и да мислиш добре.

Храненето е приемане на Божието слово.

Добрият живот е изпълнението на Божията воля.

А доброто мислене е мисъл, проникната от Божията любов.

Трябва да изтърпиш деветдесет и девет страдания, за да

имаш едно благо на любовта.

Красивото в живота се заключава в това, което рядко се случва.

Външното изявление на истината е красотата.

Бог създаде красотата за възпитание и облагородяване на хората.

Няма по-велик акт в света от този, да се направи завет, договор между две разумни същества. Това, което осмисля живота, което внася радост и мир в човешката душа, са разумните отношения между всички живи същества.

Ще любиш Бога, за да живееш и ще любиш ближния си, за да растеш.

Човек трябва да мине от областта на вярването в областта на вярата. В областта на вярването всички възжета се късат, а в областта на вярата възжето никога не се къса.

Суеверието седи по-долу от вярата. Над вярата пък има нещо по-велико - то е истината. Истината пък подразбира любов към знанието. Значи да обичаш знанието и да го търсиш, това е по-високо от вярата. Защо? Защото във вярата нещата не са проверени, не са описани, докато в знанието всички неща са проверени.

В живота на ученика думата „ако“ не съществува.

В този век за всеки народ, където и да е, има известен брой души, които са определени да бъдат носители на Божествено-то. Това е първото възкресение.

Ние сме в края на една епоха. Тя е завършена. Казано е: „Слънцето ще потъмнее“. Това означава, че съвременните държави ще потъмнеят. Казано е: „Луната ще потъмнее“ - това значи, че много религиозни предразсъдъци ще паднат.

Казано е: „Звездите още ще помръкнат и ще изгаснат“ - това означава, че много авторитети, големи хора ще помръкнат.

Когато почвате да губите вашите сили, скъсвате нишките на душата си. Когато изгубите мисълта си, късате нишката на волята си.

И когато в нас иде вдъхновението, това показва, че сме отстранили грешките на душата си.

Единственото нещо, върху което човек има право на собственост, това са неговият ум, неговото сърце, неговата душа и неговият дух.

Настъпващата култура се изразява с това правото за свобода да бъде достойние на всички хора. Новото учение разбива всички окови.

Мнозина искат да знаят, кое учение е право. Всяко учение, което просвещава ума, облагородява сърцето и усилва волята е Божествено учение. Щом е Божествено, то е право учение.

Божествената школа не е за утеха на хората, нито за забава, но тя дава условия на ученика да изучава великите жизнени закони на битието, на проявите на Бога, при които човешкият живот се развива хармонично.

Едно се иска от ученика - да възприеме великата истина на живота и да се проникне от готовността да я прилага. Това подразбира „готова душа“.

Ученикът няма право да излиза вън от границите на своите възможности. Не махайте преждевременно преградата между животното и човека. Когато новото разбиране дойде у вас, то ще си намери място. Не разтуряйте старото преждевременно.

Ученикът трябва да използва настоящия живот заради далечните цели на бъдещия.

Щом сте родени на земята, всички условия са създадени за вас. Едно съзнание бди над вас. Иде вълната на шестата раса, за която всички трябва да бъдат готови. Членовете ѝ ще бъдат преход между ангели и човеци. В шестата раса всички ще са ясновидци. Тя е расата на любовта, която ще въдвори Царството Божие на земята. Сега се строи континент във Великия океан.

Един ден вие ще бъдете свидетели на всичко, за което ви говоря. От невидимия свят ще дойдат готови работници за преустройството на света и вие ще бъдете техни помощници. Именно за това време се подготвяте. Тази сегашна цивилизация, която почти завършва, е започнала от Египет, преминала е в Сирия, Персия, Рим, Англия, Германия, Америка, а сега минава отново в Русия. В тази вълна, която иде в света и дви-

жи човечеството, сте определени да вземете съзнателно участие.

Трябва да знаете, че в пряк и в преносен смисъл, и в идеен смисъл, тия са думите, които Господ ми казва.

Дошъл съм на земята да служа на ангелските йерархии и на вас. Ако сега не успея, пак ще дойда. Ще идвам докато не си свърша работата до съвършенство.

Това учение е за душата и всички могат да се ползват от него...

Къща нямам, но имам сърце, в което бих прибрал всички.

Новото тепърва трябва да се организира.

Когато човек влиза в духовния свят, всички негови мисли и чувства се реализират. Те са много силни. Затова човек трябва да бъде много внимателен.

Искам да станете така чисти, както тези езера (става въпрос за 7-те рилски езера). Да станете така хубави, както тези места. И всеки един от вас да си направи вътре такава красива чешма като тази, която направихме.

Планът на сегашния ваш живот е предвиден преди милиони години. И всички ваши съвременни нещастия, несполуки, неразбирания, се дължат на това, че вие си правите все нови и нови планове за живота. Престанете да правите това. Схемата на сегашния ви план на живота седи в добродетелта, която ще се прояви чрез физическия ви живот.

Работете с мировата любов. Работете с любовта като велика вълна, която действа в света.

Христос казва: „Моите овци слушат моя глас“.

Онзи, който те люби, става олтар на свещения огън на любовта и на светлината му ти можеш да четеш свещената книга. Ти ставаш способен да четеш от нея. Онзи, който отвори тази книга и чете от нея, веднага става свободен. Тази свещена книга е самият човек.

Любовта ще остане неразбрана за вечни времена. В неразбирането ѝ седи красотата на живота.

Обичайте неща, които никой не може да ви отнеме.

Римската империя създаде известни закони. Днес европейс-

ките народи изучават римското право. Но римското право не спаси Римската империя. И сегашните народи създават известни закони, но светът по този начин не може да се оправи. Това само поддържа една непреривна надежда.

В абсолютното право има само едно задължение: всеки момент човек да внася в себе си нещо ново. Ново е само доброто.

Бъдещето е за добрите, за учените, за мъдрите, за любещите. Цялата земя е за тях. Тя ще им стане жилище.

Раят е място на разумни същества, които се обичат с беззаветна любов.

Помнете: Бащин дом е цялата земя. Бащин дом е цялата природа. Бащин дом е всичко видимо и невидимо.

Нашата Слънчева система е потопена в едно течение от по-гъста материя. Ние сме тъй наречената тринадесета сфера, която е от по-гъста материя. Земята сега наполовина е излязла от тринадесетата сфера. Като излезе напълно от нея, тогава ще дойде шестата раса.

Това навлизане е започнало от 1914 година.

По този начин и Земята е навлязла в тази зона. Или с други думи, ние сме влезли във връзка с една девствена материя. Затова очакваме възкресение. Ето защо онези, които са готови за това време, ще възприемат новата вълна.

Досега Земята е слизала. Сега започва да възлиза.

Новото носи Божиата любов. Които живеят в новото са млади.

Иде нещо ново, което трябва да се изучава! Иде епохата на любовта.

Не се плашете. Бъдещето е наше. Под „наше“ ние разбираме всички онези хора, на които съзнанието е пробудено и признават великите закони на новото.

Това бъдеще е близко. Ще дойдат по-разумни същества да се въплътят на Земята и това, което съществува като дисхармония, ще изчезне.

Единствената опасност е, че често у нас наставя малодушие, съмнение. То не е ваше. То е чуждо нещо. Щом дойде съмне-

нието, не му вярвайте. То няма никаква основа. Светът има свой смисъл. Това е абсолютно вярно.

Ако се съмнявате, може да се спънете. Тогава може да останете за някое друго съществуване и да постигнете целта си.

Съдбата не е нищо друго, освен гласът на съвестта, чрез която говорят напредналите същества.

Събитията, които сега стават на Земята, показват, че Господ слиза на нея, за да оправи човечеството.

Всички преобразования стават отвътре навън. Човечеството трябва да се приготви за големите изпитания, които идат. То ще мине през изпитания, но ще придобие онази свобода, към която се стреми. Защото сега е краят на века.

Сегашните страдания са родилните мъки на майката. Човечеството е майка, която ще роди едно ново съзнание.

Толкова хиляди години духът учи хората и те още не са се научили. Научили са нещо, но има още много да учат. Човешкият ум не е още организиран. Не, че умът сам по себе си не е съвършен, но органът, мозъкът, който възприема образите, не е съвършен.

Когато духът присъствува в ума на човека, той се чувства другоаче, една приятна светлина излиза от неговия ум. Умът на този човек работи, той се чувства като с криле.

Когато духът започне да работи в сърцето на човека, той се чувства мощен, готов всичко да направи, една приятна топлина излиза от сърцето му и той се изпълва с възвишени чувства. За този човек няма нищо невъзможно. Когато духът работи в човешката воля, човек е готов и най-мъчните работи да направи с радост.

Търпението е един от великите стълбове, на които се крепи правата мисъл.

Душата носи живота. Да можем да възприемем трептенията на по-висшите светове - Божествените трептения - това е целта на развитието на главния мозък. Грамадна е разликата между мозъка у един адепт и у един обикновен човек.

Сега Христос ще дойде в умовете на хората.

Христос казва: „Идете и проповядвайте и аз ще бъда с вас до скончанието на века“. „Скончанието на века“ - това е този век на егоизма, който скоро ще си отиде.

Ние казваме: „Дошло е вече Царството Божие. Ставайте и влизайте в него!“

Нека десет души от вас да започнат новия живот или поне трима да внесат тази велика мисъл в живота ви и вие ще бъдете в състояние да обърнете колелото на цялата земя в друга посока. Завъртете ключа на Божията любов!

Отворен е вече шестият клас, класът на разумното добро сърце, на любовта - и който ще влезе, изпит ще държи!

Вие казвате: „Какво мисли нашият учител?“

Аз мисля да ви предам Божията любов! Това, което с мен ще научите за 10 години, без мен ще го научите за хиляди години.

Учителят е среда между Бога и ученика.

А ученикът е среда между Учителя и народа.

Кой е учителят? Кой е Христос? Това са въпроси на невидимия свят. Невидимият свят ще разкрие отвътре истината на човека.

Организмът на ученика трябва да се нагоди към новите вибрации. Това може да стане чрез хармонизиране в мисли, чувства и постъпки у всички добри хора на земята, чието съзнание е будно.

Имайте здрава мисъл. Имайте чистота в мисли, думи и действия. Да няма никакъв фалш.

Не излагайте скъпоценностите си, не ги показвайте. Това разположение което имате в душата си, нека седи за вас. Не отваряйте целия ваш извор. Нека видят водата през чучура. Нека има нещо тайно в душата ви - да не знаят всичко. Само Бог да знае всичко.

Ще ходите като обикновени, а ще мислите като необикновени.

Ще ходите скромно облечени, а вътрешно ще бъдете богати!

Добрите хора трябва да работят така, че да не ги знае ни-

кой.

Отвън да бъдат обикновени, а отвътре - необикновени.

Вие някой път трептите за небето, а пък аз се интересувам и за земята. За мене раят и адът са тук! Като видя ад някъде, внесе светлина и го направя на рай.

Когато купувате златен съд, очиствете го внимателно. Аз правя същото с вас!

Връзката, която съединява учителя и ученика е любовта!

Като има това съчетание, ще имаш бележка шест.

Един способен ученик не можеш да не го обичаш. Той те разполага да го обичаш.

Учителят има връзка с ученика, когато последният разбира предаването и го прилага. Тогава учителят се радва.

Най-първо трябва да се научи езикът на Божествения свят.

Ето как се подготвя човек за това: първо, да няма противоречия в ума, в сърцето, в постъпките, във волята си.

Като отстрани тези противоречия, тогава ще му се открият нещата от реалния свят. Как ще се открият, то е друг въпрос.

Божествената наука е наука, опитност, до която са дошли напредналите същества в течение на дълги периоди.

Слузането на Светия Дух е помощта, която човек получава от Божествения свят. Защото, за да може човек да работи добре, трябва да има съдействие отгоре.

Когато човек е готов, едно напреднало същество идва при него, работи и се проявява чрез него. Това е красивото. Тогава дейността му е плодотворна.

Всеки трябва да се развива по пътя, който неговата душа показва. Най-първо гледайте да се освободите от користолюбieto, което не е ваше, но е присадено.

Тогава душите ви ще станат светли, радостни и ще растат в благодат, като едно плодно дърво. И ще принесете плодове, от които ще поднесете на вашите приятели.

Божественият дух непременно трябва да дойде върху вас, защото той е носител на Божествената истина. Само той може да озари умовете и сърцата. Ако някой казва, че без присъствието на този възлюблен може да придобие някакво зна-

ние, той не говори истината.

Вие трябва да бъдете образец на чистота, на светли мисли, възвишени чувства и благородни постъпки.

От школата трябва да излязат хора на новото, които виждат ясно нещата и знаят как да подпомагат.

Образци във всичко! Образци не на думи, а на дела!

Не можеш да бъдеш ученик, докато не отвориш торбата си и да раздаваш. Торбата е сърцето.

Една школа има три класа. Вие сте в единия клас - във физическия свят. Има още един клас в астралния свят, и още един - в умствения свят.

Великите божествени истини трябва да се приложат и опитат. Необходим е опит, за да се разберат.

Тези идеи, които излагам в беседите и лекциите вие и сами можете да намерите. Но за всяка идея трябва да работите 25 хиляди години, за да я откриете. Да кажем, че в една беседа има десет идеи, тогава колко години ви трябва, за да намерите идеите, които са само в една беседа. А колко такива беседи има?

Затова с тези беседи и лекции се съкращава извънредно много времето за вашето развитие.

Аз не проповядвам никаква религия, но говоря за добър живот. Моята наука е за живота, който хората са изгубили.

Цели 40 години предупреждавах българите за онова, което ги очаква. Те не знаят, че щом сляза от това място, болшевиките ще дойдат.

Моето право е да изнеса пред вас Божественото знание, което да ви ползува, да ви даде подтик. Ако дам този подтик, то е за мое благо. Най-напред да не спъна Божието дело, второ да не спъна себе си и трето, да не спъна вас.

Ако още от първата ми дума не се запали този, който слуша, той не е ученик. Онзи, който слуша и онзи, който говори - и двамата трябва да придобиват. Ако вие от една моя беседа нищо не придобиете, и ако аз от една моя беседа нищо не мога да придобия, то всичко е напразно. Ако вие излезете от тук с една нова идея, с нови импулси, това учение е на място; ако

във вашия ум не проникне по-голяма светлина, в сърцето по-голяма топлина, и ако не станете по-решителни, по-съобразителни, по-добри, аз считам, че това учение не е на място.

Ако има някой, който да има най-големите противоречия и мъчнотии в света, това съм аз.

За любовта и обичта тепърва аз правя едно училище, слънчево училище. Минали сте през много училища и университети, но сега новото, слънчевото училище ще познаете.

Аз чета какво казва природата, и зная за всеки един от вас, какво тя е написала. Навсякъде природата всичко пише. И в България има Акашови записки и аз ги чета. По листата на дърветата мога да чета, по звездите, по камъните е отпечатано всичко. Какви племена са минали през България, колко и какви войни са се водили, всичко е отбелязано. Ходя по планините да чета какво е написано по тях, в тяхната архива.

Българите са изпратени като народ да служат за доброто на човечеството, и дотолкова, доколкото служат, ще имат Божието благословение. На първо място да служат на Бога и после на себе си.

Най-добрите хора са българите. България произлиза от благ, от благите хора са българите. Понеже са много благи, че по някой път от сладчина горчат.

Не е било време да не съм бил с вас и няма да бъде време да не бъда.

Един ден българите ще разберат, че аз съм им бил голям приятел. Но когато си замина, не искам никакви паметници, и ако ми направят такива, ще ги разруша.

Щастието на другите хора е и мое щастие. Когато един човек се радва и аз се радвам, понеже и аз и той сме едно.

Златният век е започнал в България, когато Бялото Братство е почнало да работи в тая страна. Богомилите едно време от България се разпространиха на Запад. И сега това движение от България ще се пренесе в другите славянски народи.

Славянската раса ще бъде жизненият център на новата култура. Това ще бъде в първо време. А след това ще дойде шестата раса, при която правото за свобода ще бъде достояние на

всички хора.

Българинът, за да го познаете, трябва да го освободите от външната обвивка.

Умни българи има в Родопите. Там има запазени от чистите българи. Изобщо българинът тепърва трябва да се развива.

Когато правех своите френологически изследвания, все ме питаха селяните: кога ще се оправи светът? Искаме да дойде някое ново правителство, да ни освободи. Рекох: много се лъжете. Никое правителство няма да ви освободи. Свободата не е външен, а вътрешен процес.

Ако не бяха изпъдили богомилите от България, тогава другояче щеше да протече историята на българите. Сега има закъснение. Затова много бързо трябва да се работи, за да се набави закъснението.

Всичко, което давам в беседите, не са само думите. В беседите и лекциите има скрити закони, които не могат да се предадат с думи. Много истини остават непреводими, затова като четете беседите, трябва да ги четете задълбочено, с разбиране и с прилагане. Беседите ми чистят раните на слушателите.

Божественото учение се отличава с това, че то носи храна за всички хора. Това е учението на бъдещето, което сега настъпва в света и ние трябва да го предадем.

Задръжте малкото за себе си, а многото - навън! В малкото е силата.

Знанията, които сега ви давам, са нови. Те се отнасят до шестата раса, а не до петата. Петата раса ще си замине със своите стари възгледи.

Това учение го започвам в България не по мое желание, а по внушение от невидимия свят, от Бога. Всички пречки ще бъдат преодоляни. Това дело не е човешко, а Божествено, и един ден то ще успее.

Цвете, изложено на светлина, расте. Когато човешката душа дойде под Божествените лъчи на любовта, тя се разцъфтява и човек има едно велико преживяване. В един живот той може да преживее велики неща на този свят. Мъчно може да се опише това състояние. Когато то дойде, идва онази енер-

гия, която пречиства душата.

Един момент на любовта преживян, се нарича спасение от греховете...

Учителят е проява на Божествената светлина. Колкото повече човек приема от тази светлина, толкова повече е свързан с учителя си, не по форма, но по съдържание и смисъл. Словото излиза от учителя, но принадлежи на Бога.

Онзи, който говори през вековете, е един и същ. Във всички времена Бог е, който се изявява на хората. Той е един. Образите, с които се изявява са различни.

Христос, Буда, Кришна, Мохамед, Мойсей, Путагор, аз сме фикция. Реалност е само Бог.

Христос имаше един образ по-висш, отколкото тези, които са били преди него. Христос казва: „Както ме е Отец научил, така говоря“. И после казва: „Никой не може да дойде при мен, ако Отец ми не го привлече“...

ГЛАВА 10

СТРАНИЦИ ИЗ КНИГАТА „ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА“, ИЗДАДЕНА ПРЕЗ 1935 Г.

Съблюдавайте следните четири неща в живота си:

Пази свободата на душата си, силата на духа си, светлите мисли на ума си и добрите чувства на сърцето си!

Гледай на добрите си постъпки като на скъпоценни камъни, които си придобил в живота си! Те са наградата на твоя живот.

Радвай се повече на пътя на светлината, в който ходиш, отколкото на изгубения път на тъмнината, който си напуснал!

Помнете: Царският път на душата е добрата мисъл на духа.

Радвай се повече на малкото, което расте и се увеличава, отколкото на голямото, което се смалява и изхабява.

Когато слънцето изгрява, светлината се възцарява.

Когато слънцето залязва, тъмнината се въдворява.

Съблюдавай разумния порядък на Божествената Душа, в който силата предшества свободата; свободата предшества светлата мисъл; светлата мисъл предшества добрите чувства; добрите чувства предшествуват добрите постъпки. По този път се постига щастието, което търсиш.

Помни и не забравяй:

Всяка разумна душа има свое определено място в света.

Бъди благодарен на това, което ти е дадено!...

Младият извира, възрастният тече, старият се влива.

Младият се ражда, възрастният расте, старият умира.

Младият пее, възрастният работи, старият пари събира.

Младият цапа, възрастният чисти, старият уроци дава.

Младият цъфти и връзва, възрастният зрее, старият плодове продава.

Ще дам още едно определение за младия, за възрастния и

за стария. Младият е любовта, възрастният - истината, старият - мъдростта. Бъди като тях!...

За да не вадите криви заключения за живота, вие трябва да се освободите от вашата стара философия. Криви са разбиранията ви и за земята, и за небето. Вие си представяте живота на небето като този на земята. Ако представата ви за земния живот поне е права, както и да е, но и земният живот не е много понятен за вас. Ако пък отидете на небето и видите какъв ред и порядък съществува там, сами ще се смеете на разбиранията си. Вие си представяте неща, които само на земята ще намерите, но не и на небето. Каквито идеали да си представяте, всички ще ги откриете на земята. И най-хубавия, най-красивия рай да ми опишете, аз ще ви покажа същия рай на земята. Вашият рай не е раят на небето. Раят, т.е. Божественият живот се отличава с необикновена красота и великолепие. Вие не можете да си представите такава красота! В Божествения свят няма нищо излишно. Там всяко нещо е на мястото си. Който отиде на небето, той ще се изгуби между съществата там, понеже всички си приличат. Кой е вашият приятел, вие не бихте го познали между другите. Всички са като един човек. Една възможност има да познаете приятеля си: ако го обичате. В това отношение животът на небето е крайно еднообразен. Там съществува външно еднообразие, а вътрешно разнообразие. Всички си приличат по поглед, по усмивка, по движения, по облекло. Който отиде на небето, той не може да се сърди, не може да завижда. Защото има всичко, каквото пожелае. Там собственост не съществува. Тук някой хване жена си и казва: Тази е моя жена. Той познава жена си по очите, по веждите, по носа, по устата, по гласа и т.н. Хората се различават външно, а вътрешно си приличат, еднообразни са. Какъвто да е животът на земята, той представя велико училище, предметно учение за хората. Този живот е необходим, който е на мястото си. Земният живот е предисловие, предговор на Божествения.

Сега ви говоря за небето, но то пак ще остане неразбрано. Защо? - Защото противоречията, които съществуват на земя-

та, пречат да виждате нещата ясно. Както и да ги примирявате, противоречията ще си останат. - Докога? - Докато влезете в Божествения свят. Щом влезете в този свят, вие ще разберете отношенията, които съществуват между земния и небесния живот. Засега много неща още не разбирате и няма да ги разберете, защото не сте ги опитали. Теоретически ги знаете, но вътрешно трябва да ги разберете. А да ги разберете вътрешно, това значи тия неща да са преминали през съзнанието ви.

Един човек срещнал Христа и Го запитал: Ти вярваш ли в Христа? Как мислите, какво му е отговорил Христос? Предполагам, че не му е отговорил направо на въпроса, но трябва да е казал: Едно зная - работата на Христа на земята беше много трудна. Кръв излезе от порите му! Ще питате дали великите хора страдат. Страданията на великите хора са много по-големи от тия на обикновените. Вие нямате представа за техните мъчности. Не мислете, че ги посрещат с венци. Колкото по-велик е човек, толкова по-големи са неговите страдания, толкова по-страшни са неговите разочарования.

Съвременните хора очакват някакви блага на земята. Каквито блага да придобият, те са временни. Защо? - Защото на сегашните хора им липсва един елемент, с помощта на който те биха запазили всички блага, които придобиват. Този елемент ще се запълни с раждането на човека от Духа. Човекът трябва да се роди отново от Духа, за да се освободи от лошите условия на сегашния живот. При условията, при които днес живее, него го очаква смърт. Каквото богатство да придобие днес, той непременно ще го изгуби. Той ще бъде обран от разбойници, както обират богатия. Като не разбирате закона, мнозина се утешават с мисълта, че когато заминат за другия свят, тогава поне ще бъдат на небето, при добри, богати условия. Влизането в небето, при богати условия е и във връзка със закона на новораждането. Христос казва: „Ако се не родите изново, не можете да влезете в Царството Божие“. Само роденият от Духа е господар на условията. Роденият от Духа не се влияе от икономическите условия на живота. Болният се

нуждае от чужда помощ, а не здравият. Здравият е свободен човек.

Красота без очи, мъдрост без уши, ученост без нос, любов без уста, сила без ръце и доброта без крака са несъвместими неща.

Остави на почивка в дома си всички твои мисли, всички твои желания и всички твои постъпки, които имат несъвместими неща в себе си, а ти тръгни по широкия път да работиш без тях.

Животът има смисъл в съвместимото.

Живот без дължина, чувство без ширина, мисъл без дълбочина и височина са непостижими неща. Не търси непостижимото! Ако го търсиш, ще опростееш и оглупееш.

Бог създаде красотата. Той създаде човешката мъдрост, човешката ученост, човешката любов, човешката сила, човешката доброта, за да го познават, че е благ.

Човешкото води към Бога.

Пази скъпоценното, което всякога осмисля живот.

Не рови в тунята, която се е наслоила в своя път.

Не се опитвай да гасиш това, което не се гаси. И не се опитвай да запалиш това, което не се пали.

Не губи времето си да броиш прашинките, които вятърът всеки ден повдига.

Не се опитвай да събираш всички дъждовни капки на едно място.

Не подарявай това, което не може да се подари.

Не яж това, което не може да се яде.

Не мисли за това, за което не може да се мисли.

Когато видиш вода, иди при нея и измий краката си.

Когато усетиш въздуха, приеми го в устата си.

Когато познаеш мъдростта, отвори ушите си.

Когато дойдеш при любовта, проговори:

- Това е пътят на всички постижения.

В двете прочетени глави - от Йеремия 9 гл. и от Йоана 18 гл., виждате двама души, които са претърпели големи разочарования. Йеремия е човекът от Стария Завет, голям патриот.

Той плаче за народа си, като същевременно предава Словото Божие. Той казва какво ще дойде върху неговия народ, какво го очаква. Това, което пророкът е говорил навремето си, се отнася и до сегашната епоха.

Исус е вторият човек, Който е претърпял големи разочарования. Йоан говори за него: Той дойде в света, донесе Истината на човечеството, но освен че не го приеха, той беше изложен на ударите на римските войници. Те му казаха: Ние не се нуждаем от такъв човек. Значи каквото Йеремия предсказваше на израилския народ, сбъдна се. И каквото Христос проповядваше на евреите, изпълни се. Той им каза: От нине няма да ме видите, докато не кажете: „Благословен Онзи, Който иде в името Господне!“

Две хиляди години вече как евреите носят последствията на своята грешка.

Ще кажете, може би, че евреите са били големи грешници, понеже не познали Христа и са го разпнали. Кой човек и до днес още не разпъва Христа? Млади и стари, учени и прости и до днес разпъват Христа. Често хората постъпват като Петра: вадят нож и защитават Истината. Истината с нож не се защитава. При това Петър не насочи ножа си срещу някой от главните, от военачалниците, а удари с ножа си един от войниците и отсече ухото му. Каква война е тази, в която хората отрязват ушите си, главите си, ръцете и краката си? Христос каза на Петра: „Тури ножа в ножницата си! Който нож вади, от нож умира“. Действително, с един нож или с много ножове, война не става. Не е война това да осакатиш човека. При това, когато Петър скри ножа в ножницата си, три пъти се отрече от Христа.

Днес всички хора знаят да воюват с оръжие, но с Любовта не могат да воюват. С новото оръжие - Любовта, никой още не може да воюва. С езика всички мушките наляво-надясно и на този ухото ще отрежете, на онзи - носа, ръката, крака. Кажат ли ви да млъкнете, вие туряте ножа в ножницата си и удряте на бяг.

И Христос казваше на евреите: вие трябва да напуснете ба-

ща си и майка си, да се отречете от своя живот и тогава да тръгнете след мене. Това значи: вие трябва да напуснете стария живот и тогава да тръгнете след мене. Това значи: вие трябва да напуснете стария живот и да заживеете по нов, Божествен начин. За да дойдете до това положение, трябва да се измени старият път на разбиране, коренно трябва да се измени цялата философска мисъл на човечеството.

Христос каза, че мъжът трябва да напусне жена си; жената да напусне мъжа си; синът да напусне майка си; дъщерята да напусне баща си; слугата да напусне господаря си; богатият да се откаже от имота си; съдията да напусне службата си, а професорът - своята кариера. Какво по-голямо противоречие от това да напуснеш всичко, да се откажеш от себе си и да тръгнеш след Христа? Представете си, че някои разберат тия истини в буквален смисъл. Какво ще направят те? Всеки ще вдигне на гърба си по един дървен кръст и ще тръгне за някъде. Накъде ще тръгне и той сам не знае. Много герои от войната носят по един или по два кръста за храброст. Много християни носят кръстовете по вратовете си. Какво ще допринесат тия кръстовете на съвременните хора? Ще надигнат кръстовете си и ще замаят на работници, които носят кръстовете на гърба си, но не знаят в коя посока да тръгнат. Христос е казал: „Вдигни кръста си и ела ме последвай!“. Обаче с тези думи Той разбирал съвсем друга истина. Под думата „кръст“ Христос разбирал друго нещо. Кръстът е символ на търпение. Който съзнателно носи своя кръст, той гледа спокойно, с търпение на всичко това, което става в света.

Мнозина се женят, за да бъдат щастливи. Те мислят, че като се оженят, вратата на Царството Божие ще се отвори за тях. Други пък искат да се оженят, за да влязат в реда на хората. Значи те искат да влязат в реда на хората. Не е лошо човек да се ожени, но важно е какво ще придобие в женитбата.

Всички хора говорят за любовта. Как познавате, че някой човек има любов? Кой е пробният камък, с който опитвате дали даден човек има любов? Първата проява на любовта е даването. Дето има любов, там има даване. Не може човек да

има любов и да не е готов да дава. Когато любовта напусне човека, той вече преставя да дава. Писанието казва: „По-благен е онзи, който дава, отколкото този, който взима“.

Докато любовта е във вас, давайте. Даването е вътрешен процес, който свързва човека с Бога. Който не дава, той не може да се свърже с Бога. Христос казва: „Който не се отрече от майка си, от баща си, от братя си, от сестра си и от своя живот, той не може да бъде мой ученик“.

Божественият порядък на нещата обаче казва на хората да дават. Даването е първа проява на любовта. Кой от вас, ако го запитат за първата проява на любовта, ще може да отговори правилно? Мисъл се изисква от хората. Сега ви говоря неща, които едва след 20 и повече години ще разберете. За пример, за да разберете даването, трябва да давате. Който дава, той е добър човек. А доброто не е нещо статично. Доброто е динамичен процес. Постоянно трябва да дава човек, за да бъде добър. Щом забележи в себе си най-малкото нежелание да дава, в този момент човек не е добър. Докато дава, той е добър; щом престане да дава, той не е добър. Добрият човек не задържа нищо в себе си. Щом не задържа нищо в себе си, той върши волята Божия, вследствие на което се радва на вътрешен мир.

Въпросът за даването оставям на вас, всеки сам да го реши. Всеки сам трябва да реши да дава или да не дава. Всеки извор, който има изобилно вода, постоянно дава. Щерната дава временно и по малко вода. На вас оставям да се определите: щерни ли ще бъдете, или извори.

Не заставяйте камъка да върви по пътя на водата. Камъкът да седи на своето място. Имайте характера на камъка, който казва: „Аз съм стол, на който всеки може да седне да си почине“.

Не заставяйте водата да върви по пътя на въздуха. Водата да върви по своя път. Имайте характера на водата, която постоянно тече, движи се, на всички дава, никого не чака. Когато искате да помогнете на някого, не чакайте благоприятни условия, както и водата не ги търси.

Не заставяйте въздуха да върви по пътя на силите. Въздухът да върви по своя път. Имайте характера на въздуха. Когато иска да помогне на задушаващия се, въздухът веднага му се притичва на помощ.

Не заставяйте силите да изменят своя път. Силата кара човека да мисли, да чувствава, да действа.

Това са новите правила, които трябва да следвате. Ако ги следвате, ще близнете от щастието, което търсите. Ако не ги следвате, ще пиете пелин, от който ще се вгорчите. За да се освободите от горчивината, трябва да я повърнете назад.

Мнозина очакват първо животът да се подобри, а после те да станат добри. Това значи, че идеята за доброто трябва да се приложи първо в живота, а после в хората. Това е невъзможно. Хората очакват да дойде Царството Божие отвън някъде и да влезе в тях. Не, това никога няма да стане. Царството Божие е в човека, а не вън от него... Казано е в Писанието: „Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда, и всичко друго ще ви се приложи“. Къде ще търсите това Царство? В себе си. Забелязано е, че всички горделиви, всички честолюбиви хора търсят Царството Божие отвън. Някой ги обидил и те веднага казват, че светът е лош, че хората са груби и се разочароват. Защо трябва да се разочароват? Ако човек е океан, кой може да окаля водата му? Ако Царството Божие е в него, кой може да смути духа му? Ако една дума може да ви обиди, вие не познавате истината. Щом не познавате истината, вие не можете да си изречете въпроса: „Защо се смуцавам, защо се обезсърчавам?“. Ако сте искрен към себе си, вие трябва да си отговорите: „Аз се смуцавам и обезсърчавам, защото искам да приложа истината вън от себе си“. Какво трябва да направиш тогава? Ти трябва да приложиш истината в себе си. Щом я приложиш, ти веднага ще се насърчиш. Същото се отнася до любовта и до знанието.

Следователно, ако искаш да приложиш любовта и знанието вън от себе си, ти ще се обезсърчиш. Щом ги приложиш в себе си, ще се насърчиш. Като не разбират това, хората искат да внесат своите идеи в света, без да знаят, че по този начин те

ще влязат в разрез с Божествения порядък на нещата. Каква нужда има светът от вашите идеи? Много проповедници седят на амвона и оттам искат да обърнат хората към Бога. Не, по този начин хората не се обръщат. Някой човек говори на другите за чистотата, а сам той не познава чистотата. Като го погледнеш, виждаш, че погледът му е раздвоен. Този човек мисли как да те обърне, как да ти повлияе да вярваш в него. Той иска да направи хората щастливи отвън, да вярват външно. Невъзможно е човек да бъде щастлив или да вярва отвън. Истински щастлив е онзи, който носи щастието си отвътре. Докато търсите щастието, любовта отвън, вие сте на крив път.

Светът е създаден за ония души, които са готови да живеят братски помежду си. Светът е създаден за души, които са готови да живеят и учат.

И тъй светът не е създаден за учените хора, но за ония, които искат да учат...

Ако някой е учен, силен или свят човек, какво ще ви ползува неговата ученост, неговата сила или неговата святост? Ако е силен, той може да ви стъпче със своя ботуш; ако е учен, той може да ви наплаши със своя ум. Той ще излезе срещу вас, ще иска да ви порази със своите знания. Ако е светия, той може да ви обезсърчи със своята духовност. Като гледате колко е напреднал, вие ще се отчайте, ще мислите, че никога не можете да постигнете тази святост...

Между двама души може да съществува отношение само тогава, когато те едновременно ядат една и съща храна. Същото се отнася до мислите и чувствата на човека.

Докато мисли и чувства, човек е в реалността на нещата.

Сега от всички се изисква вътрешно разбиране на нещата. Ако не разберете истината отвътре, всички ще фалирате. Истината е капитал, който трябва да се използва. Малцина са мислили по този въпрос. И до днес още виждаме, че хората очакват всички неща отвън. Като не дойдат тия неща, те се разочароват. След възкресението на Христа, последователите му очакваха втори път да дойде той на земята, но те го очак-

ваха отвън. И днес още очакват Христа да дойде отвън някъде. Религиозните се запитват помежду си за начина, по който го очакват. Ще кажете, че като се е родил веднъж, трябва да се роди и втори път. Щом се е родил на земята, хората трябваше да го приемат. Понеже не го приеха навремето, в бъдеще Христос ще дойде само тогава, когато всички хора отворят сърцата си и го приемат отвътре, а не отвън. Отварянето сърцата на хората и приемането на Христа означава идването му на земята. Не го ли приемат по този начин, ще дойдат бури, земетресения, циклони, сиромашия, глад, болести, кризи и т.н. Докога ще продължават тези неща? Докато хората напуснат стария живот - живот на външните вярвания.

Светостта е вътрешно качество на човека. Човек трябва да обърне внимание на няколко неща в живота си, които да постави като стълбове на своята сграда. Те са: чистота, святост, сила, живот и любов. Върху чистотата се градят чувствата, здравето, отчасти и щастието на човека. Чистотата е вътрешно качество. Светостта има отношения към човешкия ум. Върху нея се гради знанието. Силата има отношение към волята. Силата определя устойчивостта на човешкия характер. Животът дава условия на човека да реализира всички свои желания и стремежи. Като живее, съзнанието му постепенно се буди, разширява и той разработва своите дарби и способности. Най-после иде любовта, която обхваща всичко в живота. Казано е в Писанието: „Бог е Любов“. Казано е още: „Чистите по сърце ще видят Бога“. Действително, ако сърцето на човека не е чисто, ако умът му не е свят, ако волята му не е силна и ако душата му не е пълна с любов, думата човек няма смисъл. Следователно може да се нарече човек само онзи, сърцето на когото е чисто, умът - светъл, волята - силна, душата - пълна с любов. Това са качества на истинския човек.

Като ученици работете върху себе си, да се освободите от недоволството. Правете усилия, но не се пресилвайте. В усилията човек придобива, в пресилването губи. Всяко нещо трябва да се представи в неговия естествен вид, без преувеличаване или намаляване. Какво печелите, ако ви представят чистота-

та, светостта, силата, живота и любовта такива, каквито не са в действителност? Чистотата е първата врата, през който животът влиза; светостта е втората врата; силата е третата врата, през която животът влиза. Казваме, че животът влиза през четири врати, но същевременно той излиза от същите врати. Всяко нещо, което влиза и излиза, е реално. Значи животът е реалност. Всяко нещо, което влиза, а не излиза, или излиза, а не влиза, не е реално. Реална е онази светлина, която едновременно влиза и излиза от човека. Това, което виждате само отвън, не е реално. Когато виждате един човек само отвън, той не е реален. Това е неговата външна къща. Истинският човек е скрит вътре някъде, в своята къща. Ако можете да видите човека в неговата къща, тогава ще разберете какво нещо представлява той...

Сега аз искам да обърна вниманието ви на вътрешната мисъл в човека. Когато гледате нещата отвътре навън, вие имате прави схващания. Когато гледате само отвън, вие изпадате в заблуждения, вследствие на което искате да става вашата воля. Докато гледате само на външната страна на нещата, вие всякога ще се ръководите от желанието каквото намислите и както го намислите, така да стане. Не, човек трябва да знае, че над неговата воля има друга, по-висока, която ръководи света. Ако наложите своята воля, вие ще създадете ред пакости в света. Когато някой ви угоди, вие желаете този човек да живее; ако не ви угоди, ако ви обиди, желаете да се махне от лицето на земята. Добре е човек да се влияе от чувствата си, но затова той трябва да бъде благороден. Благородството ще го предпази от онзи наклон в живота, към който личните му чувства го тласкат. Човек трябва да бъде съвършен и в чувства, и в мисли, и в постъпки. Щом е съвършен в чувства, мисли и в постъпки, той ще бъде внимателен и към всяка своя дума. Когато говори, човек трябва да има предвид първо себе си, като че на себе си говори. Ако той сам хареса избора на думите си, речта му ще се отрази добре и върху слушателите. Всеки трябва да знае, че говори на себе си. Добрата реч дава добри резултати. Ако нивата е добра, ако семето е доброкачествено

и житото ще бъде добро. Това всеки земеделец предварително знае. Когато нивата не е добра и семето не е доброкачествено, житото ще бъде слабо и хилаво...

„Бог е Дух.“ Да произнесете думите „Бог е Дух“ с дълбочина, с пълно съзнание, това значи да възприемете Божиите мисли. Какво повече можете да желаете? Човек е създаден, за да служи на своя създател, а едновременно с това да изучава света. Един ден, когато свърши своята работа, когато изучи света, човек отново ще се върне при своя създател и ще даде отчет за всичко, каквото е направил и научил. Като го изслуша, Той ще коригира работите му. След това ще му даде възможност сам да прегледа своя живот, всичко онова, което е вършил. Има специалисти фотографи, които от сутрин до вечер правят снимки на всички положения на човека: кога и как става, как и в какви дрехи се облича, как мисли, какви чувства го вълнуват, какво върши. Като прегледа всички фотографии, човек сам ще разбере погрешките си и ще се коригира. Така той ще разбере какво е нужно в живота му и какво не е нужно.

Засега човек е дошъл до убеждението, че без много неща може, но без сън не може. Ще дойде ден, когато човек ще може и без сън. Само невежите спят. Когато невежите спят, умните работят. Сънят е почивка само за онези, върху които разумните същества работят. По този начин тяхното съзнание ще се повдигне. За да дойде до по-високо съзнание, човек трябва да придобие равновесие между ума и сърцето си. Щом дойде до това равновесие, процесите в неговия организъм ще стават правилно. Сънят се е наложил на хората поради нарушаване на божествените закони. От божествено гледище сънят не е бил предвиден. Същото се отнася и до смъртта. Човек е създаден да живее, а не да умира. Откакто смъртта влезе в живота, хората изгубиха своето първоначално равновесие. Когато умре някой, казват, че този човек заспа, т.е. починал. Може и без този сън. Човек трябва да излезе от областта на спящия живот, т.е. от смъртта и да влезе в безсмъртието, във възкресението. За да дойде до възкресението, той

трябва да повярва, че любовта, знанието, свободата са отвътре, а не отвън.

Хората чакат да изгрее слънцето, да се порадват на неговата светлина и топлина. Според мене не е важно дали само външното слънце е изгряло. Ако външното слънце е изгряло, а вътрешното слънце на човека не е изгряло, той нищо не печели. Важен е моментът, в който изгряването на външното слънце съвпада с изгряването на вътрешното слънце на човека. Това е истински изгрев. Външното, физическото слънце е ценно за всички хора, за всички живи същества. Вътрешното слънце е ценно за самия човек. Няма по-голяма радост за човека, когато вижда и външно, и вътрешно. Голяма ще бъде радостта на човека и на цялото небе когато всички хора на земята разберат и познаят своя Създател. Тогава ще дойде Царството Божие на земята.

„Бог е Дух.“ Кажете ли така, задайте си въпроса какво сте направили за този Дух. От вас се иска едно: да пазите Неговата мисъл чиста, свята, силна и пълна с любов, в нищо да не я петните. Нищо не може да го спаси от отговорност към Божественото. Тази е причината за страданията на хората. И обикновените хора страдат, и светиите страдат. Както обикновеният човек страда за всяко извършено престъпление, например убийство, така светията страда за най-малката погрешка, извършена от него. Който може да убие муха, след време той може да убие човек. Законът е същ. Като не разбирате закона, казвате: „Муха е това; житно зърно е това; малко желядче е това“. По външен вид е вярно, че мухата е малка, че житното зрънце и желядчето са малки, но вижте след време какво може да излезе от тях. Мухата ще се развива; житното зърно, посадено в земята, ще даде голям клас. Желядчето, посадено в земята, ще се превърне в голям, стогодишен дъб. Ако този стогодишен дъб не може да се превърне в малък желяд, той не е в права посока на развитие. Следователно, който не може едновременно да става голям като дъб и малък като желяд, той е на крив път в живота си. С други думи казано: ако едновременно човек не може да използва благата, които

му са дадени, но в същото време не може да се откаже от тях, той е на крив път. Значи, за да получи едно благо, човек трябва да е готов да се откаже от друго някакво благо.

Животът се осмисля, когато човек минава от великото голямо към великото малко. Това значи: човек може да изрази своя стремеж към служене на великото голямо, само когато работи и услужва на великото малко. Великият е създал света чрез малките работи. Той е започнал от малките величини и постепенно е вървял към големите. Хората постъпват обратно: започват с големи величини и свършват с малки...

Всички хора се стремят към новото, към нов живот. Новият живот обаче изисква нови разбирания. В новия живот разбиранията за майка, за баща, за брат и за сестра, за учител, за ученик ще бъдат съвършено различни от сегашните. Който не се проникне от новите идеи, той не може да влезе в новия живот. Без нови идеи никакъв градеж не може да се предприеме.

Казвате: да наредим работите си. Работите се нареждат отвътре, а не отвън.

Веднъж дадена на човека, истината назад не се връща. Знанието, словото, любовта, които излизат от мене, назад не се връщат. Всяко нещо, което може да се дава и взима назад, не е истинско, не е реално. Каквото даде човек, трябва да го забрави, както земеделецът забравя посятото семе на нивата. Когато посее житото на нивата, земеделецът не ходи да го разравя или да го събира отново, но го оставя в земята и спокойно чака времето, докато поникне. Щом поникне, житото ще израсте, ще завърже и ще узрее, ще даде повече плод.

И тъй, бъдете чисти, свети, силни и пълни с любов, ако искате хората да ви обичат. Днес всички хора са кандидати за любов, т.е. всички искат да бъдат обичани, но трябва да знаят, че само съвършеното се обича. Несъвършеното не може да се обича. Ценна е светлината, ценна е чистата вода, ценен е чистият въздух, ценна е любовта. Какъв смисъл има в безлюбовието? Или какъв смисъл има в тъмнината? Какъв смисъл и цена има нечистата вода? Смисълът на живота се заключава в това да обичаш, а не да те обичат. Добре е да те обичат, но

още по-добре е да обичаш. Който обича, той е щастлив, той е господар. В това отношение пръв Бог е дал пример. Той обича всички, затова е господар на света. Какво се иска тогава от нас? От нас се иска да обичаме, както Бог обича. Той е създал света, за да изяви своята Любов и да ни покаже как да обичаме. Да питате какъв е смисълът на живота, това е ваше право. И като питате, трябва да си отговорите: „Смисълът на живота е да любим“. Това е началото на живота. Тази е философията на моя живот. Щом започнат хората да ме обичат, моята работа е свършена. Щом аз започна да обичам, моята работа е в началото. Започна ли да работя, аз съм щастлив. Изучавайте живота и ще видите, че тази философия е права. Когато хората ви обичат, вие се вкисвате. Когато вие обичате, щастливи ставате.

Всички искат да знаят защо са нещастни. Много просто: вие сте нещастни, защото хората ви обичат. Докато ви обичат, а вие не обичате, всякога ще бъдете нещастни. Ако искате да бъдете щастливи, трябва да обичате. Да обичаш, това е Божествено. Да те обичат, това е човешко. Любовта е основа на живота, обаче началото на живота започва от момента, в който ти проявяваш своята любов. Краят на живота настъпва в момента, когато хората проявяват любовта си към тебе. Тъй щото не желайте хората да ви обичат, да не дойде преждевременно краят на вашия живот. Ако двама души се обичат отвън, те никога не могат да бъдат щастливи. Следователно искате ли да бъдете щастливи, търсете вътрешната, а не външната любов. Този е правият път в живота.

Религиозните хора казват, че обичат Христа, а същевременно се съмняват в Него. Какво показва това? Това показва, че те са вън от любовта, т.е. обичат Христа отвън. Докато търсите Христа отвън, докато очаквате той да ви обича, вие ще бъдете на крив път. Не търсете Христа отвън, но отвътре. Това значи: вие обичайте Христа, а не чакайте той да ви обича. Заблуждение е човек да изисква от другите да го обичат. Дали хората ви обичат, това е тяхна работа. Дали ти обичаш, това е твоя работа. Любовта трябва свободно да се проявява. Щас-

тието на човека се заключава в свободно проявената любов към Първата Причина на нещата. Докато обичате без съмнение, без колебание, без страх, вие всякога ще бъдете щастливи, доволни. Щом в любовта ви се вмъкне сянката на съмнението, на колебанието, на страха, веднага ще се намерите пред страдания и противоречия.

„Бог е Дух, и които му служат, да му служат с Дух и Истина.“ Във всяко нещо търсете духа и смисъла, а не буквата. Само този се обичда, който обича отвън, а не отвътре. Този човек се чувства обиден и настоява, че е прав. Щом е прав, нека да го покаже и на другите. Иначе лесно се говори за прав път, лесно се морализират хората.

Един стар рак казал на сина си: „Синко, защо вървиш толкова криво? - Как да вървя? - Право върви! - Татко, покажи ми как да вървя“. Старият рак излязъл напред и показал на сина си как да върви. Като го виждал, синът казал: „Татко, така и аз вървя. Покажи ми друг начин, който аз не познавам“.

Съвременните хора като този рак казват на младите: Ние трябва да бъдем чисти, светци, да се обичаме, да живеем братски помежду си. Всичко това трябва да бъде, но не става...

Да търсите посока, където да се молите, това значи да сте във външната страна на молитвата. Истинската молитва, като вътрешен процес на съзнанието, няма определена посока. Божественият свят има само една посока, само една точка, едно начало, от което всички неща излизат. Тази точка е наречена „вечен изток“, точка на вечно изгряващото слънце. Божественият свят е най-красивият свят. Хората не могат да си представят тази красота. Съществата, които живеят там, са красиви, умни, учени, щастливи. По-умни, по-учени, по-красиви и по-щастливи от тях не съществуват. Най-просветените същества в света са тия, които живеят в Божествения свят. И на вас не остава нищо друго, освен да влезете в този свят. Вън от този свят щастие не съществува.

Хората са нещастни, понеже търсят щастие вън от Божествения свят. Те търсят щастieto там, дето го няма. Казано е в Писанието: „Ние живеем, движим се и съществуваме в Бога“.

Как е възможно при това положение да бъдете нещастни? Значи вие сте излезли от великия свят и търсите щастието си вън от него. Ако сте гладни и живеете в Бога, помислете за него и топлият хляб ще дойде. Бедни сте, нямате пет пари в джоба си, помислете за онзи, в когото живеете, и парите ще дойдат. Какво се изисква за това? Любов към Първата Причина, към Божественото Начало на живота. Само при това условие вие ще влезете в контакт със съществата на висшия свят, които ще ви се притекат на помощ. Ако няма това първо условие във вас - любов към Бога - всичко, каквото Христос е казал, ще остане затворена книга за вас. Всичко, каквото Христос е казал, е вярно и по буква, и по дух. Проверете го и ще опитате силата на Христовите думи.

Днес всички проповедници, всички религиозни говорят за Христа, за Първата Причина на нещата, описват качествата ѝ, но като се намерят в трудно положение и им се помогне да излязат от него, те всякога отдават това на този или онзи силен човек и бързат да му изкажат своята благодарност. Те забравят онзи, Който седи зад този силен човек. Някой свършил някакво дело, прославил се и започва да се чувства щастлив, че хората го оценили като способен. Той пак забравя, че зад него седи Първата Причина. Забележете, Бог никъде не е казал, че е създал небето и земята, че е създал слънцето и звездите, че е създал цялата вселена.

Мойсей, както и учените хора по онова време писали, че Бог е създал света, но той нищо не казва за това. Ще кажете, че на Мойсея навярно отвътре е дадено да разбере кой е създал света. По дух, по вътрешно откровение Мойсей е дошъл до мисълта, че Бог е създал света. Кой е чул гласът на Бога? Божият глас се отличава с едно качество: които чуят гласа му, оживяват. Болният оздравява, невежият учен става. Словото Божие съдържа в себе си мощ и сила. Всичко друго, което не носи здраве, сила и живот, е човешко. Докато не приемете Словото Божие в себе си, вие ще се пържите в собствените си грешки и слабости, както досега сте се пържили.

Всеки човек има безброй образи, в които можете да го ви-

дите. Някога ще го видите като млад момък, който се люби с момите. Друг път ще го видите като светия, който помага на хората. Трети път ще го видите като майка, като баща. В каквото положение, обаче видите човека, трябва да знаете, че във всички случаи той учи все един и същ урок - да обича Първата Причина, да обича хората, без да чака те да го обичат. При това човек трябва да обича, без да знае някой, че той обича.

В старо време нямало поща за изпращането на писмата. Всеки сам трябвало да занесе писмото си до своя възлюблен или до възлюбената си. Обаче съществувал следният закон: всеки, който не знаел как да предаде писмото си, се наказвал с десетгодишен строг тъмничен затвор. Който не искал да лежи в затвор, предпочитал да държи писмата в себе си, да не ги предава. Благодарение на това и до днес още много любовни писма на хората седят в архивите. На мнозина ще се види чудно как е възможно светия да пише любовни писма. Според мене светията трябва да пише най-много любовни писма. Нещастieto на съвременните хора се заключава в това, че те не проявяват любовта си, не обичат, чакат другите да ги обичат. Който иска любов от другите, а сам не дава, той не може да бъде обичан. Нека пръв той даде любовта си и ще му се даде. Докато вие първи не дадете сърцето си, всякога ще бъдете далеч от любовта.

Сега аз ви навеждам на тия мисли, за да намерите любовта, да се ползвате от нея. Щом намерите любовта, ще познаете вътрешния смисъл на живота. По тази причина ще обичате всичко в света: и животни, и растения, и всяко камъче. Всичко обичайте, но нищо не обсебвайте. Където и да видите проявена великата Любов - в житното зърно, в слънчев лъч или в човека - пазете я чиста, свещена. Ако можете да запазите всичко това в чистота, вие сте влезли в пътя, в който всичко може да ни се открие. В този път ще мислите повече за другите, отколкото за себе си. Тогава няма да питате как ще се оправи светът. Защо? - Ще знаете, че светът, в който живеете, е оправен. Светът, в който всеки човек отделно живее, не е оп-

равен по причина на неговата користна любов. Обаче въвн от него светът няма какво да се оправя. Който иска да оправя своя свят, той трябва да пази вътрешния си мир; при най-големите страдания в живота си да не се разколебава в любовта. Каквото е дал, да не съжالياва за него. Защото, казано е в Писанието: „Даром сте взели, даром давайтe“...

От всички хора днес се иска да проявят онази любов, с която ги обичат. Обичаме ли по този начин, ние ще влезем в онзи живот, в който няма никакви противоречия, в който човек за човека е брат. И ако обичам себе си повече от вас, аз не разбирам живота. Ако обичате себе си повече от мене, вие не разбирате живота. Затова е казано: „Обичай ближния като себе си“. Значи любовта към себе си е взета като мярка. Който обича ближния си, както себе си, той е на прав път. В любовта трябва да има надпреварване. Някой се оплаква, че хората не го обичали. Какво печели той, ако хората го обичат? Или какво печелят хората от неговата любов? Когато обичате някого, вие трябва да знаете защо го обичате. Като прочетете една книга, трябва да знаете защо я четете. Какво ще спечелите от нея? Например, аз зная положително, че като обичам Бога, живот ще придобия. Вън от любовта никакъв живот не съществува. Следователно любовта е първата и последна врата, през която животът влиза в човека и го прави щастлив. Без любов към Бога никакво щастие не съществува. Всяка друга любов не е нищо друго освен отражение на малки светлинки, които нищо не разрешават. Единствената любов, която разрешава всичко в живота, е Божията. И другите видове любов са ценни, но те ще бъдат на мястото си само тогава, когато любовта към Бога стане център в живота на човека. Без тази любов всичко друго прави човека нещастен. „Търсете първо Царството Божие и Неговата Правда, и всичко друго ще ви се приложи.“ Казвам: Търсете първо Любовта Божия и, като я намерите, приложете я в живота си; тогава всичко друго ще ви се даде.

И тъй, дръжте в ума си мисълта, че силата на човека зависи от любовта му към Бога. •Щом имате тази любов в себе си,

вие ще разберете, че и най-малкото семенце ще стане един ден велика душа, проводник и служител на своя Създател. Днес хората са нещастни, не се разбират помежду си, защото не служат на Първата Причина. Въпреки това те очакват тя да ги обича. Днес светът се нуждае от работници, служители на Великото дело, носители на щастие за всички живи същества. Следователно искате ли да бъдете щастливи, спазвайте първата и най-голяма заповед: „Да възлюбиш Господа Бога твоего с всичката си душа, с всичката си сила, с всичкото си сърце и с всичкия си ум, и ближния си като себе си“. Дръжте тази любов непрерывно в себе си, за да става правилна обмяна между Божията и вашата любов. Колкото по-чиста, по-безкористна и по-възвишена става вашата любов, толкова по-голяма е възможността да познаете Онзи, който ви обича. Той постепенно ще ви се открива и вие ще започнете да виждате еднакво ясно както отвън, така и отвътре.

Сега желая ви да забравите всичко, което ви смущава и измъчва. Аз вече ви натоварих, дадох ви половината от товара си, от който не можете да се освободите, докато не го занесете на определеното място. Ако го изнесете до края, ваш ще бъде; ако не можете да го изнесете, нещастни ще бъдете, защото никой не може да ви помогне, никой не може да ви отмени. Впрегнете се на работа! Турете товара на гърба си и юнашки го понесете напред. Благодарете, че носите този товар на гърба си. Бъдете носители на великата Божия Любов, на великото Божие благо, с което са ви удостоили! Така само ще станете граждани на Царството Божие! Какво по-красиво нещо от това да обичате своя Баща? Ако го обичате и вас ще обичат. Не го ли обичате и вас няма да обичат.

„Бог е Дух, и които му се кланят, да се кланят в Дух и Истина.“ Казвам: „Бог е Любов, и които му се кланят, с любов да му се кланят. От първия до последния слънчев лъч благодарете за всичко, което ви е дадено. Това значи да намерите щастieto, което търсите.“

„Божият Дух носи всичките блага на живота.“

Любовта е принцип, който теоретически не може да се

обясни, вследствие на което остава неразбрана. Казвате: „Любов е това“. Обаче за любовта вие знаете толкова, колкото и за топлината, която измервате с термометър. Вие само констатирате, че даденото тяло е силно нагрятото, но повече нищо не знаете. Термометърът знае повече от вас.

Като не разбират любовта, хората се натъкват на ред страдания. Три фактора има в света, които създават страдания на хората: гладът, страхът и човешката любов. Гладът заставя хората да вършат ред грешки и престъпления.

Страхът е причина за големи злини в живота. Има два вида страх: външен и вътрешен. Външно човек може да се страхува от хора, от животни, от тайнствени неща, но този страх не причинява толкова злини и страдания на хората, колкото вътрешният страх. Някой е добър, страхува се, че може да изгуби добрината си, да стане лош. Някой е учен, страхува се да не изгуби знанието си да стане невежа. Този е неестественият страх, от който хората трябва да се освободят. Мнозина намират като основа на този страх - страха от Бога. Човек не трябва да се страхува от Онзи, Който го е създал. Достатъчно е да свържете мисълта си с Божията, за да изчезне всякакъв страх от вас. Според мене като основа на вътрешния страх в човека седи желанието му да се удоволствува в живота. Човек се страхува да не осиромашее и да няма какво да яде да пие. Той се страхува да не стане лош, за да не изгуби доброто мнение и разположение на хората. Днес всички хора се безпокоят все за малки, за дребни работи: учени, професори, проповедници, майки, бащи, управници - всички се безпокоят, какво ще стане със света, какво ще стане с народите; какво ще стане с българския народ. Да се страхувате от мисълта, какво ще стане във вас след сто години, това показва, че не разбирате законите на природата.

Третият фактор в живота, който е причина за страданията, това е човешката любов. Хората говорят теоретически за любовта: говорят за Божествена любов, без да я разбират. Говорят за човешката любов, и нея не разбират. Кой човек, в света е опитал плода на своята любов? Опитал ли е той, благото

на своите синове и дъщери? Не е достатъчно човек само да обича, но любовта му трябва да даде плод. Не е достатъчно растението само да се посади в земята, но то трябва да расте, да се развива и плод да даде. Ако не дава плод, любовта остава неразбрана. Ако човешката любов не дава плод, тя остава неразбрана. Следователно, когато някой говори за човешка, или за Божествена любов, казвам, че това е любов, взета в неизвестна степен, т.е. неразбрана любов. В математиката всяко число, умножено безброй пъти само на себе си, наричат безконечно. Безконечно, безкрайно число е това, което няма начало, няма и край. Те са несъвместими, неопределени, необясними, неразбрани. В бъдеще, обаче, те ще станат разбрани, съизмерими, определени. Това, което на физическия свят е несъизмеримо, в духовния свят е съизмеримо.

Съвременните хора искат да бъдат щастливи на земята. Това е невъзможно. Защо? - Защото в техния живот има нещо аномално. Техният живот не е чисто Божествен. Той представя смес от човешки и божествен порядък, вследствие на което се явяват ред противоречия. Често причината за противоречията е малка, но човек трябва да я разбере, за да я избегне.

Съществено нещо е животът, но докато живее на земята, човек трябва да знае, как да се справя с глада, със страха и с любовта. Гладът е подтик в живота. Който не разбира живота, той гледа на глада като на нещастие. Страхът е импулс, подтик за постигане на знания. Който не разбира страха в този смисъл, той може да си причини големи злини. За пример, много религиозни хора се отказват от своето верую, от своето убеждение от страх, да не ги подложат на страдания, на мъчения.

Това са обикновени работи, с които хората не могат да се справят понеже се надяват на друг живот. Те искат други да работят заради тях. Те очакват Господ да оправи света. Божият свят е оправен, но човешкият не е оправен. Защо? - Защото на всеки липсва нещо. Някой иска да работи, но ръце няма. Той не може да се развива, защото ръцете са свързани с ума на човека. Ако сравните животното с човека, ще видите, че

човек се отличава по своята добре развита ръка. Умът на човека отговаря на ръката му. Освен това, човек се отличава от животното по това, че може да ходи, изправен на два крака. Значи, той се ръководи ту от любовта - ту от мъдростта - десния крак. Петте пръста на ръцете и на краката показват петте правила, според които човек трябва да постъпва.

Всеки пръст на човешката ръка е свързан с известни сили в него. Ако не знае, как да движи показалеца си, човек не може да бъде благороден, не може да бъде чист. Ако не знае, как да движи средния си пръст, той няма да бъде справедлив, няма да бъде и религиозен. Той ще бъде горделив, ще си служи с насилието. От средния пръст на човека зависят неговите разсъждения за право и криво в живота. На този пръст могат да набучат човека. Ако не знае, как да движи четвъртия, безименния си пръст, човек не може да бъде учен, не може да разбира красивото и великото в живота. Ако не знае, как да движи малкия си пръст, човек никога няма да бъде практичен, никога няма да свърши работата си. Най-после, ако не знае, как да движи палеца си, човек няма да бъде господар на себе си. Забелязано е, че когато волята на човека се парализира, едновременно с това се парализира и неговия палец. Велика наука е да знае човек, как да движи и управлява пръстите си. Когато палецът се парализира, човек не е господар и на своя ум. Всяка сутрин поглеждайте палеца си, подвижете го малко, свържете се със силите, които го управляват да съзнаете, че сте господар на положението, че от вас зависи уреждането на човешките работи. Има някои работи, които човек може да направи само с показалеца си. С палеца си човек може да се подпише.

Четирите пръста на ръката са свързани с по-ниските светове, със света на ангелите, на серафимите, на херувимите. Палецът обаче, е свързан направо с Божествения свят. Като знаете това, занимавайте се от време на време с вашия палец. Вземете една хубава кристална чаша, напълнете я с чиста вода и потопете в нея палеца си. Никога не крийте палеца си между другите пръсти. Само страхливият крие палеца си. Този

пръст е свързан отчасти и с личните чувства на човека. Личните чувства са дадени като задача на човека. Като се справя с тях, той развива своите възвишени благородни чувства.

Мястото на личните чувства в човека е на задната част на главата. Те представят неговия запад. Мястото на милосърдието пък е на горната част на главата. То представя неговия изток. Значи, мястото на доброто в човека е в горната част на главата, а злото което го кара да греши, е отзад на главата.

Личните чувства са силно развити в българите. Ако и моралните им чувства са толкова силно развити, българите щяха да бъдат почти гениални. Религиозното чувство в тях е слабо развито. Мястото на това чувство е в горната част на главата, на темето, вследствие на което това място на главата им е вдлъбнато. Тази е причината, че българинът няма чувство на благоговение на почит и уважение.

И тъй, изучавайте себе си, изучавайте своя ум и своето сърце изучавайте и своята ръка. Когато искате да внесете в характера си повече мекота, в продължение на цяла година по три пъти на ден сутрин, на обяд и вечер, гладете дланите на ръцете си. Когато искате да предадете повече твърдост смелост, мъжество на характера си, гладете горната част на ръцете си. Някой минава за деликатен човек с мек характер, а гласът му е груб. Мекотата се изразява и в гласа на човека. Такъв човек има особен тембър на гласа си. пазете се от груби чувства, които накърняват мекотата. За всичко, каквото правите, съзнанието ви трябва да бъде будно, да знаете че всеки момент ви следят от невидимия свят. За всяка празна дума ще отговаряте. Никой не може да говори, или да прави, каквото иска. Ако някой си позволи да прави, каквото иска ще отговаря за делата си. Лъжата не се прощава на никого. Изобщо, колкото по-високо стои човек, толкова по-строги са към него. Не е позволено да се лъже в името Божие. Когато дойде някой Учител на земята, той не говори от името на Онзи, който го е изпратил на земята. Жалко е, когато хората не се ползват от Словото на Учителя. След две хиляди години този Учител пак ще дойде и ще ги пита: Защо не бяхте слушали, днес

нямаше да страдате. Вие слушате, но не възприемате. Някои пък слушат и търсят нещо тайно, нещо скрито-покрито в думите на всеки, който им говори. Няма по-хубаво нещо от това да говори човек истината. Който не говори истината, той ще опита всички страдания. Ако не искате да страдате, бъдете винаги на страната на истината. - Какви са правилата на истината? Тези правила са написани във вашето сърце. Отворете книгата на вашето сърце и четете. Казано е в Писанието: „Вложил е Духът си във вас“. Това значи: Бог е написал истината в сърцата на хората.

Мнозина мислят, че като живеят сами, далече от хората, по-лесно ще прогресират. Да мисли човек така, това значи да се самоизлъгва. Веднъж дошъл на земята между хора, животни, растения и минерали, човек не може да бъде свободен от тяхното влияние. И най-малката частица от всичко онова, което го обикаля, оказва влияние върху него. От своя страна и той влияе върху всички живи същества. Цялата природа влияе на човека, но и човекът оказва влияние на природата. Този закон е неизбежен. Слънце, луна, звезди - всички оказват влияние върху човека. Следователно ще знаете, че всичко, което Творецът е създал, има отношение към всички живи същества и се отразява благоприятно върху тяхното развитие. Дръжте в ума си положителната мисъл, че каквото и да ви се случи през деня, всичко е за добро. От Божествено гледище каквото и да става в света, всичко е за добро.

Едно трябва да се знае: има ангели, които слизат на земята или да изправят някоя своя погрешка, или с някаква специална мисия, с някакво задължение. И Христос, Синът Божий, дойде на земята да изплати едно свое задължение, т.е. да изправи една своя погрешка. В какво седи погрешката на Христа? Когато Бог създаде света, Христос помоли да се даде свобода на хората. В това отношение Той стана поръчител за свободата на хората, обаче те злоупотребиха с нея. Те не живяха както трябва, вследствие на което Христос трябваше да дойде на земята да плати полицата, която беше подписал.

Сега хората задават въпроса защо Бог създаде човека, за-

що създаде света? Това са въпроси, които не могат да се решат вън от Школата. Те са философски въпроси за размишление, но не и за разрешаване. Ако тези въпроси се обяснят, умът ви ще се претовари с излишни знания. Тези знания не са необходими за вас. Всеки човек води такъв живот, за какъвто органически и духовно е нагоден. Животът е съставен от много стъпала и всеки сяда на това стъпало, което отговаря на неговите разбирания. Съвременните хора не живеят изключително човешки живот. Те минават през фазата на растенията и на животните, а едва засягат човешкия живот. Много от противоречията на техния живот се дължат на животинското, което често се проявява в тях, изисква своето. Какво трябва да правите? Трябва ли да отстъпвате на животинското в себе си? Много от вашите желания са чужди; те са желания на животните. Едно такова желание е стремежът да се яде много. Ако един мамонт се яви днес на земята, в продължение на няколко години той ще унищожи най-голямата гора. Това животното не може да се нахрани с малко. Мамонтът е изчезнал от физическия свят, но и досега съществува в астралния свят, вследствие на което в хората се пораждат ред ненаситни желания. Тези желания са подобни на мамонта, който мисли само за ядене и пиене. забелязано е, че който живее в света на желанията, той иска да бъде знаменит, учен, умен, силен, всички да говорят за него. Добре е това, но то трае кратко време. Ще дойде ден, когато човек ще изгуби всичко това и отново ще почне да се повдига.

Изводът, който може да се направи от тези примери, е следният: изпълнете навреме всички обещания, които сте дали в душата си към Първата Причина. Каквато друга работа да ви се яви, отложете я. Първо изпълнете задължението и обещанието си Към Бога. Имаш среща с Бога - иди навреме. По никой начин не отлагай срещата си. Като свършиш работата си с Бога, ще бъдеш свободен да изпълниш всички останали задължения. Така трябва да постъпва всеки човек, бил той баща, майка, син, дъщеря, слуга. Един като постъпва така, другият трябва да го разбира. Бог не иска от човека да носи земята на

гърба си, но да изпълни най-малкото обещание, което е дал в душата си. Тези обещания са свещени. Бъдете точни към своите свещени обещания и никога не ги отлагайте. Какво ще кажат хората, това да не ви интересува. Каквото те кажат, това е тяхно право. Каквото вие направите, това е ваше право. Ваше право е да изпълните обещанията си към Великото начало на живота. Изпълни обещанието си към Него и не мисли какво ще кажат хората или какво ще кажат домашните ти.

Един български свещеник разправя една своя опитност със сина си. Един ден казвам на сина си: „Стоянчо, слез долу в мазата да наточиш малко вино от бѣчвата. - Виж, тате, вино не пия и не искам да го точа. Ако искаш вода, готов съм от планината да ти донеса. Обаче, щом се отнася до вино, кракът си не помествам. - Бре, особено е станало младото поколение! Не иска да изпълни волята на баща си. Друг ден му казвам: Стоянчо, иди да ми купиш един пакет тютюн. - Не, тютюн не пуша и не искам да купувам на никого. Ако искаш друго нещо да ти услужа, готов съм на другия край на света да отида. Вино и тютюн обаче не искам да купувам. - Като гледам този ми ти син, опери се насреща ми, не иска да знае, че съм му баща. После си помислих и осъзнах, че е прав.“

Сегашното младо поколение трябва да се стреми към свобода на убеждението си. Пазете свободата на другите, за да пазят и те вашата. Не заставяйте хората да вършат това, което им е неприятно.

Закон е: Който зачита свободата на другите хора и неговата ще зачатат. Както вие постъпвате към хората, така и те ще постъпват към вас. Постъпките на човека към другите хора определят техните постъпки към самия него. „С каквато мярка мерите, с такава ще ви се отмери.“ Ако мерите със закона на любовта, мъдростта и истината, със същата мярка ще ви се отмери.“ Това са правилата, които се отнасят за вас, а не за външния свят. Външният свят си служи със съвсем други правила. Някой се оплаква, че не влизали в положението му. Какво значи да влезеш в положението на човека?

Казано е в Писанието: „Ангел Господен се застъпва за

ония, които се молят и упоават на Бога“. Следователно, когато се молите на Бога и Го призовавате на помощ, непременно някое светло същество ще дойде от невидимия свят да ви придружи в трудни и страшни часове на вашия път. Сам никой не може да мине своя път. Сам никой не може да свърши възложената му работа. Все трябва да му дойде някаква помощ. Щом се намират в затруднение, помолете се сърдечно и веднага светли същества ще ви се притекат на помощ.

Не става ли същото нещо и днес? Параход потъва в морето. Веднага по радио съобщават, че в морето, на известно разстояние от брега, се намира параход, който потъва. Не се минава много време, друг параход тръгва на помощ, взима пътниците от пострадалия параход и ги спасява. Пътниците се спасяват благодарение на сигнала, който потъващият кораб дава. Такъв сигнал е молитвата. Вашият параход е в бурното море, в буйните вълни на живота. Той рискува да потъне. Какво трябва да направите? Дайте сигнал, т.е. помолете се, обърнете се към висшия свят да ви изпратят помощ. В скоро време помощта ще дойде и вие ще бъдете вън от всякаква опасност. Казано е в Писанието: „Постоянно се молете!“. Това значи: винаги бъдете свързани с Божествения свят. - Дали ще ни се отговори на молитвата? - Който се моли от сърце, той непременно ще получи отговор. Който се е молил, той никога нищо не е изгубил. Освободете се от вътрешния страх и не мислете дали ще изпълните обещанията си или не. Щом е въпрос за обещания, които сте дали в душата си, не се колебайте. В изпълнения на тия обещания седи приложението на волята Божия. Щом се поколебаете да свършите волята Божия, вие спъвате своето развитие.

И тогава, както се грижат за вас, така и вие трябва да се грижите за другите. Дойде някой при вас, оплаква се от положението си. Изслушайте го, помогнете му, вижте от какво се нуждае. Може би вие сте определени да му помогнете. И други могат да му помогнат, но ако вие се притечете на помощ, придобивката е ваша. Който помага на другите, той помага първо на себе си. Защо? - Защото благословението ще мине

първо през него, а после през другите. Желая сега на всички да говорите с любов, да мислите с любов, да работите с любов! Живеете ли с любов, всички ще знаете, че живеете по Бога. Какво ще стане тогава с вас? Работите на всички ще се оправят. Обаче за това се изискват две условия: любов към Бога и любов към ближния. Щом приложите любовта в живота си и вие ще бъдете доволни от себе си, и ближните ви ще бъдат доволни от вас. Обаче любовта не търпи пресилени работи.

Сега запомнете: цената на живота седи в детинското, младенческото състояние на човешката душа. Вярвайте в Божествения Промисъл, без да говорите за Него. Проверявайте нещата и вижте кога не успявате. Дето не успявате, там работи човешкото, а не Божественото начало. Щом разберете това, изправете погрешките си и дайте път на Божественото във вас.

Сега вие сте влезли в пътя на непрерывната любов - в пътя на Божествената любов, и трябва да постъпвате според нейните изисквания. Тази любов изключва всички погрешки. В преривната, т.е. в човешката любов се вършат ред грешки и престъпления. Престъпленията, нещастията се дължат на това, че човек не се подчинява на великото начало в живота. Един закон има в света и който се отклони от този закон, той неизбежно е изложен на страдания и нещастия. Правилни ли сте опит за един ден поне да не допуснете нито една лоша мисъл в ума си, нито едно лошо чувство в сърцето си? Ако цял ден е много, направете опита за един час, да видите може ли през този час злото да не се вмъкне във вас. Как е дошло злото в света? Това е въпрос, по който не е позволено да се говори.

Сега аз изнасям един принцип. Когато искате да се явите пред лицето на Бога, бъдете готови да извършите всичко заради Него. В това седи изпълнението на волята Божия. Ако днес още не сте готови да скъсате вашите изпълнителни листове заради Господа, любовта ви е слаба. Ако сте готови да скъсате вашите записи, вашите изпълнителни листове и аз съм

готов да скъсам моите записи срещу вас. Ако вие не сте готови и аз не съм готов. Щом вие не сте готови да скъсате записите на вашите стари идеи, да се освободите от страха за утрешния ден и аз няма да скъсам моите полици. - Щом скъсате старите си записи, животът ви ще се нареди добре. Че ако днес, когато сте пред Божието лице, не сте готови за подвизи, утре ли ще бъдете готови? Когато беше на кръста, Христос скъса всички полици, всички изпълнителни листове на своите длъжници и каза: „Господи, прости им! Те не съзнават какво правят.“ Ако не беше простил на своите длъжници, Христос не би могъл да се яви пред Господа, не би могъл да влезе в Царството Божие. Величието на Христа седи в жеста на благодарството, което той прояви на кръста още. Закован с гвоздеи на ръцете и на краката, той каза: „Господи, прости им!“.

Ще кажете, че проповедта ми днес е хубава. Не е въпрос за хубавата проповед. Важно е каквото се проповядва, да се прилага. Къде е силата и любовта на християните, които се намират пред лицето на Бога и не могат да скъсат своите стари записи и да кажат: Господи, прости им! След всичко това те ще отидат при някой праведен човек и ще искат да се моли за тях. - Не, не е позволено да се моли за човек, който не е готов да скъса своите стари записи. Свещено трябва да бъде името Божие за вас. Произнесете ли това име, бъдете готови на всички жертви.

Съвременните хора искат да бъдат обичани. Тяхното желание е на място, но не е достатъчно само един човек да ги обича. Човек представлява микроскопическа цев, през която може да мине само един слънчев лъч. Слънчевият лъч все ще допринесе нещо на човека, но мощното в света е цялото слънце. Светлината на цялото слънце трябва да влезе в човека и да освети и най-малките кътчета на неговата къща. Един слънчев лъч представя любовта на един човек. Тази любов не е достатъчна. Любов, която не може да преобрази човека, да го направи здрав, добър, умен, не заслужава това име. Любовта е онази сила, която преобразява човека и го прави готов на всички жертви заради свещеното име, върху което почива не-

говият живот. Истинската жертва подразбира жертва за твореца на вселената, за Свещения, а не жертва за хората. Къде ще намерите Свещения? Той се крие дълбоко някъде в душата на всички живи същества. От всички хора се изисква велика жертва, каквато Христос е направил. В какво седи тази жертва? Като ги приковат на кръста за името Божие, да кажат: Господи, прости им!

Не е въпрос до буквата на нещата. Христовото учение е учение на вътрешната жертва. Всеки момент се жертвайте за Онзи, чиято любов е непрерывна. Христовото учение проповядва вътрешен, велик морал, който почива на абсолютна чистота.

Първият и единствен закон, който свързва хората, е любовта. Всяка точка на любовта носи живот в себе си. Следователно, с която точка на любовта влезете в съприкосновение, вие възприемате нейния живот. Който не разбира любовта, той е нещастен. Нещастieto на хората се дължи на това, че те не разбират необятната Божия Любов. Те не разбират любовта на баща си - на Духа; те не разбират и своята любов. Тази е причината, дето хората изживяват тройко противоречие: противоречие на ума, противоречие на сърцето и противоречие на волята.

Тази година ви е дадена задача да разрешите противоречията на растенията, на животните и на човека. Като разрешите тези противоречия, ще разберете какво значи да любиш. Да възлюбиш Господа и ближния си, подразбира, при всички условия на живота си да не нарушиш равновесието на своя ум, на своето сърце и на своята воля, т.е. да не нарушиш равновесието на своите мисли.

Съществува известна аналогия между законите на физическия свят и тия на Божествения. Следователно, каквито методи се прилагат за превръщане на въглена в диамант, такива се прилагат за преминаване на душата от човешкия в Божествения порядък. Човешката душа трябва да се подложи на висока температура - огънят на любовта, и под голямо налягане - налягането на мъдростта, за да се превърне в Божествена.

Когато душата кристализира и от въглен се превърне в диамант, тогава високата температура и голямото налягане ще станат лесно поносими. И тогава душата-диамант ще се постави на короната на някой цар, отдалеч да свети, да пречупва лъчите на Божественото слънце. Когато „душата-въглен“ кристализира и се превърне в „душа-диамант“, всеки я обича, всеки се спира пред нея да я погледа, да ѝ се порадва. Нея обичат и богове, и ангели, и хора, и растения, и животни. Докато душата е въглен, никой не се спира пред нея, никой не я поглежда. Христос не дойде в света да спаси хората, но да превърне душите-въглени в души-диаманти. За да стане това, те трябва да минат през висока температура и голямо налягане, които условия хората наричат страдания, мъчности, изпитания. За този огън се говори и в Свещените книги. Това е огънят на Божията Любов и налягането на Божията Мъдрост. Огънят и налягането ще пречистят човешката душа-въглен, ще я кристализират. Когато се превърне в Божествена душа, в душа-диамант, тя ще пречупва Божествената светлина и ще образува около себе си аура от светли, нежни цветове. Такава е душата на всеки съвършен. Към това съвършенство се стреми човешката душа.

„И преобрази се пред тях: лицето Му светна като слънцето, а дрехите Му станаха бели като светлината. Явиха им се Мойсей и Илия, които се разговаряха с Него. Допря се до тях Христос и рече им: Станете, не бойте се! Никому не съобщавайте за това видение, докле Син Человечески не възкръсне от мъртвите.“

И до днес религиозните третират въпроса за какво са разговаряли Мойсей и Илия с Христа. Те разправяха на Христа за огъня, за голямото налягане, през което ще мине Неговата душа, докато кристализира. Те му обясняваха какви са резултатите на тази кристализация. Като знаете това, трябва ли да се обезсърчавате? Ако съзнавате, че живеете в свят, който се ръководи от Бога, трябва ли да се смущавате? Защо трябва да се страхувате, като знаете, че всички добри, праведни, възвишени и съвършени същества, които са завършили своето раз-

витие, взимат участие в това, което сега се твори?

Съвременните хора се обезсърчават, отчайват, понеже мислят, че никой не се грижи за тях така, както Бог мисли. Той мисли на какъв голям огън и на колко по-голямо налягане да ги тури, да светнат, да кристализират и да се превърнат в диаманти. Той ще ги постави под голям стъклен или металически похлупак, ще пусне силен ток и докато усетят, докато скръцнат със зъби, всичко ще бъде свършено. Голямо ще бъде напрежението, но краткотрайно...

Желая на всички души да кристализират, да се превърнат в диамант. Това се постига по пътя на Любовта, Мъдростта и Истината.

Любовта е път за кристализиране на човешката душа.

Мъдростта е път за пречупване на божествената светлина.

Истината е път за реализиране на божествената светлина, която носи свобода.

СЪДЪРЖАНИЕ

1.Въведение.....	3
2.Глава първа ЗАВЕТЪТ.....	9
3.Глава втора УЧИТЕЛЯТ,ХРИСТОС И НИКОДИМ.....	15
4.Глава трета УЧИТЕЛЯТ ЗА ХРИСТОС.....	19
5.Глава четвърта УЧИТЕЛЯТ ЗА ШКОЛАТА.....	23
6.Глава пета СТРАНИЦИ ИЗ КНИГАТА "НАУКА И ВЪЗПИТАНИЕ".....	27
7.Глава шеста ШКОЛАТА.....	35
8.Глава седма ТРИТЕ ЗАКОНА НА ВЕРИГАТА.....	39
9.Глава осма ПЪТЯТ НА УЧЕНИКА.....	121
10.Глава девета СЛОВО ЗА ЧОВЕКА, ПЪТЯТ, ИСТИНАТА И ЖИВОТЪТ.....	203
11.Глава десета СТРАНИЦИ ИЗ КНИГАТА "ЦАРСКИЯТ ПЪТ НА ДУШАТА".....	247

**Страници из духовната
биография на българите**

Българска, I издание

Формат 60 × 84/16; обем 17,75 п. к.

Предпечатна подготовка: ИК „Избор“ – София

Печат: ДФ „Абагар“ – Печатница Ямбол

Цена 45 лв.

